

ବାଦମୀ ବକିକା ଆଳୀ ଛାଲମଣ୍ଡା ରିଗରିଥ୍ବ
ପ୍ରଗମାନଙ୍କରେ ଏବର୍ଗ ଦାଲଅଖାନ ରଲ
ହୋଇଅଛି ଓ ବନୁଧସଲ ଉତ୍ତନ ହୋଇଥୁ-
ବାରୁ ଜାଦ୍ୟଧାମଶା ଚପ୍ପା ହେବାର ଆଶ
ଦେଖାଯାଏ ।

ମହରମନ୍ଦିର ଯାକଷୁରରେ ଉତ୍ତମଗୁଣେ
ଲବାହ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ କେବଳ ଅଳରେ
ଆଜିତାବାଲମାକେ ନବ୍ୟଧାରିତ ର ଅଭିଭୂତ
ମତୁଆଳ ହୋଇ ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରରେ ମାରଣୀ
ବରାହଛିନ୍ତି ଓ ବାଦ୍ୟକାରମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ବେ-
ରେଜଣଙ୍କ ଲଠିପାଇ ଶୁଭର ଅଧାର କରି-
ଥିବାରୁ ଜହାର ମନ୍ଦିରମା ଅଶିଖୁଣ୍ଡା ସାହେବଙ୍କ
ନିକଟରେ ବନ୍ଦର ହେଉଥିଲା । ଏଥର ସବୁ
ଗେଷ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଏଠାର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଜମିଦାର ଗୋଥୁଣ୍ଡ
ଦିଲାର୍ଜନ ମହାମାତ୍ର ଅଛି ସମୀକ୍ଷାକୁରେ
ଅଧିକା ପୁଣ୍ୟ ବିବାହ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବର
ସଙ୍ଗରେ ଏକଗତ ପାଳକୀ ପଞ୍ଚଶାଖା ଘୋଟା
ଏକ ପାଞ୍ଚଗତ ବାଦ୍ୟକାର ଯାଇଥିଲେ ଓ
ବୈଷଣାର ଓ ତୋପବାଜ ହୋଇଥିଲ ମଧ୍ୟ
ସେ କ୍ରାନ୍ତିର ଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟକ୍ଷେ ଗାସ୍ତାନିଧାରେ
ଦିବସରେ ବିବାହ ନ ଦେଇ ଶୁଦ୍ଧରେ ବିବାହ
ଦେଇଲ । ଏ ବିବାହରେ ଉଚ୍ଚତାର ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିବାର କଥକ ହୁଅଇ । ଏବେ
ବ୍ୟୟ କର କରାନ ଦେବାର ଜାପୁର୍ଯ୍ୟ କିଛି
ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ । ଲେବେ ଏପରି ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅପରିନିଜ ବ୍ୟୟ କର ବି ଲାଭ କରନ୍ତି ?
ବାପୁକରେ ଦେଖାଯାଏ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ଏହିମର୍ଦ୍ଦ
କଣ୍ଠାକରେ ଅସବ ବ୍ୟୟ କର ଗେପକୁ ଦିଶା
ଦାୟରେ ମର୍ଦମ ବିମ୍ବ ଦର୍ଶନ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଲେଖକୁ ବି କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାର
ଅଶୀଖଣ୍ଡ ବଳେକୃତ ଜ ୭ ଶ ଅମଲ ସବେ
ଯେତି ଗ୍ରୂ କରି ବୁଲୁଥହନ୍ତି । ଜଳର ବଳେ
କୃତ ଜ ୪ ଶ ଅମଲ ସବେ ନେଇ ଗ୍ରୂ
କୃତ ଜ ୫ ଶ ଅମଲ କରି ଯାକ୍ଷୁରର ଅଶୀଖଣ୍ଡ
ସମାଧନ ବଳେ ଓ ଯାକ୍ଷୁରର ଅଶୀଖଣ୍ଡ
ଜ ୬ ଶ ଅମଲ ନେଇ ଗ୍ରୂ କରି ଅଶୀଖଣ୍ଡ
କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ହାବିନଙ୍କର ମହିମାର ସମସ୍ତ
ପ୍ରଥାନ ଦର୍ଶକରୁ ଆଶାର ବି ପ୍ରଦେଶକ
ହେଲା ବୁଝା ଯାଉ ନାହିଁ । ହୋଥ ହୁଆର ସେ
ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ବାହୁଦୀନେଶ୍ଵର ଜର୍ଣ୍ଣା ବିଭାଗିତକରି
ଆମ୍ବିମାନେ ଅନମାନ କରୁ ବି ବିଭାଗ
ଫୁଲୁଛନ୍ତି ବୁଝି ସେ ବଳେକୃତ ଅନୁମତି
ଦେଇଥିବା ଅମଲ ସମ୍ବନ୍ଧେ ନେଇଥିବେ

ତାହା ହୋଇ ନ ସ୍ଥଳେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଲ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଗୋରଥୀ ବ-
ନୋବତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଳାହ କରିବା କାରଣ
ଶ୍ରୀପୁରୁ ତେଷ୍ଠା କଲେକ୍ଟର ଫେଲର ପାଦେ-
ବଙ୍ଗର ବେତନ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଦୂରେ ଚୋଇଅଛି
ପ୍ଲାନେଟ ସାକିମମାନେ ବାବୁ ଭାଗବତ ଦାସ
ତହିଁଲଦାରଙ୍କୁ ମାସି ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥକା
ଦେବାଗାର ଅନୁଗ୍ରେ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟ ରଜାଙ୍କର ପୁର ତନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବାରୁ
ଉଦ୍‌ଧୂ ସମାଵେଶିତ ଉଦ୍‌ଧୂ ଲଗିଥାଏ ଓ
ରଜାଙ୍କର ଅନେକ ଝାମୀ ଏଥରେ ବିଦ୍ୟୁ
ହୋଇଥାଏ । ସମ୍ମତିଶୀର ଲୋକଙ୍କୁ ମହାତ୍ମା
ଶାବ୍ଦ ବେବା କରିଥାଏଛି କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟୁତ ହାତର
ଯେ ଦେଗାୟ ସରବାଣ ଉଚ୍ଚ କରିଗଲିମାନେ
ଉପସ୍ଥିତ ନର୍ତ୍ତ୍ୟାଦୀ ନ ପାଇବାର ଶଙ୍କା ବର
ଆମନା ତ୍ରିଦଳ କର ନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରଦେଶୀ ବୋଲନ୍ତି ଅସିକାରେ ବିଲଙ୍ଗ ପାଣି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ମାଥର ଓ ବ୍ରାଣ୍ଡି ମଦି
ଶମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଉଦ୍‌ୟମ ଲଗିଥିଲା
କାରଖାନାଟି ବଢ଼ିଲେ ବଢ଼ି ଘଷକର ହେବ
ସମ୍ମର ସେଠାରେ ରମ ସରବ ଓ ଚିନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଥିଲା !

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପଦମୁଖ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ବିଜୟ ବିଷୟରେ କୌଣସି
ନୂତନ ବନୋବସ୍ତୁ କରିବା ଲାଗି ମାତ୍ରାକ
କଲିକତା ଓ ବିମ୍ବନା ରେବନୁବୋର୍ଜ ଓ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶର କମିଶନରଙ୍କ ସେକେଟରମାନେ ରମା-
ଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଶାନ୍ତିମଳିନି
କଲେକ୍ଟର ଓ ଆସକା କାରଖାନା ଘରର
ମିଶନ ସାହେବ ତାହାକୁପଙ୍କେ ମିରି ସିକାକୋଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲାନ୍ତି । କି ବିରଚି ଲାଗିଥିଲା
କଣ୍ଠା ନାହିଁ ।

ତେଣାର ମଧ୍ୟନିଶ୍ଚାଳା ସ୍କୁଲରେ କଳାକା
ର୍ଷରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନକମାନ ପଠିଲ ହେବ
ତହିଁ ର ଗାଲିକା ଉଛଳପର୍ଦଣ ପ୍ରତିକା ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶ କର ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ପୂର୍ବ ଗାଲିକା
ମାନଙ୍କରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଭିବ ଲୁଣିଲ
ଦେଇଥିଲ ବର୍ଷମାନର ଜୟନ୍ତୀକୋଟିଚିନ୍ମୟ

ତାଳିକାରେ ସେସବୁ ଅଭାବ ଦୂରଭ୍ରତ ହୋଇ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ
ଗୋଟିଏ ଅଭାବ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ନାହିଁ । ତାହା ଏହି ଯେ ତାଳିକା ଲିଖିଗଲା ଏମସି ଧର୍ମପାତ୍ର
ଅବ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ହୋଇ ନାହିଁ । ବ୍ୟାପନ ହେ-
ଉଦ୍ଧବୁ ବ୍ୟାପନ ହେବାର କଥା ଏହଠାରେ
ଦେଖାଗଲା । ଶୁଣା ହୋଇ ରହିଥିବା କେବେ-
ଗୁଡ଼ିଏ ଭଲ ପୁସ୍ତକ ପରିଚାର୍କ ହୋଇ ଥାବେ
ଶୁଣା ଦେଇ ନ ଥିବା ପୁସ୍ତକମାନ ତାଳିକାରେ
ପ୍ଲାନ ଧାରନା । ଗରି ଦୂରମାସରେ କେବେ-
ଗୁଡ଼ିଏ ପୁସ୍ତକ ଯଜ୍ଞାଳୟରୁ ବାହାରିଥିଲା ମାତ୍ର
ସବୁ ବାହାରିବାକୁ ଆହୁର ରଖିମାସ ଲାଗିବ ।
ଆଜିଏବ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଏ ତାଳିକା
ପୁସ୍ତକ କରିବାରେ ସହିନ୍ଦରାର ଅଭାବ ବିଷ୍ଟିତ
ଦେଖାଯାଏ ଉଚିତକରୁ ଉଚିତକରୁ ବାହ

ତରୁ ପଦ କାରୁ ମଧ୍ୟଦିନ ଶର୍ଣ୍ଣର କଟକ
ବସନ୍ତ ହେବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂଃଖର ହୋଇ
ଜାହାଙ୍ଗର ପଢ଼ିଥ ଓ ସମ୍ବେଦର ଅଗେଷ
ପ୍ରଗଂଧା କରିଥିଲା । ମଧ୍ୟଦିନ ବାରୁ ଜଳ
ସପ୍ତାହରେ ଏ ନଗରକୁ ଅପି ହାଇଥୁଲିରେ
ଆପଣା କର୍ମର ଭାର ପ୍ରତିଶ କରିଥିଲା ।
ଶିଖବଙ୍କ ନରତ ବିଶୁଦ୍ଧ ହେବା ସକଳ ଶୁଣ-
ିଏ ଅନ୍ୟକ ଅଚାର ।

ବଳିକତା ଓ ଦାଲେଷ୍ଟରରେ ଥରେ ଲେଖା
ଶାବ୍ଦ ଚର୍ଚା ହେବାର ଶୁଣା ଗଲାକି ମାତ୍ର ଏ
ଲେଖରେ ଅବସ୍ଥା ମୋଧାଏ ପାଇ ପଢ଼ କାହିଁ
ଅମ୍ବ ବଉଳରୁ ଯେଜଳ ବଣା ହୋଇଅଛି
ତେଜକ ସ୍ଵା ରହୁବାର କଠିନ ଦେଖାଯାଏ ।

ଅମୁମାନଙ୍କ ମହାରାଣୀଙ୍କ ଦୃଢ଼ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁ
ଅବ ଏତିନବର ସ୍ଵଲ୍ପଜାନା ନାମକ ଜାହାଜର
କର୍ତ୍ତୃପଦ ଗ୍ରହଣ କରସ୍ଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କ ଥିଲୁ
ପଣ୍ଡିତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଆପଣା ପିତ୍ର
ଆଲୟରେ ଅବସ୍ଥିତ କହିବେ । ଝଥୁର ବାପ
ଘରକୁ ଯବାର ଛାତା ସହିତାରେ ପ୍ରବଳ
ଦେଖାଯାଏ ।

ସାହଜାପା ଗୋଲମ ମହନ୍ତକର ବାଣୀକ
ଦାନ ଗତ ସପାଦରେ ଭାଲଗଞ୍ଜ ମନେତରେ
ସମ୍ମ ହେଲା । ସହସ୍ର କୁଣ୍ଡଳ ସେବନ ଲୁଗା
ଓ ଟଙ୍କା ଦାନ ହେଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବହୀର ତୟକ ଥିବ ବକଳଂହାମ
ଗବହୀରକେନରଲଙ୍ଘ ସହିତ ସାଧାର କରିବାକୁ
ନମିତରା ନଗରକ ଅଧିକାରୀ

ଫ୍ରେଣ୍ ଅବ୍ ଲାଣ୍ଡିଯା ଅବଗର ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି
ଯେ ମାନ୍ଦା ନଗରର ଜଣେ ଉଚ୍ଚବଳ ବିଶେଷ
ଏକଜାପ୍ରାୟ କବଳାବୃକ୍ଷରୁ କରିପାର ବାହାର
ବରିବା ସବାରେ ଗୋଟିଏ ବଳ କରିବାର
ଅଛନ୍ତି । କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ କବଳାବୃକ୍ଷରୁ ବଜ୍ର
ଧରିଯାଇ ମୂଳ ବାହାରୁଥାଇ । ବରିବରିର
କବଳା ବୁଝରୁ ଏଥର ଲଭ ହେଲେ ବଜ୍ର
ସୁରର ବଧା ହେବ ।

ବିଲିକାର ଦାତବାଳୟ ସମସ୍ତ ସକାରେ
ସୁରଗଳ ଟ ୧୦,୦୦୦ ଲା ଦାନ କରିଥାଏନ୍ତି ।
ଏ ଡକ୍ଟର ବନ୍ଦର ଭାର ପୁଲିସ କରିବାର
ଦେବ ମାନ୍ଦାବର ଅର୍ଥିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବମେଇ
ଟ ମାନ୍ଦାକ ସିଂହ କରିବାକୁ ସୁରଗଳ
ସମାନ କରିଥାଏନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦାକମେଲ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ମହାମାନ୍ୟ
ବିମାନ ଅଣ୍ଟା ରାଜ୍ୟରୁ ସି ପଠାମାନଙ୍କ
ବାହାର କରି ଦେବାର ମନସ୍ତ କରିଥାଏନ୍ତି
କାରଣ ସେମାନେ ହଜାରାବର ଅପର ପକା-
ମନକର ଆତ୍ମପରି କରିଥାଏନ୍ତି । କଥିତ
ହୁଅଇ ସେ କରାମକ ସନ୍ଧାନରେ ପାଇଁ ୧୦,୦୦୦
ପଠାମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି ।

ଦୋକାନଦାରଙ୍କର ଗୋକମାଳ ସଫ୍ଟରେ
ଅଛି । ବିଲିକର ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରୁ ଦେଖା
ଗଲ ସେ ସଫ୍ଟିଲ୍ଡ ନଗରର ଜଣେ ଅଷ୍ଟ-
ପ୍ରସାଦକ ଅନେକ ଦୋକାନର ଅଷ୍ଟ ପଥାଙ୍କ
କରି ଦେଖିଥାଏନ୍ତି ସେ ଅଷ୍ଟରେ ନାନାପ୍ରକାର
ବୈଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱବ୍ୟ ମିଶାଇ କରିଥାଏନ୍ତି । ଶୁଭ
ଅଷ୍ଟ ବନ୍ଦରେ ଲାହ ତାତୀ ହେବ ନାହିଁ
ବୋଲି ଅନ୍ୟମାନ ଦ୍ୱବ୍ୟ ମିଶାଇ ଅଧିକା ଲାହ
କରନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁପଟ୍ଟି ଅଟ ଶୁଭିଥାଏନ୍ତି ଯେ ସରଟି,
ମାନ୍ଦାବର ବରସଦରେ ଗୋଟିଏ ପିନଦଦ୍ୟ-
ଲୟ ପିଟାଇବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଥାଏନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦାବର ଦୂର୍ଗାଚରଣ ଲାହାକ ଶୁନରେ
ବାହୁ ସମବଳର ସେନ ବଙ୍ଗଲା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ସତର ସହି ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏ ମହାଶୟ-
ଜଣେ ଜୀବନମନ୍ତ୍ର ଜେପାଇକଲେବୁର ଅଟନ୍ତି
ଓ ମାଲ ପକାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ହତ୍ତମରୁଧେ ଦ୍ୱାରା
ପାରନ୍ତି ।

ମୁନ୍ଦାର ଏବ ରେବନାରୁ ଏକଷଳ ସମ୍ବର-
ରେ ନିଷଳ ଅନେକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟ
ଲାଣ୍ଡିଯାରୁ ମୁକୁର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏ ଆଶନର
ପ୍ରଥାନ ବିଧାନ ଏହ ସେ ରେବନାରୁ ଏକଷଳ-

ନେ ଖଜଣାସର୍ବାୟ ମକଦମାରେ ଦେଖେନା
ଆବାଲବରେ ସର୍ତ୍ତାର ଜବାବ କର ପାଇବେ ।
ହାଇକୋର୍ଟର ଜନମାନେ ମୁକ୍ତାରମାନଙ୍କୁ ଏ
ଅଧିକାର ଦେବାକୁ ଅପରି କରିଥାଲେ ମାତ୍ର
ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟ ରହିରେ ସମ୍ବଲ ଦେଲେ ନାହିଁ ।
ତେଣିନିର୍ବ୍ୟରୁ ଜଣାଗଲ ସେ ଅଗମୀ ମାସ
ଶା ଚ ରଙ୍ଗରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟକେନରିଲ
ଏଲାବାଦକୁ ଯାତ୍ରା କରିବେ ।

ଦିନ୍ତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରୁ ଜଣାଗଲ ସେ ପିଲାକର
ସୁନ୍ଦର ହେଲାଣି ଓ ସେଠାରୁ ଯାଇଥିବା
ସେମା କମେ ଫେର ଅସିବାର ଅର୍ପି ହୋ-
ଇଥାଇ ।

ମାନ୍ଦାକଟାଇମସ ଲେଖନ୍ତି ବି ହାଇଦିବା-
ଦିର ନିଯାମ ବମେଇକୁ ନ ସିବା ସମ୍ବର୍କରେ
ସେ ଗୋଲମଳ ଦେବାଲଥାଲ ରହିରେ ଅର୍ଥ
କେବେବୁତେବିଲ୍ଲାଗଲ ମର୍ମନ୍ଦିର ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟ
ଲାଣ୍ଡିଯା ବାହାର କର ଦେଇଥାଏନ୍ତି ।

ଯିବାବିଗର ତରେକଟିର ଶ୍ରାୟ ଅଟକ-
ମନ ସାହେବ ହଟା ନେଇ ଅପଣା ଦେଖି
ଯାଇଥିଲେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସମ୍ବାଦ ଅସିଥାଇ ସେ
ବାହାକର ମୁକୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏବାକର ଅକ୍ଷୟାର
ମୁରସାମ ଶୁଣି ଅନେକ ନେଇ ଦ୍ୱାରି ଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦାକର ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରୁ ଜଣାଗାଏ
ସେ ସୁରଗଳ ଦିନ୍ତ ପ୍ରଦେଶରୁ ଶୁଭାଗମଳ
କରିବାରେ କେତେ ବ୍ୟତ୍ତ ଦେଲ ତହିଁର
ହିସାବ ନିକାଶ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଲେକମାନେ ଯାହା
ବ୍ୟତ୍ତ କରିଥାଏନ୍ତି ତାହା ଛାତା କେବଳ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟରୁ
ଶର୍ତ୍ତ ଦୁଇଲ୍ଲଙ୍କ ଟଙ୍କା ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

୧। ଏହିବେଗର ଗେତେହିରୁ ଅବରୁଦ୍ଧ
ହେଲୁ, ତାକିଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଗେତୁଏ
କମ୍ବିବରଣ ପୁସ୍ତକ ଅଛି ତାହା ୧,୨୦,୦୦୦
ରୁମ୍ରରେ ବନ୍ଦାପାତ୍ର । ପଞ୍ଚଟ କିମ୍ବାଲିଂ ଦେହ
ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶନ ବରହାରୁ ସଂକଳନ କରିଥାଲେ,
ଏବ ଦେହରେ କିମ୍ବାଲ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର
ଏକବିନିଷ୍ଠ ହୋଇଥାଲେ, ଏବ ହେମାନଙ୍କ
ଭିପରେ ଭକ୍ତ ଅଧାରର ଗୁରୁ ସକଳନର
ଭାର୍ଯ୍ୟାନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମେହ ଅଳ୍ପ
ଦୁଇଟ ପୁସ୍ତକର ଗୁପ୍ତ ପରିପାତରେ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥେପରି ଧରିବିଷ୍ଟପ୍ରକାଶନ
ରହିବାରେ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବାଲ ପଞ୍ଚଟ ପୁସ୍ତକ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କମ୍ବିବରଣ କରିବାର
ଭାର୍ଯ୍ୟାନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ତାହା ସ୍ଥାପନ ଦରିଥିଲେ । ସେହି ଉଦ୍‌ବାଳମୂଳ
ସମବେଜ ବିପ୍ଳାନ୍ତମାତ୍ର ଦୋକାନ୍ୟାବ । ସେହି
ଅବସ୍ଥା ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ଶ୍ରୀହାର୍ମାନଙ୍କର
୧୬୦୦୦ ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରକାଶ ଅଛି । ଅବସର
ମୁଣ୍ଡରେ ସେହି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକର ସଂଖ୍ୟା ୧୨୦୦୦
ବିଶ୍ୱବିବରଣ ସୁରକ୍ଷାରେ ସେହି ସବଳ କିମ୍ବାଲ
ପ୍ରେମାନ୍ତରେ ଉପରେ ଅଛି ।

NOTICE.
To.
THE TRADERS AND MERCHANTS
of OOTTA

Notice is hereby given that Messrs.
Macneill & Co. of Calcutta through
their agent at Chandbally the under-
signed are in a position to convey
Goods and carry passengers to Cal-
cutta at moderate rates twice a week.

The fine new Steamer "Oryia"
commanded by Captain Macneill and
"Sir, John Lawrence" commanded by
Captain Baldwin will sail until further
Notice from Calcutta every Wednesday
and Saturday and from Chandbally
every Friday and Tuesday Mornings.

The fare at present charged at
Chandbally for deck passengers is
Rupee one annas eight only; and
two pice each person for use of the
rest houses while waiting for the
Steamer sailing. Care will be observed
to make all travellers comfortable and
any complaint of ill treatment being
made will be enquired into and the
assaulter punished.

Goods will be carried at moderate
rates.

Chandbally } D. A. N. Currie
The 2nd, Feb. }
1876 } Agent.

ମୁଲ୍ୟାପ୍ତି ।

ବାହୁ ଗକେନ୍ଦ୍ର ମିଶା କଟକ ବକ୍ଷପାତ୍ର
ବକା ଗ୍ରାମଦାରିବଜନ ଦେଖେନାହିଁ

ମହାଶତା କଲାନ୍ତାଟି , ୧୦୦୦

ଏହ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସହିକରଣ କଟକ
ବାହାର କଟକ ପ୍ରକାଶନକାରୀ ଯାତାନାନ୍ଦ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରମୁଦ୍ରଣ ହେଲା ।

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଗ୍ରା ଏଇ ମାର୍ଗ ସନ୍ତୋଷ ମହିଳା । ମୁଁ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦିଲ୍ଲି ନ ସନ୍ତୋଷ ଦାଖିଲ୍

ଏକବାର	ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୫୫
	ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ମୁଣ୍ଡ	୫୫
	ମଧ୍ୟବଳ ପ୍ରାଇଜାବିମାସିଲ	୫୫%

ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ସୁକଷଳ ପରିଶ୍ରମା ସଂଖ୍ୟା
ନୁହେସମ୍ଭାବ ମିଳିଥାଇ ଗତମାତ୍ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ
ପୃତ୍ତସକ ନେଥାଲରେ ଥାଇ ଶିକ୍ଷାର କରୁଥିଲେ
ଦେହନ ବୋଟିଏ ବଣ୍ଣାଥଚାନ୍ଦ ପଛରେ ଦିନ-
ଯାହା କୌତୁଳ୍ୟରେ । ସେ ହାତ୍ତ ଅତି ପ୍ରକାଶ
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଦାନ୍ତମାନ ଅବ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ି । ସର-
ଜନବାଦଦୁଇଙ୍କ ପୋଣ୍ଡାହାତମାନେ ଅନେକ
ଦୋଷରେ ଏହାକୁ ଆସୁନ୍ତ କଲେ । ଏଥୁବୁ
କେବେ ଏହା ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା

ପୁରୁଷ ଅନେକ କାବ୍ୟ ମାର୍ଗ ଅଛି ।
ଏମହାବାବୁ ସମ୍ମାନ ଅଦିତ୍ୟାଳୁ ଯେ
ଜାଗନ୍ନାଥ ତା ୨ ରଖିରେ ସବୁତ ଏକଂ
ଚକ୍ରଶିଖ ଲେଖିରୁଲ ସାହେବ ଉତ୍ତର ଜଗରରେ
ଯହୁରୁବେ ଓ ସୋଠାରେ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦଇବାର
ହେଉ ।

ପଟ୍ଟାର କାଗଜ ଛଲକି ସଞ୍ଚିକରେ ବାଲେ-
ଶୁଭର କଲେକ୍ଟର ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ଉପରେ
ହୃଦୟମାନା କରିଥିବା ବିଶ୍ୱାସେ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍‌ଟି ଅଟ
ଦେବାଳୀର ବ ଯେଉଁ ଜମିଦାରମାନେ କାଗଜ
ନାଖିବ କରିବାର ଏକରାତ୍ରିମା ଲେଖିବେ-
ଅସମ୍ଭବ ହେଉଥିବା ଯାବାକୁ ଉପରେ
କରିମାନା ଦେଉଥିବା ମାତ୍ର ଏପରି ଏକରାତ୍ରିମା
କରିପଣ୍ଡକ ନେବା ସକାଶେ କୌଣସି ଆଇନ
କାହିଁ । ଜମିଦାରମାନେ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ
ମର୍ମପ୍ରମେୟ ପଞ୍ଚାର୍ଥା ନିଯମକ କରିଥାଇବା କିମ୍ବା

ତୁଳି ଅଇନରେ ଜଗମାନା କରିବାର ଶମତା
ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । କମିଦାର ଏକରାତିନାମ
ଦେଲେ ତହଁରେ ବାଘ ଦେବ । ଥାମ୍ଭୋମାନେ
ବୋଧକରୁଁ ହିନ୍ଦୁଷେଷ୍ଟିଅଟଙ୍କ ମର ଯଥାର୍ଥ
ଅଟଙ୍କ ବାହା ଦେଲେ କଲେକ୍ଟରପାଦେବ
କରୁଥେ ଜଗମାନା ତୃଷ୍ଣୁଲ କରିବେ ଦେଖିବା-
ରେ ଆସିବ ।

କ୍ଲାଇର ମସ୍ତକୁଳକର ବିଜ୍ଞାନସାହିତ୍ୟର
ସକାଶେ ଗବଣ୍ଣମେଖ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି-
ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନସାହିତ୍ୟରେ ଝଣ୍ଡିଏ
ନିର୍କାରଣାବ୍ଧ କଲିକଟା ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଆମ୍ବାମଙ୍କ ଲେଖୁକଣ୍ଠ ଗବଣ୍ଣିର
ସବୁ ରିଗ୍ରାଂଟଟେମ୍ପଲ ସାହେବ କହିଥିଲୁଛନ୍ତି କି
ଯେବେ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ ସକାଶେ ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ ପଞ୍ଚାଶଦାଜୀର ଟଙ୍କା ସଭାର ଉତ୍ତାବଧା-
ରକ କମିଟି ଗବଣ୍ଣମେଖ କାଗଜରେ ଗଢ଼ିବ
କରିବେ ଓ ମସିକ ୯ ୧୦୦୯ଙ୍କା ଦେବା ପ୍ରାପ୍ତିର
ଉପାୟ କରିବେ ଭାବୀ ହେଲେ କଲିକଟାମ-
ଗର ବହୁବଜାରରେ ଗୋଟିଏ ଘର ଗବଣ୍ଣ-
ମେଖ ହାଲ୍ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଦାନ
କରିବେ । କଲିକଟାରେ ଭୂମି ଓ ଘର ନିର୍ମାଣର
ମଲ୍ଲ ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ଭାର୍ତ୍ତାରେ ଏ ସାହାଯ୍ୟଟି
ସାମାନ୍ୟ ନହିଁ ଓ ସବୁ ରିଗ୍ରାଂଟଟେମ୍ପଲ ମେ-
ମନ୍ତ୍ର ବିଜ୍ଞାନଚର୍ଚା ପଷ୍ଟରେ ଉତ୍ସାହ ଦେବାକୁ

ଜୀଗାଥେରିବି । ଅମ୍ବେଶାକେ ଦରସାବରୁ ତ୍ୟା
ଏଥର ସାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଃସମେବନ୍ତୁଷେ ଶାଶ୍ଵତ
ଅରମ୍ଭ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଜୟନାଥଙ୍କ ସେବାର ଭାବାବିଧାରଣ
ବିଷୟରେ ପୁଣ୍ୟଜାଗର ମନ୍ଦିର ସମ୍ପର୍କରେ
ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରମା ସମ୍ପର୍କ କରିଯାଇବା କହୁଛି
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ମୁଦେଇ ବାବା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ମନ୍ଦିର
ରର କରିବ ଶେଷସେବା ଭାବାର ଏକାଳ
ମୌର୍ଯ୍ୟର ଦକ୍ଷାୟନ ଥିଲା । ପୃଷ୍ଠାକାଳର ନିର୍ମାଣ
ମାନୁଷରେ ଜ୍ୟୋତିଷାଂଶୁ କୈପଣ୍ଡିତଦ୍ୱାରା
ଭାବା ବର୍ଷବର ହୋଇ ଅସାଧୁ ମାତ୍ର ରାଜା
ମୁଦେଇର ବିଶର କରିଥାଏଣ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ମାସରେ ଦି ୧୫ ନ ଉଚ୍ଚ ସେବା ତାଳାଇବାକୁ
ଶୁଣୁଛିଟାର ଦେଇଥିବାରେ ଭାବାର ସବୁ ପ୍ରତି
ବ୍ୟାପାର ହେଉଥିଲା । ରାଜା ଏ ସେବାକୁ
ମୌର୍ଯ୍ୟ ଦୀକାର ନ କରି ଆପଣା ରଜାରେ
ଛାଇର ବନୋବସ୍ତୁ କରିବାକୁ ସମ୍ମନ ଥିବାର
ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ବିଶ୍ଵରେ ଜନ୍ମାଇ
ହେବ ପକାନ୍ତି କଲେ ବ ପ୍ରମାଣକୁ ଉଚ୍ଚ
ସେବା ମୁଦେଇର କଥକ ଦ୍ୱୀର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ହୋଇ ଅସାଧୁବାର ଘାବଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଓ
ରାଜାଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେଇ ରାଜବିର୍କ
ମେଘ ଆଇନାନୁଷ୍ଠାନରେ ଭାବାଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସମୟ
ସେବକ ଓ ନିଯୋଗ ପ୍ରକାରକ ଦୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ମାଲିକ ଲଗଦେଇ ଥିଲେବେଳେ ରାଜ ଆନନ୍ଦରେ

ଶ୍ଵରୁପେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ମନ୍ଦିରର ନିଯମା-
ବଳ ଓ ଧୂକୁ ଗୁଲିଆସୁଥିବା ପ୍ରଥା ସମସ୍ତର
ଅଧୀନରେ ଶଙ୍କା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କର୍ମ ନେବେ
ଓ କର୍ମରେ କେହି ଛୁଟି କଲେ ଭାବୁଁର ଉପ-
ସତ୍ତ୍ଵ ବନୋବସ୍ତ୍ର କରିବେ । ତାହାକୁ ଏହିବାର
ଅଧୀମ ସମବା ନାହିଁ ଯେ ଆପଣା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାରେ
ସାବାକୁ ତାହାକୁ ଚୋଇଦି କର୍ମରେ ନିୟୁକ୍ତ
କରିପାରିବେ । ଏବିଶୁରଟି ନ୍ୟାୟସାଙ୍ଗର ଅଟଇ
ଓ ଏଥରେ ଶଙ୍କାଙ୍କର ସେହାଧୀନ ଶାସନ ପଞ୍ଚ-
ରେ ଅନେକ ଅଟକ ରହିଲା ଓ ସେବକମାନେ
ମଧ୍ୟ ଆପଣା କର୍ମ ନିବାହ କରିପାରିଲେ ଖାଧୀନ,
ଜୀବରେ ଗୁଲିପାରିବେ ।

ଶାଇବୋର୍ଟର ଜଳ ସାବସନସାହେବ ଗ୍ରାମୀ
ଶାଇ ଜଳସାହେବଙ୍କ କବେଳୁ ଉଦ୍‌ବିଷ ବର-
ଥିଲେ । କବେଳେରେ ଥିଲାବେଳେ ତଣେ
କରାଇ ସହିତ ଜାହାଜର କଲକାତାରୁପେ
କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣ
କରାଯାଏ ।

କଳ୍ପନାହେବ—ରୂପୁର ଗାମ ଦୀ

ଦିଲ୍ଲାଇ — ଗଣଗାନକରୀ ଆପଣା ନାମ କହିଲା
କଜ଼ବାହେବ — ଯମେ ତ କଥାରେ

ଭକ୍ତି—ଶ୍ରୀମୁଖ ଦେବ
ଉଦ୍‌ବଳ—ହଁ ଧର୍ମଅବିଗ୍ରାହ ।

କଳସାହେବ—ତୁ ମେ ବି ଜଣେ ବି, ଏଲ ?
ଅଜ୍ଞାନ—ଧର୍ମଧବଜାର ମୁଁ ଏଲ, ଏଲ ।

ଭାବିତେ—ରୁମ୍ ମୁଣ୍ଡରେ ଖୋଜି
ରୁମ୍ ବି ଜାହାନ୍ ମନ୍ଦିରପାତକ
କର ? ପାଗ ବାହୀ ବି ଦିନିଜା ?

ମୋହେର ବଳ ନାହିଁ ମୁଁ କେତେବୀ-
ଲ ହେଲ ଏହି ଖୋପି ପିଙ୍ଗଅଛି ।

କୁଳପାତ୍ରେ—ଜାହା ମୁନୀର କି ମର୍ଯ୍ୟାଦାବରକ
ନୁହଇ । ତୁମେ ଅଗଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉପସ୍ଥିତ
ପ୍ରଭାର ମାନ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବ । ଥୋବିଥାଏ
ଗଣେ ପିଲଙ୍ଗା ବାହଁ କି ଜାହାର ଗସ୍ତ
ଅଠଇ ?

ଭାବୁର—ଥୋବିପାଇ ଅଥବା ଗାମଲା ପିଙ୍କଳେ
ଜସଦନେ ମୋତେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ କଣ୍ଠାଯାଏ
କହିଯାଛେ ବ—ଦଶରଷୀ ତେଜନ୍ତର ଗୋଟାଏ
ହାଲୁକା ଥୋବ ପାଇ ତିବି ।

ମିଥିଲାରେ ଅଭି ଜଣେ ଉତ୍କଳ ମୁଣ୍ଡ ମୁକୁଳା
ଦର ବଦିଥିଲେ ଜାହାଙ୍କୁ ଲସିବର ସେ ଉତ୍କଳ
କହିଲା ଧର୍ମଅବଜାର ମୁ ଅମୁବଦ୍ଧପର ଜାଲି

ମୁଣ୍ଡରେ ଛକଳସରେ ବସି ପାଇବ ବୁ ?

କଞ୍ଚକାହେବ—ମେ କି ହନ୍ତି । ନା ମେ ହନ୍ତି
ନୁହନ୍ତି, ପ୍ରାଣୀଧାର ହେବେଷୟ ?
ଉଦ୍‌ବାଳ—ଧର୍ମଅବଜାର ମୁକ୍ତ ହନ୍ତି ନୁହନ୍ତି
ଜଜ୍ଞମାହେବ—ହେଲା ଗେବେ ବୁମ୍ଭେ ବ୍ରାହ୍ମ
ଉଦ୍‌ବାଳ—ହି ଧର୍ମଅବଜାର ।

ଜିଜ୍ଞାସାହେବ—ଉଲ, ଅମ୍ବେ ରୂପକୁ ଯାହା
ବହିଲୁଁ ବେହି ଉତ୍ତରେଣୀଥି ଉକାଳ
ଯେବେ ଅପଶାର ଗ୍ରେଗା ଉତ୍ୟାଦ
(ଯାହା ବାରଷ୍ଟରମାନେ ପିନକି) କ ପିନି
ଆମ ସମ୍ବୂଧନ ଅବନ୍ନା ତାହାକୁମୁଖବା ଏହି
କଥା ବହିଲୁଁ ।

ଦିବାଲ—ସଥାର୍, ଧର୍ମଅବଳାର

କିଷ୍ମାହେବ—ଆମେ ଭୁମିପର କଠିନ ହେ-
ବାକୁ ରଜା କି କରୁ । ଆମେ ତଳେ
ସାମଲର ପଞ୍ଚଧାର ମୋହୁ କବେଷ୍ୟେ-
ରେବେଳେ ଭାବା ପୁରୁଣ ହୋଇଯାଏ ।
ଆମୁର କହିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ଭୁମ୍ଭେ
ଅପଣା ଯୋଞ୍ଚାକରେସୁବା ଅଫାଲକପ୍ରତି
ମାନ୍ୟ ଦେଖାଇବ । ଭୁମ୍ଭ ଟୋପି
ଗୋଲମୟ ବା ମାଳିଗରକ ନୁହିର ।
ତହୁଁ ବୁ ଅମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରବାଗ ପାଏ ।
ବାବୁମାନେ ଏହିପର ଟୋପି ତିନ୍ଦି ବାଟ-
ରେ ବୁଲନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଭରଷା କରୁଁ ଯେ ଉପରଲି
ଜୀବ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଥାଂକର ବଚେରର ଅମଳ
ଉଦ୍‌ବଳ ପ୍ରଭୁର କର୍ମଗ୍ରହଣାନେ ଅଦିକ ଶିକ୍ଷା
ବରବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୟତ ହୋଇ ବନ୍ଧୁ-
ଅଛୁଁ ଯେ ଏଠା ଅପାଳତର ଉଦ୍ବଳମାନେ
ବିଦାର ଜାଲମସ୍ତରେ ନିଷଳକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭାବସରର ବିଜ୍ଞାପନ ।
ଗର୍ଭବତ୍ ବାବତ ଭାବସରର କାର୍ଯ୍ୟର
ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାରଥାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାବ୍ୟ ଯେ
ଗର୍ଭବତ୍ ଭାବସରରେ ୧୦,୪୩,୫୩୦୭୭
ଟଙ୍କା ୫୩,୭୭,୫୮୭ ସକାଦପତ୍ର ଏବଂ
୧୨,୦୮,୦୭ ପୃଷ୍ଠକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇଁ
ଭାବସରରେ ପ୍ରେରଣ ହୋଲିଥିଲ ଏହା ଛତା
୨୪,୮୨,୪୪୭ ଲଙ୍ଘ ଟଙ୍କା ରେକର୍ଡ୍ ହୋଲି
ଥିଲା । ଉଚ୍ଚର ପୃଷ୍ଠବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ କୁଳନା କଲେ
ଟଙ୍କା ସକାଦପତ୍ର ଓ ମୁଦ୍ରାକାର ଆକେଟ ସବୁ
ଥିରେ କୃତି ଦେଖାଯାଏ । ଏ ଧରନ୍ତରୁ ଭାବସରରେ
ଅବଦିନ୍ତ ଶୁଭ ଘଟନା ହୋଲିବାକୁ

ହେବ କାରଣ ଏଥରେ ଏହି ସ୍ଵକାଶ ପାଇଥାନ୍ତି
ଯେ ଏଠାରେ ବିଦ୍ୟାଶିଳ୍ପୀ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧବାର୍ କୃତି
ହେଉଥାନ୍ତି ଓ ଭାବୁ ସ୍ଥାନର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବାଣିଜ୍ୟ ଅଥବା ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ବଢ଼ିଥାନ୍ତି ।

ଭାବରବର୍ଷରୁ ବିଲତରୁ ଚଟୀପଡ଼ାଦି ସିବାର
ସଖୀ ଦତ କଣ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେଠାରୁ ଭାବ-
ଭବର୍ଷ ଅସିବା ଚଟୀପଡ଼ାଦି ସଖୀ କରିଅଛି ।
ଏଥରୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ବାଣିଜ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସେହି-
ପରି ଅଛି କେବଳ ଅଧିକ ସବାଦପତ୍ର ଓ ମହା-
କନଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନ ଚଟୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଲତରୁ ଅସି-
ଅଛି ।

ସବାଦପତ୍ର ସଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ କ୍ରମଶଃ ବନ୍ଧିବାର
ଦେଖାଯାଏ ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚମୀସ ତା ୩୫ ରଖିରେ
ଭାବିତବଣୀୟ ସବାଦପତ୍ର ଖ ୨୧୦ ଖଣ୍ଡ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିଲା ଉହଁମଧ୍ୟରୁ ଖ ୩୩୯ ଶ୍ରୀ ସବା-
ଦେଶୀୟ ଭାଷାମାନଙ୍କରେ ମହିଳ ହେଉଥିଲା ।

ତାକରିବର କାର୍ଯ୍ୟ ମେମନ୍ତ କରିଅଛି ଆୟୁ
ଷମ ଉତ୍ସବ ଅଟଇ । ଗରବର୍ଷ ଟ ୩,୪୧,୨୫୯
ଆୟୁ ବିଜୟଲ ବନ୍ଦ ଦେଇଲାଙ୍କାର ଅୟକ
ବ୍ୟୟ ବରି ଲାହୁ । ସରକାରୀ ଚଟାପତ୍ର ମାସଲ
ଦେଖାବ ନ କରି ଗରବର୍ଷ କେବଳ ୭ଲକ୍ଷଟଙ୍କା
ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ମେବେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା
ହିଁରୁ ଆୟୁ ଭଣା ହୋଇଥିଲା ବନ୍ଦ ଉତ୍ସବ
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ଆୟୁମଧ୍ୟରେ ଦେଖାବ କଲେ
ଆୟୁ ଭଣା ନ ପଢି କରି ସାଗେଇନିଲା
କାରୁ ଅୟକ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଏ ବୋଲିବାକୁ
ହାବ ।

ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଚିଠି ଓ ସମ୍ବାଦ-
ର ମାସୁଲ ଜଣା କରିବାରେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ-
ର ଷତ ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ଲୁହ ହୋଇ
ଓ ସମାବଧିର ମାସୁଲ ଆହୁରି କହି ଜଣା
କେ ମଧ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କର କାହିଁ ନ ହୋଇ
ଥାରାଶଙ୍କର ଉପକାର ହୋଇ ଥାବେ ।

ପ୍ରକାଶ କୁଳୀନ

ପାଠକମାନେ ଜାଣନ୍ତି ସେ ବର୍ଣ୍ଣକାରୀ
କାଳ ବ୍ରାହ୍ମିଣମାନେ ସମସ୍ତକଠାରୁ ମାନ୍ୟମାନ୍ତର
ଅଟନ୍ତି ବିବାହ କରିବା ଏମାନଙ୍କର
ଦୁଇ ଅଟଇ । ବଲ୍ଲଷେନ ବଳା
କ କୁଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ବିଧାନ
ସାଧିଥିଲୁଣ୍ଟ କି ଘେରେ କାଳ ଏମାନେ
ଶା ଦୃଢ଼ିଲାମାନଙ୍କ କୁଳିନ୍ ବ୍ରାହ୍ମିଣଙ୍କୁ ଦାନ
ବିବାହ ଦେଇଥିବେ କେବେହାଲ

ଏମାନଙ୍କର କୁଳର ଟେକ ସ୍ଵଦ ନୋହିଲେ
କୁଳ ଚିତ ଦେବେ । କୁଳୀନ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ସଙ୍ଗ୍ୟ
ଘଣା ଓ ବୋଧ ହୃଦୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶାପେଷନ୍ହ
ବଙ୍ଗଜାରେ କିଛି ଥ୍ୟକ ପରିମାଣରେ କଳ୍ପନା
କଳ୍ପନା ହେଉଥିବେ ଫଳତଃ କାହା ଦେଉ ବା
ନ ଦେଉ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଆପଣା । ଦୁହରାର
ବିଷୟକୁ ବର ନ ପାଇ ଏକ କୁଳୀନ୍ ବ୍ରାହ୍ମ-
ଣଙ୍କୁ ଏହେ ଲୋକ ଆପଣା କଳ୍ପନା ବିବାହ
ଦିଅନ୍ତରୁ ଯେ କାହାରି । ଶରାଧିକ ଭାର୍ଯ୍ୟା ହୋଇ-
ଯାଏ ଓ ଅଜେବ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଙ୍ଗେ କଳ୍ପନା ବଜିନାରେ
ଆରେ ସୁବୀ ସାଥୀର ହୃଦୟ ନାହିଁ । କଳ୍ପନା-
ମାନେ ଆପଣା । ପିତାଙ୍କ ସରେ ଆଜନ୍ମକାଳ
ପ୍ରତିପାଳନ ହୃଦୟ ଓ ଯାମାରା ଆପଣା ପ୍ରସ୍ତୋ-
ତନ ବୁଝି କାହାର ସରକୁ ଯାଇ ଦୂରେକ ଦିନ
ରହ ବିକୁ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରି ଅଣନ୍ତି ।
ପୂର୍ବକାଳରେ ଏପରି ଅନେକ ଘଟନା ବଙ୍ଗ-
ନାରେ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ସମ୍ମର ଜୀବ ଓ
ସମ୍ଭବାର ବୁଦ୍ଧି ଦେବାରୁ ଏ ଶତ ଅଜେବ
ପରିମାଣରେ ଭଣା ପତିଅନ୍ତି ତଥାତ ଏକ-
ଦେଲକ୍ଷେ ଭୃତୀଯାର ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ
ଆରେ କୌତୁକଜନକ ଓ ରହସ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କାହା-
ମିମାଳ ଅଛି ମାତ୍ର ସେସବୁ ବୋଲିବାର
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଭବେଶ୍ୟ ନୁହଇ । ପାଠକମାନେ
ଆରେ ଶୁଣିଥିବେ ଓ ସାହାକର ବିଶେଷ
ଶୁଣିବାର ବାଜ୍ଞା ଥାଏ ସେମାନେ କୁଳୀନକୁଳ
ସବ୍ୟ ଜାତକ ନାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବଙ୍ଗଲା ପ୍ରସକ
ପଢ଼ିଲେ ଜୀବିତାରବେ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଏ
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଭିଭାବଣା କରିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି
ସେ ତେଣାର କୁଳୀନଙ୍କ କଥା ହାଲୁଁ ରାହା
ମନ୍ଦରେ ପତିଗଲା । ତେଣାର କୁଳୀନକିଏପାଠକ
ମାନେ ଜାଣନ୍ତିର ସେବେ କି ଜାଣନ୍ତି ତେବେ
ଆମ୍ବମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନାର ଦେଉଥିଲୁଁ ।
ଏମାନେ ତେଣାର ରାଜୀ । ସବୁ ବିଷୟରେ
ଏମାନଙ୍କର ବଙ୍ଗନାର କୁଳୀନ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ସହିତ
ଘୋଷାଦୂଶ୍ୟ ଥାଇଁ ଏମନ୍ତ ଆମ୍ବମାନେ କଷ୍ଟ
ନାହିଁ । ମୋଟକଥା ଏହି ସେ ସେମନ୍ତ ସେମା-
ନକର ତେମନ୍ତ ଏମାନଙ୍କର ବିବାହ କରିବା
ବିଷୟରେ କିଛି ସୀମା ନାହିଁ । ସେବେବେଳେ
ସେବେଳୋ ରଜ୍ଜା ଅବାଧରୂପେ ବିବାହ କର
ପାରନ୍ତି । ତେବେ ଏ ଦୂର ଜାତକ ମଧ୍ୟରେ
ଅନ୍ତର ଏହି ସେ କୁଳୀନ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ
ପିତ୍ରାଳୟରେ ଶୁଦ୍ଧ ଅସନ୍ତି ରଜାମାନେ ଆପଣା
ଭାର୍ଯ୍ୟାପଦ୍ମରୁ କଥର ମଧ୍ୟରୁ ସେବନିଅପି ବନ୍ଦିକରି

ରଖନ୍ତି । କୁଳୀନ ପ୍ରାଚୀରଳ ରୂପ୍ୟମାନେ ସ୍ଥାମ୍ଭ
ସୁଶ୍ରୁତ ବହାର ଦେଲେ ହେବେ ଅରୁ ସରୁ ବିଷୟରେ
ମନୁଷ୍ୟ ପର ଜୀବନ ଥାରଣ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ରାଜାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଦେଶ
କରନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ପଣ୍ଡପର ଦାନାପାଣି
ଆର ପଢ଼ ରହିଥାଏନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ
ହୋଇଥାଏଁ ଯେ ଗତଜାଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ
ରେ ସୁଦା ବନ୍ଧୁତ ହୀ ଏବୁଧ ବନ୍ଦ ହୋଇ
ରହିଥାଏନ୍ତି । ଏମନ୍ତ କ ଏକ ଗତଜାଗରେ
ଏହାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସାଇ ଆଠଶତ ହେବ ।
ଏମାନଙ୍କୁ ଅବାର ପରିଚିତ ଯୋଗାଇବା ଏବଂ
ଏହାଙ୍କ ପଦବୀ ଦେଇ ରଖିବାରେ ରାଜାମାନ୍ଦଙ୍କର
ବିସ୍ତର ବ୍ୟୟ ଦୁଇଅଧିକ ଅଧିକ ଏହାଙ୍କ ଏପର
ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବାରେ ରାଜାଙ୍କର ବିସ୍ତର ଲାହ
ଦୁଇଅଧିକ ଭାବା ଅନୁମାନ କରିବାର ବିଠିନ ।
ସାମାଜିକ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ କେହି ଦୂରଭ୍ରାତ୍ୟା କଲେ ଭାବାର ସୁଖ
ସୁଛନଭା ରହି ଥାରଇ ନାହିଁ । ଯାହାର ଶରୀ-
ର୍ଥକ ଭ୍ରାତ୍ୟା ଭାବାର ଅବସ୍ଥା କେମନ୍ତ ପାଠକ-
ମାନେ ସହଜରେ ହୁହି ଥାରିବେ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଗତଜାଗ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ପଣ୍ଡରୁଥାଏଁ ଯେ ଏ-
ପ୍ରକାର ଅପରିମିତ ସଂଖ୍ୟକ ହୀ ଘରେ ବନ୍ଦ
କର ରଖିବାରେ କେଉଁ ସୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରକାଶ
ଧାଏ ବା କେଉଁ ହିନ୍ଦ ସାଧନ ଦୁଇଅଧିକ ? ସାକ୍ଷା-
ମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵରେ କି ମୁମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ପଦର
ବାଚି ନୁହନ୍ତି ? ସେବେ ଏବୁଧ ଭାବ ଭାବା-
ଙ୍କରଥାଏ ରେବେ ସେମାନେ ପଣ୍ଡ ସହବାସରେ
ଦିନ ଦରଣ କରନ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ହୀକାର କରିବାକୁ
ହେବ । ସେମନ୍ତ ଏକ ଗୋରୁ ଘଲରେ
ଗୋଟିଏ ପଣ୍ଡ ଦେଖାଯାଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ
ଓତ୍ତଶାର କୌଣସି ରାଜାଙ୍କ ଦେଖିଲେ ଠିକ
ସେହିପର ଦୁଃଖ ଦେବ । ଦାଣୁରେ ଥବା କେହି
ଏହାଙ୍କ ଶାତ ମାତ୍ର ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି
ଦେଇବାରେ ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଏମାନେ
ପ୍ରକୃତ ପଣ୍ଡ ଅଟନ୍ତି । ଏଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମଦରେ ଭନ୍ଦାତ
ଆର ଏମାନେ ଅପଣା ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଆରନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଥାନ ସୁଖ ଯେ ଦାଖିର୍ଯ୍ୟ ସୁଖ ଭାବା ଏମାନେ
ଆପୋ ଅନୁହବ କରିବାର କଥାକ ବୋଲିଯାଇ
ନ ପାରେ । ବୋଧ ଦୁଇଅଧିକ ହୀ ପ୍ରଣୟ
ଏହାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ବିଧାତା ଅଦ୍ୟ ରୁ
ଲେଖି ନାହାନ୍ତି ଭାବା ନ ହେଲେ କୌଣସି
ରାଜା ସେବେବେଲେ ଅପଣା କନ୍ଦାକୁ ଅନ୍ୟ

ଶାଜାକୁ ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ କରେ ତେବେବେଳେ
ଶାହା ସଙ୍ଗରେ ଦୂରଭୂରଗଣ୍ୟ ସହଚର୍ଷ ସମ୍ମୁ-
ଦାକ କରେ ଓ ଥନେକ ସ୍ତରରେ ଏମନ୍ତ
ସଠନା ହୃଥିଲ ଯେ ସହଚରକ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର
ପ୍ରଣୟରେ ଶାଜା ପଡ଼ ଶକ୍ତିମାରିଲୁ ପଢ଼ା
ଭୁଲଜାନ କରିଛି ଏଥରେ ଯେ ବିଧରିମାରରେ
ମାତରା ମନ ପ୍ରଦୂରି ଓ ମନ ବୁଝିର ପରିଚୟ
ପ୍ରାସ୍ତ ହୃଥିଲ ଶାହା ବୁଝିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାଇ
ଦେବା ଅନାବଣ୍ଟନକ ଫଳଟିଏ ଏହିପ୍ରକାର
ଲୋକମାନେ ଦାଣୀରେ ବସି ଶାଜା ଉତ୍ତାଖ
ଧାରଣ ପ୍ରକକ ଅପଣାକୁ ଅଭିଶୟ ଗୋରବା-
କୁର ମନେ କରିଛି । ପ୍ରଜାକର ସ୍ଵର୍ଗନରା
ସମ୍ମାନନ କରିବା ଶକ୍ତିମାତ୍ର ହେଉଥିଲା
ଅନାଥା ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବର କର ରଖିବା କେଉଁ
ଶକ୍ତିଧର୍ମ ଅଟଇ ? ଶାଜାଲଠାରେ କେହି ଅପରାଧ
କଲେ ଶାହାକୁ ଦଶ ଶ୍ରେଣ କରିବାକୁ ହୃଥିଲ
କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବି ମନ ଯେ ଶାଜା
ଯାହା ପ୍ରତି ଥରେ ଶୁଦ୍ଧି ନିଷେଧ କରିଛି
ଯାବଞ୍ଚିବନ ଶାହାକୁ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ହୃଥିଲ ।
ଗଜଜାତ ଶାଜାମାନେ କେବେ ମନୁଷ୍ୟ ହେବେ
ଯେ ଏ ସମସ୍ତ ପଶୁଦୂରି ଶାହାକୁ ଠାରୁ ଅନ୍ତର
ହୋଇଯିବ ।

ସାଧ୍ୟାହିକ ସଂବାଦ ।

ଭେଦଗାର କିମ୍ବିଶକର ସାହେବ ଗଜିଲାଭ ଓ
ବାଲେଶ୍ୱର ଗୁପ୍ତ କର ଗଜ ବୃଥବାର ଏ ନଳୀ
ରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥିବନ୍ତି ।

ଏହି ବଳେକୃତ୍ତ ନାଳରଖାନାର ବୋର୍ଡ଼ ଫର
ଅପରିଚାରଣ ମକଦୁମାରେ ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦୁ ବ-
ଲେକୃତ୍ତ ସିରପ୍ରାଦିରକ୍ଷର ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅପାଦଧ୍ୟା-
ନଗା ବିବେଚନା କର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ
୪ ଟଙ୍କା ଅର୍ଧଦଶ କରନା ସଜାପେ କରି-
ମେଲୁକୁ ଲେଖିଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ ଘେଷ ଲିପ୍ତି
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ପ୍ରାହିରେ ଏନଗରରେ ଆଖେକଷୁଣ୍ଠିବ
ଦିବାହ ହୋଇ ଯାଇଅଛି କିନ୍ତୁ ବଜ ଧମ୍ବାମ
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷର ପ୍ରଶନ୍ତ
ବିଧାତା ଅଦ୍ୟକୁ
ଦେଲେ କୋଣସି
ଯଣା କନ୍ୟାକୁ ଅନ୍ୟ
ଗମାଂଶରେ ଶିକ୍ଷାକାଳର ଡାଇରେକ୍ଟ
ଏଠାକୁ ଅବି କଟକ ଦଲେକ ଫିଟାଇ ବଲେ
ଗ୍ରେସଟ ଏକର ସାହେବ ବର୍ଷମାତ୍ର ପ୍ରିମ୍‌ସିଲନ୍
ଉଧାୟ ମାର୍ଗର ଦରଅଛନ୍ତି ।

ଅବସ୍ଥ କଟକିଲୁରେ ଦୃଷ୍ଟି ହଜେ ଦେଖା
ନାହିଁ । ଗଜ ଗୁରୁବାର ଜଣେ, ମେଘ ଆଜା-
ମରେ ବିଶ୍ଵରତ୍ନ କରୁଥିଲ ଓ ସଥରେ ବିଜୁଳା
ମୟ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲ କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୁ ପରଜ ସୁଧା
ହୋଇ ନାହିଁ । ବର୍ଷା ନ ହେବା ଉପେକ୍ଷା
ବାରିଶ ହୋଇଥାଏ ।

ଅମେରିକାରେ ଶୁଣାଯାଇଛି ଯେ ପଞ୍ଚମ ଶୁଣେ
କମିଟାରୀର ତଙ୍କା କଟକଳୁ ଆସୁ ବାହରେ
ପାଇଁ ଗଲୁଥ ଘାଜରେ ଏକହତାର ତଙ୍କା ଗେର
ଯାଇଅଛି । ତଙ୍କା ସଜରେ କମିଟାରୀ ବିପାଳୀ
ଧରିଗୁ ଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ନିଦାରେ ଶ୍ଵାନ କର-
କାରେ ମତ୍ତୁ ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ବନ୍ଦୟରେ ଗୈଶ
ହେଲା । ଦିନରେ ଏପରାର କେଣ୍ଟ ବଢ଼
ଅନୁର୍ଧ୍ୱ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
ପାଦ୍ମି ଅମେରିକାରେ ବହି ନ ପାଇ ।

ବିଜ୍ଞାନରେ ବରଦ କୁଳର କରୁ
ଯୁଦ୍ଧ ଚେକ୍କାକାଳ ଶତାବ୍ଦୀ ଅନନ୍ତ ହେଲେ
ଓ ଚେକ୍କାକାଳ ସକା ଜାହାଙ୍କ ଦ୍ୟମ୍ଭମଜ ପୋଷ୍ଣ-
ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ଅଗିଷ୍ଠଣୀ ସୃଜନୀଣୀଗ୍ରେଣ୍ଟ ବନ୍ଦ
ହେବୁଣ୍ଡ ଦାସ କୁପ୍ରାସୁଲରେ ଉତ୍ତରିତ ଥିଲେ ।

ଏ ବର୍ଷ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସମେତ ପର୍ଯ୍ୟାନରେ ବାବୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକ ଦାସ ଜାନରେ ଚିଠି ଉଦ୍‌ଘାତି ହୋଇ ଏମ, ଏ, ଉପାୟ ଧାରାରେ ଛାତ୍ରଙ୍କ ପରିବାରରେ ଅପରାଧ ହେଲା ।

ଅକ୍ଷ ଦାଳ ମାନ୍ଦୁଆ ଓ ବମ୍ବେଇରେ ବହନ୍ତି
ବେଗର ଗଣ ପାଦୁର୍ବାଳ ଧେଖାଯାଏ । ଅମୃତ
ଏ ଅନ୍ଧଜଳରେ ମିଳିଲା ଓ ହାତଘୁଡ଼ି ବନ୍ଦୁର
ଶ୍ଵାସ ହେଉଥାଇ ।

ଦେବକୁଳପତର ଲମ୍ବିଦାଉ ଗେଥାରେ ଧୀର
ହାତୀ ଧସପତ ଅଛନ୍ତି । ଏ ହାତୀପତ୍ର ତାକା
ବାଟେ ବାରକଷ୍ପରକୁ ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଆ ପୁରୁଷୋତ୍ତମଷେତ୍ରସ୍ଥ ଏବ ଉନ୍ନିକଟ
ଶ୍ଵାନସ୍ଥ ଶ୍ରୋତ ପୁର୍ତ୍ତ ବ୍ୟବହାର ନିଯୁଣ ସମସ୍ତ
ବ୍ୟାହିଗପ୍ରତିକ ମଦାଶୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥାଏଁ କି
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିକଳ ଛାହରକ ଗଣିଗାନ୍ଧୀର ପୁଲ
ପଞ୍ଚାଂ ପଞ୍ଜିକାରେ କୋଣସି, କାଳରେ ଏକ
ଦଶାତାରୁ ଦେବକଣ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିହୁ ନନ୍ଦାଦିରେ
ଦୁମ ଦେଖି ଏକାଦଶ୍ୟାଦି ପଦମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତି
ଗ୍ରବୁ ଧର୍ମବ୍ୟକ୍ତିକଷ୍ଟ ଦେଖି ବିଦାନ୍ତରେଷେମଣି
ପ୍ରତିକ ଅନେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗନ୍ଧମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵାନସ-

ମାନ କର ଭାରତବର୍ଷର ମଙ୍ଗଳ ଓ ସୁଦେଶଚ
ଉଦ୍‌ଦିତ ନିମିତ୍ତ ଆୟୋଜନ ଚିରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେନ୍ୟାର୍ଥିଗଣ ଗତ ନିର୍ଣ୍ଣାତିର କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତପରିପାଦନ
ନାମକ ଏକ ଅଧୂଷ୍ଟ ଗ୍ରହ ରଚନା କରିଅଛୁ ।

ଏବନ୍ଦୁରାଜୁଷାର ସୁମ୍ମ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗପଣ୍ଡିକା ପ୍ରଥମରେ
ଉଛଳଦେଶରେ ପ୍ରଚଲିତ କବିତାକୁ ଉଦ୍‌ଧୂ
ସୁନ୍ଦର ଅଛୁ ମଧ୍ୟ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ନଗରୟେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମରି
ରଘୁନାଥାର୍ଦ୍ଦ୍ୟଙ୍କ ସାହୁର ସୁମ୍ମପଣ୍ଡିକା ଦଶିଶ
ଶ୍ରୀଦେଶରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାରୁ ଉଦେଶୀୟ
ଦ୍ୱାରା କମାନେ ଉଛଳ ବଙ୍ଗଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ମାନଙ୍କୁ ଦିକ୍ଷାନ୍ତ ଅଙ୍ଗ ବୋଲି ଥାଇନ୍ତି । ଯେହେତୁ
ଏବଦେଶୀୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେ କିଥ୍ୟାଦି
ଦ୍ୱାରା ଜାଣି ନ ପାଇ ମିଥ୍ୟାତୁଳ ପଣ୍ଡିକା ଗ୍ରହଣ
କରି ଦିଲ୍ୟ ନେଇ ମିତ୍ରିକାବ କର୍ମ କରୁଥାଇନ୍ତି ।
ଅଥ ଏବ ଦୁଃଖିତେଜ୍ୟ କେବଳ ଉପାଦେୟ ।

ନୂଦ୍ୟାଧିକ କାଳ ବ୍ୟାପ ପରାଦରେ ଥୋବେ
ସଥା । ବୁଦ୍ଧସ୍ଵର୍ଗାଧ୍ୟା । ବେଲାଧାନ ପରମ
ଗର୍ଭ ବିପତ୍ରିଷ୍ଟ ଶଷ୍ଟକୋପସ୍ଥ । ଅଛିଦେଲେ କୃମ
ଫଳ ଶ୍ରୀହରିମୁଖ ଶଷ୍ଟ ଲାଭମୁଖ ॥ ଗର୍ବ ସହ୍ର
ଭାଗ୍ୟା । ଯୁନାଦିରଙ୍ଗ କାଳେ ଫଳ ମତ୍ତୁ
ପରମ ଶାସ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିଭାବ । ଶୁଣ୍ଟ ଗଣିତବଦ୍ୟ କାଳର
କଥାଚିଦପି ନାନ୍ୟଥୋ ଉବତ ॥ ଦୃକୁମେ
ପରମଣ ନୂପା ନିର୍ବେଳ ବିଗରଜ୍ୟାଃ । ପ୍ରକାଶ
ସୁଖନିଃ ସଦେ ଦୟା ରେଗ ବିବର୍ଜିତାଃ । ବିଶ୍ଵା
ବାକ୍ୟ । ଯସ୍ତିନ୍ ପଷେ ସତ କାଳେ ଯେନ
ଦୃଷ୍ଟିତେଜ୍ୟବ । ଦୃଷ୍ଟିତେ ତେନ ପଷେ
କୁର୍ମାତ୍ରିଥବଦ ନିର୍ମୟଃ ॥ ଶାକଞ୍ଚ ସହଭାଗ୍ୟା
କନ୍ଦେନାପି ସବର୍ଣ୍ଣିତ କର୍ତ୍ତ୍ୟାବରଂ କରେଇ ଯତ୍ତ
ତଥା ବିନ୍ଦେନ ଶାଷ୍ଟର ସନ ପ୍ରଭୁଭରଙ୍ଗୁଠଂ ॥
ସୁଳମତରେ ଯେ ପାଇଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଥ ବରି
ଏ ବିନ୍ଦେନ ଶାଷ୍ଟର

କୁଦଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିଥ୍ର ଶୟ ଅଛି ସ୍ମୃତିପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଷୋଭା ହେବରେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦିନ କୁମ୍ବା ପରିବହ
ବ୍ୟାପ୍ତି ଉଦ୍ଗତରୁ ଅଥବା ବୁଦ୍ଧି ବିନା ହୋଇ ନ
ପାରେ । ସୁମ୍ଭୁ ଉତ୍ସବୁଦ୍ଧି ସାବଦଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ି
ବାରୁ ସୁମ୍ଭୁ ବିଷମତ ହେଲା । ପୂର୍ବଦିନ ଅମାବାସ୍ୟା
ସାଧ୍ୟାହ୍ଵେ ମାତ୍ର ବ୍ୟାପିନୀ ହୋଇଥିବ ପରିଦନ
ଦିନାର୍କ ପୂର୍ବରୁ ସେସମାପ୍ତ ହେଲେ ପରିଦନକୁ
ତପକାଳରେ ଶାକ କରିବାକୁ ସେ ଜୋତମ
ବାକ୍ୟ ଅଛି ଏଠାରେ ଦିଗଦଣ୍ଡ ଚିଥ୍ର ଶୟ
ସମ୍ବୂଧନ । ଏ କେବଳ ସୁମ୍ଭୁମନରେ ଘଟିବ ।
ସଥା । ପୂର୍ବାହ୍ଵେ କେହୁପ୍ରତିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ତୁମେ ଶାମ୍ଭୁ
ମମ ସଦ । ଅରଦ୍ୟ କୁତ୍ପତ୍ର ଶାକ । ଶୋଭାଶାମ
ନ ତୁ ଲିଖିପ୍ତେହ । ଏଇ । ଏ ହାରିଶର

ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ ଦୃକ୍ଷିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପତିକା ଦୀ-
ବହାର ବନ୍ଧୁରେ ଆପଣମାନେ ଅନୁମତି
ପ୍ରଦାନ କଲେ ସ୍ଵପନଶ୍ରମ ଚରିତାର୍ଥ ଜୀବ
କରିବାକୁ ।

ଅୟକ ଦୀପ
କୁମ୍ବ ସନ୍ତୋ
ଘାଲ ମୁ । ଖଣ୍ଡ
ଜା ଜି ! କଟ

ଗଜଙ୍ଗାତମହାଲର
ଥରିଷୁଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟରେଣ୍ଟେନ୍
ଆସିବଦେବେଦୁଷ୍ଟବାସ ଶବ୍ଦ-
ବାହାଦୁରଙ୍କର ସମ୍ମଦିବ
ଆ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହ ଦ-
ରିତନମହାପାତ୍ର ଧାମନ୍ତରୀ

ଅମ୍ବର କଟକ, ପୁରୀ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର କିନ୍ତୁ
ଅନୁର୍ଗର ଇଲାକାମାନ ମୁସ୍ତାଜର ଦେବାର
ପ୍ରଯୋଜନ ଯେଉଁମାନେ ମୁସ୍ତାଜର ଦେବାର
ଗୃହାନ୍ତି ସେମାନେ ଆପଣାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଖାବାରୁ
କଦେହୂନ୍ତି ପଣ୍ଡିତଙ୍କଠାରେ ଜଣାଇବେ କମ୍ପୁ
ଅମ୍ବର ସେ ବିଷମ୍ବରେ ପଡ଼ି ଲେଖିବେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀର ସର୍ତ୍ତ

ମୁଁକର କରିବାର ଏବଂ ନମନ୍ତେ ଦିଅଯିବ
କମିବାରୀ ମାହାଲର ଜଳକର ଓ ଫଳକରାଣ୍ଡି
ବାଜେ ଅଦୟ ଛାତା ଅଗର ଉପରେ ଶାଖକର
ଟଙ୍କିରେ, ଟ ୩୧, ଓ ଟ ୧୦ କା ଲେଖାଏ କମିଯନ୍
ଦିଅଯିବ । ଆମୁ ଦଥା ପାହପିଟା ମିଆଦଗରେ
ଇଜରାଦାର ଏବଂ ସକାଶେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର
ପାରବେ । ପତ୍ରା ଲମ୍ବିରେ ଇଜରାଦାରର
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ଅଧିକାର । ସାଏଇ ମନ୍ଦିରକାଳି କାହିଁ
ଇଜାରାଦାରଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କାର
ମୁଁକର ନେଲେ ଟ ୨୦ ଲାଗି କମିଯନ୍ତର
ଦରକାର ଅଧିକ ଟଙ୍କାର ଇଜାର ନେଲେ ଉତ୍ତ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଯିବ । ଇଜରା ଟଙ୍କା ଗୃହକସ୍ତ୍ରୀ
ରେ ଦେବାକୁ ହେବ । କରୁକଲେ ସବେଳେ
ଦାଳ ଜାରିବାର ପାଇବେ ।

ଆ କାଳୀପଦ ବାନ୍ଧି
ବାଲିଗୁଁ ତା ୧୯ ମେ
କୁଳଏଣ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭ ସିଦ୍ଧି

ମଲ୍ଲପ୍ରାଣୀ

ବାରୁ ରଖିଲ ତରଣମହାନ୍ତି କଟକ ବଜାୟା ୧୨
ପଦମ୍ବ ସକରାନ୍ତି ମହାନ୍ତି

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାତ୍ର ।

ଏହି ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡରେ ସହରକୁଳ ଅନ୍ଧାରାକାର କଷତି ପ୍ରିୟିଂକଷାକଳ ଯଥାମୟରେ
ନଦିର ଓ ପ୍ରଦୀପର ହେଉ ।

କୁଳାଳ ପାତାଳ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

১৮৪

ତା ୧୧ ରଜମାର୍ଗ ସନ୍ଦେଶ ମହିନା । ମୁ ।

१८४५

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଟି ୨୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍ଟି ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୨୭
ନିର୍ଧାରିତ ପାଇଁ ଭାବମାଧୁର ୨୯୮/

କିଳାତରୁ ତାରତାକ ଯୋଗରେ ସମ୍ମାଦ
ଅସିଥିଲୁ କି ଦେଖେଇ ଲୁଗା ମହାଜନଙ୍କ
ଆମେଷନପତ୍ର ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଅମୂଳନଙ୍କର
ଇକଣ୍ଠସ୍ତ ରଜମହି ମାରକୁଇସ ଶାଲିସବିଶ
ତତ୍ତଵ ଦେଲେ କି କପାଳୁ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିବା
କ୍ଷୁ ତ ସୁତା ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ବର୍ତ୍ତନବର୍ତ୍ତରେ
ତେହଁ ମାୟାଧିକ ବସ୍ତୁର ହେଉଥିଲୁ ତାହା ହିମଶିଳ
ମାତ୍ରା ଦେବା ଓ ଶେଷରେ ଏହାକୁ ଉଠାଇ
ଦେବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉପାୟ କରିବାକୁ ଭାବିତ-
କର୍ତ୍ତାପ ବର୍ଣ୍ଣମେଳକ ଘରକୁ ଦେଇ ମାତ୍ର
ହେବ ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲୁ । ଯଥାପି ଭାବିତ-
ବର୍ତ୍ତନ ଅୟ ବ୍ୟଦର ଅବଶ୍ୟା ଭଲ ହେବ
ତେବେ ଜାହାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ବିଜେତମାନଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୀଘ୍ର ସଫଳ ହୋଇଥାଇବ । ସେ ଅନ୍ତର
କହିଲେ କି ଭାବିତବର୍ତ୍ତରେ ବୌଣ୍ଡି ନୃତ୍ୟ
ମୁଦ୍ରା ବସାଇବା କାରଣ ସେ ଅନୁଭେଦ କର
ଇ ପାରନ୍ତି । ବିଲାତର ଲୁଗା ବେପାଇମାନଙ୍କର
ଏହୁଁ କଠିନ ହତ୍ୟା ଦେଖି ଅମୂଳନଙ୍କର
ଯେତେ କ୍ଷୁ ହେଉଥିଲୁ ଦେବଳ ବୃଜମହିଙ୍କର
ନରନ ମାତ୍ରା ବସାଇବାକୁ ମାନସ ନ ଥିବାର
ଶିଖି କର୍ତ୍ତମାନ ସବାରେ ଏକପ୍ରକାର ନିଷ୍ଠିତ
କାମ୍ଯାକୁ ଥିଲା ।

ପଟ୍ଟୁଆଶ ନିଯୋଗ ଓ ପଟ୍ଟୁଆଶ କାଗଜ
କାରଳ ପଥରେ ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦୁ ଯେଉଁ ବିଧାନ
କାନ୍ତିକ ଓ ଯାହା ଦେଇ କାଲେଶରର କ-

ଲେକୁର ସୋ ଜମିଦାରଙ୍କ ଉପରେ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ
ସୁଦା ଉତ୍ତିଥାନ୍ତି ସେ ନିୟମମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ବଜାଳ ମଞ୍ଚର କରି ଗତ ପ୍ରକାଶିତ କଲିବତା
ଗଜେଟରେ ସମସ୍ତାଧାରଣାକ ଗୋଚରଣେ
ପ୍ରକାଶକରାଇଥାଇଛନ୍ତି । ଆସ୍ତେମାନେ ଶୁଣିଆହଁ ସେ
ବାନ୍ଦେଶ୍ୱର ଜମିଦାରାକେ ଏ ବିଷୟରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଞ୍ଚକୁ ଅବେଦନପତ୍ର ଫଠାଇଥାଇଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ବିଛି ପୂର୍ବରୁ ତାହା ଯାଇଥିଲେ ବୋଥ-
ହୁଅର ଅଭିର ହଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଅବେଦ-
ନପତ୍ରରେ କି ହେତୁମାନ ଜମିଦାରମାନେ ଦ-
ର୍ଶାଇଥାଇଛି ଆସ୍ତେମାନେ ତହୁଁ କିଛି ସମ୍ବାଦ
ପାଇ ଲାଗୁଁ । କଟକ ଓ ପୁଣ୍ୟର ଜମିଦାରମାନେ
ଛାହଁରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାଇନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା
ମଧ୍ୟ କହ ନ ପାରୁଁ କିନ୍ତୁ ନିୟମାବଳୀ ଦେଖିଲା
କଣି ସହଜରେ ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା କି ଏଥରେ
ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ବିଶେଷ କ୍ଲେଶ ହେବ ଏ
ସେମାନେ ବହଖର୍ଷରେ ପତ୍ରକେ ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ଏଥରୁ ସେ ପରିମାଣରେ ଉପକାରର
ଆଶା ରଖନ୍ତି ତାହା ହେବ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ସେବେ ଏଥରୁ ପୁନର୍ବିର୍ଭବ କରି ଜମିଦାରମା-
ନଙ୍କୁ ଏ ଅନର୍ଥକ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି
ତେବେ ବଜ ହଲ ହେବ ।

ମୁଖ୍ୟଦାବାଦର ଜଣେ ବିଷ୍ଣୁବିନ ଥିଲା ଶାୟୁ
ଧନପତି ସି-୧ ବାଦାଦୂର ରଜକୁମାରଙ୍କର ଏ
ଦେଶକୁ ଆଗମନ ବିଷ୍ଣୁ ସୁରଣାର୍ଥେ ବାଣିକ

ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଗୋଟିଏ ଛାଡ଼ିବୁଛି ସ୍ଥାପନ
ସକାଶେ ଦାନ କରିବାକୁ ସ୍ଥିରାର କରିଥିଲେ ।
ଏ ଟଙ୍କାରେ ମାସକୁ ମାସ ଟ ୨୦୫ ଟଙ୍କା ଲେଖିଏ
ଛାଡ଼ିବୁଛି ଦେବାର କଥା ସ୍ଥଳ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ
ମାନସ ପରବର୍ତ୍ତନ କର ଉଚ୍ଚ ଟଙ୍କା କଲିକାର
ପ୍ରପାତର ବ୍ୟବହାରିଲ ବିଜନ ବିଦ୍ୟାନିଷ୍ଠା
ଉଦ୍‌ଦିତ ସକାଶେ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଲେଧନରେ
ଗବୁରୀ ସାହେବ ଏଥିରେ ଭାବାକୁ ଅନ୍ୟଦାଦ
ଦେଇ ଗବୁରୀମେଘ ଗଜେଟରେ ଭାବା ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏ ଦାନ ଛାଡ଼ା ରାମ୍ପ ଧନପତି ସିଂହ ବାହା-
ଦୁର ଅଛି ଗୋଟିଏ ଅଳେନ୍ତି ହିଚକର ଓ ଶୁଣ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥାଇନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ଅଛି ସେ
ରାଣୀପାଠୀରୁ ଉଗବାନଗୋଲ୍ଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା
ବ୍ୟୟରେ ଗୋଟିଏ ଲାଦୁ ରେଲବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କର ବିବେଚନା ଏହି
ସେ ରାଣୀପାଠୀରୁ କୃତ୍ତନଗର ପ୍ରକ୍ରିୟର ଓ
ମୂରିଦାବାଦ ହୋଇ ଗଞ୍ଜାକୁଳ ଉଗବାନ-
ଗୋଲ୍ଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ରେଲବାଟ ହେଲେ
ଭଲ ହେବ । ସୁରାଧୀନ ରାମ୍ପ ଧନପତି ଦକ୍ଷ
ହେଉ ଏପରି ଗୋଟିଏ ମହାତ୍ମ ଭିଧକାର ଦେ-
ବାର ଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଉହଁପାଇଁ ତାହାକୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସମ୍ମଦ ହେବେ କି ବାହିଁ ଜଣା
ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅଜ କାଲ ଏ ନଗରକୁ ଦେଖେଗୁଣ୍ଡିଏ
ପଦ୍ମଲବାନ ଥମଦାନା ହେଉଥିଲୁଣ୍ଡିଏ । ଏଥିପୂର୍ବେ
ଦୁଇଜଣ ଶେବେ ପଦ୍ମଲବାନଙ୍କର କୁଟୀ କୋ-
ଇଥିଲା ଓ ଡହିଁପାଇଁ ଟାକଟ ବିକଷିତ ହୋଇ ପ୍ରାୟ
ଟ ୩ କା ଆଦାୟ ହୋଇଥିଲା । ଯେହିଁ ଧା-
ନ୍ଦବାନ ଜିଲ୍ଲା ସେହି ଟାକାରୁ ତାହାରୁ ଧାରି-
ଚାରିକ ବିଥାଗନୀ । ସେ ଦାରିଲା ସେ ଧଳାୟନ
କିମ୍ବା । ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଗର୍ଜ ମଞ୍ଜଳବାର ବାରୁ
ଗୋଲକତନ୍ତ୍ର ବୋଷକ କୋମାରେ ଗୁରୁ
ପଦ୍ମଲବାନର ଲଗାଇ ଶୋଇଥିଲା ସେ ଦିନ
ବସ୍ତୁର ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଗୁରୁ
ପଦ୍ମଲବାନ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପଞ୍ଜାବ ଦୁଇଜଣ
ଶେବେ ଓ ଏକଜଣ କଟକ ଥିଲା : ପଞ୍ଜାବ
ପଦ୍ମଲବାନ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜିଲ୍ଲା ଓ କଟକ ପଦ୍ମଲ-
ବାନ ଜଣେ ଶେବେରୁ କୁଟୀରେ ହସଇ
ଦେଲା । ଆମ୍ବେ କଟକରୁ ଧରିଲାନାନ ବୋଲି
ପରିଚୟ ଦେବାର ଧାସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସେ ଏବ୍ୟକ୍ତି
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଖଳାର ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନିର
ଥିଲା । ଏହାର ଜଣେ ପଦ୍ମଲବାନ ସଙ୍ଗେ
ଲଗାଇ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରୁ ପୋଲକ ଝଣ୍ଟା ବାଜା
ସଙ୍ଗେ ସେନ ବଜାରରେ ଦୁଇ ପଦ୍ମଲବାନ
ଦେବାର ଦୋଷରୀ ଫରାଇଲା । ସୃଗ୍ରହୀ ଏଣିକ
ଏହାର ପଦ୍ମଲବାନ ନହିବାକୁ ଦେନ ଓ ଦ-
ଦେଶୀୟ ଜଣେ ପଦ୍ମଲବାନକୁ ଜିଲ୍ଲାରୁ
ଏହାର ସଖାଦି ହୋଇଥିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଲୋକେ ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ଦେଖିଲେ ସେ କଟକ
ଅଖଳାବାନମାନେ ନିଭାନ୍ତ ଭଣା ଲୋକ
ଦୁଇଟି ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଜଣେ ବଳ-
ଦାନ ହୋଇ କାହାରୁଥିଲା ।

କୃତର ଉଲ୍ଲେଖଣୀ ସିରପ୍ରାଣାବ୍ଲେ ଉପରେ
ଅର୍ଦ୍ଧଦଶ ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ବେଳାନେ ଗଜପ୍ରା-
ହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ବୋର୍ଡରେବଳୁ ଗବଣ୍ଟିମେଆୟୁ-
ବିଜ୍ଞାଳଙ୍କୁ ଏବିଷ୍ଟୁରେ ଯେଉଁ ରଘୋର୍ଚ-
ଠାଇଅଛନ୍ତି ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ତେଲନାରସରେ
ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇଥାଏ । ତହିଁରୁ ଜଣାଯାଏ କି
ବୋର୍ଡ ଜଳନ୍ତରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଅର୍ପିବାୟ ପ୍ରକାଶ
କରିଥାଏନ୍ତି ଯଥା—

କଲେବ୍ରି ସାହେବ ଦିଗ୍ପୁରୀଦାରଙ୍କ ସପ-
ଶରେ ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବୋର୍ଡର ମେମ୍ବର
ଜାହା ମନୋମୋକ୍ଷୁଣ୍ଡର ଫିଲେ କରିଥିଲୁଣ୍ଟା।
ଦିଗ୍ପୁରୀଦାରଙ୍କ ଗରୁଥ ଅଛି ଉତ୍ତର ବୋଲି
ଲେଖା ହୋଇଅଛି ଏହି କଣେ ବୁଦ୍ଧିଶୀ କ୍ଷେତ୍ର

ଦୟପୁଣ୍ଡ କାହିମଙ୍କଳଦ୍ୱାରା ତାହା ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଶୁଭତର ବୋଧ ହେଉଅଛି । ସିରପ୍ରା
ଦାର ଆଶିକାଳ ଉତ୍ତମରୂପେ କର୍ମ ନିବାହ କରି
ଅଧିକ୍ଷାରୀ ବ୍ୟଥର ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଲୁତ୍ତବେଳେ
ବିବେଗନା କରିବା ଉଚିତ ଜ୍ଞାନ ହେଉଅଛି
ଏହିକଷଣ୍ୟ ପଞ୍ଚୁର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସ୍ଥିକାର କଲେ ଯାଇ
ସିରପ୍ରାଦାର ଯେ ଉତ୍ତମ ସିରପ୍ରାର ବକଳ
ଶାଖାର ବାର୍ଯ୍ୟକମିତି ଦ୍ୟାପୁଣ୍ଡ ଏ ନିଧିମନ୍ତ୍ରକ
ସ୍ଥିର ରତ୍ନବାସକାଗେ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ମନୀ ସାହେବ
ମେମ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ବିବେଚନା କରନ୍ତି । ସିଇ
ସ୍ଵାଧାରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପ ତାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନ
ଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପରିଗେଷ୍ଟରେ ଉଚ୍ଚ
ବିଦ୍ରୋହ କାରବାରମାନ ଥିଲୁ ପଢ଼ ନ ଥିଲେ
ଭାରପାତ୍ର ମେମ୍ର ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିମାନ
ମୋକଦମାରେ କଠିନ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରକର ସକାଗେ
ଅନୁଶେଷ କରନ୍ତେ । ଅଛେବକ ବୋର୍ଡର
ମେମ୍ର ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଥିଲୁଣ୍ଣ ବି ଅଗାମ
ପୁରୁମୀବ ସକାଗେ ତାହାଙ୍କ ବେତକରିବାରୁଠାର୍ଥାଙ୍କ
ଲିଙ୍ଗ ହେବ ।

ଅମ୍ବେନାଜେ ବୋଧ କରୁଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର
ବୋର୍ଡଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାହ୍ୟ ଦରବେ ମାତ୍ର
ଅମ୍ବେନାଜଙ୍କୁ ବାୟ ହୋଇ କହିବାକୁ ପଢ଼ିଲୁ
ଯେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ବିରାମାରଙ୍କ ଏପରି
ଶୁଭର ଦୋଷର କିଛିମାତ୍ର କଣ୍ଠ ପ୍ରଥମମେ
ନ ଦେବାରୁ ଏତେବୁଳି ବଧୀ ଗଲା ବିରାମା
ଦାରଙ୍କ ଦୋଷ ଯେତେ ଅନ୍ଧକ ଦେଲେ ଅଗ୍ର
ବଧାନତା ରିହ ଅର କିଛି ନୁହଇ ତେହିଁ ପାଇଁ
କିଛି ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବର ଦେଇଥୁଲେ ବରୁଆତେ
ରାଜ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଯେପ୍ରମାଣେ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଏଥରୁ ଅନେକ ଶୁଣରେ ହାମାନ୍ୟ ଦୋଷ
ସକାଗେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ କୃତ ଅମଲ
ମାନଙ୍କ ଜରମାନା ଓ ସମ୍ପେଣ୍ଟ ବରୁଆକୁଣ୍ଠ
ସେହୁଲେ ବିରାମାରଙ୍କୁ କିଛି କହିବାରୁ ସା
ଧାରଣରେ ଏକବି ପ୍ରକାଶ ଦୋଷରଙ୍ଗେ ଯେ କାମିନ୍
ସାହେବ ବିରାମାରଙ୍କୁ ଅଭିରଳିତୁପେ ଦେଖ
ପାରନ୍ତି ଓ ଏପରି ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇବ
ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଗର୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବାହ୍ୟ
ସାହେବ ବନ୍ଦୁଦଶୀ ଥିବା ପ୍ରତିଥିଷ୍ଠାନେ ଏତକ ଯାଚ
ନ ଦେଖିଲେ ବତ୍ତା ଆର୍ଥିକ୍ୟର କଷ୍ଟର ଅନ୍ତର

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦୁଇଲକର୍ପଶବ୍ଦ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମନ୍ତ୍ରମାସ ବା ୧୫ ଦିନରେ । ପ୍ରାଣକର୍ମ ପୁରୁଷ

ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରଦେଶୀବ ମହାପାତ୍ର ଘରୀରେ
ଗୋଟିଏ ଡକାଇଣ ହୋଇ ଯାଇଥିରୁ । ଡକା-
ଇନମାନେ ମୟୁରରଜ ବିଲ ଅନୁର୍ଗର ଧଳବୁନେ
ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣସାଠି ନିବାସି ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ
କ ୩୮ ଶ ଏକଦଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ଛର୍ମ-
ମଧ୍ୟରୁ ଡିନିଜଣ ସରଦାର ଅଟନ୍ତି । ବିଲବେଳେ
ସରଦାରମାନେ ଘର ଠିକଣା କରିଥିଲେ ।
ବଢ଼ ଶ ୧୦ ଖ୍ୟା ସମୟରେ ସବୁ ଡକାଇନମାନେ
ବନ୍ଧୁ ଉଚାରାର ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକର ଦେନ ମଧ୍ୟାଳ
କ୍ଲାନ ଆଖୁପେତା ରେକିରେ ଦ୍ୱାର ଭାଙ୍ଗି ଘର
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ କଲେ । ବାହାର ପ୍ରସ୍ତରେ
ଥିବା ବିନିଜଣ ଗୁରୁକୁ ତାହାଙ୍କ ପିନ୍ଧିବା
ଲୁଗାରେ ବାନ୍ଧ ପକାଇ ଦ୍ୱାରୀ ପ୍ରସ୍ତର ଗଲେ ।
ସେଠାରେ ନିଜେ ପ୍ରଦେଶୀବ ମହାପାତ୍ର, ତାହା
ଭାଇ ଓ ତାହା ସୁଅ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାଖା
ଦେଲେ ଯେ ଡକାଇନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେବେଳ
ଲୋକ ବାଖ ହୋଇ ଯୋଗୁ ଫେରି ଥିଲି
ବାତିବାଟେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଗଲେ । ଅନାଜ ୨୫୦
ମୂଲ୍ୟରୁ ବନ୍ଦ ଅନୁଦରଣ କଲେ । ଏହି ଗୋକ-
ମାଳରେ ପ୍ରାମବସିମାନେ ସମ୍ପ୍ର ନାଗରିକ ହୋଇ
ସେଠାରେ ଦିପତ୍ରିତ ହୋଇବୁ ଲକ୍ଷାଇନମାନେ
ପଳାଇଲେ କିନ୍ତୁ ଫଳକୁଣ୍ଡି ସରଦାର ପରୁ
ଥିବାରୁ ପ୍ରଦେଶଦର ଭାଇ ତାହାରୁ ମଞ୍ଜିକୁଣ୍ଡ
ଅଟକାଇ ତରବାରିଦିଲ ତାହା ଶଶବର ନେ-
ରେକ ପ୍ରାନରେ ଅଗାର କରିବାରୁ ଥେ
ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ପତିଗଲ୍ଲ ଓ ନନ୍ଦପିଂକ ଥାର
ଜଣେ ଡକାଇବ ଦଳରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଯାଇ
ଥିବାରୁ କୃଷଣାୟକ ପ୍ରକର ପ୍ରାମବସିମାନେ
ତାକୁ ଗିରପ୍ରାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏଷୁଷ ଦୂରଜଣ
ଡକାଇବ ହସ୍ତଗତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ତାଙ୍କ
ପ୍ରମୁଖାତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନାମ ଜଣାଯାଇଥିଲା
ସ୍ଵେଚ୍ଛା ନନ୍ଦଚକ୍ର ବାହୁ ଶାରଦା ପ୍ରାବାଦ
ବୋଷ ପ୍ରକଳି ଅନ୍ୟ ଡକାଇନମାନଙ୍କ ଗିରପ୍ରାର
କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା । ଦରଥା ଦ୍ୱାର
ଏମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଦେବଦେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ସାହସରୁ ପୁରୋକୁ ଦୂରଜଣ ଡକାଇବ ଧର
ପଞ୍ଚଅଛି ଦେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୟାର ଦେବାର
ଦୂରି ।

ଭାବନ ଦର୍ଶଣ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ମୟୁରଭଜନେ
ଅନେକ ଉକାଇର ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବଳା ସେମା-
ନିକୁ ଶାହନ କରିବାର କୌଣସି ରଥାୟ କର
ନାହାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଶାଳା ଓ କଷିତ୍ର ସାହେ-
ବଳ ଏବସପରେ ଦୂରୀ ରଖିବାକୁ ଧନ୍ୟେ

କରିଥାଏନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଏଥିରୁ ଥାର କିଛି
ଅଧିକ ଅନୁଭୋଧ କରିବା ଉପସ୍ଥିତି ଜ୍ଞାନ କହିଁ
ଅଛି । ଗବତ୍ତିମେଷ ତକାଇଲଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବା
ସକାଶେ ବଜାକୁ ଦୂରିତୁପେ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଉନ୍ତି ଓ
ଉପସ୍ଥିତ ସମୟରେ ଯେବେ ସେ ତାହା କରି-
ବାକୁ ଅନ୍ତମ ହୁଅନ୍ତି ରେବେ ରଜାଙ୍କ ବ୍ୟଦିରେ
ଅତିରିକ୍ତ ପୁଲାସ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରଇ ତକାଇଲମା-
ନଙ୍କର ମୁଲୋଧାଟନ କରନ୍ତି ଯେମନ୍ତ ମୟୁରବିହିତ
ଦେମନ୍ତ ଅନ୍ତମାନ୍ୟ ଗତଜାତରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି
ତକାଇଣ ନ ହେଉ ବାଟ ଗୈରି ହେବାର
ଶୁଣାଯାଏ । ରଜାମାନଙ୍କୁ ପୁଲାସ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାକୁ
ବାଧ କଲେ ସେମାନେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୁଏ-
ପାର ଦିକ୍ଷାପଦକୁ ଦଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର କରିବେ ।

ଦୋଷମ୍ବାଧା ।

ଅବ୍ୟ ଦୋଳପଣ୍ଡିତା ଓ କାଳି ଥୋଲାନ୍ତି
ଅଟଇ । ଏପଢ଼ିବା ନିୟମାନୁଷ୍ଠାନେ କାଳି
ବାହାର ଆନ୍ଦୋଲା ମାତ୍ର ଯାଦାଉଧଳକ୍ଷରେ ଦୂର-
ଦିନ ଅମୃମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବିନ୍ଦୁ ହେବାର
କିମ୍ବା ଶୁଭାରୁ ବର୍ମଗ୍ରୁରଙ୍କୁ ଅବସର ଦେବାରିନ୍ତିତ
ଏବଦିନ ପ୍ରକାର ପଦିକା ବାହାର କଲୁଁ ପାଠ-
କମାନେ ଏଥିରେ କୌଣସି ନିୟମ ପରିବର୍ତ୍ତନର
କଳ୍ପନା କରିବେ ନାହିଁ । ଦୋଳଯାଦା ଓ ଶଶିର
ପ୍ରଥାନ ପଦ କାରଣ ଏଦେବବାସିମାନେ ବଜ-
ଳାର ଦୂରୋତ୍ସବ ପର ଏପଦକୁ ମାନନ୍ତି ଓ
ମୋଘପଳରେ ଠାକୁର ମିଳନର କହୁ ଧୂମ-
ଆମ ହୃଦୟ ମାତ୍ର କରେଥ କାରାରକୁ ଏହଗରି
ମଞ୍ଚରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ସମାବେଶ ଅଥବା ଥାଏ ନା ।
ଅଜଳୁ ଦ * ଜ ହେଲା ଯାଦା ଅର୍ଥମୁ ହେଲେଣି
କହୁ ନମରର କୌଣସି ଶ୍ଵାନରେ କହୁ ଉତ୍ସବ
ଦେଖିବାରେ ଥାଏ ନାହିଁ । କେବଳ ଏହିବର୍ଷ
ଏମନ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହା ନୁହେ । ଏହଗରର
ଅଭିନ୍ନ ଏହିବୁପ । ଭୁଲପୁରୀପା ଓ ମାରିଓନି
ମହାଜନମାନେ ଅପରା ମଞ୍ଚରେ ସାମାଜିକୁଟ
ଅମୋଦ ବରନ୍ତି ଓ ପଲ୍ଲକରେ ଥିବା ସିଂହାସି-
ମାନେ କିମ୍ବା ପୁଣ୍ୟର ବରନ୍ତି ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ
ପଲ୍ଲକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବଦଳ ହେବାରୁ
ତାହାପୁଣ୍ୟ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏପର ବଜା-
ରମାନେ ଠାକୁର ବିମାନ ଘେର ସାମାଜିକୁଟ
ମିଳନ ବରାର କୌଣସିରୁପେ ପଦ ରଖା
କରନ୍ତି । କେବଳ ଉତ୍ସ ଶ୍ରେଣୀର ମୋକଳେ
ମଞ୍ଚରେ ଏବମୟରେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିବ ଦେଖାଯାଏ । ଉତ୍ସର ବାରଣ

ଏହି ସେ କଟକଳଗର ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କର ଆଶମ
ନିବାସ ନୁହଇଲା । ଏଠାରେ ଯେତେ ଭଦ୍ରଲୋକ
ରହି ଅଛନ୍ତି ଦୂରଭୟ ଘର ଛଜା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ
ମୋଫଲିବାଣୀ ଓ ଘର ଲିକଟ ହେବାକୁ ପବ୍ଲ
ବା ଦ୍ଵୀପା କଳାପ ସମୟରେ ଅଧିକ ଘରକୁ
ଯାଇ ଯେଯାହା ଶାଖାନ୍ତିଷ୍ଠାରେ ସେବର୍କମାଜ ନି-
ଗାହ କରନ୍ତି । କେବଳ ଗେଜିଗାର ବା ମାମଲ
ମୋବଦ୍ଦମା ଉପଲବ୍ଧରେ ଏମାନଙ୍କୁ ନଗର ମ-
ଅରେ ଅନେକ କାଳ ରହିବାକୁ ପଡ଼ଇ ।
ବଜଳା ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଦୂରଦେଶରୁ ଯେଉଁ
ମାନେ ଏଠାରେ ଘସି ରହିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେମାନେ
କେବଳ ଅଞ୍ଚଳ ସକାଗେ ଏଠାକୁ ଅସିଥିବାକୁ
ଅଧିକା ଉଦେଶ୍ୟ ପାଗୋରନ୍ତି ନାହିଁ ଯହିଁରେ
ବ୍ୟୟ ହେବ ତହିଁ ଥାତକୁ ଏମାନେ ଧିବାର
ପ୍ରତ୍ୟାଗା ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏହିରୁପେ ଦେଖା
ଯାଏ ଯେ କଟକଳଗରଙ୍କ ବୃଦ୍ଧତି ଚିତ୍ତିର
ମାତ୍ର ଏଠାକୁ କେବଳ ଗେଜିଗାର ସକାଗେ
ଲୋକେ ଆସନ୍ତି । ଏପରି ଅବଶ୍ୟାରେ ଏକଗରସ୍ତ
ରହିପଣ୍ଡଳାରେ କୌଣସି ପବ୍ଲ ସମୟରେ ଉତ୍ସବ
ହେବାର ଘଟନା ହୁଅର ନାହିଁ ।

ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖୁଁ ଅମୂଳାନଙ୍କ ମନରେ
ଅର ଗୋଟିଏ ବଥା ପଡ଼ଗଲା । ତାହା ଏହି
ଯେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ମଝରେ ହାମାକିକଣ
ଅଭିନ୍ଦନ ଦେଖାଯାଏ । କଳାଳୀ ଓ ମୁଲମାନ-
ମାନେ ଯେମନ୍ତ କୌଣସି କୁପ୍ତା ବି ପଦ ଉପ
ଲକ୍ଷରେ ଅଧିକ ବଳକାଳିକ ଓ ପରିଚିତ
ନେଇଛୁ ଦେଇ ଏକବରେ କବି ଅମୋଦ ପ୍ର-
ମୋଦ କରନ୍ତି ଓଡ଼ିସାଙ୍କ ମଝରେ ହେବୁ
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ହେବଳ ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ କାହିଁକି ସେଇଲି ଅବସ୍ଥାରେ ମଝ
ସେମାନେ ରହିବାକୁ ଶିଖି ନାହାନ୍ତି । ଏହି
ନଗରମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଓଡ଼ିଆଙ୍କର
ବସା ଅଛି ଓ କାର୍ଯ୍ୟପଲକ୍ଷରେ ହେଲେବୁବା
ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଆୟକାଳ କାଳ ରହିବାକୁ
ପଢ଼ଇ ବିନ୍ତ ବାହାର ଖଣ୍ଡିଏ ସୁଧାକିତ ବିଜଠ-
କଳାଳା ନାହିଁ ଯେ ଅଧିକ ଶାଖ୍ୟନୟାରେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଜାହାଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିଚଯ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବ ଓ ତାହାଙ୍କ ତୁଳନ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଇଂରାଜ
କଳାଳି କ ମୁଲମାନଙ୍କ ବସାର ଜାହାଙ୍କର
ଯାଇ କରିବେ । ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପଦ
କୁପ୍ତା ସମୟରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମସର
କର ସଜ୍ଜାଇ ବା ଛୋଇଥାର ତୁଳନ କରିବା
କିମ୍ବା ଏକବରେ କବି ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରି-

ବାର କୌଣସି ସନ୍ଦେଶରେ ଦେଖା ଯାଇନାହାଁ ।
କୌଣସି ପାରିବାକୁ ଶୁଭୟଜଳ ହେଲେ କେ-
ହୁ ସମ୍ମାନିତ ମିଠାର ବାଣୀ ବାର ଅମେଷ
ମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ମାତ୍ର ସେଚୁପୁ ସମ୍ମାନଶ
କରିବାରେ ବାୟୁ ହୁଅଇ ରଜ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ସାମାଜିକ
ସୌହାର୍ଦ୍ଦୀ ବର୍ଣ୍ଣକ ହେବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ
ନାହିଁ । ଅଥବା କି ବୋଲିବା ଅପଣା ସୁଜାତାଧୂଳି
ମଧ୍ୟରେ ଏମାଜଳର ଅଥବା ସାମାଜିକ ମେଲ
ରମ୍ଭବାର ଗୋପ୍ତାଧୂଳି ବେହି ବରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ସୁରଗଂ ଏକଙ୍ଗା ଅଭିବରୁ ଏଠାରେ ସାମାଜିକ
ମୁଖ ଅଥବା ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

କୁଟୁମ୍ବ ଜୀବନୀ ମାତ୍ରକୁ ପୁଣି କିନ୍ତୁ ସବୁଦେବ
ଏ ସ୍ମରାବର ତୁମ୍ହା କେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଅଳ୍ପ-
ଦିନ ସବାଗେ ବେହି ଆହୋଜ ବର୍ଗରେ ଏହିଠି
ଭାବୁ କାହିଁ ।

ଦୋକ୍ଷୟାଧା ଉତ୍ତାରୁ ଶ୍ରୀଯୁବ. କମିଶନର
ପାହେବ ଖୋରଥ ବଦ୍ଧୋବସ୍ତ୍ର କର୍ମ ଦେଖି-
ବାକ୍ ଯିବେ ଓ ଏକବସ୍ତ୍ରାହ ସେଠାରେ ରହିବେ ।

ଏବର୍ଷର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ସମ୍ପର୍କରେ ଅମ୍ଭେ-
ମାନେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ଉଚ୍ଛଳବର୍ଗ ଜାହା
ବୁଝି ପାଇଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ।
ଆଜିଏବ ଅମ୍ଭେମାନେ ବୁଝାଇ କହୁଅଛୁ ବି ଯେ
ମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଶୀଘ୍ର ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଥିବା
କହିଯୁ ଶେଷ ହୋଇଥିବାରୁ ମିଳି ନ ଥିଲ
ଏମନ୍ତ ପୁସ୍ତକମାନ ଜାଲିକାରେ ଲୁକାନ ପାଇଲା
ଅଥବ ଯେବମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ବଳବ ବୋଲି ତି-
କ୍ଷାବିରାଗର ଦର୍ଶିପକ୍ଷମାନେ କହିଥିବାରୁ ଗୁପ୍ତ
ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଥାଏନ୍ତି ଜାହା ଦିଅ ଗଲା ନାହିଁ ।
ଫଳ ଏହି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଅବସ୍ଥ ଜୀବମାନେ
ସବୁପୁସ୍ତକ ପାଇଁ ଜାହାନ୍ତି ।

ଜମ୍ବିଲାଦେଶରେ କୁଆର ମୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତନେ
ରେ ସୁଜାର ମୁଁ ଦୀ ପ୍ରତିଳିପି ହେବାରୁ କୁଧାର
ଭବ ବିଲାଗରେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଗସ୍ତା ଘୋରାଥାଙ୍କି ଓ
ହେଯୋଗୁଁ ଭାବରବର୍ଷରୁ ବିଲାଗକୁ ଠଙ୍କା ପଠା-
ଇବା ପାଇଁ ଅନେକ ବିଜ୍ଞାପତ୍ରବାଦୀ ବିମେଷ
କାଳ ହେଉଥାଣି । ଇଂଲଣ୍ଡର ବିଦ୍ୟୁତ୍କାରେ
ପ୍ରତିମାର ଭାବରବର୍ଷରୁ ଯେତେ ଠଙ୍କା ଯାଏ
ଜାହା ଏହିବାରଣ ସେଠାକୁ ଧିବାର ଅସୁକିଥା
ହେଉଥାଣି ବୋଲି ସେଠାରେ ଠଙ୍କା କର
କରିବାର ସଂକଳ ହୋଇଥାଣି ଓ ଏ କଷ୍ଟପୂରି

ଭାବୁ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨୬

ଜୟ ଖୋ

ଶା ୧୯ ଇଣ୍ଟାର୍ ସନ୍ତୋଷ ମହିଦା । ମୁ । ରେଥିଦ ୭ ଜ ସନ୍ତୋଷାଲ ଶବଦାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଭାବମାସିଲ ୩୫୫

ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ବାଦବାହିକାରେ ପାଠ କଲୁଁ
ଯେ ରତ୍ନମାସ ଶା ୧୫ ରିକ୍ଷ ସନ୍ଧା ସମୟରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ନଗରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଗ୍ରାମରେ
ଜଣେ ଗୃହସ୍ଥରେ ନିଯାଁ ଲାଗିବାରୁ ଗୃହସ୍ଥ
ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାଣରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇ । ଗୃହସ୍ଥର
ଦର ପୁଅ ଦୂର ଗର୍ଭବତ ବଧୁ ଗୋଟିଏ ନାଚି
ଟେ ଗୋଟିଏ ଗୋରୁ ଦରୁ ବାହାର ନ ପାର
ଦରୁ ହୋଇଥାଇ । ଶ୍ଵାମାନେ ଲୈଛିଗ୍ରସ୍ତ
ହୋଇ ଟକା ଇତ୍ୟାଦି ଅଗିବାରୁ ପରେ ପରି-
ହୁଲେ ମାତ୍ର ଅଗ୍ନି ପ୍ରବଳ ହେବାରୁ ବାହାର
ନ ପାର ମାଟିକୋଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ
ତାମାଙ୍କ ସ୍ଵମିମାନେ ଭାବାଙ୍କ ଉକ୍ତାର ଗେଣ୍ଟାରେ
ପରେ ପ୍ରଦେଶ କର ବାହାର ନ ପାରବାରୁ
ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ ହାୟ !
ଧନଲେହ କେଡ଼େ ହୃଦୟର କେତେ ଲୋକ
ଏଥରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ କେତେ ପ୍ରକାରରେ
ଅପଣ ପ୍ରାଣକ ବିରଜନ ଦେଉଥାଇ ।

ଏବର୍ଷ ଦୋଳପାତ୍ରରେ ଭୁଜୁଷସ୍ଥା ମହା-
ଜନମାନେ ଅଥବା ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିବାର
ଦେଖି ଯାଉଥାଇ । ଦୋଳପୁଣ୍ୟମା ପୂର୍ବଦନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଠାକୁରଙ୍କର ନିଳନ ଛତା
ଅର କୌଣସିରୁପ ଉତ୍ସବ ହୋଇ ନ ଥିଲା
କିନ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟମା ଦିନଠାରୁ ଜନଦିନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୃତ୍ୟ
ଗୀଯନ ସହି ଫର୍ମ ଗେଲିବାର କିଛି ଅଥବା
ସମାବସଦ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣ୍ୟମାଦିନ ବକ୍ଷି-

ବଜାର ବେଶାରଘାହରେ ଦୂର ପ୍ଲାନରେ ପ୍ରାୟ
ରାତ୍ରି ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଷା ମଜଲିସ ହୋଇଥିଲା
ଓ ବସ୍ତର ଲୋକ ରହିରେ ଅନନ୍ତ ଅନୁଭବ
କରିଥିଲେ । ତହିଁ ଅରଦନ ଖୋଲଣ୍ଡି ଥିବାରୁ
ନଗରର ଗୁରୁତ୍ୱରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରେ ଲୋକେ
ଆମୋଦ କରିଥିଲେ । ଖୋଲଣ୍ଡି ବାପିଦିନ ବାଲୁ
ବଜାରରେ ବଳଦେବ ଲୁଲ ଏକ ବୃଦ୍ଧ
ମଜଲିସ କରିଥିଲେ ଓ କାଳବଜାରରେ
ଗୋଲକବାରୁ ଏକ ମଜଲିସ କରି ନଗରବାପି
ବଜାଲୀ ଓ ଉତ୍କଳ ହତ୍ତିଲେକଙ୍କ ସହି ହୋଇ
ଖେଳିଥିଲେ ଏହିତା ଠାବନ୍ ରେ କେବେଳକ
ବୁପ୍ରମଜଲିସ ହୋଇଥିଲା । ସୁରତ୍ ୦ ଏବର୍ଷ
ଦୋଳପାତ୍ରାଟା ନିକାନ୍ତ ନିରାନନ୍ଦରେ ଅଭିବାହନ
ହୋଇ କାହିଁ । କେବଳ ବଜାରଙ୍କର ଖୋଲଣ୍ଡି
ଖେଳବାରୁ ସମାବସଦ କିଛି ଭଣା ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥାଇଁ ଯେ ପଞ୍ଚାରବାଗକ
ପଞ୍ଚଦରେ ବାଲେଶ୍ୱରର ଜମିଦାରମାନେ ବକ୍ଷ-
ିମେଣ୍ଟ୍‌କୁ ମେର୍ ଦିରଗୁରୁ ପଠାଇଥିଲେ
ତହିଁରେ କିଛି ସୁଅଳ ଫଳଅଛି ମାତ୍ର ଅବ୍ୟ
ଦିରଗୁରୁବାଣ୍ୟ ଅଥବା ଅପର ଲୋକ ତହିଁର
କିଛି ଜାଣନ୍ତି ଜାହାନ୍ । ଅମ୍ବେମାନ୍କୁ ଏକଷ୍ୱଦ୍ୟରେ
ଦେବେ ଲୋକ ପ୍ରମୁଖ କରିଥାଇନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୁଃଖର
ଦିଷ୍ଟ୍ ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ୟକ କିଛି ନ ଜାଣ୍ୟ
ପରିଷରରେ ଶୁଣିପାଉଥାଇଁ ଯେ ଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ୟ
ଦେବୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କରୁ କିମିନ

ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଭକ୍ତ
ନୁହିର । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଆଜ୍ଞା କ ଦେଖିଲେ
ଶିଖିଦ୍ୱାରା କିଛି କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ତେବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏଥର ଆଜ୍ଞା ଦେବା ଅସ୍ମିବ
ନୁହିର । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକ ପ୍ରଦତ୍ତ କଷ୍ଟମାନ-
କର ପ୍ରଥମଧାରରେ ଲେଖାଅଛି ଯେବେବେଲେ
ମହାଲ ବନ୍ଦୋବନ୍ ଦେବ ଭେତେବେଲେ
ପଞ୍ଚାର କିମ୍ବା କରିବାକୁ ହେବ । ଅଭିବ
ସାବ ବନ୍ଦୋବନ୍ ପୁର୍ବେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ବାଧ
କରିବା ଅନୁଚ୍ଛି ଅଟର । ଯେଉଁ ମାହାନରେ
ପଞ୍ଚାର ଅଛି ସେ କାଗଜ ଦେବ ଯହିଁରେ
ନାହିଁ ତହିଁର କାଗଜ ଦେବା କ ଦେବା ଜମି-
ଦାରର ସେହାଥିକ ଅଟର । କ ଦେଲେ ଯେ
ତଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ହେବ ଏଥର କୌଣସି ହେବୁ
ନାହିଁ । ଏହି ଅନ୍ତମାନରେ ଅମ୍ବେମାନେ କହ-
ଅଛୁଁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସୁବିନ୍ଦର କରିପାରିବ ।

ସରକାର କାଗଜପତ୍ରରେ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ର ଅଟ
ଦେଖିଥାଇଁ କ କଟକ ଓ ବଜାରର ମଧ୍ୟରେ
ଭାରତାକ ବସାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଇ ।
ଏଥରେ ବଜାରରଠାରେ କାରବାର କରୁଥିବା
ମହାଜନ ଓ ଅନ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କ ସୁଯୋଗ
ଦେବ । ଏ ପସ୍ତାବର ଉଦ୍‌ଦୟକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ବିମ୍ବସାହେବ କଲେକ୍ଟର ଅଟନ୍ତି ଓ ମାସି
ଟ ୩୦୦ ୮ କାର ଅନ୍ୟକ ଆୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ
ମହକୁମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରଇ ଦେବାସକାଶେ ଅଜ୍ଞା-

କାର୍ଯ୍ୟତ ଲେଖି ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।
ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଭାର ବ୍ୟାରବାରେ ଯାହା ବ୍ୟୟ
ପଢିବ ତହଁର ଭାଲିକା ଗବଣ୍ଟିମେଘକୁ ପ୍ରେରତ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଅଙ୍ଗୀକାର୍ଯ୍ୟତ ଲେଖା ପଢି
ହେଲାତାରୁ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଅନେକଦିନ ଧରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ସଙ୍ଗକରେ
କେବେକି କଥା ସରକାରୀ କାଗଜପତ୍ରରୁ ଅବ-
ଗତ ହୋଇ ଲେଖିଥାଏ ମାତ୍ର ଯେ ସମୟରେ
ମହାଜନମାନେ ଏପରି ଅଙ୍ଗୀକାର୍ଯ୍ୟତ ଦେବାକୁ
ଅଗ୍ରଭାବ ନ ହେବାରୁ ଏବେକାଳ ପଢି ରହ
ଥିଲା । ବୋଧ ଦୁଆର ବିର୍ତ୍ତମାନ ମହାଜନଙ୍କ
ହଖ୍ୟା ବଚିଥାଏ ଓ ଭାବା ଦେଖି କଲେକ୍ଟର
ଧାରେ ବଳର ଏକୁଷ ଅଙ୍ଗୀକାର୍ଯ୍ୟତ ଦେବାକୁ
ସାହସ ମଧ୍ୟ ବଚିଥାଏ । ବଜାରର ଓ କଟକନଗର
ମଝରେ ସେବୁପ ବାଣିଜ୍ୟର ସଙ୍ଗକି ରହିଥାଏ
ଚକ୍ରକ୍ଷରେ ଭାରତୀଙ୍କ ବସିବା ନତ୍ତ ଉପକାରର
ବିଷୟ ଅଟଇ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗମନାଗମ
ନର ସ୍ଥେଗ ନ ହେଲେ ଯଥୋତ୍ତର ପରିମା-
ଣରେ ଉପଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ସ୍ଥାନୀୟ ହାବିମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁ ଯେ
ପ୍ରତିଦିନ ଧୂର୍ଥକଳ ଜାହାଜ ଯୋଗେ ଗମନୀ
ଗମନର ସ୍ଥେଗ ହେବାର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ
ଭାବା ହେଲେ ଅନୁକାଳ ମଧ୍ୟରେ ବଜାରର
ବନ୍ଦରର ଉନ୍ଦର ହେବ ।

ବାବୁ ଭେଲନାଥ ଦାସ ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନରେ
ଯେଉଁ ବଢ଼ିଥା କରିଥିଲେ ତାହା ବାଲେଶ୍ୱର
ମୃଦୁଦିଵାହିକାରେ ପ୍ରକାଶ ଦୋଇଥିବାରୁ ଚଢ଼ିରୁ
ବାବୁ ଗନ୍ଧି ଭେଲନାଥ ଦାସଙ୍କାର୍ତ୍ତି ଉଦ୍‌ବିଜ୍ଞାନ
କଳ୍ପିତ । ଯଥା—

“ଇଂରାଜ ରିକ୍ଷାହାର ଅମୁମାନଙ୍କର ସାଦ-
ଶ୍ଳୟ ପୁଣଲତା ପ୍ରବଳବେଗରେ ଦେଉଥିଲା ।
ହିନ୍ଦୁମାନେ ଗୋଟିଏ ବାବୁ ଜାଣ ହେଉଥିଲା ।
ବାବୁ ବୋଲନ୍ତି ସ୍ଵଭାବ । ବାବୁଙେକ ଜଗ୍ର
ଦର୍ଶା ସହିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନାହିଁ । ବାବୁ ଶାହୀରଙ୍କ
ଛୋଟି ଦର୍ଶା ଦର୍ଶାବାକୁ ଅନ୍ଧମ । ଏହି ବା-
ବୁଦ୍ଧିଶାଖ ଧାଇ ହିନ୍ଦୁମାନ ବୁଝ ବୁଝ । ଯାହା-
ର ବିଷ୍ଟ ଜନିଦାର ଅଛି ସେ ବାବୁ, ସେ ଶ୍ରୀଏ
ଦରବାର ଶୁଣିର ଦରବାର ଅଛି ସେ ବାବୁ, ସେ
ଦୁଇବାର ମହାନ୍ତର ଦରେ ସେ ବାବୁ, ସେ
ଯେତେ ଦରୁଳଗା ପିନ୍ଧିଲ ଜେତେ ଦରିଆ କା-
ବୁ । ଆମେଷରେ ବିଷ୍ଟ ଏହି, ଅନ୍ଧମାରାନନ୍ଦ
ବାବୁକାମ ହିନ୍ଦୁଜାତିର ଅଧିକାରୀ ଓ ଭାଲୁଗୁ

ଦୁଇବାଟିର ହୋଇଥା ଆହର ଥିଲା
ହୋଇଥିଲା ।”

ଏଥରେ ସେବକୁ ଜାବ କ୍ୟାକୁ ହୋଇଅଛି
ଅମ୍ବେମାନେ ତର୍ହିର ଅୟକାଳରେ କେବ୍ୟ
ହେଉଥିଲୁ । ବାସୁଦେବର ଲଙ୍ଘନ ଶିଳ୍ପାଦ୍ଵାରା
ଦୃଷ୍ଟିଗ୍ରହଣାର କାବୁ ଜାତ ଏପରିଦେଶରେ ମୁଖ୍ୟ
ହୋଇଅଛି ଓ ସେହି ଜାତ ଅୟକ ପ୍ରକଳ୍ପ
ହେବାରୁ ଗଢ଼ିବ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ କି ବର୍ତ୍ତମାନ
କାଳର ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପର କାବୁଙ୍କ ନାମରେ ମୁଖୀ
ଦେଶୀ କଲାଳ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଲାଣି ।

ଚଳିତ ମାସ ତାରିଖ ରାଜ ସହାକୁ ଦେଲେ ସ୍ଵର୍ଗ-
ବିଜ୍ଞାନ ନେପାଳରୁ ଅଳାହାବାଦରୁ ଫେରାଯିବିଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣରେ ଉପଚିହ୍ନ ଦେଲେ ଉତ୍ତରପଦିତିର
ଲେଖନକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ
ବର୍ଷଗୁଡ଼ୀ ବେଠାରେ ଉପଚିହ୍ନ ଥିଲେ । ବେଠାର
ବେଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ କରି ଛନ୍ଦାରକୁ ଯାଆ
କଲେ ଓ ହେଠାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାହାକୁ
ଓ ଅନୋଡ଼ ପ୍ରମୋଦ ସାର ତାରିଖ ଶାନ୍ତି
ବାର ବମେରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ବସନ୍ତଦିନ ସିରା
ପିତା ଜାହାଙ୍କର ଜଳଗଲେ । ରହିବାର ଦିନ
ବମେର ବନ୍ଦରରେ ରହି ତାରିଖ ରାତ୍ରି ଶୋମ-
ବାର ଦିନ ଅପରାହ୍ନବାଳରେ ସିରାପିର ଜାହାଙ୍କର
ରେ ସ୍ଵଦେଶକୁ ଯାଏ କଲେ । ବମେରର
ଶ୍ଵେତପାଲଟି ଏହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାରୁଜନନପତ୍ର
ଦେଇଥିଲେ । ଏହାଙ୍କୁ ଘରର୍ଦର୍ଶରେ ଗଢ଼
ଗର୍ଭମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଭାବୁ ମହୋତ୍ସବ
ରାତ୍ରିରେ ଭାବୁ ମେଘ ହେଲା । ସୁଦର୍ଜଳ ଏ
ଦେଶକୁ ଅଛି ଜାହାଙ୍କର ଦେବତା ତାହା
ଦେଖାର ଅମୃତାଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ଅପରାହ୍ନର
ବରାହାଙ୍କୁ ଓ ଭାବର୍ଦ୍ଧବାହିକର ଯାଆସାଯ
କରିବାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଯେମନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର
ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦର ବରାହାଙ୍କୁ ଯେବେ ଏହା ଭାବ-
ଟିକୁ ସେ ଆପଣାମନରେ ତରିବାର ବକାରେ
ଯାଇ ଦିଅନ୍ତି ଭେବେ ଅମୃତାଙ୍କୁ ଯେ
କେତେ ସୁଖ ଓ ମଇଲ ହେବ ତହିଁ ଗୋମା
କାହାଁ । ଅମୃତାଙ୍କେ ଏହାକି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଜାହାଙ୍କ ଲବଧିତରେ ସମେ
ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟାମା ମାତ୍ରା ଓ ପରବାରକ ସମ୍ମା
ରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଲା ।

କୃତକ ହାଇସ୍‌କ୍ଲୁବ୍ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଲ୍ଲେଜ) ରେ
ସୁଲମାନସ୍ ଏଗେବିଏବନ୍ ନାମରେ ଗୋଟିଏ
ପଞ୍ଚଅଛୁଟୀ । ବନ୍ଦ୍ୟାଳ୍‌ପୁର ଅନେକଶ୍ଵର ତହିଁ ର
ସବ୍ୟ ଅଟକ୍ରି ଓ ଲଙ୍ଘନ ଶ୍ରଷ୍ଟାରେ, ବଥୋପ
ବଥନ ଓ ବଚନା କରିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା
ଏ ସବ୍ୟ ପ୍ରଥାମ ଉଦେଶ୍ୟ ତଣାଯାଏ । ପ୍ରତି-
ସପ୍ରାହରେ ସବ୍ୟ ଅନ୍ତରେ କ୍ଷାପର ବିଷୟର
ରଚନା କରିବ ସବ୍ୟ ଲେଖିଅଣିଆନ୍ତି ଜାହା
ମାଠୁରାଥର ଓ ତହିଁ ର ରିକ୍ତ ବର୍କର ହୁଅଇ ।
ଗତ ଶୋମବାର ଏଥର ବାର୍ଷିକ ଅୟବେଗନ
ଥିଲ ଓ ଅନୂମାନକର କଲେବୁର ଗ୍ରାସ୍‌କୁ
ବିନ୍ଦୁଧାତେବ ସବ୍ୟର ଅବନ ପ୍ରହଣ କରି
ଥିଲେ । ଏବେଳ କୃତକଳାରେ ବେତେବ
ବର୍ଷବେଳ କୌଣସି ସବ୍ୟ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ
କେବେବିଲୁ ସବ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ସୁବ୍ୟ ଗ୍ରାସ୍‌କୁ
ବିନ୍ଦୁଧାତେବ କୌଣସି ସବ୍ୟର ଶୁଭଗମନ
କରିବାର ଦେଆଯାଇନ ଥିଲା । ଏ ସବ୍ୟର
ସାହେବ ଅଧି ସବ୍ୟପଦ ହେବା ରେଖିଏ ନୁହନ
କଥା ଆହୁର ହେବ ପୂରାର ବିଷୟ ଯେ ଅୟକ-
ଲୋକ ଜାହା ଦେଖିବାକୁ ମନେ ନାହିଁ । ଯର
ସଂଧାନ୍ତ ଲୋକ ଛାଡା କି ଖାଗ ଏ ଭିଦୁଲ୍ଲେବ
ଅଧିଥିଲେ । ସବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ବା-
ର୍ଷିକ ଗର୍ଭବର ବିଜ୍ଞାପନ ପଠିଛିଲେ । ଜାହା
ପ୍ରକଳଣ କର ସବ୍ୟତ ମହାଶୟ କେତେବ ଭାପ-
ଦେଶଗର୍ଭବ କଥା କହି ଭାପିତରକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ
କଲେ । ଜାହାକର ବର୍କରାର ରାବ ଏହି ଯେ
ସର୍ବମାନେ କଣ୍ଠଶଳାଗୁପେ ଶରାଥାତ ବିଷୟ
ନ ବୁଝ ଏବ୍ ସବ୍ୟ ଏବ୍ ବିଷୟରେ ଆର୍-
କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗ ହେଲେ ଯଥାର୍
ତ୍ୟହାରର ପ୍ରମୁଖକାରୀ ସବ୍ୟମାନଙ୍କ ଜାହା
ଦରିବାର ଭାବିତ । କଣେ ସବ୍ୟ ନାମାଦିଷ୍ଟଯିରେ
ମନ୍ଦିରରେ କୌଣସିଥୁରେ ଜାହାର ମନ ସ୍ଥିର
ହେବ ନାହିଁ ଏହୁପରି ଅନେକ କଥା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବ୍ୟ କହିଲେ ଏବ ରହିବିବରେ ଅବ-
ପର କମେ ସେ ସବ୍ୟକୁ ଅଧି ସର୍ବମାନଙ୍କ
ମାହାୟ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହୋଇଗଲେ ।
ଗ୍ରାସ୍‌କୁ ବିନ୍ଦୁଧାତେବ ଏବିଷୟରେ ଶ୍ରଷ୍ଟା କ-
ଲାଇବାର ଦେଖି ଅନ୍ତମାନେ ଅନନ୍ତର ହେ-
ଇଅଛୁଟୀ ଏବ ଏହୁପରି ସର୍ବମାନଙ୍କ ସହିତରେ
ଦେଇ ଜାହାକର ଉନ୍ନତ ପାଖକ କଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବ୍ୟକ କାଳ ଓ କର୍ମକାଳରେ ମାଧ୍ୟାବିମଳକ
ଅପରାଧ ହୋଇଥାଇବି ।

ଜା ୧୮ ରିଶ ମାହେ ମାତ୍ର ସନ୍ଦ ୧୯୭୭ ମସିହା

ଲେଖକାରୀ

ଦିଗେଷ ନାଟକତି ସ୍ଥା ନିବାରଣ ।
ପାଠମାଳେ ଜାଣ୍ଯ ଯେ ବେତେକ ବର୍ଷ
ହେଲା କଲିବତା ନମରରେ ଦିଶ୍ଚାତ୍ର ନାଟ୍ୟ-
ମାଳ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଏ ଯେ ସେଠାରେ
ବଜଳା ନାଟକ ପ୍ରହରନ ଉତ୍ସାଦିର ଅଭିନ୍ୟା
ସ୍ତୁର୍ଥ । କୃତନୀ ବିଷୟର ଅଭିନ୍ୟା ଦେଖାଇ
ଦର୍ଶକଙ୍କ ଅନନ୍ଦବର୍ଣ୍ଣନ ସକାଶେ ନାଟ୍ୟମାଲାର
ଅନ୍ଧମାନେ ଚେଶୁଟି ଥିବାରୁ ଅନେକପକାର
ନିଜନ ବିଷୟର ନାଟକ ବା ପ୍ରହରନ ପ୍ରକାଶ
ହେଉଥାଏ ଓ ତହଁରେ ଅଭିନେତା ଓ ରବ-
ତ୍ରିତା ଉତ୍ସବକର ଉପବାର ଅଛି । ସ୍ଵଭାବ
କଲିବତାକୁ ଅସି ଦାରୁ ତଗଦାକଳ ଡୁର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ
ପରେ ନନ୍ଦମୟକାଙ୍କ ସହି ସାରାଜ କରିଥିଲେ
ଏହି କଥାଟି ଏଠାର ପ୍ରତିକରି ଶାରିର ବିପ-
ର୍ଦ୍ଧ ଥିବାରୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଦ୍ୟା କର
ଗନ୍ଧପଦ୍ମ ଭବନାମାନ ସମ୍ମାଦପଦ ସବୁରେ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ କେବୁ ବିଦ୍ୟା ସେ ବିଷୟରେ
ଜଣ୍ମିବ ପ୍ରହରନ ରଗନା କର ତହଁର ଅଭିନ୍ୟା
ଦେଖାଇବାର ଉପାୟ କର ଦେଲା । ଗ୍ରେଟନା-
ସନଲିଥ୍ ଏଟର ଜାମକ ନାଟ୍ୟମାଲାର ଅନ୍ଧମା-
ନେ ଏ ପ୍ରହରନର ଅଭିନ୍ୟା କରିବାକୁ
ଡୋଷତା ଦେଲେ । ପ୍ରହରନର ନାମ ଗଜଦା-
ନନ୍ଦ । ସ୍ଵଭାବକ ସମ୍ମନେ ଏପର ଅଭିନ୍ୟା
ହେବା ମନ୍ଦବିଦ୍ୟା ବୋଲି କେବୁ କରିବାର ତାହା
ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟକୁ ଗୋରର କରୁଇଲା ଓ ଜଣ୍ମିଯା
ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ତହଁରେ ଏକ୍ୟ ହୋଇ ଏକ
ଜୁତ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରକରତ୍ବାର ବଜଳା ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟକୁ
ଅସକାର ହେଲେ ବି କୌଣସି କୁଣ୍ଡିତ ଅଧ-
କାଦିତନକ ଅଥବା ଯାଇରା ମଜଳର କମ୍ପୁକା-
ଇକ ନାଟକ ଅଥବା ସେଇଁ ନାଟକ ଅଭିନ୍ୟା
ଦାରୁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ମାଳିନ୍ୟ କମ୍ପା ଗବର୍ତ୍ତ-
ମେଣ୍ଟ ଧୂର ଅଶ୍ଵା କରୁଥାରେ ଏପର ବୋ
ଣସି ନାଟକ ଲୟାପ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଅଭିନ୍ୟାର
ନ୍ତି ଯା ସେ ଲବାରଣ କର ପାରିବେ ଓ ନିଷେଖ
କଲ ଉତ୍ତାରୁ ଯେ କେହି ବିକ୍ରି ଅଭିନ୍ୟା-
ନ୍ତି ଯା କରିବ ଯାହାରରେ ହେବ ସେଇଁମାନେ
ଦେଖିବେ ଓ ସେଇଁ ଘଲିଷହୁର କିରାପାର ହୋଇ
ମାଛଫୁଟଙ୍କ ବିଗରଥାନରେ ଆସିବେ ଏ
ତାହାର ରିତିମାସ ବାରମଣ୍ଡ ବା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ
ଅଥବା ଉତ୍ସବକୁ ହୋଇଥାବି । ଏଥାନ-
ରେ ମାଛଫୁଟଙ୍କ ଅସକାର ଦିଅ ଯାଇଥାଏ
କି କୌଣସିପ୍ଲାନରେ ନିଷେଖି ପ୍ରକାର ନାଟକ

ତ୍ରୟୀ ହୋଇଥିବାର ବା ହେବ ବୋଲି କାଣି-
ଲେ ପୁଲିସ୍ ପଢ଼ି ଡୋରଖୁ ଜାଣ କରିବେ ଯେ
ପୁଲିସ୍ ସେ ଶ୍ଵାନକୁ ଥାର କରିବାକୁ ସମସ୍ତ
ଲୋକ ଓ ଦୂର୍ଧ୍ୱାଦି ଗିରିପ୍ରାର କର ଚାଲନ
କରିବ । ଏ ବିଧାନଟି ଗତମାସ ଜା ୧୯ ଜାନରେ
ପ୍ରକରିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହା ଅଗାମୀ ମର
ମାସ ମେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସବ ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ଏ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଅଇନ ହେ-
ବାର ବିଶ୍ଵର ହେବ ।

ଏଥାଣୀ ଯେତେଣିପ୍ରତି ହୋଇପାରେ ପ୍ରକା-
ରିହେଲେ ପୁଲିସ୍ କଟିଗୁରଙ୍ଗ ଯୋଗେ ନାଟ୍ୟଗା-
ଲର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରିବ ସମ୍ମାନ ଦିଅଗଲ ଓ
ପୁଲିସ୍ ବସେନଥରେ ସାଜ ନାଟ୍ୟଗାଲାଠାରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଗଜଦାନଙ୍କ ଯାଦା ବଦାରିଲେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଗିରିପ୍ରାର କରିବେ । ଏଥରୁ ଅଭି-
ନୟ କ୍ରମାନ୍ତ ସର୍କର ହୋଇ ଗଜଦାନଙ୍କ
ବାହାର ଜ କର ଜପ୍ତପରିବର୍ତ୍ତରେ ହଜୁମାନ
ଚରିତ ଦେଖାଇ ବସିଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଅବଗତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗଜଦାନଙ୍କ ଯେମନ୍ତ
ହଜୁମାନ ଚରିତ ତେମନ୍ତ ଛତର ଓ ଅଣିଷ୍ଟ୍ୟା-
ଦୀ ଆପଣର ଓ ଜାହା ରହିଛ ହେବାରେ ଦେଖି
ଆପନୋଟ ନାହାନ୍ତି । ଫଳରାହ ସେବନ ଏହି-
ଉପାଧୀ ଅବଲମ୍ବନ କର ନାଟ୍ୟଗାଲାର ଅଭ୍ୟା-
ସାନେ ବଞ୍ଚିଲେ । ମାତ୍ର ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ ଅଭି-
ବକଦନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ଜାହାକୁ
ପୁଲିସ୍ କରୁ ବିଧାନର କରୁଣ ଜାଣି ଦେମାନଙ୍କ
ମାଛଟ୍ଟେଟଙ୍କ କରିଗ୍ରହୀନରେ ଅଣିଲେ ।
ମୋକଦମା କଥମତ ଗଲିଲ ଓ ଅନେକ ସଂକ୍ଷି-
ର ଜୋବାନବନ ହେଲ ଅମ୍ବେମାନେ ହଜୁ-
ପ୍ରେସ୍ଟି ଆପଣୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମୂଦ୍ରାଙ୍କ
ପକ୍ଷରୁ ଅନେକ ପ୍ରତ୍ରିକର୍ତ୍ତା ଓ ବଜାରାଧା କା-
ଣିବା ଓ ସମାଲୋଚନା କରିବ ବ୍ୟକ୍ତିଗାନେ
ଜୋବାନଙ୍କ ଦେଇ ପ୍ରଦ୍ରାବିତ ନାଟ୍ୟକୁ ଅଣ୍ଣିଲ
ନ ଥିବାର କହିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ମାଛଟ୍ଟେଟଙ୍କର
ତହିଁରେ ହୃଦୟବୋଧ ହେଲ ନାହିଁ । ନାଟ୍ୟଗାଲାର
ତାରରେକୁର ଓ ମାନେଜର ଏହି ଦୂରବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
ମାଛଟ୍ଟେଟ ଅପରିଧୀ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକବୁ ବେଳମା-
ସଲେଜାର୍ ବନାପରିଯମରେ କାଗବାସ ଦଣ୍ଡ-
ଦେଲେ । ଅଧିକାରୀମାନେ ହାଇବୋର୍ଡରେ
ଦିରଖସ୍ତ କରିବାରୁ ମୋକଦମା ଦେତାକୁ ଉଠି
ଯାଇଥାଣ୍ଟି । ମାନ୍ୟବର ଫେଅରସାହେବ ଏମୋ-
ବଦମାର କରିବ ବରିବେ ଓ ଗତିଶବ୍ଦାର
ବିଚରର ଦିନ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ।

ଦିନର ଶେଷ ହେଲାର ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ
ଆମ୍ବେମାନେ ପାଠକବର୍ଗକୁ ଜାହା ଜଣାଇବୁ ।
ମନ୍ଦିରମାଟି ଅଭିନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶର ଅତ୍ୱର ଓ ନୂତନ
ବିଧାନ ପଞ୍ଜେ । ମନ୍ଦିରମା ଉପଚାର ହେବାରୁ
ଏ ବିଷୟର ଭାବ ଅନ୍ଦୋଳନ ଲାଗି ରହୁଥାଏ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ପିଲାଲିବୋଡ଼ରେ
ଏପର ଅପରାଧର ବିଧାନ ଅଛି ଯେବେ ଜାହା
ନାହିଁ ତେବେ ଶୁଣିବାରେ ଦେବ ଆଉ ଗୋ-
ଟିଏ ଅନ୍ନ କରିଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।
ଏଥର ଯେପରି ବିଧାନ ବାହାରିଲା ବଜଳାରେ
ଅର କେବେ ଏମନ୍ତ ଘଟି ନ ଥିଲା । ଅକ୍ଷୟର
ଏପର ବିଧାନ ପ୍ରଗର ହେବାରୁ ଲୋକଙ୍କ
ମନରେ ଭୟ ଜନ୍ମିବାର ସମ୍ବାଦନା । ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ ଯଥା ନିୟମରେ ଅଇବ ପ୍ରଗର ବର-
ଥିଲେ ଦତ ଗୋଟି ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏବର୍ଷ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ବୃକ୍ଷିର ଅରୁବ ଥବିଦ୍ୟୁ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଗ୍ରାସୁ ଏମନ୍ତ ପତିଥାଲୀ ଯେ
ବୈଶାଖ ଓ ଜୟେଷ୍ଠମାସ ପରି ଜଣା ଯାଉଥାଏ ।
ଦୋଳ ବସିଦିନ ମେଘ ଭୂତାରଥିଲ ମାତ୍ର ଦୂର
ଗୁର ବନ୍ଦୁଧାର କର କେହିଁଅଜ୍ଞ ଛାଡ଼ଗଲ ।
ମୋଧସର କୌଣସି ପୁଲରେ କିଛିମାତ୍ର
ବୃକ୍ଷି ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର କଷ ଅର୍ମ
ଭଲ ବର୍ଷା ହୋଇ ଲାଗି ।

ଦୋଳପୁଣ୍ଡିମା ଘରରେ ଏ ନଗରର ଏକ
ଦୂରତ୍ବରେ ଦୂରଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ଫୁସନ୍ତର ମନ୍ଦିରବା
ପତିଯ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଅନନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ନେବାର
ଚେଷ୍ଟାରେ ଥିଲା ମାତ୍ର ବାଟୋର କେହି ଅର୍ଥ
ଯିବାରୁ କେବଳ ଜଣେ ପିଲାର କଣ୍ଠରୀ
ଛଣ୍ଡାର ନେଇ ପଳାଇ ଗଲା ଆଉ କିଛି ଅନିଷ୍ଟ
କର ନାହିଁ । କଦମ୍ବପୁର ପାଣ୍ଡିର ଜମାଦାର
ବିଶେଷ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ତାହାଙ୍କୁ ଧର ଦୃଶ୍ୟରେ
ପହଞ୍ଚାଇ ଅଛି ।

ଏ ନଗରରେ ଯେଉଁ ଜଙ୍ଗପିଲଟକ ଅଛି
ସେମାନଙ୍କର ବଦଳ ହୁକୁମ ଅନେକ ଦିନଗୁରୁ
ହୋଇଥିଲା । ଗତସ୍ଵାହରେ ତଳ କମାନ-
ବଜାଘରବାଟେ ବାହାର ଯାଇଥିଲାନ୍ତି ଉକାନ-
ଗରରୁ ସେହିବାଟେ ସିଧାହୁ ପଞ୍ଚଶିଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ
ଲୋକମାନେ ଯିବେ । ଯେଉଁ ପଳଟକ ଅସଥିଲା
ବାହାର ନମ୍ବର ୧ ଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ କଟକ କଲେ-
କରେ ଜଣେ ମୌଳିକ ରହିବେ ସେ ମୁଦଳ-

ମାନ ବାଳକଙ୍କ ପାରସି ଓ ଅରସା ପଢାଇବେ ।
ଏପର ଉତ୍ତିଦିଲଭ ଶିକ୍ଷା ନମିତ୍ର ଗୋଟିଏ
ଉତ୍ତିଦ ଶିଶ୍ଵାସଯୋଗ ବଚିନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ।
କଲେଜର ଶାବ୍ଦିର ସୀମା ନାହିଁ ।

ଡକ୍ଟର ନାମୀଲୁହମାନଙ୍କର ବ୍ୟୟ ଉଣା
କରିବା କାରିଗର ବଦ୍ଧମେଶ୍ଵର ଥିବେଳ ଅସି-
ଥିବାର ଶୁଣ୍ୟାୟାଏ । ତଦନୁଷ୍ଠାରେ ପୁଣ୍ୟ ଓ
ବାଲେଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଚନ-
ଦିନ ଉଣା ହେବ କେବଳ ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ଯେ
କଟକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ବେଳନ ଉଣା
ନ ହୋଇ ଶକ୍ତିବ୍ରତ ସଂଖ୍ୟାରେ କର୍ତ୍ତନ
ଦ୍ୱାରା ଥିଲା ।

ବାଲେଶ୍ଵରଙ୍କିଳାରେ ଗଢି ସପ୍ରାହରେ ବର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିବାର ଶଶୀଯାଏ ।

ମଳବିର ଛଇକା ଚଣ୍ଡୁଧର ପ୍ରାମର ହେ-
ବେଳେ ସ୍ଥାମାନେ ଗୋପାନାଥ ଦର୍ଶନକୁ ଅପି
ଥିଲେ । ଫେରୁ ଯାଉଁ ଗୋଧୂଳୀ ସମୟରେ
ଏକ ବିହୂଟି ପଦାରେ କେଜେକି ମଦତି
ଶୈର ନିଳ ସେମାନଙ୍କର ଅଳଙ୍କାର ହଜାଇ
ଦେବା ଯିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତମଣ ବଲେ ।
ସମସ୍ତେ କିରୁଧ୍ୟାୟ ହୋଇ ରଖି ହୁଏ ପବାଇ
ଏବେ ତେଣେ ପଲାଇ ଗଲେ । ଗୋଟିଏ ସ୍ଥା
ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ପନ୍ତିଗଲା । କଣେ ଶୈର
ଜାହା ଛଣ୍ଡା କଟି ନେଉଁ ଜାହାକୁ ସେ ଛଢି-
ରେ ଅନେହି ପ୍ରହାର କର ଜାହା କେବ
ଏମନ୍ତ ବଳରେ ଅକର୍ଷଣ କର ଧରି ଯେ ସେ
ବୌଧାରୁପେ ଜାହା ହାତକୁ ଉତ୍ତାର ପାଇଲା

ମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇ ପଲାଇ ଗଲେ । ସେ
ଶେଇ ଫରୀଥ ହୋଇ ସ୍ଵାତ୍ମକ ଛୁଟିବେ ଅଧିକ
କରି ଖୁଣ କଲା । ମାତ୍ର ଚାହିଁ ତାହା ହାତରୁ
ବାହାର କରି ନେଇନ ଥାଇଲ । ଲୋକମାନେ
ଦେଇବୁ ଥିଲାଲେ । ଫାଣ୍ଡିକ ଦେଇ ଗଲେ ।
ଫୁଲିଷ ବଣ କରିଅଛନ୍ତି ଅମୂଳାନ୍ତକ ଜଣା
ଯାଇ କାହିଁ । ରେମ୍ବା ଫଣ୍ଡିରେ କଣେ
ହଜରତ ୫ ମ ଛେଣାର ସବୁଜନ୍ମଧେବର
ରିତିରୁଗୁ ଉତ୍ତମ ଅନୁଭବ ।

ଦୟାତ୍ମକ ହରାରେ ଗୋଟିଏ ହଜାଇ
ଦିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହେବାର ଅଳ୍ପ ହୋଇ
ଅଛି । ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ ଏ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ ଅଛି ହତୀରୁ ଏହା ଉଚ୍ଚତା ଦେବ ।
ଦିଦ୍ୟାଳୟ ଲୁହ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମ୍ୟୁ, ୧୫,୦୦,୦୦୦ଟଙ୍କା
ବର୍ଷିତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ଏ କିମ୍ବାଲ୍‌

ସକାଗେ ବିସ୍ତର ଝକା ଜଣା ହେବ ଏମନ ବ
ପୁରୁଷଙ୍କ ଭଲ ବଳାଇ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଗାଇ
ରଚଦିତାମାନେ ଯେଠାରେ ନିମ୍ନୋଗ ହୋଇ
ପାଇବେ ଓ ଦେଖାଇ ଶିଖି ପାଇବା ଉପସ୍ଥିତ
ଦର୍ଶିବାଳକମାନେ ଅନ୍ତାୟିବରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ
ବରବେ ।

ମନ୍ଦୁକଷ୍ଟାଧାର୍ତ୍ତ ଶୁଣିଆଇବୁ ଯେ ମସଲିଫ୍-
ଟିନରେ କଣେ ଦୂଷଣଶୀ ବିଲରେ ବିଲ
ଦୂଷଣ ବେଳେଶୁଦ୍ଧିବ ସୁଦୟୁର ଛନ୍ଦ ପାଇଲା
ଓ ଜହିଁ ରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରଗଣ୍ୟମାନ ବଜାଇରେ ବିନ୍ଦୁ
କରିଥିଲା । ବନେକର ଯାହେବ ଏଥର ସମ୍ବାଦ
ପାଇ ଜାହାର ଘରଜଳିବା କରି ଏ ଗଣ୍ଠ ସୁଦୟୁର
ରକ୍ତ ପାଇଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକଗଣ୍ୟର ମୂଳ୍ୟ ଟ ୨୦୦୦
ଲେଖାଏ । ଉତ୍ତର ଇଟାମାନ ଜଗତାଜାନାରେ
ରହିଅଛି । ପୃଷ୍ଠାଲେବଢ଼ି କି ଏଥରୁ କିଛି
ପାଇବ ଜାହିଁ ?

କଣେ ବିନ୍ଦୁଙ୍ଗ ପାତ୍ରୀ ଧର୍ମ ପ୍ଲଟର ବର୍ଷମୁଖେ
ବିକୁଳ ବରୁ' ବହିଅଛନ୍ତି ବି ମୃଦୁରେ
ଗୋଟିଏ ଏକା ନନ୍ଦପର୍ମ ଆହୁ । ଜାହା ଏହି
ଯେ ଯାହାକୁ କେହି ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରଇ
ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ କରଇ ହାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍
ଦଶଖର୍ମ । ସେ ଅନ୍ତର ବହିଅଛନ୍ତି ବି ଅଗ୍ରମା
ବି ୨୦ ର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତବର୍ଷରେ ଏମନ୍ତ
ଗୋଟିଏ ଦେଶୀୟ ଧର୍ମ ପରିପ୍ରକୃତି ହେବ ବି
ଯହିଁରେ ପୃଷ୍ଠାକାଳର ଉତ୍ତମ କ୍ୟବହାର ସମସ୍ତ
ଗ୍ରୂପ୍ସାଙ୍କ ଧର୍ମ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ
ଥାଇବ ।

ଭାବୁ ଶାମି ମହାଗୁଣଙ୍କ
ଅଦୀଳତରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଯେ ସ୍କୁଲ
ସାମୀ ପ୍ରଥାର କିମେ ଜନ୍ମ ସକାଗେ ଶତିପ୍ରତରେ
କାଳଗ ବେବ ନାହିଁ ଓ ଶତପଦ ଜାରାରୁ ସବା
ଏପରି ଫାନ୍ଦ ଶାକ ବିବ କାହିଁ । କଲ ଅପରା
ଧାକୁ ପ୍ରଥାର ବରଦାପାଇଁ ସାମାର ଦେଖୋନା
ଅଧିକାର ଅଛି ।

ଦୟାବସମ୍ପର୍କରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ତିବାକୁରେ ଅଣ୍ଟୁ ଜଳକୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ ।
ଧୋରେ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ସୁଅଳା
ସବୁ ଶୁଣିଗଲାବି ଯେବେ ଶାତ୍ରୁ ବୃକ୍ଷ ନ ହୁଅଇ
ତେବେ ପୂର୍ବିକ ପତିବାବ ସଙ୍କ୍ଷେପୀ ବମ୍ବାବନା ।
ବର୍ଷା ଅଗ୍ରବରେ ଡେଢ଼ତା ସେବର କଣ
ପାପର୍ତ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ ।

ତାକୁର ସରକାରଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନସମ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ
ଗୀତ ଅବମୃ ହେବାର ଗର୍ଭବ ଦ୍ୱାରା ।

କବର୍ତ୍ତମେଣୁ ଯେଉଁ କିମ୍ବରେ ସହର ଜାନି
ଘରାଗେ ଗୋଡ଼ିଏ ପର ଦେବାକୁ ଅଭାବର
କରିଥିଲେ ସଙ୍ଗ ସେ କିମ୍ବ ପ୍ରଗଟାଳକ କରି
ବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବାକୁ ଗବର୍ତ୍ତମେଣୁ ଯେଉଁ
ଦେବାକୁ ସଂଚାର ହୋଇଥିଛନ୍ତି ସୁତ୍ରଶଂ ଲେବା
ଆଦ୍ୟ କମନ୍ତେ ସଙ୍ଗ ଏଥର ଉପର ହୋଇ
ଅବହି ।

ତେଲିନ୍ଦୁଥର ଜଣେ ପଢ଼ିପେଇବ କେତେବେ
ଚମଳାର କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଲେଖିଅହନ୍ତି ଜାହା
ଏହି ଯେ ବାକାଇଲାରେ ସେଇ ମୁୟାନହେ—
ସେଇ ଜାମକ ଏବବକ୍ୟାନ୍ତିର ସ୍ଥି ମାଳ୍ପର ଜାରି
ଆଇବ ଉତ୍ତାରୁ ଗଜ ଫେବୁଅଶ୍ଵମାସ ତା ୧୨
ରଖିରେ ଗୋଟିଏ ପୁଣ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷାଛାଇ । ମେ
ପୁଣର ଅକାର ସାଧାରଣ ସଦ୍ବିଜ୍ଞାତ ଶିଖିର
ଦ୍ଵିତୀୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜାହାର ପଠିରେ ରୂପିତ
ଦାନ୍ତାଛି ଲିଲାତି ଅବସ୍ଥ ଜାବିତଥିବାର ଶୁଣା-
ଯାଏ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟପ୍ତି ଏବଂ ଗାଲିହା ହିନ୍ଦୁ
ପ୍ରେତି ଅତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାକୁ । ତହିଁରୁ ଦେଖା-
ଯାଇ ଯେ ପରିବର୍ଷ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ଦେଖାଇ ଅସ୍ତ୍ର କରି,
୧୦,୧୦,୦୫୮୮ ଟଙ୍କା ଓ ବ୍ୟପ୍ତି କରିଥିବା
ଦେଖାଇଥିଲା । ପରିବର୍ଷ ପରୁ ସଙ୍ଗେ ରୁଳିହା
କଲେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୩୭ଲକୋଡ଼ି ଲେଖାଏ
ଅସ୍ତ୍ର କୃତି ହୁଅଛି ଓ ମୋହ ଅସ୍ତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ
ଅଧିକାର ମାକ୍ରିପ୍ତ୍ରାବ ହିସ୍ତିରକ ହୁଅଛି ।
ଯେଉଁମାନେ ସାକ୍ଷାତ୍ ମାନ୍ଦୁର ପକ୍ଷଗାନ୍ଧି ହେଲେ-
ନେ ଏହାକି ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତି ।

ଭାବପଦ୍ଧତିର ଲକ୍ଷ ଅନୁରତ ହୋଇଲୁ
ତମିଦାରର ତମିଦାରପୁଣୀ ଗ୍ରା ଲକ୍ଷୀ ଚେଲ-
ସ୍ଥାଳୁ ମହାମାଟ୍ୟ ଗର୍ବର କେନେଇଲ ରାଜୀ
ଉପାସ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାନ୍ତି । ଏ ସ୍ଥାଳୀ ବଳ-
ଲାର ଦୂରୀ ପନ୍ଦ୍ରିରେ ଉଲଙ୍ଘନକାର ପକ୍ଷ
ଦାନ କରିଥିଲେ ।

୧୦୪

ବାବୁ ମନ୍ଦିରପଦ ସିଂହ	କଟକ ବଜାରୀ	୫୭୯
ମୁହଁରୀ ଅଚୁଳଙ୍ଗେ	"	୫୮୮
ମୌଲକ ଅଧିକାରୀ	"	୫୭୯
ମହନ୍ତି ବାକମୁକୁଳ ଦାସ	"	୫୭୯
ବାବୁ ସୁଦାମାନନ୍ଦପୁରୀ		

ତେବେଳୁ ଅକିମ୍ ଟଙ୍କେୟ

କୁଳ ଏହି ଜୀବନରେ ସହିତ କାହାର
ପାଦଙ୍ଗାର କଟିବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂଡ୍ସ୍କାରିକ ଯୁଗରେ
ମଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରକାଶକ କେବୁ ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୫

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ମାର୍ତ୍ତିକାରୀ ସହଯୋଗ ମନ୍ଦିରା ମୁଁ ରେଖିଦ ୧୫ ନ ସହଯୋଗାଲ ଗତିକାର

କୁର୍ରତାର ଲର୍ତ୍ତରସପ ମାନ୍ୟବର ପାଦ୍ମ
ପରିମାନ ସାହେବ ଚଳଇମାର ଜା ୧୯ ରୁକ୍ଷରେ
ଦୁର୍ଗପିଣ୍ଡ ମୂଳମରେ ସଂଧାରିଲା ଗେଷ
କରିଥିବା କହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୂଳମରୁ ସେ ଗସ୍ତ ଉପ-
କରିବାର ଯାଇଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ କୁର୍ରତାର
ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତମର ବଲ । ମହାମାନଙ୍କ
କରିବ କେହିରଙ୍କ ଏ ଶୋଭାବଦ ସମ୍ମାନ
କୁର୍ରତାର କରିଥିବା କହନ୍ତି । କହନ୍ତିରୁ ଅବଶି ହେଲୁ
ଯେ ଉତ୍ସଗମନକାଶଥୁ ଯଥାର୍ଥ ନବାଜାର ଥିଲେ ।
କାହାରଙ୍କ ଉଦ୍‌ବାଚା, ବାନଧାଳଜା ଓ ଅବ-
କୁର୍ରତାର ଉଦ୍‌ବାଚାର ଯଥୋତ୍ତମ ପ୍ରପଂଥା
ହେଲୁଥାଏଛି । ସର୍ଵାର୍ଥରେ ତାହାଙ୍କର ବିଶେଷ
ହୁଏଥିଥିଲୁ ଏକ ସୃଷ୍ଟି ଶୁଣୁ ଥିଲା ଥିଲେ ସତ୍ୟ
କାହାର ଥିଲା ଏକ ସୃଷ୍ଟି ଶୁଣୁ ଥିଲା ଥିଲେ
ଆହୁରି ସମାନ ଦୟା ଓ ସମବେଳ ସୁଖକା
ରୁକ୍ଷ । ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ ସଂଘରେ ଦୁର୍ଲଭ
ଏକ ସରବଂ ଏଥାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଯେତ୍ମସ୍ତକନି
ଏକ ହେବ ଏଥିରେ ବିଶେ କି ଆହି ?

ମାତ୍ରାମାନ୍ୟ ସୁବନ୍ଧୁ ଭାଇତବର୍ଷରୁ ଯାଦା
ଚାରିବାବେଳେ ଅପଣା ମନୋକବ ଗଣ୍ଡିଏପଥ-
ରେ ବ୍ୟକ୍ତ ବର ବକ୍ରରୁ ହେଲାଇଲାକୁ ବିକଟରୁ
ଦେବେ ଅଠାଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଜହାଁରେ
ମାତ୍ର ବରୁ ଯେ ସୁବନ୍ଧୁ ଭାଇତବର୍ଷର କାମ-
କାର ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ବର ଅଛନ୍ତି ଅନୁମତ ଦୋହା-

ଅଛନ୍ତି ଓ ଏଠାର ବଜା, ଗଜାଠାରୁ ପ୍ରକା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଜାହାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
କରିଥିବାରୁ ଜାହାଙ୍କର ଦୃଢ଼ିତିଶୀଘ୍ର ହୋଇଥାଏ
ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀଙ୍କ ଠାରେ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଗାଢ଼
ରହିଥାଏ ଅଛି ଓ ଇଂଲକଳ ଗାସକରେ
ଏମାନେ ସମ୍ମନ୍ତ ଥାଇ ଚିତ୍ତର ଅନେକପ୍ରବାଦ
ଉପକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥାଏନ୍ତି । ସୁବରଳ ଏହି
ଆଖା ବରନ୍ତି ଯେ ଏଠାର ପ୍ରକାମାନେ
ଉତ୍ତରେଭର ତୁମ୍ଭି ଶାବଦକୁ ଅସ୍ତର ସୁଧଳ
ଲଭ କରିବେ ଏବି ଦୃଷ୍ଟିରୁପେ ଜାଣିପାଇବେ
ଯେ ଇଂଲକଳ ବଜା ଓ ଗବର୍ନ୍ମିନ୍ଦେଶ ଜାହାଙ୍କର
ମନ୍ତ୍ରାଲୟ ଅଭପଞ୍ଚକୁପେ ସବ୍ଦା ଚିନ୍ତା କରୁଥା-
ଏନ୍ତି । ଏଠାର ଦେଖୋୟ ସେହା ଏବି
ସିଦ୍ଧିଲକ୍ଷ୍ୟକିମ୍ବ କରିମରହିର ଯଥୋତ୍ତର ପ୍ରଶଂସା
ସୁବରଳ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କର କୁମଣ
ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମ ବନୋବସ୍ତୁ କରି ଦେଇ
ଗୁରିମାର ମଧ୍ୟରେ ଏକେବଜ ଦେଇ ଜାହାଙ୍କ
ଦେଖାଇଥିବାରୁ ମଦିଶ୍ଵରଜେନରଲ ଏବି ଅନ୍ୟ
ମଧ୍ୟକାଳମରିମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟକାବ ହେଉଥାଏନ୍ତି ।

ହୁନ୍ତି ପେଟ୍ରି ଅଟରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ପାଞ୍ଚମି ର
ଶିଥିଲୁ ବିଷତ୍ୱକ କିମ୍ବାକଳି ଆଗାମୀ ବନୋ-
ବସୁରେ ଜାରି ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ବଜାଳ
ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦିକୁ ଏହି ଅବେଗ ଫର୍ଦ୍ଦ ଘଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ସଥା

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୧୭
ମଧ୍ୟସଳ୍ଲ ପାଇଁ ଜାବମାଧ୍ୟରୁ ୨୧୫/

“ ତେଣା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ କିଛି
ଅଜ୍ଞ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ଥୋତ୍ର ନାହିଁ କାରଣ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କାହାର ଜଣାଯାଉଅଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପଟ୍ଟାରିମାନଙ୍କ ଶୁଭା ମଂସ୍ତ୍ରପଳକ କରିବାକୁ
ହେଲେ କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡର ବାର୍ଷିକ ୫୦୦୦୦୦
କାରୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟା ପଢ଼ିବ ନାହିଁ ଅଜ୍ଞକ
କମିଶ୍ନ୍ତର ଓ ବୋର୍ଡଙ୍ ପରମର୍ଶ ମନେ ରିକ୍ତ
ପ୍ରଦେଶର ମୁନିକାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅର୍ଥଧର୍ମ
ପତ୍ରାର କଷ୍ଟକୁ ପରେ ବୌଧାରି ଉଧାର୍ଯ୍ୟ
ଅବଲମ୍ବନ ଜ କରିବାର ଶ୍ରୀ କୋଇଅଛି ।
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଆକଷ୍ମେସ୍ୱ ବିଧାନମାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ରେବେଦାନରେ ହୋଇ ଥାଇବ ।”

ଏଥରୁ ପାଠମାଳେ କୃତିବେ ଯେ
ଅମ୍ବେମାଳେ ଗତ ସନ୍ଧାନରେ ଯାହା
ଲେଖିଥିଲୁ କି କନୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଘଟୁଥିଲା
କିମ୍ବା ଜାର ବରଷାର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡେଲାର
ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟଇ ଜାହା ଅମ୍ବଲକ ନ ଥିଲା
ଏକ ଘଟୁଥିଲା ଗର୍ଜା ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡେ ସହବାଲ
ପ୍ରସୂତ ଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଘଟୁଥିଲା
କାଗଜ ଦେଖି ହୁଲାଦୂ ହାତିମଙ୍ଗଳ ଜମିଦାରଙ୍କ
ସହି ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଥିଲା କାହିଁକି ?
ଅମ୍ବେମାଳେ ଅନମାଳ କରୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ବ-
ମେଣ୍ଡେଲା ଗର୍ଜା ବିନା ଏ ବର୍ଗ ଜମିଦାରଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରରେ ଚାଲାଇକେଇ ଜମିଶ୍ଵର ଓ କଲେକ୍ଟର
ପାହେବ ପ୍ରତିବାଦ ଆଇବାର ଯହ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।

ମୁସଲମାଜିମାନେ କପରିମାଣରେ ସରକାରୀ
ଶକ୍ତି ପାଉଥିବାରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ
ଏହିଷୟର ଅନୁପନାନ କରି ଜଳନ୍ଦିପ୍ରକାଶ ଅଛି-
ପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିବାର ହିନ୍ଦୁପ୍ରକାଶ ଅଛିରୁ
ଆମେ ହେଲୁ ।

“ଗବ୍ଧିମେଘ ଏମନ୍ତ ସନ୍ଦେଖ କରିବାର
ହେବୁ ପାଇଅଛନ୍ତି ବି ମୂଳମାନମାନେ ଅସୁର
ପରମାଣରେ ସାଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠା
ହେବାର ଦୟା ପ୍ରତିବନ୍ଦକ ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚର
ଚେଷ୍ଟାର ଅଭିନ ଅଞ୍ଚଳ । ସେମାନେ ଅଞ୍ଚଳନ୍ତି
ଶୈତି ଗଢ଼ୀ ହଜା ହୋଇପି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇଁ
ପ୍ରଫ୍ରାଜନାମ୍ବୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କର ନାହାନ୍ତି । ମନୁ-
ଲମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଉଚ୍ଚର କାରଣ ଯେବନ୍ତି
ଉପାୟ ପଞ୍ଚାତ ଅବଳମ୍ବିତ ହୋଇଅଛି ବବ-
ଶ୍ରୀମେଘ କଥାର କରନ୍ତି ବି ଉଦ୍‌ବାଗ୍ ସୁଧାଳ
ଫଳକ ।”

ବୁଦ୍ଧିରେ ପ୍ରଦେଶର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ
ଯତ ଏହିମନ ପ୍ରବଳ ଅଟ୍ଟି । ବନଶ୍ରୀମେଘ
ସାଥୀରଣ ଶିକ୍ଷାର ଯେସମୟ ଉପାୟ କରିଦେ-
ଇଅହୁନ୍ତି ତହୁଁର ପ୍ରକଳ ବ୍ୟବହାର ଏମାନେ
କରିବୁ ନାହିଁ ଓ କମେଷ ଉପାୟଗୁଡ଼ ଯେ
ଅଶ ଏମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦିତ ହେବ ଏମନ୍ତ ଅଶା
କରିବା ମଧ୍ୟ ଅୟକ ଅଟ୍ଟି ବାରଣ ସେମାନେ
ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେତ୍ତା କଲେ
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଗୋଟିର ପ୍ରଜାବ୍ୟତି ସାଥୀରଣ
ଉପାୟକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ବୃଜକାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର
ବୋଲପ୍ପାରବେ ।

କର ପବିବାର ପରୀଷୋଭାବୀ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ
ଉପାୟ ଦେବାପକାଳେ କଲିବତ୍ତା କଣ୍ଠବିଦ୍ୟା-
କଥୁର ସମ୍ବନ୍ଧକେମଳ ହୋଇଥିଲା । ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ
ଉପାୟ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଏବେଗୀୟ ଦୂରଜୀବ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାକୁଟିଳ୍କୁ ତା, ଏବଂ ଉପାୟ ପ୍ରଦାନ
ହେଲା । ଉଚ୍ଚ ପୂର୍ବ ମହାମୟୁକ୍ତର ନାମ ରେ-
ବରେଣ୍ୟ ବେ, ଏମ, ବାଜର୍ଯ୍ୟା ଏକ ବାବୁ
ପଢ଼େନ୍ଦ୍ର ଲାଲ ମିଶ । ଏ ଦୂର ମହାମୟ ଯେ
ସମ୍ବନ୍ଧପ୍ରଦାରେ ଉପାୟ ଆଇବାର ଯୋଗ୍ୟ
ସେବିଷ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ଓ ଉପାୟ
ଫାନ୍ କାଳରେ ସବୁରେ ଏହାଙ୍କର ଗ୍ରହ କର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥପରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସବୁ
ଦେବଳ ଅଧିକା ବିଦ୍ୟମାନବାରେ ପରୀଷା କର-
ଥିବା ବାକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପଦ ଦେଇଥିଲେ । ପୁରୁ-
ଛକର ଶବ୍ଦଗମକ ଉପଲବ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କ ପର

ଦେବାର ପ୍ରଧ୍ୟାଜଳ ହେବାରୁ ସେହି ସମୟରେ
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଦ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଭାବୁ
ସବୁ ଅର୍ଥରେ ହେଲା । ଏ ଶିଘ୍ରମଟେ ବଜ ସୁନ୍ଦର
ତେ ହଜକର ହୋଇଥାଏ ଓ ପ୍ରଥମେ ହଇବଳ
ସର୍ବାଦିଦୟନ୍ତର ସୁଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଦ ଦେ-
ବାରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟ ବଜ କିମେଚନା ସହି
ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ବାବୁ ଶତ୍ରୁକୁ ଲାଲ
ବେଳେବର୍ଷ ହେଲା ବିବେଶୀୟ ଜାନା ବିପ୍ଳାନ୍
ସବୁରେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥାଇଲୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସଦେଶରେ ଜାହାଜର ସମାଦିର ହେଲା ସୁନ୍ଦର
ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ନାର ହାନା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଘଟାଇଲେ । ପରିମେଷରେ
ବେହୁ ସାହସିଲୋକ ସେଠାରୁ ଯାଇ ପ୍ରତିକାରୀ-
କିମ୍ବା ସନାତ କେବାରେ ସେମାନେ କିମ୍ବ
କାଣୁ କି ଥିବାର କହିଲେ ଓ ଏବଧା ହୋଇ
ଅଂଶରେ ସତ୍ୟ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ନାହିଁ
ଯାହାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କହିବ ମ ଶୁଣିଅଛି ଦେଖ
ବାର ବେହୁ କହି ନାହିଁ ଉଥାପି ବେହୁ ଶୁଣାବଧା-
ରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏବକାର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥିଲା ।
ବାହୁବି ଏବେବଧା ଉଠିଲ ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ କ
ପାରୁ । ଶୁଣାଯାଏ ଯୁକ୍ତପାତ୍ରରେ କଜନେ ଜଣେ
ଗପନ୍ତ ଉଲଟି ପଡ଼ିଥିଲ ଓ ଆଉଦିନେ କଥେ
ଶୁଭା ଯୁକ୍ତପାତ୍ରରେ ବସି ନିଦରେ ଚାଲାଇଥିବାରୁ
କରୁଛ ପଢ଼ିଥିଲ । ଅଭୁ ଏବଦିନ ଗୋଟାଏ
ଗୋଜ ବିଅ ନେଇ ଯାଉଥିଲ ଯେ ଭାହାର
ବିଅମାଟିଅ ସେଠାରେ ହିପର ଅଧାର ଥାର
ଦେଖିବଳ । ଏପର ଅଛିବାଲ ବାହାର ହାହା-
ରିକୁ ଖେଳିଠା ବୈଗରେ ମରବାର ଦେଖାଯା-
ଏ । ବେଳଟି କହିଦନ ଶୁଣା କି ଥିଲ ଏବେ
ବାହାରିଥିଲ : ଏହିୟା ସଞ୍ଚିତ ସତ୍ୟ କି
ହେଲେହେ ଅନେକବି ସତ୍ୟ ହେବାର ମୂଳ ଓ
ଏସମ୍ପର୍କୁ ଏବଧ କଲେ ଉଥରିବିର କଥାର
ମୂଳ ଦୃଷ୍ଟି ଜଣା ପଢ଼ିଅଛି । ବଠାଲେବିକର ମ-
କୋବୁରି ଏପର ଅଟଇ ଯେ ସୁରବସ୍ତୁର ଅବୋଦ୍ଧା
ଦୃଷ୍ଟି ବସିବେ ନାହିଁ ବୌଣର କଥା ହେଲେ
ଅମେ ଉତ୍ତର ଗୋଟିଏ ଅନେବର୍କିକ ହେତୁ
ବଳୁନା ବସିବେ ଓ ଦୂର ପ୍ରେଇ ତାଆଣି ଚିର-
ଗୁଣ ଏହାଙ୍କ ନାହିଁପରେ ସଜିଦନ ଜାଗିଥ-
ିଲ । ଏମନ୍ତ ଦିନ ନାହିଁ କି କୋଣିଠାରେ
ବାହାରକୁ ଦୂର ଲାଗୁ ନାହିଁ କି ବାହାର ପିଲାଇଲ
କି ତାଆଣି ଗୋଷ ଯାଇ ନାହିଁ । ବସରେ
ଦିଲାଇ ପଡ଼ିଥିଲୁ ଗଲେ ଚିରକୁଣି ସହିତ
ଅବଶ୍ୟ ରେତୁ ହେବ । ଏପର ଲୋକଙ୍କ ମୂର୍ଖଜା
ଇରିବାରୁ ଯେ କିମ୍ବର କାଳ ଲବିବ ଏଥିରେ
ଯନ୍ଦେହ କି ?

ଅସାବଧାନର ଦିଣ

ଅମ୍ବେନାରେ ଅନନ୍ତରହୁତ ଅବଶଳ ହେଲୁ
ଯେ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ୟ ଏଠା କଲେପୁଣ୍ୟ ବିଭାଗ
ପ୍ରାଦୀରଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଦିଗ୍ନବଧାନ କରିଥିଲେ
ନବର୍ତ୍ତମେଘ ତାହା ମନୋଦର କରିଅଛନ୍ତି ଓ
ତଥାପ ଯେଉଁ ମାରେ ବିରାମାରଙ୍କର ଅଥବା
ଅବଶ୍ୱ ହେବକୋର ଗଢା କରିଥିଲେ ସେମାନ୍କ
କର ଉଚ୍ଛେଷ ଘେଷ ହେଲୁ । ଶିଶ୍ୟାବ ଯେ

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦିନେର ଏହିବ ଦଶରେ ସହିତ
ନୁହନ୍ତି ଏଥରୁ ଅସବ ଦେଖି ହୋଇଥାଏନ୍ତା ଏମନ୍ତାନୁମାନ
ହୁଅଇ ଓ ଏଥରୁମାନ୍ତ ଅମ୍ବଳକ ନୁହଇ ।
କାରଣ ଅମ୍ବେନାଜେ ସବୁଦୀ ଦେଖିଅଛୁ ଯେ
ସ୍ନାନୀୟ ହାତମାନେ ଅମଲକପ୍ରତି ଯେମନ୍ତ
ହଠାତେ ସବରର ହାତମାନେ ସେବୁୟ ନୁହନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କର ଅନେବ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦୟା ଓ ସବ-
ବିଶ୍ଵାସରୁ ଗୁଣ୍ଡାମଳକ ଅବସ୍ଥା ସେମା-
ନେ ଯଥାର୍ଥରୁଷେ କୁହି ବ୍ୟାହର କରନ୍ତି । ମାତ୍ର
ସ୍ନାନୀୟ ହାତମଙ୍କର ଫେରୁଷ କିମ୍ବର ନାହିଁ ।
ସେମାନେ ଅଳ୍ପଦୋଷରେ ଏମନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦିଅନ୍ତି ଯେଅମଲଙ୍କର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ହାର ହୋଇ
ପତେ ସେରସ୍ତାଦାରଙ୍କ ଦେଇନ ୪୫୮୯୯ ତାଙ୍କ
ଉପରେ ସବର ହାତମାନେ ଦେଇଲ ୫୭୪୯୯ ତାଙ୍କ
ଅର୍ଥଦିଗ୍ନ କଲେ ଏକମାତ୍ରରେ ସ୍ବର୍ଗଙ୍କ କାଟ-
ନେଲେ ତାହାଙ୍କର କଞ୍ଚ ହେବଦୋଲି ତାହା
ଦିଇମାସରେ କାଟିଲେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏହେତୁ ଗୁରୁତ୍ୱର ଅସାବଧାନତା ସବାରେ
ଦେଇଲ ଅଧିମାସର ଦେଇନ ଦଶ, ସୁଣି
ତାହା ଅଧାୟ ସକାମେ ଦୂରମାସ ଦସ୍ତବନ୍ଧ ।
ସ୍ନାନୀୟ ହାତମଙ୍କର ବ୍ୟାହର ଏଥରୁ
ଦେଇତେ ହଠାତେ ଅଟିର ! ଅମ୍ବେନାଜେ
ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ଏହି କଲେହୁଣ୍ଡ
କହେଇରେ କଣେ ମୋହରର ସାମାନ୍ୟ ଅସା-
କାଳତା ହେବରୁ କଲେହୁର ସାହେବ ତାହାକୁ
ତଳମାସ ସ୍ଵପ୍ନେଟ୍ କରାକନ୍ତୁ ଅଥବ ସେ
ମୋହରର ଅବସ୍ଥା ଏମନ୍ତ ଯେ ମାତ୍ରରେ ଯାହା
ଦେଇନ ଧାର ଜହାରେ କୁଣ୍ଠମୁଣ୍ଡାଷ୍ଟିବାର ଅସ-
ମୃଦ । ଏହା ଉପରେ ପାଞ୍ଚଙ୍କା ଉତ୍ତମାନା ହେ-
ଲେ ବିରସ୍ତାଦାରଙ୍କ ଅଧିମାସର ଦେଇଲ ଜରି-
ମାଜାତାକୁ ଅସବ କଞ୍ଚକର ହୋଇଥାଏନ୍ତା ।
ଏହପର ଦେଇବ ଘଟନା ଦେଇଅଛୁ ଜହାର
ସଂଜ୍ଞ୍ୟ ନାହିଁ । ଯେବେ ସେବର ସବର ହା-
ତମଙ୍କର ଜୀବାରରେ ଅସୁଥାନ୍ତା ଜେବେ
ନଷ୍ଟବଳ ହାତମଙ୍କତାକୁ ଅଜ୍ଞବରକ ଅମଲକୁ
କାମାନ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟଦେବାର କ୍ଷମତା କାହିଁବାର
ଥାଏନା ।

ଶୋଭାବନୋବସ୍ତୁ ।
ଅମୃତାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଓଡ଼ି-
ଶାର ବନ୍ଦିଶ୍ଵରପାଥେବ ଗତ ପ୍ରାହିରେ
ଶୋଭାକୁ ଯାଇ ପୁଣ୍ୟ କଳେବୁନ୍ଦର ଓ ସେଠା

ଡେଣୁଟ ବଲେକ୍ଟର ପ୍ରଦୂରଳ୍କ ସଙ୍ଗେ ପରମନ୍ତ ବର ଗୋରଥା ବନୋବସ୍ତୁର ସବୁ ଶୁଣୁଳା ବାଜିଦେଇ ଅସିଥାଇଛନ୍ତି । ବନୋବସ୍ତୁର ନିୟମ-ସବୁ ପ୍ରିୟ ବରବାରେ ବନ୍ଦିଶ୍ଵରବାହେବ ସୁକିଳ୍ର ପୂର୍ବକ ପ୍ରଥାନୀ ସରବରବାର ପ୍ରଦୂରଳ୍କ ତତ୍ତ୍ଵର ଜାହାଙ୍କ ଅପତ୍ରିମାନ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଏ ବାର୍ଷିକଟି ଭଲ ହୋଇଥାଛି ଓ ଏଥରେ ଆମା ହୋଇଥାରେ ଯେ ବିବିଧଭକ୍ତି ବିପ୍ରର ଅଛିଲ ବିମ୍ବା ସରବାର ଓ ପ୍ରକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିପ୍ରର ମରରେବ ଘଟିବ ନାହିଁ । ଦେଇ ଦରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବନୋବସ୍ତୁ ହେବ ଉଚ୍ଚର ସବିମେଷ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବୟ ଜାଣିପାରୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବନ୍ଦକ ଜାମାଦାଲ ପରି ସେହାଠୀକ ଜମା ବନ୍ଦରକୁ ହାକମମାନେ ମନୟ କର କି ଥିବେ ଏଗୁପ ଅନୁମାକ ହୃଥର କାରଣ ଯେବେ ସେପରି କମା ବସାଇବେ ତେବେ ବାର୍ଷିକ ଶୁଣୁଳା ଯେତେ ଉତ୍ସମ ହେଉ ପରିଶାମରେ ଫଳଟି ଭଲ ହେବ ନାହିଁ । ଉପରୁକୁ ଦର ଉପରେ ବନୋବସ୍ତୁର ଉତ୍ସ-ବାରିତା ଯେତୁ ନିର୍ଭର କରଇ ବନୋବସ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତାକ ଉପରୁକୁତା ଉପରେ ତତ୍ତ୍ଵାଦିକ ନ ହେଉ ଉତ୍ସ ନିର୍ଭର କରଇ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧବ ପ୍ରଥମ ଲିଖିତ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବିଜ୍ଞାନ ଜାଣି ବିନ୍ଦୁ ଫେର ଲାଗିବ ବିଷୟରେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ ଉଚ୍ଚରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥିଥିବୁ ଜୋରାକୁ ଅବିର୍ବଳ ଏକପଥରେ ପାଠ କରିଥିଲୁ ଯେ ବନୋବସ୍ତୁ ସକାମେ ଅନ୍ୟ ବର୍ମଗ୍ରହ ନିପୁରୁ କି କର ପୁଣ୍ୟ ବଲେକ୍ଟର ଓ ଫେଲରବାହେବ ତେଣୁ ବଲେକ୍ଟରଙ୍କପୂର୍ବ ଉଚ୍ଚ କର୍ମ ବିବାହ ହେବା ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଣ୍ଟ ଅଞ୍ଜି ଦେଇଲେ ଭଲ ହେବ ସେଠା ପ୍ରକାମାନେ ଏଗୁପ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ଏପରି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉଦେଶ୍ୟ କି ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅନୁମାକ କରିଥିବେ ଓ କୋଠ ହୃଥର ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କ ସହିତ ଏକବ ଦୋର ଦେହାନ୍ତି ଯେ କାଳେ ପ୍ରକାଙ୍କ ମନୋମାନ ଲୋକ କିମ୍ବକୁ ନ ହେବ ଅଥବା ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବକୁ ହେବ ସେ ବାର୍ଷିକଷମ ନ ହେବ ତେବେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଅନେକ କର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟତ୍ଵ ହେବ ଏହି ଅନନ୍ତାରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ କିମ୍ବକୁ ହେବା ବିରୁ-ବରେ ମଜ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏଥକୁ ଦେ-

ଜାୟାଏ ଯେ ବିମ୍ବିତ ସାହେବ ଯେଉଁମାଛି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମରେ ବିଷ୍ଣୁକୁ ବରବାକୁ ମଜୋ-
ନାଜ ବରଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସାଧାରଣ ବିଦେଶ-
କାରେ ସମସ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ନୁହନ୍ତି । ବାବୁ
ଶୁଣିବିଲ ମହାନ୍ତି ଜୋରଥାର ଉତ୍ସିଲିଦାର
ବହୁତଦିନ ରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ବେଳେ ଜାହାଙ୍ଗର
ସୁଖ୍ୟାଚି ହେଉରୁ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍ ପାରିଗେହିବ
ବେଳେ ଉତ୍ସିଲ ଜାହାଙ୍ଗ ଜୋରଦାର ବିଲେବୁଶ
ପଦରେ କିଷ୍ଟକୁ ବରବା ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଯାଇ
ନ ପାରେ ଓ ଏଥରେ ଜାହାର ଅଧିକ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ବାବୁ ନିଜାନନ୍ଦ ଦାସ ଓ ବାବୁ ଶୁବେ-
ହାର ନାୟକଙ୍କ ଉତ୍ସିଲଦାର ଓ ଜାହାଙ୍ଗ ପବ୍ଲିକ୍
କେମ୍ପାନ୍ୟ ବରମାନଙ୍କରେ କିଷ୍ଟକୁ ବରବା ଅମୂ-
ମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ଯେମନ୍ତ, ଅନ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକଙ୍କ
ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ ତେମନ୍ତ
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍ ନିୟମ ପ୍ରତି ହଜାରର ପ୍ରଦର୍ଶିତ
ହୋଇଥାଏ । ବାବୁ ନିଜାନନ୍ଦ ଦାସ ପୁଣେ
ପୁଣେ ବଲେବୁଶ ହେଉଥିଲାର ଥିଲେ ସେଠା-
ରେ ତେମନ୍ତ ମହିମାର ଜାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚକ୍ଷରେ
ଏହାଙ୍କପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ହେବାରୁ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ
ବଦଳ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଳେ ଘଟିଥିଲା ଓ ଜାହାଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଜାହାଙ୍ଗର
ଜାହାଙ୍ଗର ଏମନ୍ତ କିଛି ସୁଖ୍ୟାଚି ଶୁଣାଯାଇ
ନାହିଁ କି ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ପୂର୍ବର ସନ୍ଦେହ ସଞ୍ଚିତିତୁଥେ
ଅକାରଣ ବୋଥ ହୋଇଥାରେ । ଅଭିଏକ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜର୍ବିଷ୍ଟର ପ୍ରାନୀଦ୍ୱାରା ବରମାନଙ୍କ-
ମାନେ ଅଛନ୍ତି ତଳେ ସନ୍ଦେହ ବରିଥିଲେ ଓ
ଯାହାଙ୍କର ଉତ୍ସିଲଦାର ବରମାନଙ୍କ ବିମେଷ
ନିଷ୍ପାଣା ଥିବାର ପୁଣ୍ୟରୁ ପ୍ରକାଶ କାହିଁ
ଜାହାଙ୍ଗ ଉତ୍ସିଲଦାର ପଦରେ କିଷ୍ଟକୁ
ବରବା କାପି ରିଲ ବିବେଚନା ହୋଇ ନାହିଁ ।
ବିମାନିର ର୍ଜନୀରୁ ଉତ୍ସିଲଦାର ବରମରେ
କେତେଥାଏ କୁଣ୍ଡିତେ ପ୍ରଗୋଚନ ଅଛି ବିମାନ
ସାହେବ ଜାହାଙ୍ଗ କିମାନ କିମର କର ନାହାନ୍ତି ।
ବାବୁ ଶୁବେହାର ନାୟକଙ୍କ ଚରିତ ବିରୁଦ୍ଧରେ
କୌଣସି କଥା ନାହିଁ ସଜ୍ୟ ମାତ୍ର ସେ ଯେଉଁ
ବରମରେ ଅଛନ୍ତି ସେହି ବରମ ସକାପେ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରୁଥେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ହୋଇ
କର୍ତ୍ତମାନ ଉଦ୍ଦିତ କିମ୍ବା ଅଛି ବିହୁକାଳ
ସେହି ବରମରେ ରହିବା ପାଇଁ ଜାହାଙ୍ଗ କଲାର
ପ୍ରଥାନ ବରମର୍ର ଉତ୍ସଦେମ ଦେଇଥିଲେ ।
ଜାହାଙ୍ଗ ଉତ୍ସିଲ ପଦ ବେବାରେ ସୁରଗଂ ଅନ୍ୟ

ଭିତ୍ସନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର
ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେଳାରେ ଶୁଣିଆହୁଁ ଯେ
ଗୋରଥା ଉଦ୍‌ଦିଲିପାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ
ସବାମେ ଅନେକ ଉତ୍ସନ୍ତ ଲୋକ ପ୍ରାଣୀ
ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଜାହାର ବିଷ ହେଲା ଜାହୁଁ ।
ଏ ଘଟନାରେ ଅମୂଳାନ୍ତକ ବିବେଚନ, ରେ
ଅଶ୍ଵୟୟ କହି କାହୁଁ ବାରଣ ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ
କ୍ଷେତ୍ରର ନିକଟ ଦୁଇବାବୁ ଦେଖା କରିଥିବେ
ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଦୂରମୃଜନ ହୋଇଥିବା
ଯେ ଗଣ୍ଡିର ବତ ଗଢ଼ି ଉପଶିଳ ହେଲେ
ବାବୁ ଦିଜାନିନ ଓ ବାବୁ ସଂବେଦନାର ପାଦ-
କଷ ଜାର ସାହେଦଙ୍କ କହାଗେ ନୃତ୍ୟ ବରାର
ମାତ୍ର ଅନେକ ଦେଖା କରି ସବା ସେ ଏବେ-
ବାଲ ଜାହାନର ବୌଣ୍ଡି ଉପକାର କରି
ନ ଥିଲେ । ଏଥର ଜାହାନ୍କୁ ସୁମୋଗ ନିଳାଗ
କେଉଁ ବିବେଚନାରେ ସେ ଛାଇଦିଅନ୍ତେ ।
ପ୍ରକଳ୍ପ ଉତ୍ସନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣବେବା ଜାହାନର
ଗୋଟିଏ ହିଂକଳ ଏକ ଲାଙ୍ଘନ ସୁଲଭେ ସମ୍ଭାବ
ଦେଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଫେବା ଆଉ ଗୋଟିଏ
ହିଂକଳ ଏ ଉତ୍ସନ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଏହାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣ
ଦେବାରେ ସମ୍ମୁଖୀଣ ହେଲା । ବୌଣ୍ଡି ପଦ୍ମପାନ
ଲୋକ ମନୋମାତ୍ର ଦେବାର ଅନ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ
ବିବେଚନା ଅଛି ଜାହା ଶାହେବ ପ୍ରଶଂସିତଙ୍କ-
ତାରେ ତେତେ ଅବରଣୀୟ ନହିଁ ।

ସାପ୍ରାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏକଳେ ନିଧିରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ନିଧିନାୟକ
ରେ କର୍ଣ୍ଣ ଦେବାର ସମ୍ମାନ ଅସିଥିଲୁ ଓ
ଦେବଗୋତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ବରଦିତାର ଓ ଶରୀରାଳା-
ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଥୋଇ ପରିଶ୍ଵର ଜାତୀୟକେନ୍ଦ୍ର
ପାଇଥାରୁ ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜଗରରେ କାର୍ତ୍ତିକମାତ୍ର-
ତାରୁ ଅବସ୍ଥା ଦିନେଶ୍ୱର ବୃକ୍ଷରେ କାହିଁ ।
ଗପ ବେଗେବ ଦିନରୁ ଅକ୍ଷାମରେ ଶିଯ୍ୟ ମେଘ-
ଦୋଷିତାର ଦେଖାଯାଏ ତେଣୁ ପରିବିନ୍ଦୁ ପତ୍ର-
ର ମାତ୍ର ଧୂଳିମରିବା ରକ୍ତ ସ୍ଫିରା କର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତେଜ ଅଛି ପଞ୍ଚର ହୋଇଥାରୁ ଓ
ଦିଲ୍ଲିଦ୍ୱାରା ଦେଖାର ଅନୁରବ ହେଲୁଣି ।

ଗର୍ବଶୁଦ୍ଧାର ଦୂରପ୍ରକରନେରେ ବାଜାର୍-
ବାହରେ କିମ୍ବାଲିକିଥିଲା । ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିବ୍ୟାପକୀୟାର ମଧ୍ୟ ଓ ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ
ଦେଇବ ପ୍ରକାଶ ପଥର ପରିବର୍ତ୍ତନାକାରୀହାତ୍ମା-
ର ବିଦ୍ୟାର ଅବହାଳା କି ପାଇବାରୁ ଯଥା
ବିଷୟ ଆଣି ଦେବର ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରକାଶରେ

ଅଗ୍ରମୀ ଘୋମକାର ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଦେ-

ଶୁଣେବ କହୁ ଦୀର୍ଘ ଅଧି ଉତ୍ତରାହେବନ୍ଦର
ଏଠାରୁ ପିଲାରୁଅଛି ।

ଗର ହ୍ୟାବିରୁ ପୁଣ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ରେଖା
ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରବଳ ହେବାର ଶୁଣ୍ୟାବ । ଦୋ-
ଲିଯାଧା ଦେବିରୁ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ଆସିଥିବାରୁ
ଏଗେବେ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଅନ୍ତମାନ ହୁଅଇ ।

ବଲିବଜାର କ୍ଷଣେ ବଜାଲୋକ ବାବୁ ସ୍ଥାବ
ଲିଲ ଦିଲ ଗତପତିବାର ଅବାଳେ କାଳପ୍ରାପ୍ତ-
ହେବାର ସମ୍ମାଦ ଅସିଥିଲା । ବାବୁ ମହାରାଜୀ-
ଙ୍କର ଅନେକ ସହରୂପ ଥିଲା । ଜାହାଙ୍କ ମନ
ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରମୟ ଓ ବରଳଥୁଲ ଓ ପରଦାଃଗ
ସହ ଜ ଧାର ଯଥେଶ୍ଵର ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।
ଆଜିମର କୁଣ୍ଡ ଓ ଶୁଣ୍ଡବରେ ଦାନ କରି-
ବାବୁ ସୁଖ ଧାରିଥିଲେ ଓ ଏହାଙ୍କ ଅଶ୍ଵପୁରେ
ଅନେକ ଉର୍ଚାଗ୍ୟ ନହିଁଲେକ ପ୍ରତିଧାନକ
ଦେଉଥିଲେ ! ଏପରି ଲୋକ ସହଜରେ
ମଳିବାର ନହିଁଲ ।

ପ୍ରକଳ୍ପବ ।

ଶ୍ରୀମୁଖ ଉତ୍ତଳଦ୍ୱାପିରୀ ସନ୍ଧାନକ ମହାଗଢ଼ ପରୀପତେ ।

ଏହାକି ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଚଳକ ଜଳ
ରହିଥାଏ ଶୁଣିପାରୁ ଅଛୁଟ ବି ଗଡ଼ିଜାତିରଙ୍ଗରାଜାର
ଅସିଷ୍ଟନ୍ତ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରୀମୁକୁ ବାବୁ
ହରେକୁଣ୍ଡ ଦାସ ମନୋମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁରେ ପେଜମନ
ହେଉ କର୍ମ ପରିଣାମ କରିବେ ଅଜାଦକ ସେହି
କର୍ମରେ ଶ୍ରୀମୁକୁ ବାବୁ ଜନକମୋରଥାପକ
ନିସ୍ତର୍ତ୍ତ କର ଶ୍ରୀମୁକ ଏକରପାହେବଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ
ଦିଲ୍ଲିଗର ଜୀବା ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରକଳ୍ପ ବିବା ଉନ୍ନ-
ଧ୍ୟକ୍ଷତା ବର୍ମରେ ନିସ୍ତର୍ତ୍ତ କରିବାର ବାଞ୍ଚା
ଉପରିପ୍ରତି କର୍ମକାରିବମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଅଛି ।
ବିନ୍ଦୁ ଏବଳୁ ଦେବେତର ସଂଖ୍ୟ କୁହାଯାଇ ନ
ପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେଳେ ଶ୍ରୀ ଜନକମୋରଥା-
ପକ୍ଷ ଶିକ୍ଷାକଷ୍ଟଗରୁ ଅନୁଭବ କଲାପିବ ଭେଦେ
ଯାବାକୁ ଡେବ୍‌ପାରାଷାବ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ଥିଲୁ
ଥିଲୁ ଅଛି ଜହାନ ଏବାବେଳକେ ମୁଲୋଧ୍ୟକନ
ହେବ ଏଥରେ ସକେତ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମୁକ
ଏକରପାହେବ ଓଡ଼ିୟାରାଷ୍ଟା ପ୍ରଭକର କୃତ୍ତମର
ସ୍ଵଲ୍ଲଭେ କେତେକ ସମୟ ଶିକ୍ଷକ କୋଇ ଥିଲେ,
ଜହାନଗାରେ କେତେବଦିନ ସମ୍ପଦନ୍ତ ଏହି
ପ୍ରଦେଶର ଜୀବା ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରକଳ୍ପ କର୍ମ କରି
କର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରାୟ କୁଟୀ ର୍ଥ ହେବ ଏହି କରିବ
କାହାମୁଲର ପ୍ରଥାନରିକ୍ଷକ କର୍ମ କରୁଥିଲୁନ୍ତର,
ଓଡ଼ିଆ ଦିଲ୍ଲିଗରେ ଏବେ କର୍ମ କଲେମୁଣ୍ଡ
ଅଜପର୍ବତିନ୍ଦ୍ର ଜାହାଜଠାର ସବେ ଡେବ୍‌ପାର

ଶୁଣିବାର ପୁଣ୍ୟାତ୍ମକ ଅହରା । ଅହରବ ଏପରି
ଦେବଗୁଣାନନ୍ଦିତବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ଶିକ୍ଷାଦିଲ୍ଲାଭର
କରୁଥୁପରି ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲେ ଦେଵଗୁଣାର ଓ
ଦେଵାଦୂତାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ହୋଇ
ଥାରକ ଜାତୀ ସମ୍ମାଧାରରେ ଜାପିଯାଇଥିଲୁ
ବେ । ଅମୃତାନନ୍ଦ ପରମୋପଦୀର ଶ୍ରୀମତୀ
କଟିଶୁରଗାହେବଙ୍କ କବିତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହିମେ
ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ ନନ୍ଦଗୋପବାଚକ୍ର ଏ ଦେଇ-
ରେ ପ୍ରେସ୍ ଇନ୍ଡିଆନ୍ସ ପବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରି
ବଗର ଭିଜିଲାଭାର ଓ ଭିଜିଲାଭାନଙ୍କର
ଉନ୍ନତିଧାରି ବିଷୟରେ ଚିରବାହି ସ୍ଥାପନ
କରିଲୁ । ଅଭି ବାବୁ ଶା ନନ୍ଦଗୋପ ଦୀପ
ମହାଗ୍ରହଙ୍କ ନିବିରେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ନିବେ-
ଦିନ ଏହି ଯେ ଅଥବା କିମ୍ବା ମାନୁଷଙ୍କର କୁ
ସଦେଵାଦୂତାନଙ୍କର ଉନ୍ନତ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼-
ତ୍ରିଲ୍ଲ ହୋଇ ଚିକାହାନ୍ତିକୁ ପରାଜଯାଇ କର-
ବାର ମାକସରେ ଚନ୍ଦ୍ର ନ କରିଲୁ । ଇହ

ପାଞ୍ଚାଶ୍ରୀ
କ । ଦେହ ତଥେ ପଦ୍ମଲଙ୍ଘନ

NOTICE

The following Course of studies for the Intermediate Scholarship Examination to be held in September 1870 has been adopted by the District Committee and is published for general information.

Arithmetic—Simple and Compound
rules, Simple and double Rule of
Three, Square and Cubic mea-
sure including *nala* in the native
Style.

Language—Nimayi Ballabh Bhattacharya's Bhasa By Skarana Akhyayanmuniary Part I. by Chundernath Roy.

History—Shib Narayan Naik's History of India Part I.

Geography—Saral Bhugol by Dwarkanath Chunderburty.

Euclid—First 20 Propositions Book I.
Science—Goberdhan Ghosal's Prakrti-
tipatha.

Cattail

The 18th March 1876

Obinash Chundra Chatterjee
Secy. D. C. P. I.
Cuttack.

କୁଳପାତ୍ର

ବାରୁ ଗୋପାଳରନ୍ତୁ ହୋଷ କଟିବ ଦିଲ୍ଲୀ ୧୯୫
ହରେହଶ ଦାସ କାଲେଶ୍ଵର

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କ୍ଷେତ୍ର ପାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ

POSTAGE PAID

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

{ ଶାହର ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭ ମର୍ଦ୍ଦିତା । ମୁ । ରେଖିତ ୨୯ ଜୟ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଗରବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ଟୁୠ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟୁୠ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସୁର ଟୁୠ୨୫୦/

ପ୍ରକରଣଙ୍କ ସଂଖ୍ୟରେ ଜଳରଙ୍ଗିତ ବିଷୟରେ
କଥାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ।
କୁହାର କହିଥାରୁ ବୋଲି ଛନ୍ଦନ ହୋଇ
ଥାଏ । “ଅମୃତ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଅମ୍ବୁ
ଦଳ ପଢ଼ିଲେ ଲେବେ ଅମୃତ ଏ ଦେଗର
କ୍ଷେତ୍ର କହିଥାଏ ଅଭିଧାର ବୁଝୁଥ ମଣିବେ ମାତ୍ର
ଅମ୍ବୁ ଦେବେ ଯୋଗର ହୋଇଥାର ବୋଧ
କାହାରୁ ମାତ୍ର ଆମ୍ବୁ ଏବକ କହିଥିଲୁ
କଥା କହିଥାଏ କି ଭରତର୍ଭାରି ଇଂଲଣ୍ଡରୁ
ଅମ୍ବୁ ହୋଇ ନ ଥାବେ । ପ୍ରକର ଉପାସ
କଥା କହିଥାଏ କି କଣେ ଉତ୍ସମଳେକ ପାଇଁ
ଜାହାରୁ ଯେମନ୍ତ ଭରତର୍ଭାରିମାନେ
କାହାରୁ କହିଥାଏ । କଥାଟି ବୋଧ ହେବୁ
କଥାରୁ ମାତ୍ର କହିଥାଏ କି ଉପାସ କାହାରୁ
କଥାରୁ ଉତ୍ସମଳେକ କାହାରୁ ନେବୁ । ଅପଶାର ହିତ
କଥାରୁ ରଖିବା ବା ପରିଦ୍ୟାଗ କରିବାର
ଅମ୍ବୁଦଳର କ୍ଷମତା ନାହିଁ ବୁଝୁଥ ହୋଇ
ଥାଏ । କଥାରୁ ନର୍ତ୍ତ ନର୍ତ୍ତ କୁହାରୁ ଅମ୍ବୁମାନେ
କଥାରୁ କହିଥାଏ ।

ଶାହର କହିଥାଏ ଯେ ଅକ୍ଷୁତ ତୁଳିନୀ
କଥାରୁ କହିଥାଏ କି ନଗରରେ ଗୋଟିଏ କଲାହାର
କୁହାରଙ୍ଗା ହୋଇଥାଏ । କଣେ ବନ୍ଦୁବଳ
କଥାରୁ ପଢ଼ିବା କଣେ ରେଲିର ସୁବର୍ଣ୍ଣନା
କଥାରୁ ଦନ୍ତଚେତନେ ଏକାକୀ ଜାହାରୁ ଘରେଦେଖି

ଅକ୍ଷମନ ବରଥିଲା । ସେ ଶାହାର କରିବାରେ
ପ୍ରତିବାରିକ ରୂପରେ ବନ୍ଦୁବଳ ଅନ୍ୟଦିତ
ଅଜ୍ୟାଗରୁ ନ କରି ଜାହାର ଶାନ୍ତି ପୁଲାଏ
କାମୁକ କେଇ ପଳାଇ ଗଲା । ପଞ୍ଜିଜାରାରେ
ଏଥର ମୋହଦମା ଧରିମତ ହୁପୁଣିତ ହୋଇ
ବାବୁ ଅନ୍ତିମ ପ୍ରସାଦ ଯୋଗେ ତେଷ୍ଟୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ
କୁ ବିଗର ଲିମିଟ ଅର୍ପିତ ହେଲା । ନଗର-
ବାରିମାନେ ଏ ମୋହଦମାରୁ ଅଭିନବ ପ୍ରବା-
ରର ମଣି ବହାର ନାମ ଜାଲବାନୁଜା ମହଦମା
ରଜନେ ଓ ବିନ୍ଦବଳ ଫଳ ଜାତିକାରୁ ଅଭିନ୍ଦ
ବ୍ୟକ୍ତି ଥାଇଲା । ଗଜ ମବଲକାର ଅଶାମା
ଉପରେ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ଜାହାରୁ
ଟୁୠ୦ କା ଅର୍ଥଦଶ ଓ ଏକବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାବର
ଅଙ୍ଗୀ ହେଲା । କବେରିରୁ କେଳଗାନାରୁ
ଅଶାମା ଅସିଲାବେଳେ ଜାହା ପହରେ ବନ୍ଦୁଜ
ଲୋକ ଗୋଟାଇ ଜାହାର ପ୍ରକାଶା
ଦେଖିଥିଲେ
ମାତ୍ର ସେ ଏତେ କିମ୍ବା ଯେ କିମ୍ବା ବାଜର
ନ ହୋଇ ଶରଧୁରାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପହରିବାର
ମଧ୍ୟରେ ଯାଇଥାଏ । ଏଥର ମୋକ ପୁରୁଷରେ
କର୍ମବଳେ ପୁଲିପର ଅଜ୍ୟାଗର ବାହିଁ କି ନ
ହେବ ?

ବ୍ରେତାନ୍ତେନେଲୁ ଥିବାର ମହଦମା ଗର
ମାତ୍ର ଜା ୧୦ ରଖ ବୋମବାର ହାରିବୋରେ
ବିଶ୍ଵତି ହୋଇ ଥାଏ । ମାନ୍ୟବର ଜଳ ପିଅର
କିମ୍ବା ପ୍ରବାନ କଲେ ଓ ମାନ୍ୟବର ଜଳ

ଟାର୍କ କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ । ବିଗର
ମନ୍ତ୍ର ଏହି ଯେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ ବିଗରରେ ଅବି-
ପ୍ରମ ଚିଥୁକାର ଅପତି ପାହି ହୋଇ ନ
ଥାବେ ତେବେ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଯେଉଁଥି
ବଥ ସର୍ବରେ ମୁହାଲାହାନେ ଦେଖା ହେଲେ
ସେ ସୁ ଶୁଭରୂପ ଅଭିଯୋଗରେ ଲେଖା
ନାହିଁ । କେଉଁ ଅଣ୍ଟାଳ ମବମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
କାଳମ ହୋଇଥିଲୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ ଜାହା ଶୁଭରୂ
ପେ ଅଭିଯୋଗରେ ଲେଖିଥାନ୍ତେ । ୨୫
ଟେ ୧୯୫୩ ଥାର ସର୍ବରେ ଜଳମାନେ ନିଷ୍ଠିତି
କଲେ କି ଯେ ସୁ ଗନ୍ଧ ଓ କାଳ ବିକର୍ଷଣ
ହୋଇଥିଲୁ ଜାହା ଅଭିଯୋଗ ଲିଖିତ ଧାର-
ମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଥପର ନାହିଁ ଅଭ-
ଏବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ ଅଙ୍ଗ ରହଇ କର ଅଶାମା-
ମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଦିଅଗଲା ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଏ ମହଦମାର ଫଳରେ ବଜ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହୋଇଥାଏ ଓ ବିଶ୍ଵତି ସମସ୍ତରେ
ମହୋମାନ ହେବ ମନେହ ନାହିଁ । ଦେଶର
ବିଶ୍ଵମନ୍ତ୍ରାଳୀ ଯହିଁରେ ବୌଣି ଅଣ୍ଟାଳକା
ଧାଇଲେ କାହିଁ ପୁରୁଷକର୍ମଗୁରୁ କିମ୍ବା
ବଥରେ ଜାହା ଅଣ୍ଟାଳ କାଳ ହୋଇ ତୁର୍କ
ପାଇଁ ଦୁଇକଣ ଉତ୍ସମଳେକ କଲେ ହେଲେ
ଦିଗ୍ବିନ୍ଦେଶ କଲେ ଏହା ସାମାନ୍ୟ ଅଜ୍ୟାଗର
କୁହାର । ଅମ୍ବୁମାନେ ଭରଷାକରୁଁ ଯେ କଲ-
ବାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ ହେଣ୍ଟି କରୁଥେଷ କିମ୍ବା

ଲୋକଙ୍କ କଥାକୁ ଯେମନ୍ତ ଅନାସ୍ତା କଲେ ଥର
କେହି ହାବିମ ଯେମନ୍ତ ତାହା ନ ବରନ୍ତି ।

ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କର ସ୍ଵରଣ ଥିବ ଯେ ବାଲେ-
ଶୁରବେ ଗେଡ଼ିମେସୁ ଓ ଲୋକେଲଫେଣ୍ଟ ଡିବିଲ
ଆତ୍ମାକୁ ହେବା ସମ୍ବରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ବିମ୍ବର ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍‌କୁ ଯେଉଁ ଉପୋର୍ଦ୍ଦୟ
କରିଥିଲେ କହିରେ ଅଜେବ ଅମଳ ଓ ବିଷ-
ମାନଙ୍କଠାରୁ ଜାମିନ ନେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କର-
ଥିଲେ । ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କମିଶରଙ୍କ
ମଜ ପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ ଏକଷୟରେ ମୋଟି ଏ ବିନବସ୍ତା
ବରାଅଛନ୍ତି ଯେ ଭାବା ଗଭମାର କଲିବଜା
ଗଢ଼ିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ତଣ୍ଡରେ
କମିଶରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଜେବାଗରେ ସଂଗୋ-
ହତ ହୋଇଥାଏ । ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍‌କ ଧର୍ମ ଏହିକ
ଯେଉଁ ମାନେ ପୂର୍ବ ପ୍ରକଳଜ ତଥାମାନଙ୍କରେ
ଜାମିନ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଅଥବା ଯାହାଙ୍କ ହାତକୁ
ସରବାଘ ବା ମିଶ୍ରବିଷୟକ ପ୍ରକଳପଣ୍ଟ ତଥା ବିବା
ଧସିବା କରଇ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏବଂ
ସମୟରେ ଯେତେ ଟଙ୍କା ପଢ଼ିବାର ପମ୍ବାବଜା
ବେହି ଟଙ୍କା ଓ ତାହା ଉପରେ ଗଭବର୍ତ୍ତ ଟ ୫୦୦
ଅତ୍ୟକ୍ତ ମିଶ୍ର ତହିଁ ପରିମାଣରେ ସେମାନେ
ଜାମିନ ଦେବେ । ହିନ୍ତୁ ବାକିମାନେ ଏମନ୍ତ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ କି ଯେମନ୍ତ କୁହାଇ ଅମ-
ଳଙ୍କ ହାତରେ ଟଙ୍କାର ବାରବାର କେବ ଜାହିଁ
ଅର୍ଥର ବିଷ୍ଟର ଲୋକଙ୍କ ଜାମିନ ଦାୟରେ
ପକ୍ଷରବା ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟର ଇତ୍ତା ନୁହର ।
ଏକାଇଶ୍ଵରମାନଙ୍କୁ ଏ ତଥାମାନଙ୍କରେ ଜାମିନ
ଦେବକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ରେ
ବେବଳ କଳଇ ଖରର ଅଭୂତ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥର
ପରିମେଳଣ ଅତିବାହ୍ୟ ଥାଏ ତାହାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର
ଜାମିନ ଦେବାରୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରାମାନ୍ୟ
ଟଙ୍କାର ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ବିଜର ପକ୍ଷ ଅଟଇବା
କଲଦି ଟଙ୍କା ବା କଞ୍ଚାମାକାମତ ଜାମିନ ସ୍ଵରୂପ
ଗୃହର ହେବା କଲ ଉପାୟ ଅଟଇ ମାତି ଗବ୍ରୀ
ମେଣ୍ଟ୍ ବିବେଚନୀ କରନ୍ତି କି ଯେଉଁ ଠାରେ
ଅମଳର ଦେଇନ ଜଣା ଓ ସେବୁଷ ଜାମିନ
ଦେବା କ୍ଷେତ୍ରବର ହେବ ସେଠାରେ ତୁମିପଞ୍ଚଭି
ଜାମିନଗ୍ରହି ନେବାର ଅଗ୍ରତ ନାହିଁ ।

କମ୍ପିଦାର ଓ ପ୍ରଜା ।

କରିମାବ ତା ୧୯ ରାତ ଉଚ୍ଛଳଦିର୍ଘଣରୁ
ଅମେମାନେ ଜଳଲିପିକ ପ୍ରେରଣଧର୍ମଟି ଉଚ୍ଛଳ

କାହାରେ ପରିଜାଣନ୍ତିର ଅର୍ଥ ହୋଲ ପାଠମାନେ
ବରତୁ ଏ ବେ କାହାରେ କାରଣ ଏଥରେ ଯାହା
ଲେଖାଥିବ ତାହା ଯେବେ ବରୁ ହୁଅର (ବରୁଦ
ହେବାର ନମ୍ବୁଟୀ ଲକ୍ଷଣମାନ ଦେଖାଯାଏ) ତାହା
ହେଲେ ଅମୃତାଳଙ୍କ ସ୍ଵାନୟ ହାତମାନେ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କର କଲ୍ପିତ ଦିଃଗ ନିବାରଣ ବନ୍ଧବା
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେବେଳେ ଉତ୍ସାହ ଗତ ବେଚେକ
ବର୍ଷ ହେଲୁ ତେଣାରେ ବରୁଆଛନ୍ତି ଜନ୍ମାଗ
ସେମାନେ ଉପରିମାଣରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥାଏ
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅନୁଭୂବ ବରୁପାରିବେ । ବେବଳ
ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥିଲେ ବଜା କ୍ଷତି ନ ଥିଲା
ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦେବ ଜନ୍ମାଇ
ଦେଇ ପ୍ରଥମର ପ୍ରକାଳର ଅଧୀନରୁଙ୍ଗ ଘଟାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଦ୍ୱାରାୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡେକୁ ମଧ୍ୟ
ଫିନମଃ ପ୍ରକାଳର ରକ୍ଷଣା କେଷଣ ସକାରେ
ଅୟବ ପାପଗ୍ରୟ ବରୁଆଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେଉଁ ପରୁଆର କାମକ ନେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କିଥରେ ଏକା ପ୍ରକାବର ଉପରାକ
ଜମିଦାରଙ୍କର କହି ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଯେ
ଦେ ପ୍ରକାଳ ହିତ ସକାରେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ
ବାପରେ ଗର୍ତ୍ତାନ୍ତ ଓ କିରାକୁ ବରିବାକୁ ହୁଏ
ପ୍ରତିକି ହେଲେ ତେବେ ଅହାଧ୍ୟାବରେ ତାହା
କର ପ୍ରକାଳପ୍ରତି ଦେବ ରୁଚି ଧିବ । ଜମିଦାର
ପ୍ରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେବମ୍ପୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବରୁଆଛନ୍ତି ଜହାରେ ଜମିଦାରଠାର
ପ୍ରକାଳୁ ସମ୍ପ୍ରକାରରେ ସାଧୀନ ବରିବା
ତେଣୁ ହେଉଥିଲୁ ଓ ଜମିଦାରକୁ ଏଇ
ବୁଝାଇ ଦିଅ ଯାଉଥାଏ ଯେ କୁମେମାନେ
ଏଣିକି ପ୍ରକାଳଠାରୁ କହି ନେଇ ନାହିଁ
ତାହାଙ୍କୁ କହି ଦେବ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଜମି
ଦାରଙ୍କର ବିଷେଷ କ୍ଷତି ହେଉ ବା ନ ହେବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ସାଥୀ କେବେ ଧରିମାଣରେ
ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥାଇ ସ୍ଵାନୟ ହାତମାନେ ଜାର
ଥରେ କୁମ୍ବ ବରୁ ନାହାନ୍ତି ବଜ ହୁଏ
ବିଷୟ ଅଟଇ । ଏକପାଇଥ ବୁଝାନାନ୍ତି
ଏହିକୁଥ ଧଳ ଅଟଇ ।

“କଳିତ ପାଲଶୁନମାସ କ ” ୧ ଶୁରୁକାର
ଦିବା ୫ ପଦ୍ମା ସମୟ ମେଘାରମ୍ ହୋଇ
କେଜାପୁଣୀ ମିଶରଷ୍ଟର ପ୍ରାମରେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରମର ସବନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା କ ଜନ୍ମାଚ
୨୭ । ୧୮ ଘର ପ୍ରକାଶର ୨୦ । ୨୦ ମୋହି
ଦିନର ପ୍ରଥମ କିମ୍ବାର କୃପର ଓ କେବେଳକ

ବାହୁ ଭାଗିଗଲ ଓ ପୁଷ୍ପରଣୀମାନଙ୍କରୁ ଜଳ
ଅଛ ଉପରକୁ ଉଠିବାରୁ ସେଥି ସମିଲିରେ
ମସ୍ତ୍ର୍ୟ ଘର୍ଭ୍ୟାଦ ଜଳଜୀବମାନେ ଯାଇ ଉପରେ
ପଚିତ ହୋଇଥିଲେ ବହୁଧତ ବହୁବତି
ଇତ୍ୟଥ ଅନେବ ଦେବବାଣ ସହିତରେ କଳ-
ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲୁ ଉପର କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିବା
ଦେବମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରୁ ବାର ୫ ଏବଂ ପ୍ରକାଶର
୪୦ । * ଗୋଟିଏ ଏହି ଘର୍ଭ୍ୟାତଥିବା କୁପର-
ମାନଙ୍କରେ ହଠାତ୍ ଅଗ୍ନିଲାଗି ବବାକ ଛୁପଇ
ଓ ଧାନ ଗୁଡ଼ଳ ଇତ୍ୟଥିବ ଓ ଛୁଟ, ବଚତା,
କୁଠା ଓ ବଳାଇ ବଦାତମାନ ସମ୍ମାନ୍ୟ କଳ
ଯାଇଥିଲୁ ତେବେବ ଗୋରୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଗୋରୁ ଏବୁ ପଲାଇଯାଇ
ବଚତା ବଦାତ ଧାନରେ ଅଗ୍ରା ନେବାରୁ ବିକ୍ରି
ବଚତା ବଦାତ ଗୋରୁ ଉପରେ ଘର୍ଭ ଧତ
ଗୋରୁଟି ବଚତାରେ ପୋତଗଲ ହଠାତ୍
ସେହି ବଚତା ରହୁଥିରେ ଅଗ୍ନି ଲାଗି
ଗୋରୁଟି ସହିତ କଳାଗଲ ମନ୍ତ୍ର୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇ
ଯାଇନ୍ତି ବିକ୍ରି ପରିମାନଙ୍କର ବେଳକ ଗ୍ରହିତ
ଲେଖାଏ ପରିଥାନ ବରଥିବା କହ ବ୍ୟପିରେତେ
ଅଛ ହକ୍କ ନାହିଁ ବିଗ ବୁଝରୁ ବସନ୍ତା ଦୂର
ଦର ଅଣି ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶରେ ବିର୍ଦ୍ଦ୍ଧ
ଅଛନ୍ତି ଜମିବାରଙ୍କଠାରୁ ପାହାଯି ଛୁଟିବାକୁ
ଦିବାରେ ଭାବାବର ଅନନ୍ତମାନେ ବହିଲେ ବ
ଜଳଶା ବ୍ୟକ୍ତିରେତେ ଅଛ ବୁମ୍ପେମାନେ
ଜମିବାରଙ୍କୁ ଛାଇ ଦେଲ ନାହିଁ ? ଜମିଦାର
କେଉଁଠାରୁ ଥଣି ବୁମ୍ପେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବେ ଜଣାର ଦେଖ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନ ଥିଲ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର ବାହାଦୁର ପଞ୍ଚଥିର ବାଗକ
ଜଳକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ପ୍ରକାର ଅଛ ପ୍ରକାର
ବରୁଆହନ୍ତି ଏଥରେ ଜମିବାରମାନେ ଅପରା
ବୁପର ପରିଥାନ ପାଇବେ ସେଥି କିମ୍ବା
କବାରି ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି ବେଳକ ପରିମା-
ନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପକାର ସକାମେ ବାକିମମାନେ ବକାର୍ଯ୍ୟ-
ଟିକୁ କାର ଭାବରକୁ ବୁଝ ଅଛନ୍ତି ଏଥର୍ୟନ୍ତ
ବ ଜମିବାରମାନେ ପ୍ରକାଶମଳିର ଜିପକାର
କର ନ ଥିଲେ ? କିମ୍ବା ବୁଜାଦ ବର୍ମନ୍ତ ବାହା-
ହାର ଓ ଗେରଲ୍ୟୁବିମାରଙ୍ଗେକ ଆଲକା ଓ
ଜାଲାକିବାନ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଅଯାଉ ଥିଲ ବେବୁ ପ୍ରକା ଏବଂ କିମନ୍ତେ
ବାଠ, ବାର୍ତ୍ତା, କୁଠା ଓ ମନ୍ତ୍ର ଉପକାର
କରିବାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର କମନ୍ଟ୍ରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଅ

ଶା ୧ ରିଗ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା

ଯାଉଥୁଲ ଧାନ ଓ ଟଙ୍କା ଅବାଦ ସୁରଗ ଦିଆ
ଯାଉଥାଏ ମୁଖୀର କର୍ମରେ କାଷ ଓ ଜଳାଜାନ
ଉତ୍ତରାବି ଅନେକ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ
ହୁଏଥେଣ୍ଡେଗୁହ ଅନେକ ପ୍ରକାର ମାମଳ ମଧ୍ୟ-
ଲାରେ ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବହନ କର ମୀମାଂସା କର
ଦିଅନ୍ତି ଏ ସମ୍ବୁ ଉପକାର ବେଳେ ଅଛିକୁ ଗଲ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜନିଦୀରମାନେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ସବାଗେ
କୁଞ୍ଚ ଦେଇ ଓ କ୍ଷତି ସହି କରିବେ ଏପରି
ଅବହୁରେ ଯେ ଜନିଦୀରମାନେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଭାବୁ ସନ୍ଦେ-
ହର ସ୍ଵଳ ଏଥୁମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁମାନେ ଜନିଦୀର-
ମାନଙ୍କ ଅନୁବେଳକର ଜପାରୁ ସେ ସମୟ ଯାଇ
ଅଛି ଏପରି କଥା ମରୁ ଭାବୁ ଅନାଥ ପ୍ରକାମାନେ
ଶୁଣି ଅପରା ପୋଡ଼ାବୀପାଲରେ କର ଲଗାଇ
ଫେର ଅସିଲେ ଶତ ୨ ଲେବ ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୁଞ୍ଚରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି ସେ ସ୍ଥାନରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଦୂରବସ୍ଥା ଦେ-
ଖିଲେ ଅଣିରେ ଅଣ୍ଟି ରହିବ ହାହଁ । ଧୈର୍ଯ୍ୟ
ଧରିବା ବଠିଲ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଗ୍ରାହକୀ ଏହି ବି
ଅପର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାନ କରି ଦେଲେମାତ୍ର ଧର୍ମ-
ପରିଦ୍ୟା ମହମାବର ଶାସ୍ତ୍ର ସାହେବ ବଲେ-
ବିଠରଙ୍କ ଜଣାଇବା ହେଉନ୍ତି । ଏହି ଅନାଥ
ମୋହମାନଙ୍କର ବିଥର ବାସ ଜପୁର ହେବ
ଏବେ ବର୍ଷାବାଳ ବିଧର ବଞ୍ଚି ରହିବେ ଓ ଗ୍ରୀ
ବତ୍ର ବିଧର ଆନାବ କର ଧାରିବେ ଏହା ପରି
ସୁତ୍ତି କର ଗାସ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ କରୁନ୍ତି । ଆଉ
ଜନିଦୀର ପ୍ରତା ଉତ୍ସମ୍ବଳ ନିଃରେ ଯେଥର
ଅମେଳ କ ହୋଇ କରିମରୁଥେ ମେଲ ରହିବ
ଯେଉଁ ସ୍ଥୋଳ ବକୁନ୍ତି । ଆଉ ପରିଅର
ଜାଗଙ୍କରେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଯେ ଉପକାର ହେବ
ସରବାର ଜାଣୁଅଛନ୍ତି ଜାହା ନୁହେ କର
ଅପକାର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା । ଉଚି

୧୦।୩।୨୯
ବାସୁଦେବପୁର
ସବକ୍ଷିତାଜଳ

ମେତେବସ୍ତୁ

ବିଜ୍ଞାନ

ଧର୍ମମୂଳାନେ ତଗମାଳା ନାମରେ ଜଣିବ
ନାହାନ ସୁମର କୁରଙ୍ଗା ସବୁକ ପ୍ରାସ ହୋଇ
ଥିବାର ଶାଖାର ବରୁଷଙ୍କୁ । ଏଥରେ ଦେଖାଯି
ବନ୍ଦିବାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵର ଲିଗ ଅଛି ଓ ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ
କ୍ଷେତ୍ରଫଳଶୂନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ ଏ ସବୁକୁ ଏକବିଜ
କରି ମୁଦ୍ରିତ ବନ୍ଦିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଧର୍ମବର ଲକ୍ଷେ
ଦର ବାରିପେକ ଫରମାର ପୃଷ୍ଠା ୧୦୪ ଥିଲା ଓ

ଅନ୍ତମାକୁ ହୃଦୟର ଏଥରେ ଦୂରବଜାର ଚିଗରୁ
ଲାଗିଛା ନାହିଁ । କେତେବୁଦ୍ଧିର ତଳ ହୁଲ ବା
ବଜାଲା ଶ୍ରଷ୍ଟାରୁ ଅପି ମିଶି ଯାଇଥାରୁ ଓ
କେତେବୁଦ୍ଧିର ସାଧାରଣ ପ୍ରବଳତା ଚିଗ ନ ଥାଇ
ଗାତ ବା ଅନ୍ତମପାତାର ପଦ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦୋଧ
ହୃଦୟ ମାତ୍ର ଏ ସବୁର ସଂଖ୍ୟା ଅଛି ଅଛି ଓ
ତଥାର ବିଶେଷ କ୍ଷରି ହୋଇ ନାହିଁ । କେବଳ
ବିଦେଶୀ ଲୋକଙ୍କର ଜହାରେ ବିଶ୍ଵର ତୁମ
ଜନ୍ମି ପାରେ । ଏତେବୁଦ୍ଧିର ଚିଗ ଧଂତର କର
ବାରେ ଯେ ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟ ଅନେକ ପରିଶ୍ରମ
ଓ ଆନୁସାରକ ବରାପକ୍ଷକୁ ଜହାରେ ସନ୍ଦେହ
ଜାହାରୁ ଓ ଏପକାର ପ୍ରସ୍ତରର ଭାବ ଅଭିଭ
ଥିଲ । କାରଣ ପ୍ରକଳିତ ପ୍ରବାଦ ସବୁରୁ ଦେ-
ଶର ଘର ନାହିଁ ଓ କୁଟିର ଅନେକ ପରିଶ୍ରମ
ପ୍ରାୟ ହୃଦୟ । ସବୁ ଚିଗ ଯେ ଏଥରେ ଅଛି
ଆମ୍ବେମାନେ ଏମନ୍ତ ବହୁ ଜାହାରୁ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସବାମେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ପ୍ରଶଂସନ୍ତମ୍ଭୟ ଅଛି । ଏ ଉତ୍ତାରୁ ଅଛି ଚିଗ-
ମାନ ଏଥରେ ମିଶିବାର ସମ୍ମାନା ଅଛି ଓ
ଯେବେ ଅକ୍ଷର କିଧିମରେ ମୁଦ୍ରିତ ନ ହୋଇ
ଏକ ବିଷୟର ଚିଗ ଏବୁ ଏବଦିତ ହୋଇ
ଭବିଷ୍ୟତରେ ପ୍ରକାଶ ହୃଦୟ ଜେବେ ଅଟ୍ଟ
ଗୁଡ଼ିବା ଅଥବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବରିବାର ଅତ୍ୱି
ସୁଧିଥା ହେବ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ହେଉଥାଏ
ଦିର ବିଷୟ ଯେ ପୁଣ୍ୟ ଜଣିବ ଯେମନ୍ତ
ଜହାରୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କାର୍ଯ୍ୟ ସେବୁଷ ନ ହୋଇ
ଅଛ ମନ ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ଶୁଣିବେ
ମୋହାର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ଏତେକ ପ୍ରକଳିତ କାଗଜ
ଏକାବେଳକେ ପ୍ରଥାରେ ଉଠି ନ ଥିବାରୁ ପିଲା-
ବାର କଞ୍ଚି ହୋଇଥାଏ । ଏ ତୁମା ବଜଳନ
ବିଷୟରେ ମୋହିଏ ଦୋଷ ଲାଗିଛି ହୋଇଥାଏ
ଯେ ତାହା ନ ବହୁ କ୍ଷାନ୍ତ ରହି ନ ପାରୁ ।
ତାହା ଏହି ଯେ କେତେବୁଦ୍ଧିର ଚିଗରେ ଅଣ୍ଣାଳ
ବୁଦ୍ଧ ବା ଇତର ମୋହଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିବାର୍ଯ୍ୟ କଥା
ଅଛି । ଏପରି ତୁମ ସଂଖ୍ୟା ବସ୍ତର ନୁହଇ ଓ
ଏ ସବୁ ପରିଭ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ପୁଣ୍ୟକମଣ୍ଡିକ
ସବାଙ୍ଗକୁନ୍ତର ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଟକଜଗରରେ ଅନ୍ୟକ କର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ
ଶାବମାହାଲ ଦିନୋବସ୍ତୁ ପଞ୍ଚର୍ଣ୍ଣଷ୍ଠ ଅଜ୍ୟାଗରକୁ
ଲୋବେ, ଏଥର କାନ୍ଦିବୁଦ୍ଧ କ୍ୟାତ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ବାରୁଣୀ ଯାଥାରେ ଯାତ୍ରିରରେ ପ୍ରାୟ ୨୫୦୦୦ ଯାଦୀ ହୋଇଥିଲେ । କୌଣସି ବିମେଳ
ଦୁର୍ଘଟତା ପଠି କାହିଁ । ଏଥର ଅଜ୍ଞାହନ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅଗମୀ ସପ୍ରାହରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଅହ ବ୍ରାହ୍ମିଣମାତ୍ରକୁ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମ କି ଜୀ-
ଶାଶ୍ଵର ନାମ ବାବୁ ପାଦନାଥ ହେଉଗା ଅଟେ
ଏ ଜଗରକୁ ଅଧିବିଷ୍ଟନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜନ୍ମାବ
ଅଥବ ବିଦ୍ୟାର୍ଥ୍ୟାସପଦକୁ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମର ଉପଦେଶ
ଓ ସଙ୍ଗାର ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଗଜ ଗୃଥବାହୀ
ବାବୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନାହିଁ ସ୍ଵପ୍ନ କଥାଠାରେ ଏ
ଜଗରର ବ୍ରାହ୍ମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେବେଳେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଘେନ ଉପାସନା କରିଥିଲେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟର ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ଯେ ହୃଦୟର ବଳେତର ପ୍ରିନ୍ସପ୍ଲା
ଆଏଷ୍ସୁ ସାହେବ ମାନବଙ୍କାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବରାକରୁଣ୍ଡିତ୍ବର ଗର୍ଭର ଅପ୍ରମାଣୀୟ ଥିବାକୁ
ସେ ଛାତୀ କେଇ ସଦେଶକୁ ଧିକାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କରୁଥିଲେ ଏଥରେ ଏ ବିର୍ଦ୍ଦଳା ହେଲା ।
ଓଡ଼ିଶାରେ ଜାହାଙ୍କର ଅନେକ ଶ୍ରୀ ଅଛିନ୍ଦି
ସେମାନେ ଅଦୟା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶୁଣି ଦୂରିତ
ହେବେ ।

ଭରତବର୍ଷର ନୀଳନ ଗବ୍ରୁରୁକେନରାଜ
ଲପ୍ତ ଲିପିକ ସାହେବ ଏ ଦେଶରେ ପ୍ରଦେଶ
ନ ହେଉଣୁ ଭାବାଙ୍କର ପରିମଳୀତି କଲିବାକେ
ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ଖଣ୍ଡକ ଅଣାଏ ଲେଖିବ
ଦରରେ ବନ୍ଦିଯୁ ହେଉଥିଲା । ଏଧର ବ୍ୟବସାୟ-
ମାଳ ପଞ୍ଚକ ହେବା ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଷ୍ଟିଯୁ ଆଚାର ।

ପୁନର୍ଗ୍ରହ ଉତ୍ତରପୁରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଉଥାଏ କାଳରେ ସେଠି ଲୋକମାନେ ଅଛି ସମାଜେ-
ହରେ ଜାହାଜ ଅଚ୍ୟତନା ବର୍ଷକେ ବୋଲି
ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିବାରୁ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଆର ବାଟ
ରେ ପୁନର୍ଗ୍ରହକୁ ଶୁଭ ଅମେ ବିଲୁପ୍ତରେ ଧର୍ମବିଦ୍ୟା
ବିଦ୍ୟାରସ ବର୍ଷରେ ।

ବିଲୁଙ୍ଗରେ ରୂପାର ଘର ଅଛି ଗନ୍ଧା ହେ-
ବାରୁ ଶାରତବର୍ଷରୁ ବିଲୁଙ୍ଗର ଖଣ୍ଡ ସକାଳେ
ଯେଉଁ ଝଙ୍କା ଯାଉଥିଲା ତାହା କର୍ତ୍ତମାଳ
ଥାଇଲେ କିମ୍ବର ଦୁଇ ହେବ ବୋଲି ବିଲୁ-
ଙ୍ଗର ଝଙ୍କା ଗଲ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା
ଏଥୁପାଇ ଶାରତବର୍ଷରେ ସଞ୍ଚିତ ଗବ୍ଦବ୍ୟମେଶ
ଗାଗଜର ମଳ୍ଲ ଅନେକ ଉତ୍ତା ପତିଆଏ ।

ଶାରମୟ ଅବ୍ଦି ଉଣିଷିଧା ଶରୀରକୁ ଯେ
ଇକେପ ଓ ଅବସିନ୍ଧା ମଧ୍ୟରେ ସୁଖ ହୋଇ
ଥିଲା ଯେ ଜିଜ୍ଞାସା ରେ ଇକେପ କରି ହୋଇଥିଲା

ବେଶ୍‌ପ୍ରତିଷ୍ଠରେ ଏକପ୍ରକାର ଗଛ ଅଛି
ଯେ ଉଚ୍ଚର ଫଳ ସାବୁନର ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ବ୍ୟବସାର ହୁଅର ଓ ସାବୁନର ସମୟ ଗୁଣ
ଉଚ୍ଚରେ ରହିଥିଲା । ଅସ୍ତ୍ରଦେଶରେ ରାଜାଙ୍କଳ
ଓ ଅର ହେବେଳେ ଏଥର ଦ୍ୱାବ ଅଛି ।

କଳି ମାସ ତାରିଖରେ ବିଜ୍ଞାନା
ନିଅରର ଲୋକମଂଗା ସ୍ଥାନ ହେବ । ବେବ-
ବିଲ ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ସାହାରରେ ଏ କର୍ମ
ବିବାହକ ହେବାର ଅଛି ।

ସେଇବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂଗୋଧନ ପକ୍ଷରେ
ଲକ୍ଷ୍ମିନର୍ତ୍ତବୃତ୍ତ ସାହେବ ଗୋଟିଏ ବିଧାନ ପ୍ରକ୍ଷ୍ରାବ
କର ସେହେତୁରେ ଅବଶ୍ୟକ ବିର୍କର ବିନିର
ପଠାଇଥିଲୁ । ଲକ୍ଷ୍ମିନର୍ତ୍ତବୃତ୍ତ ଏହି କର୍ମ କର
ଯିବେ ବୋଲି ଅନେକ ଲୋକ ଆଗା କରିଥିଲେ
ଏଥରୁ ଅନୁମାନ ହୁଅର ବିପ୍ରର ସୁନ୍ଦାନ
ହୋଇଥିବ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରତିଷ୍ଠା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିଥିଲୁ ଯେ ତାକୁର
ନୟମାନ ବିବର୍ଷ ସାହେବ ବଜାଳା ପରିଜ୍ଞାଗ
ସମୟରେ ଏହି କାହିଁ ବିଶ୍ଵ ଯାଇଥିଲୁ ବି
ମେତନେଲ ବଲେଜର ପ୍ରତିମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ
କର୍ମରେ ଲିପିତୁ ବିଶ୍ଵବାର ଯେଉଁ ଭାରି ବବ୍ରା-
ଶୀମେଣ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ତାହା ଏହିବି
ହିତାର ଦେବାତ୍ମା ପରମାର୍ଥ ଦେଇଥିଲୁ ।
ପରମାର୍ଥକୁ ପ୍ରଶଂସନାୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ବିମେଇର ସ୍ଥାନେବାବେ ସୁବର୍ଣ୍ଣକୁ
ବିମେଇରେ ପ୍ରଦେଶ ଓ ବିମେଇରୁ ପ୍ରକ୍ଷ୍ରାବ
ବାଲରେ ବେଶିଥିବାକୁ ତାହାକୁର ଉତ୍ସାହ
ସମୟର ଗାରିଥାକଥବସ୍ଥା ଭୁଲନା କର କହି-
ଅଛିଲୁ କି ସ୍ଵବର୍ଗ ଭରତବର୍ଷରେ ରହ
ଅଥବା ପୁଣ୍ୟ ଓ ସଙ୍ଗେ ହୋଇ ଅଛି ।
ଏଥରେ ବୋଧ ହୁଅର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପାଇ-
ଗରୁ ଉତ୍ସାହକଥରେ ମନ୍ଦିରାମ୍ଭକର ଅଛି ।
ହେବେ ଉତ୍ସାହକାନେ ଏହେ ତଥାକୁ କାହିଁବି ?

ହାଇକୋର୍ଡକୁ ମୋଟାବଳୁ ଯେ ସମୟ
ପାଇନ ଓ ହେବାବ ପ୍ରେରତ ହୁଅର ସେ ସବୁ
ସଂଗୋଧନ ନିତି ମହାମାନ୍ୟ ବିବର୍ତ୍ତିରେତେବେଳ
ବଜାଳା ସାହେବଙ୍କ ଅନୁମତିକମେ ବଜାଳା ହାଇ-
କୋର୍ଡର ପ୍ରଥାନ ଜଳ ଲିମାନ ସବାପେ
ଶାୟକୁ ଗେତ୍ରପାହେବଙ୍କୁ ଲିପିତୁ କର ଅଛିନ୍ତି
ହାଇକୋର୍ଡ ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ସରକୁଳିତର ଓ
ଓ ବିଦ୍ୟମାନଙ୍କ ସବୁକୁ ମଧ୍ୟ ଏ ମହାମଧ୍ୟ ଏକ-
କର ତୁଥାରବେ । ବେଶିପାହେବ ପରାର
ବନ୍ଦେଷ୍ଟର ଥିଲେ ଏଥରେ ବୋଧ ହୁଅର

ବୋର୍ଡ ରେବନ୍କୁ ବିଶେଷ ବିଜ୍ଞାନା ବିହୁ
ଏହାଜାରେ ଥିଲା ।

ବିମେଇରେ ବସନ୍ତବେଶର ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରକ୍ଷ୍ରାବ
ହେବାରୁ ସେଠା ବିବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ ଅଛି ବେ
ଇଅହିକୁ କି ସରକାର ନବରକ ମଧ୍ୟ ଯାହା
ବେବେ ଉତ୍ସାହ ବେଶର ଉପରୁ କାହାର
ମହାମାନ ପ୍ରଥାନ ବର୍ମରର ଯେତେବେଳ
ଅବଶ୍ୟକ ବିବେତତା କରିବେ ତେତେବେଳ
ସବିଶେଷ ହୁଏ ଯାଇବ ଓ ଯେବେଳିକୁ ବେଶ
ବିପ୍ରରପକ୍ଷରେ ସାହାଯ୍ୟ ବରିବ ତାହାର ଦଶ
ବେବ ବିନ୍ଦୁ ଅର୍ଥବ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ମାମଲକ-
ବାରକଦ୍ୱାରା ସେମାନ୍ତ ବେଶର ଯେଉଁ
ସମ୍ବାଦମାନି ଉତ୍ସାହ କିମ୍ବା ପ୍ରକ୍ଷ୍ରାବ ହୋଇ
ଚାହିଁ । ବିମେ ବିବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ ବିବେତତାରେ
ବସନ୍ତରେ କି ବେବଳ ଅମଲକ ଘରର
ଆମନା ବରିବ ।

ବାହିତ ଫେଅର ନାମରେ ଗଣ୍ଠିବ ସାମ୍ବିକ
ପଢିବା ଅଛି । ବିନ୍ଦୁ ହୁଅର ଏହିର
ଅସ୍ତ୍ରକଥ ଓ ସନ୍ଧାନକ କଣେ ଧନବଳ ସାବୁ
ବିବାହ ବରିବାରୁ ପ୍ରସ୍ତର ଥିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ପଢିବାକୁ
ବସନ୍ତର କରୁ ଅଛିନ୍ତି କାରଣ ସେ ବସନ୍ତମାନ୍ୟ
ସ୍ଥାନର ମନୋମାତ୍ର ନୁହଇ । ସାବୁ କରୁଥିଲୁ
ଆସାଧାରଣ ଅଛଇ ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

ବେନ୍ଦ୍ରାଧାରରେ ବିଜ୍ଞାନା ସ୍କୁଲରୁ
ବୋଲିଥିଲୁ ପୁଷ୍ଟବିବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବାବୁ ଭଗବତ
ପ୍ରବାଦ ବାବଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବେନ୍ଦ୍ରାଧାରାମ୍ଭକୁ
ପ୍ରଥାନ ବିଷ୍ଣୁ ବିଷ୍ଣୁ ବାବୁ ତାରକମାତ୍ର ବୋଷ
ବିଷ୍ଣୁକୁ ବୋଲିଥିଲୁ ।

29—3—76 N. K. DAS
Joint Inspector
of schools.

ବାବୁ ନିମାରଚରଣ ବୋଷଙ୍କ କୃତ ଜିମି-
ଦାଶବିଷ୍ଣୁ ଅଭି ଏକପ୍ରତି ସାବୁର ଅଛି
କଟକପ୍ରିୟି । କିମ୍ବାନଙ୍କ ସମାଲୟରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

ଓଡ଼ିଶାବିଜ୍ଞାନର ସାଧାରଣ ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ କାଳବିମାନଙ୍କ ପାଠ୍ୟପ୍ରତି ବିଦେଶ
ଏକଶତମାନଙ୍କ ଜାଣିବା କାରଣ ପ୍ରକାଶ କରି
ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ବୋଧକୁ ପ୍ରସ୍ତର ଏକପ୍ରତି
ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନକ କାରଣ ହାତ୍ତୁମୁକ୍ତ କରି ପରି
ଶିକ୍ଷକ ଗ୍ରାମ୍ୟକ ବାବୁ ଅମଲନାଥ କୋପାଞ୍ଚ-
ମୁକ୍ତ ନିକଟରେ ଅପରିବହୋଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ

ମୁଲୁ ଦେଲେ ଗରବମୁ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦରମା
ଅଭି ବିଜ୍ଞାନ ବର ତିନିମାତ୍ର ନିଅରେ କର
ଦେଲେ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା କମିଶନ ପାଇବାର ଦରମା
ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲୁ । ଅଭିବ ଯାହାର ଦରମା
ସ୍ଥିର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ସେ ଉତ୍ସାହରୁ ମହା-
ମୂଲୁ କମିଶନ ପର ଲେଖିଲେ ପାଇ ଥାଇବେ
ଇବାର । ୧୯୩୨୭ ।

ଆ ବିପାଳନର ନନ୍ଦ ପର୍ମ ।

NOTICE.

Wanted for the Bhadrak M. C. School a Head Master on a salary of Rs. 50 per mensem.

No person who has not passed the University Entrance examination need apply.

Preference will be given to candidates who have passed the first examination in Art, and weight will be attached in making the selection to practical experience in teaching, a thorough acquaintance with the Uriya language will be insisted upon.

Intending candidates should apply by letter to the undersigned on or before the 20th April, 1876 forward along with the same time copies of their testimonials.

(Sd.) G. STEVENSON Esq.
President of Bhadrak
School Committee.

There will also be a vacancy in the above school for an additional Master (subject to approval by the Committee) on Rs. 20 per mensem.

Candidates must have passed the Entrance Examination and a selected candidate will be tested as to his acquirements before appointment.

Candidates must apply in writing to the undersigned on or before 20th April.

25—3—76. (Sd.) G. STEVENSON Esq.
President of Bhadrak
M. C. P. School.

ମନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ।

ବାବୁ ହରେବୁନ ଦୀପ କଟକ ଅଗ୍ରିମ
“କଟକରୁ ଦୋଷ ” ପାଇଯା

“ ଧାନକାଥ ସରବାର ” ,

ଏହାରୁ ଉତ୍ସାହପିକା ସହିତରେ
ଯାବକାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାରିଜନ ସାମାଜିକ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ପାତ୍ର କାହାରେ
କାହାରେ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৮৪৮

४८५

ବୁଦ୍ଧବର୍ଷର ବଜେଟ ତତ୍ତ୍ଵାସ ଛା ୨୫
ମନ୍ଦରେ ବାହାରିଥାଏ । ଲଭିନ୍ଦର୍ ବୁଦ୍ଧ ବଜେଟ
କମ୍ପ୍ୟୁ ଥୁମାନ ସବୁ ରହିଗ ବରି ଦେଉଥୁ
କାଳୀ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ବଜେଟର ବିଧି ବିପ୍ରର ଶୁଣା-
ଯା । ଫାହୁଁ ଦର୍ଶକୁ କର୍ତ୍ତା ଏଥର ମହିନୀ
ଏପ୍ରେସ୍‌ରୁ ଉତ୍ତା ହୋଇ ଆଚିଲାଗେ ଯେ ଏବର୍ବଳ
ବଜେଟ କେବେ ବାହାରିବ ଅଗାମାରୁ କେହି
ତହିଁ ପ୍ରକଳ୍ପ କରି କ ଥିଲେ । ବୋଧ କୁଥିର
ପଥେ ବ୍ୟୟ ଅପେକ୍ଷା ଅୟ ଉତ୍ତା ହେଉଥିବାରୁ
ମୌଳିକ ରଧୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ଜାଗାର ଦେଇ-
ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ରଧୁ ନ ଥିବାରୁ ଲୋକେ
କିମ୍ବା ଅବହିତ ଓ ଏଅବସ୍ଥା କେବଳ ଲଭିନ୍ଦର୍
କୃପାରୁ; ଅଜେବ ତାହାଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ
ମନ୍ଦର ଅନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାଏ ।

କରୁଥିଲେ ପାଦମ୍ବର କରିବାର ଜଳଲିଖିତ ବୃତ୍ତି
ଅଟ୍ଟିଲେ ସଙ୍ଗେ ୧୮୩୨୯୯୮ ମୟିଜାରିଟି ହେଲାବା—
ଅଧିକ ୫୫୦, ୫୫, ୦୧, ୨୦୦ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟପ୍ତ ତୁୱୀ,
ଅଧିକ ୫୫୦, ୫୫, ୦୧, ୨୦୦ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷ୍ଟ ମାହାଯି
୨୫, ୧୦, ୪୭୦ କୋ ଏଥିମାଝରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷ୍ଟ ମାହାଯି
କରୁଥିଲେ ୨୫, ୨୫, ୧୮୩୦୦ କୋ ଉଚିତ ତୁୱୀ, ୫୫,
୨୦୦ କୋ ଅଧିକରିଣ କର୍ମଚାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟପ୍ତ
୨୦୦, ୨୫, ୨୦୦ କୋ ।

୧୯୮୨ ମରିଛାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟମିତି ଅନୁ
ଲାଗି — ଆମ୍ବୁ ଟ୍ରେଣ୍, ଏୟୁ, ଏୟୁ, ୦୦୦୯ ଲକ୍ଷ ସାହାରଣ
କିମ୍ବା ଟ୍ରେଣ୍, ଏୟୁ, ଏୟୁ, ୦୦୦୯ ଲକ୍ଷ ଏଥି ମରିବେ
ତତ୍ତ୍ଵ ସାହାରା କିମ୍ବା ଟ୍ରେନ୍, ଏୟୁ, ଏୟୁ, ୦୦୦୯ ଲକ୍ଷ
ଏବଂ ଆଜିଥାଇ । ଉପରେ ଟ୍ରେନ୍, ଏୟୁ, ଏୟୁ, ୦୦୦୯ ଲକ୍ଷ ।

ଆପାଧିକଣ ଶର୍ମିଶ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟୟୁ ୨୪,୧୪,୨୦;
୦୦୦୮ ଲଙ୍ଘା ।

ସନ ୧୯୭୬ ମେସାର ବିଜେଟ ଅନୁ
ମାନ ।—ଆୟ ୪୫୦,୮୩,୦୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ଆଧାରଣ
ବ୍ୟକ୍ତି ୫୦,୩୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚତା ୪୧୯,୪୦;
୦୦୦ଟଙ୍କା ଅଧାରଣ ଶମ୍ପାର୍କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
୫୩,୭୫,୫୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ।

ସନ୍ଦ ଟେଲିଫୋନ ମହିରେ ୫୦,୦୦,୦୦,-
୦୦୦କୋ ଟଙ୍କା ବୁଝାଇ ହେବ ଏଥୁମୟରେ ୫୦,-
କିମ୍ବା ୫୦୦ଟଙ୍କା ପରାଗେ ସିଂଧୁ ଓ

ହୋଲକାରଙ୍କ ନଳଗୁଡ଼ ମୁଖୀଟ ହେବ ଅବଶ୍ୟକ
୫, ୬, ୭, ୮, ୯, ୧୦, ୧୧ କିଲାଗୁଡ଼ରେ ମୁଖୀଟ ହେବ
ଭାରତବର୍ଷରେ କିଛି ନାହିଁ ମୁଖୀଟ ହେବ ନାହିଁ
ସଜ ୧୮୭୭୭୭ ମସିହାରେ ବୌଣସି ନୃଥୀ
ଆପ ମିର ମାର୍ଚ୍ଚି ।

ପଞ୍ଚ ୧୯୭୨ ମସିହା ଶେଷରେ ଛଗଦି
ଉତ୍ତରାଳ ୧୯୭୨-୭୩ ମାଝରେ ।

ବେହାର ହେଲୁଛି ନାମକ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ହୁନୁପେଟୁ ଅଠ ଅବାଳତ ଅମଲଙ୍କ ହେବା
ଅନ୍ୟଥିର ଉପର ଜଳନ୍ତିର ଜାଗା ଖଣ୍ଡକ
ଉଦ୍ଧବ କରିଥିଲୁଛି । ସଥା—

ପାଦାନ୍ତର, ଅଛି ଶାଖର ସମୟରେ ଏହା
ହେଉଥି ହାତର କିନ୍ତୁ ଅଧିଳାଜରେ

ପ୍ରଦୀପାଖୁ ଶୁଦ୍ଧାଖୁ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ
୫୯୮ ଓ ବଜା ଅଧାଳିତରେ ଟ୍ରେକ୍‌ିଂ
ମହାରାଜ, ସରଙ୍ଗାଳା କାର ଲୁହମ ଥମା

{ ଅଶ୍ରମ ବାଣୀକ ମଳ୍ଲ ପୁଷ୍ଟି
ବର୍ଷାନ୍ଦେମୁଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷଗୁଡ଼ି
ମଧ୍ୟବଳ୍ଲ ପ୍ରାଚୀ ଭାକମାଧୁର ପୁଷ୍ଟି

ନତ କରିବା ସମୟରେ ଦିଆଯାଏ ।
ଜହାଜ ଅବାଲିତରେ ୫ । ବଜ ଅବା-
ଲିତରେ ୫ ।

କ । ସମ୍ବନ୍ଧାର ପିତା (ଶୁଭନ୍ଦୁମୁଖ ଅନୁମାନେ)
ଛ । ଜାର କରିବା ପିଅଦା ରସନ ସହରରେ
ପିତା ମୋହମ୍ମଦରେ ଟେକ୍ ଲୋକ ଜଡ଼ା ।

*। ଇସମନ୍ତକରି ଦାଖଲା ଦର ୫୯ ଟଙ୍କା ।
*। ଉପରେ ପାଶେ ସଜାଗେ ଏକଠକା ।

୧୯ । ହାତର ଲେଖିବା ଗୁହାଙ୍କର ୪ ୧୫ ଠାରୁ
୪୧ ୨ ମାର ।

୩ । ଲକ୍ଷାଶାର ଲେଖାଇ ଦିଇ ଠୁଁ ।
୪ । ଧୀଏସଲ ନକଳ ନେବା ଠୁଁଙ୍କା ଠାରୁ
ଠୁଁ ଯାଏ ହାର ଛିତ ବିଦେଶଜାରେ ।

୧୪। ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ ଟ ୧୯
୧୫। ବୋର୍ଡି କ୍ଲୁମ ସବାଗେ ଟ ୧୫

୧୩। କୋରକ ଜିଲ୍ଲାମୀ ପ୍ରଭୃତି ସହିମତାର
ସବାମେ ୫ ୯ ଲକ୍ଷ

ଏହାରୁ ଆଉ କେତେ ମଧ୍ୟାଇ ୨୫ ରକମ
ନିର୍ମିତ ଅଳଖାୟ ଉପରେ ଅମଲମାନେ ନେଇ-
ଥିବାର ଲେଖା ଅଛି ଓ ଯେଉଁ ବାବଜରେ
ଯେତେ ଠଙ୍କା ଲେଖା ଅଛି ତାହା ନ ହେଲେ
ତହର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପଂଖୀର କିଛି ଘୋମା ବାହି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚବୀ କରୁଁ ଯେ ଏବାଥାଟି
ହାତିମ ଓ ପ୍ରଥାନ ଅମ୍ବେମାନେ ସଦ୍ବୀ ସ୍ଵରଗ
ରଖି ଯଥାବାଧ ଜଟୀର ପ୍ରଛବିଧାକ ବରବେ
କୋଣେହି ଠାର ମାମଳକରାରୁ ଘରର ଯେ

ଅବଶ୍ୟ ଉଣାଆୟକରେ ଅମଲମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟ
ରିସ୍ମ ନେବାର ବାଷ ଦେବ ପିନଳକୋଡ଼ରେ
ଅନ୍ୟଥି ରିସ୍ମ ନେବା ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ
ଯରଗଣୀତ ହୋଇଥାରୁ ମାତ୍ର ତହିଁରେ ଏମନ୍ତ
ସୁନ୍ଦରିଧାନ ଅଛି ଯେ ରିସ୍ମ ନେବାର କଞ୍ଚ
ନାହିଁ ଯେ ସେଇଥା କହିବ ଅଗ୍ରେ ତାହାର
ବିପଦ ଘଟିବ । ଏହି ହେଉବୁ ଅମଲମାନେ
ଅକାରରେ ରିସ୍ମ କଅଗ୍ର ତେ ହାତମାନେତ
ବଢ଼ିଲେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଷୟରେ କାହିଁକି ଦୃଷ୍ଟି
ପଢାଇବେ । ଅମଲମାନେ ରିସ୍ମ ନେବେ ନାହିଁ
ବୋଲି ଗବହୀମେଘ ସେମାନଙ୍କର ବେଳନ
ବଚାଇ ଦେଲେ ତଥାବ ରିସ୍ମ ନେବା ନବାରଣ
ହେଲା ନାହିଁ ତେବେ ଏହିବିବୋଲଯାଇପାରେ
କର୍ମଗ୍ରହ ବିମେଷର ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଲୋକ-
ଜୀବ ଅଗସ୍ତ୍ୟ କିଛିତ୍ ଦୂର ଅୟକ ହେବାରୁ
ଅଗାମାରୁ ରିସ୍ମ ନେବା କିଛି ଉଣାପଦାରୁ ।

ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ବ୍ୟୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ ! ✓
ଧୂଳେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସାହା ଥିଲା
ସନ ୧୯୭୩ ସାଲର ଡେଶା ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଖ ପ୍ରିରକଲେ ସେ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ସମୟରେ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କୌଣସିରୁପେ କରିବାକୁ
ଦେବ ଓ ଚହିଁପାଇଁ ସେତେ ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିବ
ଶାହା ସଜକୋଷରୁ ଦେବାକୁ ଦେବ । ଏହି
ନିୟମର ବର ହୋଇ ଗତ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ତଳେ
ଦେବାର ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେଉଁ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ପଡ଼ିଥିଲା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଆକାଶରରେ ସାହାଯ୍ୟ-
ଦାନ କରି ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କଲେ ।
ଦୃଷ୍ଟିରେ ବସ୍ତୁର ଟଙ୍କା ନ୍ୟୟ ହୋଇ ଗଲା ଓ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖଙ୍କ ବସ୍ତୁରେ ଶାହା ନ ଥିବାରୁ
ଧରି ସୁଧା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ସମ୍-
ସ୍ଵରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଧାର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ସମ୍ପତ୍ତି ଏମନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି
ସେ ଏକ ପ୍ରଦେଶର କଥା ରେଖିବ ଆର
କୌଣସି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକାଂଶରେ
ଆଦେୟାପଯୋଗୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପରେ ନ ହେଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ସଥାବାନରେ ସରକ୍କ ହୋଇ
ସେଠାରେ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ନିବାରିତାର ଉପାୟ କରି-
ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ହନ୍ତସାନ
ଏକ କୃଦିତ ଦେଶ ଏବଂ ବଢ଼ିଦର୍ଶନପୂର୍ବରେ
ନ ହେଉ ପ୍ରତି ଦଶକରେ ଏହାର ଏକ ବା
ଅଧିକ ଜାଗରେ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ପତି ଲୋକଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ

ଦେଇ ଅସଥରୁ ଓ ଏସମୟକୁ ସାରିମନ ନବା-
ରଣ କରିବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ବିଷ୍ଟର
ବ୍ୟଧି ପଡ଼ଇ । ସଦ୍ୟି କ ନାଲ ଓ ରେଳବାଟ
ପ୍ରତିଭାବୀ ସହ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ ଓ ଗମନାମନନ୍ଦ
ସଥାଧାଯ ଉତ୍ସାହ ଦେଉଥାଇ ଚଥାଇ ତଥାର
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଏକାବେଳକେ ରହଇ ଦେବ ଏମନ୍ତ
ଆଶା ହେଉ ନାହିଁ ବରଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର
ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଦୋହରାଇଛି କି ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ନବାରଣ
ଭାରତବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ବ୍ୟଧି
ବିଷ୍ଟ ଅଟଇ । ସେ ବ୍ୟଧି ନିଷାହ ସକାଶେ
କୌଣସି ଉତ୍ସାହ ନ କଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଗୁଲି
ଆରିବେ ନାହିଁ । କି ଉତ୍ସାହଦୀର ଭାବା ନବା-
ହିତ ଦେବ ଅବଧି ଜଣା ପଢ଼ି ନାହିଁ । ଭାଣ୍ଡ-
ଧୀନ ଜେଲିନୟୁସ କହନ୍ତି କି ଅମୂଳନକର
ନୂତନ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଲର୍ଜ ଲଟନ ଏଠାରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଏଥର ବିଧାନ କରିବା ଶାଶ୍ଵତ
ଭାବାକ ବିଶ୍ୱାସାନରେ ଅସିବ । ବିଜ୍ଞାନର
ସେହିତସ ଏଠାରୁ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡ ଯେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ନବାରଣର ବ୍ୟଧି ପଦେଶୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ଉପରେ ନିଷାହ ହେଲେ ହଳ ଦେବ ।
ସେବେ ଏହି ନିୟମ ମନୋମାର ଦେବ ରେବେ
ବଙ୍ଗଲା ପ୍ରବେଶରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ପଡ଼ିଲେ ବଙ୍ଗଲା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅଧିକା ବ୍ୟଧିରେ ଭାବା ନବାରଣ
କରିବେ ଓ ଏଥରୁ ଏମନ୍ତପ୍ରକାଶ ସୁନ୍ଦର କଥା
ବାହାର ପାରେ ଯେ କୌଣସି ଜିଲ୍ଲାର କୌଣସି
ଭାଗରେ ସାମାନ୍ୟ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ପଡ଼ିଲେ ଭାବା
ନବାରଣ ସକାଶେ ଉକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଦାୟୀ ଦେବ ।
ସଜ୍ଜାରବୁ କିଛି ବ୍ୟଧି ପଢ଼ିବ ନାହିଁ
କେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏତିକି ଦେଖିବେ ଯେ
ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରକାର
କିମ୍ବାଇନ୍ଦ୍ରିୟ କି ନାହିଁ । ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟଧି ସକାଶେ କିମ୍ବା ଅଧିକା ଟଙ୍କା
ଦେବେ ନାହିଁ ଓ ଯାହା ଦିଅ ଯାଇଥାଇ ଭାବା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟଧି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନୁହଇ ।
ସବରଂ ଯେମନ୍ତ ଧୂଳିଷ ଲର୍ଦ୍ଦ ସକାଶେ ମିଶ୍ର-
ନିସିଗାଲିଟି ଓ ମୋଧୁପଲର ବାଟଗାଟ ସକାଶେ
ଶେଷଘେଷ ଟାକ୍ସମାନ ବସିଥାଇ ସେହିପର
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ନବାରଣ ସକାଶେ ସରକୁ ଗୋଟିଏ
ଟାକ୍ସ ବସିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ । ପ୍ରସ୍ତାବର
ବ୍ୟକ୍ତିଗୀର ଚରମଫଳ ଆର ଗୋଟିଏ ନୂତନ
ଟାକ୍ସ ବସିବା ଭାବ ଅମ୍ବାନେ ଚିନ୍ତିତଦେଉଥାଇ
ଟାକ୍ସ ବସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖିଲେ ଅଗେବ
ଦେହର ଉକ୍ତ ଧାରି ବୋଲିଯାଏ କହିରେ ପରି

ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଟାକ୍ସ ବସିବା ଅଛିନ୍ତି
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ହେବ କାରଣ ଏଥରେ ଉପ-
ବାରଠାରୁ ଅପକାର ଅଧିକ ବଚିବ । ଜେଳି-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମଦିକ ଏବିଷୟରେ ଯାହା କହିଅଛିନ୍ତି
ଯାହା ଅସଙ୍ଗତ ନୁହଇ । ତାହାଙ୍କ ମରରେ
ଏଥରେ ଟାକ୍ସ ଅଛିନ୍ତି ବୁନ୍ଦି ହେବ କାରଣ
ବିଶ୍ଵମେଳକ ହସ୍ତରୁ ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ
ବୋଲି କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ମନେ ପର-
ମିଳ ବ୍ୟୟ ହେବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସରକାରଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିଥିଲୁ ବୋଲି
କର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କର ଅତିକ୍ରମ ବ୍ୟୟପତି ଯଥେଷ୍ଟ
ଦୟାପାତ୍ର । ଲୋକଙ୍କ ଟାକ୍ସଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ
ହେଲେ ସେ ଦୟା ରହିବ ନାହିଁ । ଏ କଥା
ସବ୍ୟ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟରେ ଦୁଃଖିଲୋକ-
ଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉ-
ଅଛି ମାତ୍ର ଦୁର୍ଦୀଶ୍ଵର ପ୍ରକର ଅର୍ଥରୁ ବିଶ୍ଵମେଳ
କମଶଃ ବସ୍ତାର କରୁଥିଲୁ । ସେବର୍ଷ ଓଡ଼ି-
ଶାର ସନ୍ତ୍ରରେ ଉତ୍ସମ ଫ୍ରାଙ୍କ ହୋଇଥିବା
ପରିମଳେ କେବଳ ସରଗଜାରେ ଫ୍ରାଙ୍କ କ
ହେବାରୁ ଶ୍ଲାମ୍ୟ ଦାବିମମାନେ ହେବାର ରୂପାଦି
ପଞ୍ଚବ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ସ୍ଥଳେ ।
ସେବେ ଦୁର୍ଦୀଶ୍ଵର ଟାକ୍ସ ଆନ୍ତା କେବେ ଅବଶ୍ୟ
କେତେ ଟଙ୍କା ରହି ରୁ ବ୍ୟୟ ହୋଇ ଯାଇ
ଆନ୍ତା । ମାତ୍ର ପରିଶେଷରେ ଦେଖା ଗଲ ଯେ
ସେଠାରେ ଦୁର୍ଦୀଶ୍ଵର ପଡ଼ିଲ ନାହିଁ କେବଳ
ଶ୍ଲାମ୍ୟ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ କର୍ମକାରେ ରହିରୁ ପ୍ରା-
ଦୂର୍ଭବ ହୋଇଥିଲା । ଏପରି ସେବେ ପ୍ରକାର
ଶ୍ଲାମ୍ୟ ଟାକ୍ସ ଅଛି ରହିରୁ ବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସ୍ଥରେ
ଶ୍ଲାମ୍ୟ ଦାବିମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦା ଅପରିମିତାରୁରୁ
ଦେଖାଯାଏ । ବିଶକଣଠାରୁ ଟଙ୍କା ଅଣି
ଏବଜଣକୁ ଦେବାରେ କାହାର କରନା ହୁଅର
ନାହିଁ । ସେବୁମାନେ ଅପଣା ଗିରିରୁ ପରମା-
ଟିଏ ବାହାର କରିବାକୁ କଞ୍ଚି ମଣତ୍ତ୍ର ସେମାନେ
ସୁଦା ପରିଧଳରେ ଦାଗାକଣ୍ଠ ହେବାର ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା । ଏପରି ଅକସ୍ମାରେ ଥରେ ଦୁର୍ଦୀଶ୍ଵର
ସକାଶେ ଟାକ୍ସ ବସିଲେ ତାହା ସେ କେତେ
ବଚିବ ରହିରୁ ସାମା କୁହା ଯାଇ କି ପାରେ ।
ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅବଶ୍ୟ ଥର ଦିନଦୁ ଦେଶ
ଏଠାରେ ଦୁଃଖିକର ସେବେ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ
କେତେ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ବଚିବାର ସମ୍ଭବ
ବସ୍ତାକାନ୍ତା ଅଛି ।

ଅମୂଳାଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି । ଯଥି—

“ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରଗମା ବାକ୍ଷମୁହଁ ଲିବାବା ଏକବିନ୍ଦୁ
ଚାରିକ୍ଷ ସମୟରୁ ଥାଇ ବକ୍ତା ଧନ ଉପାଳକ କର
କମିନ୍ଦାଶ ଜରିବ ଓ ପାଞ୍ଚଗୋଡ଼ା ଅମାରବରା-
ପାଶ ଅଳେକ ଥାଇ ଓ ଘରେ ଅଳେକ ବାସନ
ଓ ପାଞ୍ଚବିନ୍ଦୁ ଜରଣାବ ଧର୍ମଦଳ କରିଥିଲୁ ଅଳକୁ
ଗୁରୁଦଳ ହେଲା ଦିନ ଦୂରପରି ସମୟରେ
ଜରକୁଡ଼ିଗପାରୁ ଅବି ଉଠି ଅକୁପୁରୁ ଘରେ
ଲାଗି ତାହାର ଘର ଅମାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଧାଳ
ସହିତ ସମସ୍ତ ପୋଡ଼ିଗଲା ଦେହ ରକ୍ଷା କର ନ
ପାରିଲେ, “ଅର୍ଥ କିନ୍ତୁ ବରେ ବନ୍ଦିତ, ଗଲ
ଦେଲେ ଯାଏ ମୂଳପରିହାତ” ।

ଏପର କଲିତମାଳାରୀ ଗାଁ-ରଜନ୍ତୁ
ଏଠାରେ ବାରଣୀଯାଡା ହୋଇଥିଲା, ଯୋଗ
ଯାଇ ନ ସବୁ ବିଶେଷ ଯାଦି ହୋଇ ନ
ଥିଲେ ତେବେ ଅଛି ଉଣ୍ଡାରେ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କାର
ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ କଟକ ଓ ବାଲେଶ୍ଵରର
ମହାଜନମାନେ ଅପି ଦୋକାନ ହେଉଥିଲା
ଅବ୍ୟ ପ୍ରୟେ ଏକପରି ଦୋକାନ ରହିଥିଲା ।
ଯାଦା ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ କାଳୀପଦ ବାର୍ତ୍ତା ଜମି-
ଦାର ଏଠାର ସରବାର କାର୍ଯ୍ୟବାବକ ଜମିଦାର
ଓ ଉଚ୍ଚଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦର କରି ମଜ଼ିଲି
ଦିଲ୍ଲିର ଗୁମଳାଲା କୃଷ୍ଣଲାଲ ପୁଜୁରପିଲ ଗୋ-
ପ୍ରିୟ ଓ ଘାସମାନଙ୍କୁ ଆଶାଇ ଦି ୩ ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନୂହେ ବସଇ କମେଟ ଆମୋଡ଼ ପ୍ରମୋଦ କବର
ଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚରେ ବାବୁଙ୍କର ପ୍ରୟେ ଏକପରି
ତଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଝର୍କ ହୋଇଥିଲା ଓ ତମ୍ଭାର
ଏଠାରେ ଅନେକ ପ୍ରଗାଣ ଲାଗି କରିଥିଲା
ପୁଲିସ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅସ୍ତ୍ର ଲେଖି କିବା ଦିବା
ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ ଏକବିଧି ଏକଦୋହା-
ଜକୁ ଗୋଟିଏ ଟେପି ଗେରି କରିଥିଲା ପୁଲିସ
ମାଲ ସହି ଗେରକୁ ଚାଲାନ କରିବାରୁ ଆମାମା
ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦୟ ହୋଇଥିଲୁ ଥାର ଏକ
ବିଧିର ବାବକ ପୁନାନୋଳି କିଏ କିଣ୍ଟାଇ
ହେଉଥିଲୁ ସେ ଆମାମୀ ଧର ପଢ଼ ନାହିଁ । ଅଜ
ଏକବିଧି ଯାଦା ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଭିତରେ
ପୁଷ୍ପଭାବେ ରହ ଦ୍ୱାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସିତ
କରିବାରୁ କଳାରମାନେ ଦେଖି ତାକୁ ଯଥେ
ନିତ ସେବାପ୍ରାଣ ଅଜେଜନ କରି ଦେଲେ ।

ଏହି ପ୍ରଥାକ ଜମିଭାର ବାବୁ ଗନ୍ଧୀ
ଜାହାର୍ଦିନ ମହାପାତର ଓ ମହନ୍ତି ବଳରୂ ଧାର
ଦେଇଛଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଯାଦାରେ ଲେଖ ଉଚାର

ଦିବା ବିଷୟରେ କଲା କରି ପୁଣ୍ୟରେ ଏତେଳେ
ଦେଉଥିଲେ ପେଶରେ ସେମାନେ ବାଲଗଢ଼ାଗ୍ନି
ରିଧା କର କରତ ହେଲେ ସେ ମାମଳ ଲବି-
ଥିଲେ ଅଛେକ ବିଷକ୍ତି ଠଙ୍ଗା ଖାଇବାର ଆଗା
ଜାଇଥିଲେ ନିର୍ବିଗ୍ରହ ହେଲେ ।

ଅର ଏକ ଧମନଗରବାସୀ ମୁଲିମାନ ଏ
ଯାଜପୁରୁଷୁ ଅହି ବିବାହେବା ସବାଗେ ସହଦୀ-
ଗରଠାରୁ ଖଣ୍ଡ ବନାଇବା ପାଠଶାଳା ଟେଙ୍କୋଙ୍କାରୁ
ଜରଦ କର ବବାରେ ରଖିଥିଲା ଏଠାର ଜଣେ
ଦାଶକୁ ବସରେ ଅପଣା ବପାରୁ ତଥାର
ନେବାରୁ ଦାଶ ସେ ଶାଶ୍ଵାରୁ ଦେଖିଥିଲା ତହିଁ
ଅରଦିନ ମିଆ ଚାହରକୁ ବବାରେ ରଖି ଜାକୁ
ମୃଦୁ କରଖାରୁ ଯାଉଥିଲେ; ଦାଶ ବବାରେ
ପଢ଼ୁଥି ମିଆଙ୍କ ଉକ୍ତ ଶାଶ୍ଵା ରଖା ହୋଉଥିଲ
ତାକୁ ନେଇ ଅହି ତତ୍ତ୍ଵଶାବ୍ଦୀ ପିନ୍ଧି ବଜାରରେ
କୁଳ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଦୟବତ କର
ମିଆ ଦେଇଥାଇନ୍ତି ବୋଲି କହ ବୁଲିଲ ମିଆ
ନଥରୁ ଅହି ଏହା ଜାଣି ପୁଲିବରେ ଗେଣ୍ଠ
ଦାଶରେ ଛଜିଛାର ଦେଲେ ପୁଲିପ ରଥାରଖ
କରିବାରେ ଦାଶ ବହିଲା ମୋତେ ମିଆ ସେ
ଶାଶ୍ଵା, ଗୋଟିଏ ଝକାନ୍ତିଦି ଓ ରୂପାର ଜଞ୍ଜିର
ରନାଏତ ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଏମନ୍ତ କହ ମାଲ
ଦେବାରୁ ପୁଲିପ ଚାଲିବ ବରିବାରେ ଗ୍ରାସୁକୁ
ଗନ ପାହେବ ଅଶିଷ୍ଟଗୁମାଳକ୍ଷେତ୍ର ଟଙ୍କ ବିବରରେ
ଥାଇ ମୁଦେଇର ଦାଶ ଉପରେ ମୁଦାରୁ ମାଲ
ନେଇ ଜଳସ ପାଇ ଏବରୁ ଶାଶ୍ଵା ପିନ୍ଧ ବଳ
ଗଲ ମିଆ ସରମ ପାଇ ଏବରୁ ଗଲେ ।
ଅପରାହ୍ନର ଦିପଶତ ଫଳ ।” ୨୫୩୭

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠା ମୁଲିବର ଅଗିଷ୍ଟୁଗ୍ରା ସପ୍ରତ୍ୟେ ଝନେର
ସାହେବ ବାକରଗଙ୍କୁ ଦିଦଳୀ ହୋଇଥିଛନ୍ତି
ଝନେର ସାହେବ ଏଠାରେ ବିଡି ଜନୋମାଜ
ହୋଇଥିଲେ ।

ଥମେମାରେ ପୁଣ୍ୟ ସହିତ ଅବଗମ
ହେଲୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟର କଳେକ୍ଟର ପ୍ରାସାଦ
ମିଳଠ ସାହେବ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପାଞ୍ଚଭାଇ ହୋଇ
ବିନ୍ଧାରକୁ ଯାଏବା ବରୁଆଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ କର୍ମ-
ରେ ବିଷ ଅସିବ ଅବସ୍ଥାପରି ହୋଇ ନାହିଁ ।
ମିଳଠ ସାହେବ ଅଜି ଉତ୍ତମ ବାକିମ ଅଟକ୍ରମ
ଏବାଙ୍କର ଏମ୍ବୁ ଅକ୍ଷୟାଳ୍ ପାତା ହେବା

ପଣ୍ଡବସିଙ୍କର ଦୟାଗ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଏଥର ବାଲେଶ୍ୱର ଦୀର ଅନୁକଳନ
ଲାଗିଲା । ଶାସ୍ତ୍ର କର ସାହେବ କ ୧୫ ନ
ହେଲ ସେଠାରୁ ଯାଇ ଅବସ୍ଥ ଧେଇ ଅଣ
ନାହାନ୍ତି ।

ପୁଣ୍ୟରେ ଓଲଭତାଗ୍ରେଗ ପୂଜାରୀରୁ ଅନେ-
କ ଉଶା ପତିଅଛି ।

ଏ ନଗରରେ ଗଜ ଖୋମବାର ଓ ମନ୍ଦିର-
ବାରୁ ହେବଳ ଧୂଳ ମରିବା ଭଲ ବର୍ଷା
ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଅଣ୍ଟା ରଳ ବୃକ୍ଷର
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଅଛି ।

୧ । ଉତ୍କଳଦର୍ଶଣ ଲେଖିଆଇଛନ୍ତି ଯେ
ଗୁରୁବାଜିକୁ ଅସୁଖବା ବଲୁଞ୍ଜିମାର ଏଥୁ
ପୂର୍ବ ଏକଥର ପାସର ଅସୁଖବା ପଥକ ଥାଣିଥୁ-
ବାରୁ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଜରମାନା ଦେଇଥିଲ ।
ବଞ୍ଚିମାନ ମଧ୍ୟ ସେପର ୧୦୫ ଲକ୍ଷ ପଥକ ଅସୁଖ
ଆଣିଥିବାରୁ ଦୌର୍ଘ୍ୟରେ ବଗର ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି
ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଜରମାନା ହୋଇଥାଇ । ଉତ୍କଳ
ଜରମାନା ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଅଧୀଷ୍ଟ କରିବାକୁ
ଜାହାର ମାଲିକ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ମେଳକୁର
ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ଏକ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ସଂସ୍ଥକୁ
ଜମାନତନ୍ତ୍ରମାନ ଲେଖିଦେଲୁ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଅନୁମାନ କରୁ କଳାଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ବା-
ହାକୁ ବାରାପଦ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ହୋଇଥାନ୍ତା!
ମାଦାର କଥା କଥାଗୁ !!

ଏହାକିମେ ଅନ୍ତରର ମହିଳାଙ୍ଗର ପରିଚାଳନା
କରୁଥିଲୁ କି ସୁଯୋଗ୍ୟ ଉନ୍ଧେନ୍ଦ୍ରିୟର ବାବୁ
ଶାରଦୀପ୍ରଧାନ ବୋଷ ପୁରୁଷ ଡକାଇଣାର ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାନ୍ତରୁ ମାଲସହଜ ନିରଧାର
କର ଥିଲା ଅଛିନ୍ତି । ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧିଶବ୍ଦ ତଥାଭିଜନ
ଧର୍ମଯାତ୍ରାରେ ଭାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଜଣକୁ
ଗୋଲକା କର ବାବୁ ନେଇଯାଇ ଥିଲେ
ଓ ଭାବାର ଚନ୍ଦ୍ରମରେ ବାଜା ସମସ୍ତ ଜାତିର
ଡକାଇନାନେ ଥର ପଡ଼ିଲେ । ଯେ ହେଉ
ପୂର୍ବ କଣେ ମରଯାଇଥିଲା । ଏପରି ବିଠିଲେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ବିଷୟ ଦେହ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ସାରଦା ବାବୁଙ୍କୁ
ହରିସ୍ତ ମୁଖରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ
ସେ ଅନ୍ତରୀମ ସଫଳକାମ ହୋଇ ଥିବା ଅଛି-
ନ୍ତି । ଜାଙ୍କର ଏପରି ଭାର୍ଯ୍ୟର ଉପସ୍ଥିତି ପୁର-
ାର ପ୍ରସ୍ଥୋଜନ ।

ସୁନେଗୀ ଲେଖିଥାଇଲୁ କି ଦୂମପର ମାଳି-
ରେ କି ଗତବଜି ଘଟିଥାଇ ଓ ଜାହା ନିବାରଣ

ସବାଗେ କଞ୍ଚାମଳାର ପୁଲିଏ ଶୁଣୁଣୁ ହେ-
ତେବ ପୁଲିଏ ଦୃଢ଼ ସେଠାକୁ ଯାଇଅବନ୍ତି ।

ଗବ୍ରୁମେଘ ଉତ୍ତିଥା ଯୋଷଣା ଦେଉଅଛନ୍ତି
କି ବଲଚ ମାସ ତା ୧୯ ରଖିରେ ଲଞ୍ଜ ଲିଖନ
ବଲବଳା ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ
ଭାବ ପ୍ରତିକାର କରିବେ ଓ ଲଞ୍ଜ ନର୍ଥବ୍ରଦ୍ଧ
ତା ୧୯ ରଖିରେ ବଲଚକୁ ଯାଥା କରିବେ ।
ଯିନା ସମୟରେ ମାନ୍ୟକ ସର୍ବାନ୍ଧ କରିବା
କାହାଙ୍କର ସଂକଳ ଅଛି ।

ପାଦ୍ୟୁକିଥର ପଡ଼ିବାରେ ମହାମାନ୍ୟ ସୁର-
ମଜ୍ଜ ସଙ୍ଗେ ଅଧିଷ୍ଠବା ଘୋଡ଼ା ସବୁ କିଲାନ
ହେବାର ସମ୍ମାଦ ଲେଖାଅଛି । ତହିଁରୁ ଜଣା
ଯାଏ ଯେ ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା ଟ ୧୩୦୦ ଟଙ୍କା ଓ
ଆରି ଏବଂ ଘୋଡ଼ା ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ କିଲାମ
ହୋଇଥିଲ ଅଳ୍ୟ ଗୋଟିବିଥ ଘୋଡ଼ା ସବୁର
ତାକ ହଜାର ଟଙ୍କାରୁ ଜଣା ହୋଇଥିଲ ।
ଯୋତି ଘୋଡ଼ା ମଞ୍ଚରେ ସଫେତ ତାକ
ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲ ।

କହାଯାରେ ଜଣେ ଦେଲା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
କହିଲୁ କି ସେ ଏମନ୍ତ କୁହୁକ ଜାଣେ ଯେ
ଜାହାକୁ ବନ୍ଦୁ ମାରିଲେ ଗୁଲ ଜାହା ଦେବରେ
ବାଚିବ ନାହିଁ । ଏହା କହ ସେ ଅପଣା
ବନ୍ଦୁରେ ଗୁଲ ବାରୁଦ ପକାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବନ୍ଦୁ ମାରିବାକୁ କହିଦେଲୁ ଓ
ଆପେ ନିର୍ମୟରେ ସମ୍ମରେ ଛାଡ଼ା ହେଲା । ସେ
ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ ମାରିବା ମାଧ୍ୟକେ ଗୁଲ ଜାହାର
ମୃତ୍ୟୁରେ ବାଜି କୁହକ ସହଜ କେଳାର ପ୍ରାଣ-
ଜାଗ କଲା । ପୁଲିସ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଥର ହି-
ଜା ଅପରାଧରେ ଗୁଲଣ ଦରିବାରେ ଅଧିକୀ
ଆସମତେ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ
ବିଶ୍ଵରୂପାଜାନେ ଦଢ଼ ହରବରରେ ପଞ୍ଜବାର
ଜଣାଯାଏ । ଅଧିକୀର ହଜାର କରିବାର ଅର୍ଥ-
ପ୍ରାୟ କି ଥିଲା ଓ କେଳା ଅପଣା ବିଶ୍ଵର୍ଷେ
ଜାଣ ଥିଲା । ଏଥକୁ ଅପରାଧ ଜାହାର ।

କୁରିପୂର ସିନ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ଲାନରେ ଅଭ୍ୟା-
ସର କରିଥିବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ଥିବାରୁ
ତହିଁର ତଥିନ ହୋଇ ଜଣାଗମ ଯେ ସେଜା-
ମାକେ ଉଚ୍ଚ ଶାନର କିବାବୀ ବିମେଷରେ
ଇତ୍ତବ୍ସାଙ୍କ ପରି ଜାହାଦ ଅଭ୍ୟାସରୁ କରିଥିଲେ
ଅଭ୍ୟାସକ ଦେଖାଇବାର ବୋଷଣା ଦେଇ
କରିଥିବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଶାଇଁ ଜାହାଜଠାରୁ
ପ୍ରଭାଦ କହାର ହେଲେ ଓ ଜାହାଜ ଉପରେ
ଅଭ୍ୟାସ କଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ପୁଣି ଆପ-

ଯେଉ ବିଷୟ ଯେ, ସରଥାରଙ୍ଗ ଅନମୋଦନ-
କମେ ଏ ସମୟ ହୋଇଥିଲା । ଚାରିପୁଣୀକା
ଦିଶାରେ ।

ପର ପାଳିରଜଙ୍ଗର ବିଲୁଜ ଧିକା ଦଥ
ଘନା ହେବ ବା ନ ହେବ ସ୍ଥିର ନାହିଁ ବାରଣ
ଗବର୍ତ୍ତମେଘ ଉଣ୍ଡିଯା ଏଥର ପ୍ରଚିବାଣ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ହେବୁ ଏମନ୍ତ ବିବେଚନା ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ହାତପ୍ରାବାଦରେ ଜାହାଙ୍କୁ ରହିବାର
ନିଜାନ ପରେଦ୍ୟାଜନ୍ତ ।

ହାଇବୋର୍ ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରାବ କାବୁ ଯୋ-
ପେଶେ ଚୌଥୀ ଅନ୍ୟାୟ ଅଚରଣ ଉତ୍ସବାବୁ
ହାଇବୋର୍ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଦିଇବର୍ଷ ସକାଗେ
ବାଠିଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସମୟ ଗରେ ତାହା-
ଙ୍କର ଚରଣ ଭଲ ହେବାର ଅଧିଳତକୁ
ଗୋର ହେଲେ ପୁନଃ ତାହାଙ୍କ କର୍ମବରକ
ସକାଗେ ଅନୁମତ ହଥାସିବ । ସମୟ ଶ୍ରେଣୀର
ଦର୍ଶନରଙ୍ଗରେ ଏକୁଷ ବିନବାର ହେଲେ
ଅନେକ ମନ୍ତ୍ରାବ ଆଶ ହୋଇ ପାରେ ।

ହୁନ୍ଦୁଷେଷ୍ଟୁ ଅଟ ଶୁଣି ଆଜିକୁ ଯେ ଗର ଦୂର
ଶୈମମୟରେ ଚାଉଳ ବିହାର ଯେଉଁ ମାନେ
ଡ଼ଖୁକୁ କେଇଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କହୁବ
ମାମଳ ହେବ । କଣ୍ଠୁକ୍ରମାନେ ଅଞ୍ଚଳୀଗ
ନାଲବୋଠିର ମାନେଇ ଅଥବା ସହକାରୀ କରି
ଗଲୁ ଅଟକୁ ଏବେ ତାହାଙ୍କ ମୁକୁବିମାନେ
ଚାଉଳ ଗୋଲ୍ଲାର ବର୍ଷର ଲାଗରୁ ରୁଗ୍ର ଜେବାକୁ
ଦସି ଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ହରିଲ ଓ ସୁବଳବାବୁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚାଉଳ ଦିଶି ପଠାଇବାର କଣ୍ଠୁକ୍ରମ
କେଇଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହୁପରିବାର
ମାମଳ ହାଇବୋର୍ଡରେ ଲାଗିଥାଏ ଅର୍ଥବେଳେ
ଅର୍ଥ ସାମାଜିକ ଲାଗିରିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ମନ୍ତ୍ରମେଳାରସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ବର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାନ
ପରିଚୟ ପକାଇ ଯେ ପ୍ରାୟ ସବୁଧରେ ବିଜ୍ଞାନ
ବୃକ୍ଷ ଦୋହ ଅଛି କୋଣେ ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ଯାହା ହୋଇଥାଏ ତହୁଁରେ ଅଧିକର
ଉପକାର ଦିନ ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ । କେବଳ
ମୟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ବଜଳା ମୟରେ
କେବାର ପ୍ରଦେଶରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତା ହୋଇଥାଏ
ଆସାମରେ ମୟ ବର୍ଣ୍ଣର ଅଭାବ ବଢ଼ି ହୋଇ
ଅଛି ।

ଜଳପି ଏଇଥାହେବନ୍ତ ସ୍ଥା ସୁଦେଶକୁ ଯାଏ
ଦରିବା ସମୟରେ ଦୁଇମହିଳା ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଜାହାଙ୍କ ଖଣ୍ଡିଏ ଗୁପ୍ତାର ରେବାର
ଖଣ୍ଡିଏ ଅଭିନନ୍ଦନପଦ ସହିତ ମସର୍ପି ନାହିଁ

ଥିଲେ । ମରୁତି ହାଇବୋର୍ଡର ଉକ୍ତଙ୍କ କାନ୍ଦ
ଦୁର୍ଗାମୋହନଦାସଙ୍କ ପରିତାରେ ହୋଇଥିଲେ
ଏବଂ ଅନେକବୃତ୍ତିବ ବିଲାପି ଓ ଦେଖାଯାଇଲେ
ହେଠାରେ ଉତ୍ତରିତ ଥିଲେ । ବଜଳାରେ
ପର୍ଦ୍ଦାର ବଳ ଏଣିବ ରହୁ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୭୮୪

ଜଣେ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ଲୁହାକଣ୍ଠର ନିମ-
ନ୍ଦେ ୧୦୦ଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ । ସନ୍ଧାନ୍ ୨୨
ଡରମ୍ବରମାସ ଜା ୨୫ ରଜେ ବିମ୍ବା ଭାବେ ପାଦେ
ପୁଷ୍ଟିକ କିମ୍ବରାହେବଳ ମଞ୍ଚାକାରଣ ଦିଆଯିବ
ଯାହାର ପୁଷ୍ଟିକ ସାହେବଙ୍କ ନଜୋକା
ହେବ ତାକୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।

ପୁଷ୍ଟିକ ମନ୍ତ୍ରର ହେଲାରୁ ଗ୍ରହିକାର ଯେବେ
ପୁଷ୍ଟିର ସ୍ଵର ଏହାବେଳକେ ବକ୍ରତ୍ରିମେଣ୍ଡିଜ୍
ଦିଅନ୍ତି ଅଥବା ବିନ୍ଦେଶ୍ୱରବାହେବ ଯେଉଁ ସମୟ
ବର୍ଦ୍ଧିକୁ କରନ୍ତି ସେହି ସମୟରେ କୁପାଇ ଯେତେ
ମୂଳରେ ପୁଷ୍ଟିକ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଆହେବ
ମନୋମାନ କରନ୍ତି ସେ ମୂଳରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ
ଦୟକ ଫୁଲନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ସେ ଯରୁଥାର
ପାଇବେ । ପୁଷ୍ଟିକ ସଂଘ ଜାତିମେ କେତେ
ମୂଳରେ ବିଳି ଚରିବେ ଏକଥା ନିଃରୋଧ-
ପଠାଇବେ ।

କଟ୍ଟକ
୩୪୨୯୪ } (S.d.) N. K. DASS,
Joint Inspector of Schools
ଓରିସ୍ତା.

ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଁ ।

ବାବୁ କୃଷ୍ଣଟିଳୀ ମାହାତ୍ରି ଗୋପ ବକ୍ତା । ୧୯୫୦

” ରଘେନ୍ଦ୍ରସାହି ହିଂର କଠକ । ”

” ନାରୀଦୂର ଲାଦୁକ । ”

” ସହାନୁଦିବେହେର । ”

୩୦୪୬

ବାବୁ କୃତ୍ସମ୍ପଦ ନାହାନ୍ତି ଗୋପ ବକ୍ଷୀ ୫ ୧୯
 , ରଣେଶପ୍ରସାଦ ହିଂସ କଟ୍ଟବ , ୫ ୧୯
 , ନାରୀଦୂର ଜାଦୁକ „ „ ୫ ୧୯
 ସମ୍ବଲପଥେଶ୍ୱର „ „ ୫ ୧୯

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४८७

ଭାବୁରଙ୍ଗ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦେଶ ମହିନା । ମୁ ।

୩୨ ଶବ୍ଦ

ଅଗ୍ରିମ କାଷ୍ଟିକ ମଳ୍ଲ ୫୫
କର୍ଣ୍ଣାନ୍ଦେମୁଳ୍ଲ ଦେଲେ କର୍ଣ୍ଣକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ଧାଇ ତାହିମାସୁଲ୍ଲ ୫୯୫୦

ଅମ୍ବେନେ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଅବଶର୍ଷେଳୁ
ଯେ ଜୀବକୁ ଏ, ମାନସନ ସାହେବ ପୁଣ୍ୟ
କଲେକ୍ଟର ହୋଇ ଥୟଥିବାରୁ । ମାନସନ
ସାହେବ ଡେଟାର ପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଭାବାକ
ଅଭ୍ୟାସମାନ ଏଠା ଲୋକେ ବିସ୍ମୟ ହେଉ
ନାହାନ୍ତି । ବିଶେଷ ସେ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଖୋରଧାରେ
ବହୁତ ଦିନ କର୍ମ କରିଥିବାରୁ ସେଠା ଲୋକ-
ମନେ ଭାବାଙ୍କୁ ପ୍ରୀତିପଦ୍ମକ ଗ୍ରହଣ କରିବେ
କମିଶନର ସାହେବ ଡେଟାର ସରୁଖା ଦାକିମ-
ନ ରେତୁ ଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାକୁ ମୁଖ୍ୟ
କେବଳ ଅସିବାର ବନ ଦେଲା । କମିଶନର
ମାତ୍ରବେବ ପ୍ରଥମେ ଜୀବକୁ ଫୁଲିନସଙ୍କ ଢାଇ
ପ୍ରଥମେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ମୂରିଣି-
ତାବାଦର ଏକଟି ଜଙ୍ଗ ନିୟମକୁ ହୋଇଥିବାରୁ
ଆସି ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଫୁଲିନସ ସାହେବଙ୍କ
ଉପରେ ପୁଣ୍ୟ କିମ୍ବା ଲେବକର ବଜ୍ର ଲୋହ
ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ ଘେଷିଥିଲେ ଅହୁର ଆନ-
ନର କାରଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଅଛି । ଏଥରେ ସେ ସମସ୍ତ ନିୟମରେ ଶୁଦ୍ଧମା-
ନକୁ ଶିଖା କରିବାକୁ ହେବ ଭାବା ବାହୁଳ୍ୟ
ବୁଝେ ଲେଖାଅଛି । ଉତ୍ତଳଭାବରେ ଶିଖା ଦିଆ
ଯିବାର ନୟମ ହୋଇଥିବାରୁ ଯାହାର ଜାଗ
ନେଥି ଶିଖା କରି ପାରିବ ମତ୍ତୁ ମାରିନର କମା
ଦେଶୀୟ ଶୃଙ୍ଖଳର ପରିଷାରେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା
ଉତ୍ତାଣ୍ଡ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ବୃକ୍ଷର ହେବ ନାହିଁ
ଏ ନିୟମଟି ମଥ ଭଲ ହୋଇଥାଛି । କମିଶନର
ସାବେବ ଏପର ବିଜ୍ଞାପନ କେବଳ ସରକାରୀ
ଗଙ୍ଗଟରେ ଦେଇ ଭୁଲ ହୋଇ ରହିଲେ
ଭଲ ନୁହଇ ଅପର ସମ୍ପଦପତ୍ରସବ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ
କରଇଥାନ୍ତେ କାରଣ ଭାବାଙ୍କ ଗଙ୍ଗଟ ଅଛି
ଅଚଳେକେ ପଢିନି ।

କୋର୍ଟପିଧ ଶ୍ଵାମୀ ଦୁଇକଣ୍ଠା ପୂର୍ବକ ବ୍ୟବ-
ହାର ଅଥବା କାହିଁନେବା ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ
ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ ଚଲନିଲିଇ ନିଧିମ ପ୍ରଗତି
କରିଥିଲାମି । ଯଥା:-

ବିଶେଷରୂପେ ଷମତା ପାଇଥିବା ଅମଲ ଭାବ
କୌଣସି ଅମଲ ଶ୍ଵାମୀ ବନ୍ଦୁ କିମା ଖରଦ
କରିବ ନାହିଁ କିମା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ
ଶ୍ଵାମ ଖରଦ ସକାଗେ ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବ
ନାହିଁ । କୌଣସି ଅମଳଠାରୁ ନଥ ରୁହିନେବା
ସମୟରେ ମହାବିଜର କତ୍ରବ୍ୟ ସେ ନଥର
ପେତେ କାଗଜରେ ଶ୍ଵାମ ଲଗିବାର ପ୍ରେସ୍ଟ୍-
କିନ ସେବମୟରେ ଥାରୁମରେ ଶ୍ଵାମ ଅଛି କି

ନାହିଁ ଏକଥା ଉତ୍ତମଗୁପେ ଦୂରିନେବ ଏବଂ
କୋସି କାଗଜରେ ଲାଗିଥିବା ଖ୍ଳାଙ୍ଗରେ କୃତିମଃ
ଗାର ବିହୁ ଚିତ୍ର ଅଛୁ କି ନାହିଁ ଦେଖିବ ଓ
ବିହୁ ଉଣ୍ଠା କି ସନ୍ଦେହ ଜାଣିଲେ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର
ଛାହା ଜଣାଇବ । କୋସି ଅମନ୍ତ ଯିମାରେ
ଥିବା ନଥୁରେ ଯେତେ ଖ୍ଳାଙ୍ଗ ଥିବ ତହିଁର
ମଲ୍ୟ ଧାର ସେ ମାୟାପ୍ରତ୍ତି ରହିବ । ଓ ଏବିଷ-
ସ୍ତିରେ ନ ଜାଣିବା ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାଦ କେଇ ଶୁଣା ଯିବ
ନାହିଁ । ଜିଲ୍ଲାର ହାତମାନେ ଫଳକଦାରୀ ଓ
ସୁଲିଷ ମହିକୁମାରେ ଏହି ନିମ୍ନମ ପ୍ରତଳିତ
କରୁଇବେ । କଟକ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ କୋର୍ଟିଷ
ରେଖାରୁ କେତେ ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମିବ ଅବସ୍ଥ
ତହିଁର ବଳ ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶା ଗଜକ ତମ.ବ ଲର ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରଣାଳୀ
ଯେ ମନ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶୁଭକାଂଶୁଙ୍କ ପର ବାଲେଶ୍ଵର ସଂଗାନ୍ଧି
ବାହିକା ଯେ ତହିଁ ପାଇଁ ଦୁଃଖିର ଓ ତାହା
ପଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ଚେଷ୍ଟିତ ଏ
ଦିବସିରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗର ପ୍ରକାଶିତ
ପଢ଼ିବାରେ ସେ ଯେଉଁ ପରମର୍ଶ କମିଶ୍ଵର
ଧାରେବଳ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାବା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ମନକୁ ବଜ ଘେନୁ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଏହି କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଜକାଳ ରକ୍ତାଳ କଟେ
ଭାବରେ ପୋଲିଟିକଲ ଏକାଧିକାରୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଡିକ ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ ରହ

ନକରମାସ ତା ୨ ରଖିର ତେଣ୍ଟାଗଜେଟରେ
ଶୁଣୁଥିବା କମିଶନର ସାହେବଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବି-
ଆପନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ! ରାଜାପନର ମର୍ମ
ଏହି ସେ ଜରବ ଉଦ୍‌ଯାଦ ଶିଖା ନମିତ୍ କହି-
ଲାରେ ଯେଉଁ ବଦ୍ୟାଳୟ ପିଟା ଯିବା ଲାଗି
ବଚାରିମେହି ବଜାଳ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଧେହି
ବନ୍ଦାଳପ କଠକ କଲେଜରେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ

ଦୋହିଲେ ମାସକୁ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ବେଳନରେ
ଜୀ ଶା ସହକାର ପ୍ଯାପରିଷ୍ଟେଣ୍ଡ୍ରେଞ୍ଚ ଗତଜାତ
ପାଇଁ ମୟକ୍ତ ହେଉଥିଲା । ଏକଥିଲା ଏହିକାର
କର୍ମଗୁରୁ ଶାଶ ଗତଜାତର ଭାବ ପାଇବେ ଓ
ପର୍ଯ୍ୟାୟ କମେ ଭୁଲ୍‌ ଦେବାନ ଓ କେବର୍ତ୍ତାର
କର୍ମ କରିବେ । ଶକାମାନଙ୍କୁ ଆହୁ ପୁଅକୁ
ଦେବାନ ରଖିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ କେବଳ
ଦେବାନଙ୍କୁ ଯେତେ ନେହଜ ଘଅନ୍ତେ ସର-
କାରରେ ଭାବା ଜମା କରିବେ ଓ ଉକ୍ତ
କର୍ମଗୁରମାନେ ସେହିଟକାରୁ ବେଳନ ପାଇବେ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ କମିଶ୍ନ୍ରରସାହେବ
ସେବେ ଉପର ଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମନୋମାର
କରନ୍ତି ତେବେ ଉକ୍ତ କର୍ମଗୁରଙ୍କର ଉପାୟ
‘ଗତଜାତ ପଟୁଆର’ ଦେଲେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ହେବ
ସେହିଲେ ସମ୍ମାନ କମିଶ୍ନ୍ରର ଓ ସଂବାଦ ବାହିକା
ଦିବୟ ପଟୁଆରଙ୍କ ପରିପାତ ସେହିଲେ ଉକ୍ତ
ନାମଟି ସେ ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରାଚିକର ହେବ ଏଥରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏହି ନାମଟି ସଂବାଦ ବାହିକା
ଲେଖିଥିଲେ କେବଳ ଉତ୍ତର ମହିମାରୁ ଉମି-
ଶୁରୁଷାହେବ ଭାବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତା
ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲତ୍ତ ଲିଖନ ସାହେବ ଚକ୍ରମାସ
ବା ୨ ରଖିରେ ବମ୍ପେଇରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ।
ସହି ଘନରେ ଜାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟାର୍ଥନା ନମିତ
ବମ୍ପେଇ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କ କୋଠିରେ ରାଶ
ଭୋଲ୍କ ହୋଇଥିଲା ଓ ବମ୍ପେଇ ପ୍ରଥାନ ସନ୍-
କର୍ମଗ୍ରହିମାନେ ସେଠାରେ ଦୂଷଣ୍ଟ ଥିଲେ ।
କହିଁ ଅରଦନ ଶନିବାର ଲତ୍ତ ଲିଟକ ଏଇ-
ଫିନିଷ୍ଟ୍ରନ ନାମକ ଡକ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାହାଙ୍କ ମର-
ମତ କାରଖାନା, ଭାକଦର, ଉତ୍ତରେଣୀଯୁକ୍ତର
ସାଥୀରୁଣ ଚକ୍ରପାଳିଯୁ ଏବଂ ଗୋଡାଏ ଲୁଗା
ଦୂରିବାର କଳ ଘର ସନ୍ଦର୍ଭନ କଲେ । କଳ-
ଦୂରିକୁ ଅଛି ମନୋଯୋଗପ୍ରବଳ ଦେଖିଲେ
ଏହି କହ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅନେକ କଥା ପଗ୍ନିଲେ ।
ବମ୍ପେଇର ବଣିକ ଓ ଶାନ୍ତକାରମାନେ ଲତ୍ତଙ୍କ
ସହିତ ହେଠିବା କାରିଗ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ସମୟାଭାବରୁ ଜାହାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା କାହିଁ
ଦେଲା ।

ଅପରାହ୍ନ ଦେଖିଲୁ ଯା ଯମଗୁରେ ଲଞ୍ଜ ଲିଟନ
ବଦେଇର ତେଣୁର ଅବ କମର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବରି-
କର୍ମଶର୍ମ ଏହି କମିଟୀରୁ ସାମାଜିକ ଦେଇଥିଲେ ।
ମାତ୍ରେବୁର ନିର୍ମିତ ଲୁଗା ଉପରେ କଷ୍ଟମ

ମୟଳ ଭାତାଇଦେବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ମନ
ଫିଟାଇ ସକ୍ରିକଲେ । ସେ କହିଲେ କି ମେନ୍-
ଲୁଗା ବିମେଲରେ ହେଉଥିବାରୁ ଉହିରେ
ମାଞ୍ଚେଷ୍ଟର ସହି ଅଜୁଆ ଲଗିଥିଲୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ
ମୋଟଲୁଗା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ମାସଲକୁ ନିଷେଧକ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ସେ ସହ୍ୟମାଳଙ୍କ
ଦୂର୍ଖାର ଦେଲେ ଯେ ଗୁରୁତର କଥା ସମସ୍ତର
ମୀମାଂସା ସମୟରେ ଗବଣ୍ମିମେଣ୍ଟ ମାଞ୍ଚେଷ୍ଟରର
ଦ୍ଵିପକାର ପ୍ରତି ତଳ ପଡ଼ୁବେ ନାହିଁ । ରବି-
ବାର ତା ୯ ରଖରେ ଲର୍ଡ ଲିଟକ ବିମେଲରୁ
କଲିକତାରୁ ଯାତା କଲେ ତା ୧୦ ରଖରେ
ଶେଷ ଲିଖିବ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଥିବେ ମାତ୍ର
ସେଠାର ପ୍ରବେଶ ବିବରଣ ଅନ୍ୟ କିଛି ଥିବି
ନାହିଁ । ବିମେଲବାସିମାନେ ଲର୍ଡ ଲିଟଙ୍କ
ଶୁଭଗମନରେ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶକ କୌଣସି ବ-
ଦନାପ୍ରତି ତାହାକୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଲଭ ନର୍ଥବୁକ୍ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ନର୍ଥକୁଳ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ଶାସନ ଭାବ ଦ୍ୱାରା କର ସୁଦେଶକୁ ଯାତ୍ର
କିମୁଥୁରୁଣ୍ଟ ଦୋଲ ଯାହାଙ୍କ ଶାସନ ଚିତ୍ର-
ସୁରଣ୍ୟ କରବା କାରଣ ଗତ ଘନବାର
କଲିକତା ଟାଉନ ହଲରେ ଗୋଟିଏ ସର
ହୋଇଥିଲା । ସାରରେ ଦେଶୀୟ ବିଦେଶୀୟ
ଅନେକ ସମ୍ବାନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଓ
ସମସ୍ତେ ଲଞ୍ଜ ନର୍ଥକୁଳଙ୍କର ଅଧାର ଯତ୍ନ ଏକ
ବାନରେ କାର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ
ସେମନ୍ତ ସୁବିଶ୍ଵର ଦିଦ୍ୟା ଅପରାଧାତିରା ସାଧା-
ରିଖ ହିତକାମନା ଓ ସୁକୋଶଳ ସହକାରେ
ଏ ମହାଦ୍ୱା ଗୁରୁବର୍ଷ କାଳ ଭାବରୁବର୍ଷର
ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ କଲେ ସତରିର
ଏମନ୍ତ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଉଠଇ ନାହିଁ ।
ଯାହାଙ୍କର ଏ ଭିତ୍ତି ପଦରେ ନିୟମକୁ ଦେବାରୁ
ସେମନ୍ତ ଭାବରୁବର୍ଷ ବସିବାର ଶୁଦ୍ଧଗାନ ଭିଦ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ଯାହାଙ୍କର କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ରେ ସେହି-
ପ୍ରାୟ ଥସୀମ ସାଧାରଣ ଦୂଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଥାଏ । ଗତ ଗୁରୁବର୍ଷରେ ଯେତେ ଦିନମ
କାର୍ଯ୍ୟ ସେ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ଯାହା କମ୍ପ୍ରିମାକୁ ଅବ-
ସର ଓ ପ୍ରାନ ନାହିଁ ଫଳତଃ ଯଥା ସମୟରେ
ସେ ସବୁର ନ୍ୟକାଖର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇଥାଏ
ସଂଶେଷରେ ସାରର ଚିର୍କାରଣ କମେ ଥିଲେ
ମନେ କିମୁଥୁରୁଣ୍ଡ ସେ ସବୁର ଆମ୍ବାନ୍ୟମୁକ୍ତ
ସବ୍ୟଦିବସ୍ତୁ କରବା, ଟାକ୍ସର ଭାବ ଲାଗିବା

କରିବା, ବାଣିଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁପ୍ରଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ
କରିବା, ବଙ୍ଗଲାର ଦୂରୀଷରେ ଅସୀମ କୌଣସି
ଓ ଦୟାପଦାଳ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣ
ବଧାଇବା, ଅଚିରିକୁ ବ୍ୟସ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କର
ମନସ୍ତ୍ରୀପ ଜଳ୍ପାଇବା ବିନା ଧୀର ଭାବରେ ସାଧା-
ରିଣ ଭଦ୍ର କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବା ଏବଂ ଶାମତି
ମହାବାଣିକ ପ୍ରଭୁର ବିଜ୍ଞାନ ଗୋପଣା ପଢ଼ିବୁ
ସବ୍ଦା ଲୋକ କରି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଇତ୍ୟାଦି ମହତ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଭାବର ବର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାନ
ମନରେ ଦେଖାପଦ୍ୟମାନ ରହିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ
ଭାବାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡିବ ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର ହେଠିବା ଓ
ଭାବ କରି ପ୍ରସ୍ତରମୟ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିବା
ଭାବାଙ୍କର ଚିରସ୍ତରଣ ନିମିତ୍ତ କଲ୍ପିକାତା ନଗ-
ରରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସଭାରେ ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଥାଏ । ଶେଷ ଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟଟି ସାଧାରଣ
ଦେହଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାହିତ ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ
ଥାଏ ଓ ତାହୁଁ ଧୀର ଉପସ୍ଥିତ କମିଟି ନିୟମିତ
ହୋଇଥାଏ ଯେ କିନ୍ତୁ କମିଟି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ହେବା ସମ୍ଭବ କରି ସଭାର ଭଦ୍ରେଶ୍ୟମନ
କାପ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବେ । ଆମେମାନେ
ଦୂରସା କରୁଁ ଯେ ଏପରି ମହତ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟ
ସ୍ଥାପନ ପାଇବେ ଭାବର ବର୍ଣ୍ଣର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶର
ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଅମ୍ବଲମାନଙ୍କ ରୂପାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅମ୍ବେ ଶଶୁଆରୁ ଯେ କମିଶର ସାହେବଙ୍କ
ଆଦେଶକମେ ଏ ନଗରର କଲେକ୍ଟର ମାଜି-
ପ୍ରେସ୍ଟ ଆପଣା ଅଧୀଳସ୍ତ ଅମଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କିଏ ଉପରମାଣରେ ବ୍ୟାପକ ଅଛି ତହିଁର
ତାଲିକା ସଂଗ୍ରହ କର ପଠାଇଅରୁଣ୍ଟି । ଏ
ଅନୁସବାନଟି ହେବାର ଶାୟିର୍ଯ୍ୟ କି ଥାମ୍ବେ-
ମାନେ କହ ନ ପରୁ କେଉଁ ଅମଲର କେତେ
ସମ୍ଭବ ଅଛି ତହିଁର ଏକଷଣ୍ଟ ତାଲିକା
ବୋର୍ଡରେବନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମାନମେ ପ୍ରକ୍ଷେପକ କିମ୍ବା
କରେଗରେ ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଣର ତାଲିକା
ହେଲେ । ଅତିବକ୍ରିୟାବଳୀ କେତେ ମହିନା
ଅଛି ଏହି ତାଲିକାଖଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ
ଅମଲଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ବାବିମମାନେ ଜାଣି
ପାଇବେ ଓ ବୋଧ ହୁଅର ଯେବେ ଫା-
ହାଳର ସାଥୀରଣ ଅବସ୍ଥା ମନ ଦେଖିବେ
ଦେବେ ପ୍ରାୟ ବେହନକୁହି ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟିକ
ହେବେ । ନୋହିଲେ ବ୍ୟାପକ ତାଲିକା ନେବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ? କେହି ଅବା ଏମନ୍ତ ବିବେ-

ଚିନ୍ମା କରିବେ କି ଅମଲମାନେ ରୂପଗ୍ରହ୍ସ ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନର ଲୋଭ ବଢ଼ିବ
ସୁତରଂ ଲୋକ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଦୂଷି ହେବ କାରଣ
ଅଭିରଳୁ ଉପାୟ ଉନ୍ନ ନିଯୁକ୍ତ ବେଶକରୁ
ମହାଜନଙ୍କୁ ଦେଇ ଆପେ ବହି ରହିବାର କଠିନ
କିନ୍ତୁ ଏ ବିଶ୍ୱରପତି ନିର୍ଦ୍ଦର କର କର୍ମ କଲେ
ଆଗେ ଯେଉଁ ଅମଲମାନେ ବୁଝି ଓ ଘର ରତ୍ନା
ଦି ସ୍ଥାବର ସମ୍ଭାବି ଓ ନଗଦ ଟଙ୍କା ବା ଦେଇ
ଆନର ଜୀବନକୁ କରିଥାନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ କର୍ମରୁ
ବାହାର କରି ଦେବାର ଉପରି । କାରଣ ଏକ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେବେ ବେଶନ ନିଖାଗ୍ରୀ ଦେଲେ ଥପର
ବ୍ୟକ୍ତି ଉହଁଙ୍କୁ ଜୀବ ପିଇ ସମ୍ଭାବି କିମୁଣ୍ଡେ
କଲା ? ରୂପଗ୍ରହ୍ସ ଅମଲ ଦୂଷ ନେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ମାତ୍ର ସମ୍ଭାବିତ ଅମଲ ଦୂଷ ନେଇଥାନ୍ତି ହୁଲ-
ଗୁପେ ଏହି ସୁକ୍ରି ହୋଇଥାରେ । ପ୍ରକରରେ
ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥାରୁ ଯେ ଅନେକ ବିଷୟବସ୍ତୁ
ଅମଲ ଦୂଷ ନେବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ
ରୂପଗ୍ରହ୍ସ ଅମଲ ଦୂଷର ପାଖ ପଶନ୍ତି କାହିଁ ।
ଏହି ହେତୁରୁ ସମ୍ଭାବି ବା ରୂପର ତାନିକା
ଦେଖି ଅମଲ ଉପରେ କୋପଦୃଷ୍ଟି କରିବାର
ଦ୍ରବ୍ୟ ନୁହଇ । ଯେବେ ପିନାଲକୋଡ଼ର ବିଧି
ଉପରେ ଦୂଷ ନବାରଣ ପରିଶରେ ହାବମମାନେ
ଅଧିକା ବିଧି କିଛି କରିବାକୁ ବାଞ୍ଚା ରଖନ୍ତି
ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମଲର ଅବସ୍ଥା ଗୋପନ-
ଗୁପେ ଅନୁସାରନ କରି ଦେଖନ୍ତି ତାହା ଦେଲେ
ଯେମନ୍ତ କେବେହାନ୍ତିଏ ଏପର ଅମଲ ମିଳିବେ
ଯେ କୋଣରେ ଅନିର୍ବାୟ୍ୟ କାରଣରୁ ସେମାନେ
ରୂପଗ୍ରହ୍ସ ହୋଇଥିଲେହେ ତାହାରଠାରୁ ପର-
ସାଠିଏ ଦୂଷ ନିଅଣ୍ଟ ନାହିଁ ରେମନ୍ତ ଆହୁ
କେତେବୁନ୍ଦରୁ ଯେଉଁସବକ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଯାଇ-
ଅଛି ଉହଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୁଅଇ ଯେ ଦୂଷ ନେବା
ଓ ରୂପ ନେବା ସଙ୍ଗେ ଦୂଷର ପ୍ରଗାଢ଼ ସମ୍ଭବ ଅଛି ।
ଯେହେତୁ ବିନା ଦୂଷରେ କେହି ଅମଲ ଆପେ
ବଢ଼ିଲେବ ହେବାର ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ । ରୂପ-
ଗ୍ରହ୍ସ ଅମଲ ଦୂଷ ନେଲେ ପୁକା ଅଧିକ ପାଏ
ନାହିଁ କାରଣ ଅନେକ ମାମଲରକାର ତାହାର
ମହାଜନ ବା ମହାଜନର ଲୋକ ଓ ଅପର
ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ନିଏ ଅଛି ପରମାଣରେ ତୁପ୍ତ
ହୁଅଇ କାରଣ ଦଶ ମନ ଥିବାରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ପରି
କିଛି ପାଇଲେ ସନ୍ତୋଷ ହୁଅଇ । ବଢ଼ିଲେବ
ଅମଲର ଶାତ ଆନପରି ଏମନ୍ତ ଅମଲ ଯେ

ସୁଖ ନିଏ ତାହାର ସୁଖ ଏବଂ ବଣଗ୍ରସ୍ତ ଅମଲ
ଯେବେ ମହାଜନର ଖାତର କରିବାର ବୋ-
ଲମ୍ବାଏ ରେବେ ବିଷୟବ୍ୟକ୍ତ ଅମଲ ତାହାର
ଅଧିକ ଖାତର କରଇ କାରଣ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି
ଜାଣେ ସେ ଅସଲ ସୁଧ କିଛି ଯିବ ନାହିଁ
କେବଳ ଅବସର ପାଇବାର ଆଶା ରିଞ୍ଜେ ମାତ୍ର
ଶେଷଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତି ନଗଦ ଲାଇ ପାଇବାର
ଭରସା ରଖଇ ଓ ସେ ସେମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ
ତେମନ୍ତ ଦେବାକୁ ସମ୍ମ ଥିବାରୁ ତାହାର
ସେପରି ଖାତର ହୁଅଇ । ଶେଷକଥା ଏହି କି
ଯେତେପରିକାରରେ ଆମ୍ବୋମାନେ ରୁହୁ ଅଛୁ ରୁହୁ
ଗ୍ରସ୍ତ ଅମଲଙ୍କଦାର ବିଷୟବ୍ୟକ୍ତ ଅମଲଙ୍କଠାରୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେମେକର ଅଧିକ ଅନୁଷ୍ଠାର ସମ୍ବାଦନା
ନାହିଁ ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ଅଛି ? ଯେବେ ଏମନ୍ତ
ବିଧ ହୁଅଇ ସେ କୌଣସି ଅମଲ ବଣଗ୍ରସ୍ତ
ହେଲେ ତାହାକୁ ଗୁକରିରୁ ବାହର କରି ଦିଆ
ଯିବ ତେବେ ତଢାର ପୁଷ୍ପ ନିବାରଣ ନ ହୋଇ
ବରଂ ବୁଝି ହେବ । ଏବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଝଙ୍କର ଯେଉଁ ନିଷ୍ଠମ ପ୍ରତଳିତ ଅଛି ତାହା
ପ୍ରତର ଅଟଇ ଓ ଚାହିଁ ରୁ ଅଧିକ କିଛି ପ୍ରୟୋ-
ଜନ ନାହିଁ । କମିଶ୍ନର ସାହେବ ଯେବେ ର୍ବା-
ଗ୍ରସ୍ତ ଅମଲଙ୍କ ତାଲିକା ନେଇ ନିଷ୍ଠିତ ନ ବସି
ଅମଲମାନେ କି କି କାରଣରୁ ବଣଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି
ଓ ତାହା କରୁଥେ ନିବାରଣ ହୋଇପାରେ
ଏଥର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ
ଏକାବେଳକେ ଏକ ମହି ସଜଳୀପୁ ଓ ସାମା-
ଜଙ୍ଗକ ଉପକାର ସାଧର ହୁଅନ୍ତା । ଆମ୍ବୋମାନେ
ନଥ ଏଥର ଚିନ୍ତାରେ ରହିଲୁ । ବାରାନ୍ଦରେ
ଦୂର ଗୁର କଥା କହିବାର ମାନସ ରଖି ।

ସାଧୃତିକ ସଂବାଦ ।

ଆମୀ ମାସ ତା ୪ ରିଖରେ ଅଣିଷ୍ଟମ ଓ
ତେଷ୍ଠାଟି କଲେକ୍ଟର ଏବଂ ପୁଲିସ ଓ ଅଧିନ୍ମ
ଭାଗର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠମିଳ ଅଧିବର୍ଷୀୟ
ଶାଶ୍ଵତ ଗୁରୁତ ହେବ ବୋଲି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଝ
ଜଙ୍ଗକ ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲା । ଏହି ପଞ୍ଚମା
ତ୍ରାତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କମିଶନର ସାହେବ ପୁଷ୍ପକୁ
ତାମା କରିବାର ପୂର୍ବବର୍ଷ ମାନଙ୍କରେ ଦେଖା
ଇଅଛି ।

ପୁରଜି ଡକାପିତା ମକଦମାର ଆସମିମାନେ
ମଜ୍ଜୁଶା ଓ ଦୌରାରେ ଅଧିକ ସ୍ଥାନର
ରିବାରୁ, କଜଣର ଦଶବରସ ଲେଖୀଏ ଜଣ

କର ପାଞ୍ଚବରସ ଓ ୧୯ଜାନ୍ମ ସାତବରସ
ଲେଖୀଏ କାରବାଘର ଦଶ୍ତାଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା ।
ଆମେମାନେ ପରପୁଷ୍ଟାରେ ସରଦାରର ମୁଦ୍ର
କଥା ଲେଖିଥିଲୁଁ, ଛାବା ତ୍ରୁପ ଅଟଇ । ଦଶ-
ବର୍ଷାୟ ମଧ୍ୟରେ ସରଦାର ଜଣେ ଅଟଇ ।
ଆସମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଗ୍ରହର ପୂର୍ବେ ୧୯ଜାନ୍ମ
ମରିଯାଇଥିଲା ।

ଶୋଭେଥାନା ଉଜ୍ଜଳକାରେ ଗୋଟାଏ ଖୁଣୀ
ହୋଇଥିଲି । ବୁଦ୍ଧିବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ନାବାଲଗ
ଜମିଦାରର ଗୋମୟ । ଜନରବ ନାବାଲଗ
ଜମିଦାରର ମାତାର ସହିତ ଭାବାର ପାପଦୋଷୀ
ଥିଲ ଏହ କାରଣରୁ ସେ ମର ପଡ଼ିଥିଲି ।
ତାଙ୍କୁରଧାତେବ ଲୟ ମାରନା କର ଖୁଣୀ
ହୋଇଥିବାର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଦେଇ ଥିଲାନ୍ତି ।
ଲୟ ଗୋଟାଏ ପାଖରିରୁ ପାଥ୍ୟମାରିଥିଲା ।
ପୁଲିସ ଏବେବେଳେ ମକଦମା ଉଦ୍‌ବ୍ୟା
କରିଥିଲାନି । ବାଲେଶ୍ଵର ସଂ ବାଃ

ଘୋରେ ଥାନା ଭଲକାରେ ଗୋଟିଏ
ଉକ୍ତାୟିତ୍ତ ହୋଇଥିଲ, ୧୯୮୮ ସରକି ଲୋକ
ଉକ୍ତାୟିତ୍ତ ଅପରାଧରେ ଗୁଣ୍ଠାଣ ହୋଇ ଦୌରା
ସୁପୋର୍ଡ ହୋଇଥିଲେ ଦୌରାର ଯୁ ବିଚ-
ରରେ ଖାତ ଦିନ ମିଶଳଖାନା ହେଲ ଉତ୍ତାରେ
ସମସ୍ତେ ଖଲାପ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଜନରବ ୧୯୮୮
ଜାନ୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ଦୋଷୀ ଆର
କେତେଜଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ଥିଲେ । ଏକନ

କଥର ହୁଆଇ ଯେ ବସ୍ତୁରର ସଙ୍ଗା ଶିଥାଇ
 ପଣ୍ଡକର ରଂଗ ଦାକମାଳକୁ ଏହିକଥା
 କହୁ ସାହାୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ କି ତାହାଙ୍କର ପ୍ର-
 ଜାମାନେ ତାହାଙ୍କ ନଥରକୁ ବେଶିରହି ଅଛନ୍ତି
 ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବଧକରବାକୁ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟତ ଅଛନ୍ତି ।
 ଗବ୍ରୀମେଖକ ପନ୍ଥରୁ ସାହାୟ ନମିତ୍ତ ଦୂରକ-
 ଆମ ଦେଶୀ ସିଧାହି ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ଏ ଗୋଲମାଲର ମର୍ମ କିଛି ଜଣାପଦ୍ଧତି ନାହିଁ ।

ବାରଷ୍ଣେରମାନେ ଆପଣା କର୍ମରେ ତୁଟିକଲେ
ଷଷ୍ଠିପୂରଣ ଦେବାର ଦୀପି ହେବେ ଏହି ମର୍-
ରେ ଗୋଟିଏ ଅଜନେର ପାଣୁଲପି ପାର୍ଶ୍ଵମେଷ୍ଵର
ଭାବେ ଅଗର ହୋଇଥାଛି । ସେବେ ବାରଷ୍ଣେ-
ରମାରେ ନାଲଖ କରି ଆପଣା ଫିର ଆଦାୟ
କରିବେ କେବେ କର୍ମରେ ତୁଟିକଲେ କାହାକି
ଏ ଷଷ୍ଠିପୂରଣର ଦୀପି ନ ହେବେ । ଏନ୍ଧୁ-
ଟି ସର୍ବତାରେ ପ୍ରତିକଳ ହେଲେ ହଲ ହେବ ।

ବାଙ୍ଗଭାରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରିଆଟରେ
କାଶ କରଥାଲନ୍ତି କ ଓଳାଉଠା ଘେଗର ଭାଷା
ଦୂର୍ଭବ ସେଠାରେ ହୋଇଥାଇଁ ଓ ଦି ୧୯ ନ

ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଲୋକ ମରି ପଡ଼ିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଫରଜଦାତା ଓ ଅଦ୍ୟାତ୍ମି କରେଇମାନ ବନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲା ।

ତଳିତମୀସ ରା ୧୦ ଶିଖରେ ଥାରୁ ଚିନିକଣ
ବଜାଲୀ ବିଲ୍ଲଟକୁ ପଢ଼ିବା ସକାଶେ ଯାତ୍ରା କର-
ଥିବେ । ଏକଜଣ ବାରଷ୍ଟର ହେବା ଓ ଦୂର-
କଣ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ରପଢ଼ିବା ଧୀର ଯାଉଥିଲା ।

କଲିକତା ହାଇକୋର୍ଡର ଜଙ୍ଗ ପିଆର ସା-
ଦେବ କର୍ମଧୟାଗ କର ସୁଦେଶକୁ ଯାଉଥାଏନ୍ତି ।
ଏହା ବଜ ଦଂଖର ବିଶ୍ୱ ଅଟିଲ କାରଣ ଭା-
ଦାଙ୍କ ପର ସାଧୀନ ସଦବିଶ୍ୱରକ ଦୂରତ ଅଟିଲ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟକୁ ତଳାଲିଶିତ ସବଦ ଗୁଡ଼କ
ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧିକଳୁ ଯଥା— ମାନ୍ଦାଇର ଏନ୍ଦୁବାରୀ
ମାନ୍ଦୁମ ଗଢି ଜନର୍ତ୍ତା ମାସରେ ଇଂଣ୍ଟରେ
ବାରଷ୍ଟର ଶ୍ରେଣୀରୁକୁ ହୋଇ ସଦେଶକୁ ଫେ-
ର ଅସୁଅଛନ୍ତି । କେମ୍ବିଜ ନଗରରେ ରାଜନୀ-
ରାଧା ମିତ୍ର ଓ ନନ୍ଦଲାଲ ଦେ ବି, ଏ, ଉପାଧ
ଧାରଅଛନ୍ତି ଓ ଲକ୍ଷ୍ମନର ଏକ କାଲେକରେ
କାବାସିଯେ, ବାଦସବାବ ଉଚ୍ଚପଣ୍ଡାରେ
ଉଦ୍ବିଦ୍ଧ ହୋଇ ପାରବୋବିକ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଲେଖନକୁ ଶବ୍ଦର ଅଳ୍ପ ଦେଉଥିଲୁ କୌଣସିଥିବସ୍ତାରେ କରିବିମାନେ ଜେଲଖାନାରୁ
ବାହାରକ ଅସିବାକ ଅନମର ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଭାବିତବସ୍ତରେ ଘୋଡ଼ାଦୌତ କ୍ଷିତିଆ ଏଣି-
କି ଉଗ୍ରା ପଢ଼ିବାରୁ କେହି ସମ୍ମଦକ ଖେଳ
କରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଥଗଠାରୁ ଏଣିକି ବ-
ହୁବ ଲୋକ ବିବାହ କରିବାରୁ ପାଇବାରୁକ ଚି-
ନ୍ତା ଓ ଶର୍ତ୍ତର ବନୋବସ୍ତ ହେଉଛୁ କିତାରୁ
ବିମୁଖ ହେଉଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ବିଲୁଚଙ୍ଗ ଯିବାର ଯୁବଧୀ
ହେବାରୁ ମଧ୍ୟ ଘୋଡ଼ାରୁ ଯାଇ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ
ବିସ୍ତର ଅମୋଦ ପାଇବାରୁ ଏଠାରେ କିନ୍ତୁ
କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବାସ୍ତବ କାରଣ ଏହି ଯେ
ଧୂମପାଥ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ରରେ ବସି-
ବା ଉଠିବାର ଯୁଗୋଗ ନ ଥିବାରୁ ଏବୁ ପରା-
ମର୍ଗ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଦିନକୁ ଦିନ କାଳ
ଦୁଃଖ ହୋଇ ଆସିଥିଲା ।

ପ୍ରେସର ପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାସୁର ଉତ୍ତଳପିଙ୍କା ପଞ୍ଚାଦକ
ମହାଶୟ ମାନ୍ୟବରେଣ ।
ସହିତ୍ୟ କରେନ୍ତି ।

ପକ୍ଷାହେ ମହାରଦ୍ଵୀ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କରନ୍ଦାଥ
ମହାପ୍ରତ୍ୱରୁଷ ବୃଥାରୁ ଅମ୍ବ ହସ୍ତରେ ଗଣେ

ତରମାଳା ପୁସ୍ତକ ପଢିବାରେ ଜାହା ପାଠ କର
ଯେ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେଖ ଲାଭ କଲୁଁ ଜାହା
ଲେଖିବାର ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମା ଦେଖଇ ପୁସ୍ତକର
ଅଭିଭ ଯେ ଥିଲା ଜାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଇତିକା
ପ୍ରଭୁର ଭାଷାରେ ତରର ପୁସ୍ତକମାର ଥିଲା
ଉଚ୍ଛଵରେ ଜାହା ନ ଥିବାରୁ ଗ୍ରାସ୍ତ ଗ୍ରା ଗ୍ରା
ଦ୍ୱାରା ଉପିଲେଶ୍ଵର ଦିଦ୍ୟାତ୍ମିକାର ଜନମର୍ମ ସେ ଅଭିଭ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ସକାଗେ ଏ ପୁସ୍ତକରୁ ସଂଗ୍ରହ
କରିଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅମୃତ ବିବେଦନ ଗ୍ରାସ୍ତ କିଏଣ୍ଟ ଜନମଧେକର
ମହାଗ୍ରୂହ ଅଛିଗ୍ରୂହ ଏ ପୁସ୍ତକ ସକାଗେ ଜ୍ଞାନ
ନିରୂପଣ କରନ୍ତି । ଜାହା ନ ହେଲେ ଏମନ୍ତ
ଉପକାରୀ ପୁସ୍ତକର ରଚନା ବଥା ହେବ ।

ଭବୁ ସୁପ୍ରବର ପେଟିକା ଭଲେ ଖଣ୍ଡେ
ଭଙ୍ଗଜୀ ଲେଖୋ ଦେଖି କର ବିଶ୍ୱମୃ ଜୀବ
ହୋଇଥିଲା । ପରନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ କରିବାରେ
ଜାହା ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷ ହୋଇଅଛି । ନ ହେବ ବିଧି
ଏହିରୁଥ ସ୍ମୃତିକରି ଶାସ୍ତ୍ର ବନ୍ଦିମନର ସାହେ-
ବଳୁ ସଂପ୍ରଦାନ କରିବାର ଉପସ୍ଥିତ ! ନ
ହେଲେ କି ବନ୍ଦିମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଛଳରୁ ଦେଶାନ୍ତର
ରତ ହୋଇଅଛି ? ହାୟ ! ହାୟ ! ହେ ଉଚ୍ଛଳ
ବନ୍ଦିମାନେ ଭୂମ୍ବ କପାଳରେ ଗେଷ ଏହି ଥିଲା
ମାରିବେଳର କାବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଅକ୍ଷୟକୁମାରଙ୍କର
ଦାର୍ଶନିକ ପୁଷ୍ଟିକ ସମ୍ବଦ୍ୟ ପ୍ରତିଭାବେ ତିରମାଳା
ପାଠ କରି ତିର ମେଲାଇବାକ ଶିକ୍ଷା କର ।

କଟକ } କିମ୍ବଚିତ୍ତ
୨୫୩୭୭ } ଯଥାର୍ଥ ଦେଶହିତେ ଶାଜନସ୍ୟ

ମହାପଦ୍ମ

ଅମ୍ବେ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ଅପରଙ୍ଗ ପାଠକ-
ବୁନ୍ଦକର ଗୋରର ଚରିବାକୁ ଅଛିଲାଏ
ବରିଅଛୁ । ତାହା ଅପର ସୀମ୍ବ କରିବାକୁ
ପଢ଼ିବାର ଏକାଂଗରେ ପ୍ରକାଶ କର ଆମ୍ବକୁ
ଚରିବାଯୁଥ ବରିବେ । ଗ୍ରୟାଫ ବରକୁପାରକ
ଶୁଦ୍ଧିଗମକୋଣିଲାଙ୍ଘେ ଯେଉଁ ମହାରାଜାନାନେ
କଲିବରା ରକ୍ତଧାନୀକୁ ସମାଧାନନ ରହିଥିଲେ
ତନ୍ମରେ କାଣ୍ଡାର ଓ ତନ୍ମ ଉଚ୍ଚପୁ ରକ୍ତଧାନୀ
ପରି ଗ୍ରୟାଫ ରଖେଇ ବିଠି ମହୋଦୟ

କରିବାର ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପାଇଁ ଗ୍ରାମବାସୀ ପଣ୍ଡିତ-
ମାନୁଷ ସମାଜର ପୂର୍ବକ ଏହି ମହିଳା ସବୁ
ଅସୁଧେଶନ କରିଥିଲେ । ବିନ୍ଦୁ ଏହା ଉଚ୍ଛଳାୟ
ପଣ୍ଡିତ ମନୁଷ୍ୟର ଗତର ବସନ୍ତ ଅଚ୍ଛି ଯେ
ଗ୍ରାମେ ବିବାହ ପଣ୍ଡିତର ଶ୍ରୀମତୀ ମର୍ତ୍ତିଗୋପ

ମହାପାତ୍ର ମହାପଦ୍ମ ଉଚ୍ଚରେ ସଙ୍ଗଗନ୍ଧ ପାହା
କରୁଥିଲେ ।

ଏ ମହାଶୟ ଏକ ଖଂଗୁଳ ବକ୍ରଗାଢାର
ମହାଗୁଜାଙ୍କର ମନୋଭବ ପ୍ରକାଶ ଘରସବ
ଆମହିତ ବର୍ଦ୍ଦମାନଙ୍କୁ ସୁଧ୍ୱରେ ଶାଲ ଓ
ସୁର୍ମୁଦ୍ରା ପ୍ରଦାନକର ବିଶ୍ୱାସ ଦିଲେ । ଉପରିମଳୀ
ମଝ ବିଲବଜାବିଦାମୀ ଶାସ୍ତ୍ର ବାବୁ ଶ୍ରମକରନ୍ତି
ଯୋଗ୍ବ୍ୟାପ ମହୋଦୟଙ୍କର ପୁରୀ ଧନୀମନରେ
ମଝ ଦଠାରେ ଏକ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । କୁର୍ମଜେ
ମଝ ଡକୁ ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟ ଅର୍ପଣ ହୋଇ
ସଙ୍ଗର ବାର୍ଯ୍ୟ ନିଳାହ ବରଥିଲେ । କାହା
ମହୋଦୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଯଥୋଚିତ ସହାଯ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

କସବିତ୍ର ପୁରୁଷୋତ୍ତମାମବିଲେ

ବିଜ୍ଞାପନ

ପୁସ୍ତକ ମନ୍ତ୍ରର ହେଲାରୁ ଶିଳ୍ପକାର ଯେବେ
ପୁସ୍ତକର ସବୁ ଏକାଦେଖିବେ ଜାଣିଦେଇବୁ କିନ୍ତୁ
ଦିଅନ୍ତି ଅଥବା କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେବେ ଯେଉଁ ସମୟ
କିର୍ଦ୍ଦିକୁ କରନ୍ତି ସେହି ସମୟରେ କୁପାଇ ଯେବେ
ମୂଲ୍ୟରେ ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଯାବେବୁ
ମହୋନାତ ବରନ୍ତି ସେମୂଳରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ
ବନ୍ଧୁ ପୁଅନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ସେ ପୁରସ୍କାର
ପାଇବେ । ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପଦ ଉପିଲେ ରେବେ
ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିବେ ଏବଥା ମଧ୍ୟ କେବେ-
ସଠାନକେ ।

91st Oct 1925 } (Sd.) N. K. DASS,
Joint Inspector of Schools
Orissa

ଅମ୍ବ ପୁଣୀରଥକା ଚନ୍ଦମାତା ପୁଣୀରଜେ
ଆସୁଛ ସାଗର ଘରକଳର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ଚାଲ
ସିବାକୁ ସେ ସୁପ୍ରକଟଷ୍ଟ ଦିନ୍ତମ୍ଭ ହେଲାପରେ
ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯାଇ ଯାହା ମିଳିବ ତହିଁରୁ ଯଥେ
ତାହାକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ସ୍ଵାକ୍ଷାର କରୁଥାଏ ।
୧୨,୪୧୭ ଶ୍ରୀ ବପିନେଶ୍ୱର

ନନ୍ଦପାତ୍ର :
ଏହି ଉତ୍ସବକାଳୀ ସହରକଟକ ବିବା
ଯାଦଙ୍ଗାର ବେଳେ ପ୍ରିୟାଙ୍କମାତ୍ରଙ୍କ ଯାମାବଦ୍ୟକେ
ମହିର ଶ୍ରୀ ପରବତ ହେଲା ।

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା

୩୭ ଦେଖ

ଜାଗରଣ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିନା ।

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ ୫୫୫

ଚକର ମାସ ତା ୧୦ ରାତ୍ରି ଶୁଧବାର ଅପାରାନ୍ତକାଳରେ ଭାରତବର୍ଷର ନୃତ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରର ଲତ୍ତ ଲିଙ୍ଗ ସାହେବ ହାବଡା ମୁକାମରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ଓ ସେଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ମୋଷଣାପଥାନ୍ତରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେକେ ତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କର୍ମଚାରୀଙ୍କାନ୍ତରେ ଜାହାଙ୍କ ମାନାବରପଦକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରାପନକୁ ଦେଇ ଅଛିଲେ । ହାବଡା ରେଲେସରଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଟ ଦୂର୍ଧ୍ୱାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ସୁବିଜିତ ହୋଇ ଛାଇ ହୋଇ ମାର୍ଗ ଘରୀ କରୁଥିଲେ ଓ ମଧ୍ୟବଳର ଓ ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କାନ୍ତରେ ଅଗପତ ହୋଇ ମହାମାନ୍ୟଙ୍କ ବର୍ତ୍ତନ ଅଗପତରେ ଯଥା ବିଦ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ ବଳନ ଏ ଶାଶ୍ଵତ ସମୟରେ ମହାମାନ୍ୟ ବଜାର ଭାବରେ ଉପବେଶନ ପ୍ରଦକ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଉପବେଶନ କଲେ ଓ ଉକ୍ତ ବିଷୟର ମୋଷଣାପଥ ଭାବରେ ଉପତ୍ତି ହେଲା । ତହିଁତାରୁ ଉପତ୍ତି ଥିବା ପାଇଁ ହେଲା । କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ମହାମାନ୍ୟଙ୍କ ଓ ହୃଦ୍ୟାନ୍ତଙ୍କ ସହିତ ମହାମାନ୍ୟଙ୍କ ପରିଚାରର ପରିଚୟ ଓ ଆଳାପ ହେଲା ଓ ପରିଚାରର ସେବରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗେନ୍ଟିଏ କଲୁଗା କରି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବିଦ୍ୟା ଦେଇଲେ । କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଲୁଗା କରିବା କୁଆଗାର ଅଟିଲ ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଲିଙ୍ଗରୁ କଲୁ ଅୟକ କଲୁ ଗୁଣାନ୍ତର ହୁଅଇ କରିବାର ଲେବ; କଲୁଗା ପିଲୁ ଓ ସରଳ ସୁଭାବର ଲେବ; କାରଣ ସେ ଅପଶାର ମନୋବିଦ କିମ୍ବା ଶୁଦ୍ଧର ଏ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି ।

ଜାହାଙ୍କ ବୁନ୍ଦାରୁ ଯଥିଦି ଜାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କୌଗଳର ବିଶେଷ ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ମାସ ଅନେକ ଆମ ହେଉଥାଏ ଯେ ସେ ଅପଶା କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଶେଷରୁ ପ୍ରଦୟକମ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ତହିଁପର ସଥାର୍ଥ ଦୂଷିତ କରି କରିବେ ।

ବସ୍ତୁର ବଜାରର ଗୋଲମାଳ ଅବଶ ନିକାଗ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯୁଲାଟ ଓ ଶୁଭସିଂହମାନ୍ୟ ସେଠାରେ ପତି ଉହାଥାକିନ୍ତି ମାତ୍ର ସୁଧିଦେବ ବି ନାହିଁ କିମ୍ବା ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ପ୍ରକାମାନ୍ତ ଗ୍ରାଙ୍କ ବିଷକରେ ଦେଲିକର ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କ ଦେବାନ ପ୍ରତିକି କରିବାର ଅଭିନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବରୁ ତୁଳିତସ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଲମାଳର ମୂଳ ଏହି ଯେ ଗ୍ରାଙ୍କ ଅପଶା ଏଲାକାର କୌଣସି ଜାନିବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ବାଟରେ କେତେବୁଦ୍ଧି କୋଇଜାଣ୍ଯ ପାହାଡ଼ଧ୍ୟାଲୋକ ଜାହାଙ୍କ ଦେଇ ଜାହାଙ୍କର ଦୂରକଣ କରିବାର କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ କାରଣ ଉକ୍ତ କରିବାର କରିବାର ଜାହାଙ୍କ ଜାମ୍ପାତ୍ ତିକରି ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁଳିଦ୍ୱାରା ଦିତା କରିଥାଏନ୍ତି । ସେମାନେ କହିଲେ କି ଗ୍ରାଙ୍କପ୍ରତି ଜାହାଙ୍କର କିମ୍ବା ଶୁଭମାନ୍ତ ଅବଶ ଦିଶୁ ଦେବେ । ଗ୍ରାଙ୍କ ଜାହାଙ୍କର ଭାବଦେଖି ଭାବ ହୋଇ

ଅପଶା ରଜଥାନ ଜଗଦିଲସୁରକୁ ପଳାଇ ଗତରେ ଲୁହ ରହିଲେ ଏବଂ ବିଶେଷାର ତେଜୁ ପୁଣୀ କମିଶନରଙ୍କ ନିବାରି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଲେଖିବାରୁ ସେ ନାମ ମୂର ପଲାଇନର ଦେବେ କଞ୍ଚାଳ ବିଶେଷ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଏହି ପର ବିଦ୍ୟାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ବିଶୁଦ୍ଧ ଶତାବ୍ଦୀର ବେଳେ ଏପରେ ଜଣା ଯିବ । ବସ୍ତୁର ଗ୍ରାଙ୍କ ଗତଜାତର ଅନେକ ଗ୍ରାଙ୍କ ପର ଅନ୍ତି ବୋଲି କଥିତ ହୁଅଇ । ସେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଭିନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ଅବଶ ଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ବିପଶ୍ଚ ବୋଲିଲେ ଅନ୍ତରୁକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ସେ ଦୁଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରାପନାକୁ ଆପଶା ଆପଶା କରିବାର ବାତରେ ରଜାଥାଏନ୍ତି ଓ ସେମାନେ କେବଳ ଅପଶା ଏବଂ ଉଚାରି କରିବାର ମୋତ୍ତାକୁ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଏହିକାର ଗ୍ରାଙ୍କ ବାତରେ କେବଳ ପ୍ରାଣବତ୍ୟ ଦେବା ଶତ ଅର ସମସ୍ତ କବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ରଜି ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥରେ ପ୍ରକାଳର କଷ୍ଟ ହେବାର ବିଶିଷ୍ଟ ବାତରେ କେବଳ ପ୍ରାଣବତ୍ୟ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନ୍ତ ରଜାବାର କବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କରି ଉପାଯୁ କରିବେ କି ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଗତଜାତରେ ପ୍ରକଳିତ ହୋଇ ପାରିବ ।

ରଜାଗ୍ରହ ଅମ୍ବା ।

ଅମ୍ବେମାନ୍ତ କାହିଁବ ରଜାଗ୍ରହ ହୁଅନ୍ତି

ଗତ ସପ୍ରାହିରେ ପ୍ରସନ୍ନ ଦ୍ଵାମେ ଏକଥା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ନନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବାରୁ ସେ ରିଷ୍ଟ୍‌ପ୍ଲଟରେ ବିହୁ ଲେଖିବାରୁ ମହ ବଳାଇ ଅଛୁଁ ଓ ଜରୁର ଅନୁମନାନ ମଧ୍ୟ କେବେକ କରିଅଛୁଁ । ନେବେ ଦୀପଶ୍ରୀର ନ ହେଲେ ରଣ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଏ ବିଥା ଦମ୍ଭେ ଜାଣନ୍ତି ମାତ୍ର ଭକ୍ତ ଦୀପ ଜାଳା ପ୍ରକାର ଅଠର ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାରୁ ତଥା ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଚକ୍ର ବରିଅଛୁଁ ଯଥା; ଅକ୍ଷୟିକ ଦୀପଶ୍ରୀ ଓ ସାମାଜିକ । ଏପର ଯେବେ ଆଉ ବିହୁ ଦୀପ ଥାଏ ରେବେ ଜାହା ସାମାଜିକବୋଲି ସହିତ ନନ୍ଦରେ ଉଦୟ ହେଉ ନାହିଁ । ଉପର ଲିଖିତ ଲିପିପ୍ରକାର ଦୀପ ହେବୁରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ରତ୍ନଶ୍ରୀ ଦେଖିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଜରୁର ଉଦ୍ଦେଶ ଲାଗୁ । କେହିଁ ଅମଲ ଅବର ଜନିକ ହୋଇ ଜାହା ସବାଗେ ଦେଖିବାରେ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି ଓ ବେହି ବିଜ୍ଞାନ ବରିବା ବା ବେଳିଲ ଉପକାର ବରିବା ଆଗାରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ମୂରିବ ହୋଇ ଜାହାର ମୋକଦମା ଚଳାଇ ଥିଲା । ମୋକଦମାରେ କରିଥିଲେ ଜାହାର ଲାଭ ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ଜରୁର ଖର୍ଚ୍ଚ ସବାଗେ ଯାହା ରଣ କରିଥିଲା ଜାହା ପରିଶୋଧ ହୋଇ ଅଖକା କିଛି ହିଲ ଆନ୍ଦ୍ର ମୋକଦମା ହାରିବାରୁ ଅଥବା ମୋକଦମା କିଣିପୁଣା ଗାରବଠାରୁ ଡନ୍ତିଜାରରେ କିଛି ନ ପାଇବାରୁ ଅପେକ୍ଷା ପାଗରେ ବନ୍ଦ ହେଲା ଏହିପରମାତ୍ମାପୂର୍ବକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅକ୍ଷୟିବଦୀପ ବୋଲୁଁ । ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇ ପାରେ ଯେ ଏପର ଦୀପ ଜାହାର କିମର ଫବେତିହାର ତୁଟିକୁ ଘଟିଥିଲା ଓ ସେ ଅପଣା କ୍ଷମତାର ଅପରିକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବରିବାରୁ କାହିଁକି ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲା ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବେଲେ ଆପଣା ସାନ୍ଧ୍ୟାନ୍ତରେ କିମର କରି ଦେଖିଥିଲା ଯେ ଏଥିରେ ଜାହାର ଅବିଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ରଣ୍ଟୁ ସାଧନ ଦେବ ଓ ପ୍ରଦେଶ କେତେ ଲୋକ ଏହିପର କରି ଧଳ ପାଇଥିବାକୁ ଭେତେବେଳେ ଜାହାର ଅପାଦାନିଜାକୁ ବଢ଼ିକରି ନ ଦେବ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାର ଦୀପରୁ ଅବସ୍ଥିକ କହୁଥାରୁ । ଏପର ଯେତେ ବରିପୋଡ଼ ରେଗ ମୁହରରେ ସାମୟକ କିମାରିଜ ରତ୍ନାକି ନାହାପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥିକ କହିଲା ଅମଲମାନେ ଗରାନ୍ତି ହିଅନ୍ତି ଓ ଏହାକି ଅଳ୍ପବେତନ ବେଳିଲ ନିର୍ଜାନ ରବାହିରେ ଜର୍ତ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିବାରୁ ସହଜରେ କହିଲୁ ମନ୍ତ୍ର ପାଇ ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର । ଏପର

ବିପଦ ଏକା ଅମଲକୁ ଘରେ ଅନ୍ୟ କାହାରୁ
ପଡ଼ଇ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ କହୁନାହିଁ ।
ବାସରେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ସକାଗେ ଏମରୁ ଥିଲୁ
ରେବେ କଷି ଓ ବାଣିଜ୍ୟରେ ଦେଇବେଳେ
ଅୟ ଅୟକ ଓ କେଉଁବେଳେ ଉଣା ହେଉ-
ଅଛି ଓ ସମାଜରେ ଏମାଜକର ବିଶେଷ
ଅଧର ନାହିଁ ବୋଲି ବ୍ୟୁତ ଉଣା ପଡ଼ଇ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏପକାର ବ୍ୟବସାୟିକୁ ଜାହା ବଜା
ବାଧର ହାହିଁ । ଦିନ୍ତ ଅମଲର ଅୟ ଉଣା
ହୋଇପାରେ, କରିବାର ନୁହଇ ଓ ଏହାର
ବ୍ୟୁତ ଅନ୍ୟ ଶୋଇ ଜୋକିବାରୁ ଅୟକ,
ଏହି ହେବୁରୁ ଅମଲ ପ୍ରକାର ଏମରୁ ବିପଦ
ବିଶେଷ ତ୍ୱରିକର ହୁଅଲା ।

ଦେଖି ଅମଲ ଏପରି ଆଚନ୍ତି ଯେ ତୁହା
ତମମିଳିରେ ବା ଅଛିରୁ ମାଦକଦ୍ୱାରିବେଳନ
ଇତ୍ୟାଦି ମନ୍ଦର୍ଥକୃତିରେ ଅପଣା ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଧର୍ମ
ପ୍ରକାର ଦେଇ ସାମାଜିକ ଏରଙ୍ଗର୍ତ୍ତବାରେ
ମଧ୍ୟ ଦିନ କରିବାରୁ ବାପ ହୁଅନ୍ତି ଏପକାର
ମେହଳର ବାଧୀୟ ଅମ୍ବେମାନେ ସଙ୍ଗୟ ଦାୟ
ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିନା ବଲୁ । ଏପକାର ଅମଲମାନେ
ଅପଣା ଦାୟର ପୃଷ୍ଠାବର୍ତ୍ତୀ ଅଧେ ଅଚନ୍ତି ଓ
ଜାହାଙ୍କପୋଇ କେହି ଦୁଃଖିର ହେବେ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ସୁଖର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏପକାର ଅମ-
ଲଙ୍କ ଦଂଖ୍ୟା ଅୟକ ନୁହଇ । ଫଳରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଦେଖିଅଛୁଁ ଯେ
ଅକସ୍ମୀକ ବା ସଙ୍ଗୟ ଦାୟ ହେବୁରୁ ଦିଶଗ୍ରେ
ଦେବା ଅମଲଙ୍କ ଦଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ ଅଟଇ ଓ ଅନ୍ୟର
ଶାନ୍ତରଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ପାଇ ଅମଲମାନେ ଅୟକ
ରମାଣରେ ଏମରୁ ଦାୟକୁ ଅଛାନ କିରୁ-
ଥାନୁ । ଅମଲମାନେ କିମେ ମାଦକାନ
ଦିଲେ ଅତରେ ଏଥରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବାର
ବିଷୟ ଅଛି । ଅସବାହାର ଅମଲ ସାମାଜିକ
ଦାୟରେ ପଞ୍ଚ ଦିଶଗ୍ରେ ହୁଅନ୍ତି ଓ ବେମାଜଙ୍ଗର
ଦ୍ୱାରା ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ଦେଖାଯାଏ ।
ଏପକାର ଲାର୍ଜ ଦେବା ଦାୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ହେବୁ ଶାନ୍ତ ହେଲୁ ଅଗାମୀ ପର୍ବିକାରେ
ଅମଲରେ ଯାହା ବନ୍ଦବ୍ୟ ଅଛି ପ୍ରହାର
ଗର୍ବ ।

ଓଡ଼ିଆ ମାତ୍ରରେ କଲ ସତନ ଓ ହୋଇ
ମନମାନରେ ବିମେତ୍ର ଯେଉଁ ନାଲମାନ ପ୍ରମୁଖ
ହୋଇଥାଏ ବା ହେଉଥାଏ ଜହିଁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
କଳ ୧୮୭୫ । ୨୫ ଦାନବ ବାର୍ଷିକ ବିଜୟପଦ
ଚିତ୍ର ମାସ ତା ୮ ରଖିର ଉଣିଘା ଗଲେଁ

ସଙ୍ଗେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେମାନେ
ପାଠକ ଗୋଚରିତ୍ୟ ଉଳନ୍ତିଷ୍ଠିତ କଷ୍ଟୟମାନ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହଲୁ । ରରଥା ହୃଥର ଏଥରୁ ନାଳ
ସବୁର ସଂଖ୍ୟା ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶରେ ଯେତେ ସ୍ଥାନରେ ନାଲ
ଟ୍ରେନ୍ ହୋଇଅଛି ଉହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାନାଳ
ପ୍ରଧାନ । ବେହାରପ୍ରଦେଶର ସୋନ ନାଲ
ଅକ୍ଷୟ ଗେଷ ହୋଇ କି ଥିବାରୁ ଉହିଁ ର ଫଳା-
ଫଳ ତଣା ପତ୍ର ନାହିଁ ସୁରବାଂ ଓଡ଼ିଶା ନାଲର
କିବରଣମାନ ପ୍ରଥମେ ତେ ବାହୁଦ୍ରବ୍ୟ ବନ୍ଧୁତ
ହେଉଅଛି ।

ଓଡ଼ିଆରେ ଜଳନ୍ତର ହାଲମାନ କରିବ
ହୋଇଥିବା । ଯଥା;—

ବେଦ୍ରାପତ୍ରା ନାଳ, ହାଇଲେବଲ୍ ନାଳ,
ଚାଲଦିଗ୍ରା ଚାଳ ଓ ମାହିଗ୍ରା ନାଳ ଏ ସମସ୍ତ
ଚାଳ କିମ୍ବାରେ ହଜ ୧୯୪ । ୨୫ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଠ ୩୬,୫୫,୧୫,୫୦୪ ୮ଙ୍କା ଝର୍ଣ୍ଣ
ପଥାଇଛି । ଏଥରେ ମୂଳଧନର ସୁଧ ସ୍ଵାବ
ହୋଇ ନାହିଁ । ମୋଟ ସୁଧର ପରୁମାର
୩୭୫,୦୨,୪୭୨ ୮ଙ୍କା ଅଟଇ । ମୂଳଧନ ପ୍ରତି
ଅଜି ସମସ୍ତ ବ୍ୟୁଧ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଳ ମରମତ ଓ
ମହୁମା ଉତ୍ସବ କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସୁଧ ପଥରୁ ଯାଇ-
ଦ୍ୱାରା ଯାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଇ ତାହା କିମ୍ବା
ଯାଇ ବିଜ୍ଞାପନ ବର୍ଷ ପେଷରେ ୨୫୫୫୫୦୦୦ ୮ଙ୍କା
କିଅଣ୍ଡ ହୋଇଥାଇ ଏଥମରୁ ୨୮,୭,୫୫୮ଙ୍କା
ନିଜ ବର୍ଷ ବାବତ୍ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ୧୯୮ ପକ୍ଷ
ବର୍ଷମାନଙ୍କ ବାବତ୍ ଆଟଇ ।

ଗଜ ଛନ୍ଦର୍ଷରେ ସେବୁପ ଥୟ ବ୍ୟା
ହୋଇଅଛି ତହିଁର ଜାଲିବା କିମ୍ବା ଲେଖାଗଲା

୪୩

ଶ୍ରୀସୁକୁ ଜଜବାହେବ ବାଲେପ୍ତରେ ଦୋ-
ଗକର୍ମ ସାର ଗତ ସପ୍ତାହ ଶୁନ୍ଦବାର ଏ ନଗର-
କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କର ଅଛନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଜା ୧୯ ରିଶ ପଛବାର ଅପରି-
ହ ବାଲରେ ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ନର୍ଥ ବୁକ୍ ସାହେବ
କଳବତୀରୁ ବିଲକ୍ଷଣ ଯାଥ କଲେ । ଗବଣ୍ଣିର
କେଜେବଳ ଥିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ଯେ-
ପୂର୍ବ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଥିଲୁ ସେହି ସବୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଯେ-
କେବାଳ ସେ ଭାରତବର୍ଷରେ ଅବସ୍ଥାର କରିବେ
କେଜେବଳ ପ୍ରଦଶିତି ହେବାର ଗବଣ୍ଣିମେଘ
ଦୋଷରୀ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ତାହାଙ୍କ
କଥାକୁ ବାଲରେ ଯଥା ବିହୃତ ସମାଗ୍ରେହ
ହୋଇଥିଲା । ଲଞ୍ଜ ନର୍ଥ ବୁକ୍ ମାନ୍ୟଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭକ
କରି ସରତବର୍ଷରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବେ ।

ବିଲୁଚିରୁ ଅସିଥିବା ଏକ ପଢ଼ିରୁ ହିନ୍ଦୁଷେତ୍ର-
ଅଟ ଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି କି ଶ୍ରାମଳୀ ମହା-
ମଣିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଵର୍ଗ ପୂଜା ଉଚ୍ଚବ ଅବ ଏହିନବରୁ
ଏବ ଜାହାଙ୍କ ସହଧର୍ମୀଙ୍କ ରୁଦ୍ଧିଧାର ସକର୍ମା-
ଲାଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ବୌଦ୍ଧ ମଜାନ୍ତର ଘଟିବାରୁ
ଉଚ୍ଚବ ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ସକାଗେ ସୁଲଭାନ ନାମକ ଜା-
ହାଜର ଅଭ୍ୟଷ ହୋଇ ଭ୍ରମଣ କର-
କାରୁ ବିଲୁଚିରୁ ଯାତ୍ରା ବରୁଆହିଛନ୍ତି ଏବ ଜାହାଙ୍କ
ଭାର୍ଯ୍ୟା ଇଂଲିଙ୍ଗରୁ ରୁଦ୍ଧିଧାକୁ ଯାଉଥାଇନ୍ତି କେ-
ତେକାଳ ଦେଖାରେ ରହିବେ ନିଶ୍ଚିଯ ନାହିଁ ।
କେହି କହିଥାଇନ୍ତି କି ଶିରକାଳ ସକାଗେ
ଶ୍ରଦ୍ଧପଦ ହେବ ମାତ୍ର ଏକଥା ନିଶ୍ଚିଯ ବୋଲି
ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ଏକଥାମାନ ସତ୍ୟ ହେଲେ
କିମ୍ବା ପୃଷ୍ଠର ବିଷ୍ଣୁ ଅଟର ।

ପ୍ରେସ ପତ୍ର ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପାଇବା ସଂକଷିତ ମହାଶ୍ଵର
ପଞ୍ଜାପେ ।

ମହାକବୀ

ପାଲେଖୁର ଅନ୍ତୁଃପାଦ ମଳଗିର ଓ ମୟୁ-
ରିଜଞ୍ଚ ଅନୁରୂପ ଗୋଟିଏ ଶାମରେ ରଘୁନାଥ
ଦୂର୍ଧିନା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଗତ ଚିତ୍ତମାନ
ପଥାବ୍ଧିକାନ୍ତ ଦିନ ଦେଲ ପ୍ରାୟ ଛିନ୍ତା ସମୟରେ
ଆଶମ ଅଛି ମେଘା ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ସେ ଶାମର ନିକଟରୁ ଧାହାଡ଼ରେ
ହଠାତ୍ ପ୍ରାୟଶ୍ରମୀ ପ୍ରାୟ ଏହିପରାର ବାସୁ ଅଗ୍ନି
ସନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ଏହି ଆଜି ମେଘିର
ପାହାଡ଼ ଦ୍ୱାରାମରେ ସେ ବାସୁ ପୂରିବା
ହୋଇ ରଘୁନାଥ ଦେଶରେ ସେ ଶାନ୍ତିରଙ୍ଗୁ
ଅବି ଶାମ ଭିତରେ ପରି ଶାନ୍ତିର ସଙ୍ଗନାମ
ସମ୍ମରିଥିଲା । ସେ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରାୟ ଦିଲକ୍ଷେଣ

ଅୟୁଜନ ହେବ ସେ ଦୂଇଛୋଇ ମଞ୍ଚରେ ଥାବ
ଜୀବିଷପଦାର୍ଥ ବିଛି କାହିଁ; ଘର, ଗର୍ଭ, ଜବଜଳୁ
ସମସ୍ତେ କେଉଁଥେ ପ୍ରରଖାର ହୋଇ ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି ତହିଁ ର ବିଛି ଠିକଣା ନାହିଁ । ବଧରେ
ଥିବା ବଶ୍ୟାଥାଲ୍ପ ବାସ ଜଳୁଓ ସେ ଶ୍ରାନ୍ତ
ମନୁଷ୍ୟ ଅନାଜ ସ୍ଥା ପୁରୁଷ ଆବାଳ ବନ୍ଦ
ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ନେଇ ପାଞ୍ଚଗତ ହେବେ ଏମାନଙ୍କର
ବିନ୍ଦୁମାସ ଚିନ୍ହ ମିଳିବାର ନାହିଁ । ଏବେ
ସାଗାରେ କେବଳ ମାଂସ ଗୁଡ଼ର ଗଦା ହୋଇ-
ଅଛି ବେଉଁଠାରେ ଅବା କେବଳ ଅସ୍ତି ଗୁଡ଼କ
ଜମା ହୋଇଥାଏ, ବେଉଁଠାରେ ଅବା ପାଞ୍ଚ
ସାତିଶ୍ୟା ଶ୍ରୀଣ ଗତାଗତ ଯାଇଥାଏ । ବତ୍ତା
ଗରୁମାନଙ୍କର ଅର ବିଛି କାହିଁ । ସବୁ ପୋଡ଼ି
ଯାଇ ଥୋଣ୍ଡାଦିଶ୍ୟମାନ ତିତା ହୋଇଥାଏ
ଏମନ୍ତ ବି ମେ ଶ୍ରାମରୁ ଗୁରୁତ୍ବେ ମାଟି ଚଳୁ
ଇଠାର କେଇ ଯାଇଥାଏ; ଯେଉଁ କନ୍ଦିମାନ
ଶସ୍ତରକାମେ ହିଲ ହୋଇଥିଲା, ମେଥିର ମଟି
ଯେ ଦେଇ ଅତିରୁ ଯାଇଥାଏ ଆର ବେଦ୍ମରେ
ଶ୍ଵର ହେବ ବି ମା ସନ୍ଦେହ । ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାଲୋକ
ବାପରେ ଯାଉଥିଲ ଦିଲାକୁ ତାହାର ଲୁଗା ଜକ
ଉଠିଲ ସେ ଲୁଗାକୁ ପକାଇ ଦେଇ ମହାରପୁରେ
ଗୋଟିଏ ନିକଟରୁ ଗଛ ଗୁଣ୍ଡ ତିରରେ ପଣି
ଗଲା କେବଳ ତାହାର ଗୋଟିଏ ହାତ ବାହାରକୁ
ଥିଲ ସେ ହାତଟି କେଉଁଥେ ହିତ ଚାଲଗଲା,
ସ୍ଥାଲୋକଟି ଜୀବିତ ଅଧିଳା । ସେ ପବନର ଉତ୍ତର-
ଧାର ବେଳେ ଭୟାନକ ଶବ୍ଦ ଓ ଜର୍ଜନ ହେ-
ଉଥିଲା, କୌବେ ଭୟରେ ପ୍ରଳୟ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବାର କୁଣ୍ଡ ଅନୁମାନ କଲେ; ସେ ବାୟୁ-
ରେ ସେ ବାରେ ନିଶ୍ଚାବ ପକାଇଥାଏ ତାହାର
ବର୍ଣ୍ଣଶାକ ବେହିଠାରେ ପ୍ରାଣଧାର ହୋଇ
ଅଛି । ଭାବରେ ଏବାୟ ତାଲେପୁର ସହର
ଅତିରୁ ଅଧିଳ ନାହିଁ ହୋଇଲେ ସେ କି
ରହ୍ୟାନକ ପ୍ରଳୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ । ତାହା
ଦେଇନାଲୋକ । ଶ୍ରିଅତ୍ମା ମରୁଦ୍ଵିନୀମାନଙ୍କରେ
ଶୁଣ୍ଠିବାୟ କିମେ ଏବି ବାଲ ଦୟା କେଇ ଏବେ
ସାଗାରେ ଦୂର ଗୁରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଉଚିତରେ ଗଦା
ବରଦିଏ, ଏମନ୍ତ ବେଉଁଠାରେ ମୁକରେ ଦ୍ୱାରା
ଯେ ଅବ୍ୟାକୁ ପବନ ଥେବେଇ ପୁରୁଷ
ଶୀରୁ କଇ, ମାତ୍ର, ପକ ପହଞ୍ଚରେ କେଉଁ
ଥେ ଦ୍ୱାରା ନେଇ ଯାଇଥାଏ ମାତ୍ର ଏବୁ
ଧ୍ୟନା କେବେ ବେଉଁଠାରେ ଶୁଣ ନାହିଁ ।
ଏଥର ବାରର କିମ୍ବା ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ;
ବେହି କହିଥାଏ କିମ୍ବା ଯେ ଧାହାଜର କାହାଜର

ଅଭେଦ ଜଙ୍ଗଲରେ ଲାଗିଥିବା ଅନ୍ତରେ ସବୁ
ଜହାଁରେ ଉଚ୍ଚ ମିଶେଗମ ଏକ ମେରୁଆହେବୁରୁ
ଦେଖିବେ ବିଦ୍ୟୁତ ମଧ୍ୟ ମିଶେଇ ହଳ ଦେବୁଯେ
ଅନୁମାନ ବରୁଅଛିନ୍ତି ଏବୁ ଅନୁମାନ ଯତାନ୍ତି
ଅସବର ନୁହେ, ଆଗା ହୁଏ ଏ ପ୍ରକାଟ ବନ୍ଦ
କାଗଜମାନଙ୍କରେ ବାହାରିଲେ ବିଜ୍ଞାନବାଁ
ଲାଘାଁ ଥାହିବଙ୍କ ସବୁ କୋକମାକେ ଏଥର
ବାରଣ ମୁହାର ହେବେ ଓ ନିରୂପଣ କରିବେ ।
ଏଥର ଅଛି ବୃତ୍ତନ୍ତ ସକଳେଷ ଜାଗିଲେ ପରେ
ଜଣାଇଛି ।

ଏବୁପ ଘଟନା କିମ୍ବରେ ଘଟିବାର ଅପରିବ
ନୁହେ ବାରଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଟବାଲରେ ଜାହାର କିମ୍ବରେ
ପାହାଇନାକଙ୍କରେ ବେଳେ ଉଥାଳବ କିମ୍ବା
ଲାଗିଯାଏ ଓ ମଧ୍ୟ ଜାହାର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଯେ ଦିଦ୍ଧିତି ମରୁଦୂମେ ପ୍ରତାରିତ ସେଥିରେ
ଏହାପ ସିଂହାର ଅପରିବ ମେ । ୮୭ ।

ବାଲେଗର } ଅପରାଜିତ ଏକାନ୍ତ ବିଷୟର
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ } ଶ୍ରୀ ସୁଦାମାନଙ୍କ ଲାପକ

ଅଟେ ଉତ୍ତର ଉଚ୍ଚଲ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କିମ୍ବା
ଏହି ପ୍ରତିକାଳୀନ ପ୍ରକାଶର ବିଅବିକାଶ ଯାହାରୁ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆ ଏହି ରଖେ ବିମ୍ବା ଗହି ପାଇଁ
ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁରଙ୍ଗାତ୍ମେବଳ ମନ୍ତ୍ରପୂରାଜାତି ସମ୍ମରଣ

ଯାହାର ପୁସ୍ତକ ବାହେବଙ୍ଗ ନିଜୋଳଙ୍କ
ହେବ ତାକୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।

ପୁସ୍ତକ ମନ୍ତ୍ରର ହେଲାରୁ ଶତ୍ରୁବାଚ ଯେବେ
ପୁସ୍ତକର ସବୁ ଏବାବେଳକେ ଗର୍ଭମେଳୁଛି
ଦିଅନ୍ତି ଅଥବା ବିନୋଧିବାହେବ ଯେଉଁ ସମୟ
କିମ୍ବିନ୍ତି ବରନ୍ତି ସେହି ସମୟରେ କୃତାର ଯେଜେ
ମୂଳରେ ପୁସ୍ତକ କିନ୍ତୁ ବରାବାରୁ ପାହେବ
ମହୋନିତ ବରନ୍ତି ବେଳାରେ କିନ୍ତୁ ବରାବାରୁ
ଦୟତ ଦୁଇନ୍ତି ଭାବା ହେଲେ ଯେ ପୁରୁଷର
ପାଇବେ । ପୁସ୍ତକ ସପ୍ତମ ଶତାବ୍ଦୀରେ କବିଙ୍କିର
ମୂଳରେ କିନ୍ତୁ ବରାବାରେ ଏବା ମହାକବିଙ୍କିର
ପାଇବେ ।

କେବଳ ୨୫୧୯୦ } (S.L.) N. R. Basa,
ଶ୍ରୀ ଜୋଇଟ ଇନ୍‌ସପ୍ଟାର୍ ଅଫ୍ ଶ୍କୁଲସ
ଓରିସ୍ସା.

ମନ୍ଦିରାଳ୍ପି

ମୁନ୍ତଗୀ ରେଣ କାହାର ବଢ଼ିବ କଲାପୀ ୧୫
ଶାଖା ବକା ଦିଲ୍ଲେ ବଜନ୍ମା ୧୬
ଶା ଗୋଧିଲ୍ଲା ବିନନାଥଦାସ ବଜଟକ ୧୭

**ଏହି ଜାହନାରୀଙ୍କ ସହରଳ୍ପକ ଦିନ-
ମାହଙ୍କାର ବୁଝି ପ୍ରିୟିଂକମ୍ପାକଳ ଯତାଳସୁରେ
ମୁହଁ ଓ ପ୍ରଗରିକ ହେଁ ।**

ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖ

ଭାଗେଣ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦେଶ ମହିନା । ମୁ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏତନ ସନ୍ଦେଶପାଳ ଗନ୍ଧବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଲ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୬
ମଧ୍ୟସଲ୍ଲ ପାଇ ଜାକମାସୁଲ୍ଲ ୫୯୫୮

ଗାନ୍ଧିକାମୁଦ୍ରା ମୋହଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏଥିଥିରୁ
ଅମେରିକାଜେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଛହିଁରେ ଆସାମି
ଉପରେ ଏକବର୍ଷ ଦାଗୁବାସ ଓ ଠ ୧୦୦ ଟଙ୍କେ
ଅର୍ଥବ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର କଳ ପାହେବ
ଅଗ୍ରାନ୍ତରେ କେବଳ କରମାସ ବାରିବାସ ଦିଇ
ଦେଇ ଥର ସମସ୍ତ ଦଶୀ କାହିଁ ଦେଲେ । କଳ
ପାହେବକ ବିବେଚନାରେ ଆସାନ୍ତ ଉପରେ
ଅପରାଧ ପାକସ୍ତର ହେଲା ମାତ୍ର ଫର୍ଯ୍ୟାଦ ପକ୍ଷର
କାହା ସମସ୍ତ କହ ନ ଥିବା ଓ ଶବ୍ଦାମାଜେ କିମ୍ବା
ଅଗ୍ରାନ୍ତକ କର୍ଣ୍ଣିନା କରିଥିବାର କଳପାହେବ
ହୁବେଚନ୍ତା କଲେ ଓ ଆସାମି ଗଢ଼ିଆବଗରୁ
ହେଲା କାମାଗଲୁ ହୋଇ ଥଥବା ଯନ୍ତ୍ର କି ଉ-
ଦେବରେ ଛାନ୍ତି ଅପରାଧ କଲ ତାହା ପ୍ରକାଶ
କି ହେବାରୁ ତାହାକୁ କଠିନ ଦିଶ୍ରୂପ ପାଦ ଝାନ
କଲେ ନାହିଁ । ଅମେରିକାଜେ ମଧ୍ୟ ଅନୁମାନ
କରୁ କି ଜାଇ ମହିତର ଅନୁଗେଥରେ ଫର୍ରି-
ପାତ ପ୍ରକାଶ ଦିଅ କହ ନ ଥିବ ଓ ଜହାଁପାଇଁ
ଆହାର ମାନନ୍ତ ବିଶେଷ ଗଲା । କାହିଁ କୁଷ୍ଣଶୂନ୍ୟ
ହେତୁରୁ ଲୋକଙ୍କର କେତେ କଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ !

ମାନ୍ଦୁକ ଏଥିରୟୁମ୍ ଜାମକ ସମ୍ମାନଶବ୍ଦ
ଏହୁବେଳନ ଗେଲେଠ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ଉଣିଶ ଭରତବର୍ଷରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଆମୁଶାନ
ଆହୁର ହୋଇଅଛି । ସେହି ତମ୍ମାଣ୍ଡା ଜଣି
ବାହୀର ବିଶେଷକୁ ଦୂରିଦାନ ଘିର ଅଟଇ ।
ମଞ୍ଚବୁଦ୍ଧର ମିଶାଦିଭାଗର ଅମ୍ବପ ଗୁରୁମ୍ ବା-

ହେବ ସେହି ଦାଳପଥ ଜଣି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ସେଥରୁ କଳନମେଳିଯୁଜ୍ଞ ସର୍ବଯଙ୍କର ବାଲ
କର୍ବାତି ହେଉଥିଲା । ଶାପନ ଯେବେ ପ୍ର-
ବୃତ୍ତ ହୁଏ (ଏହି ଦେବାର ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ)
ତାହା ହେଲେ ସେହି ସର୍ବଯଙ୍କ ଘର୍ଜନୀ ସର୍ବାକ୍ଷା-
ଶୁକ କଳ୍ପନା ଓ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ ହୋ-
ଇଥାହି ମାନବାକୁ ହେବ ଏହି ତାହା ହେଲେ
ଭାଇରେପାଇଁ ପଣ୍ଡିତଗଣକୁଠିକ ମହାଦୂରଜନ
ଯେ ସମୟ କର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଜଦପେଣ୍ଠା ତାହା
ଆହେକ ପୂର୍ବତନ ଅଚ୍ଛଇ ଏହି ଭାଇରଙ୍କରେ
ସାଂଗ୍ରଥମ ମହାକାଳ୍ୟ ଯେ ରାମାୟଣ ତାହାକୁ
ପ୍ରତିକଳିମନେ କର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୁମ୍ଭୁକାଳର ପୁଣୋଭବ
ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ମାନ୍ଦାଜ ଗବର୍ଣ୍�ମେଘ ଗବର୍ଣ୍�ମେଘ ଉତ୍ତିଥାକୁ
ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ବି ଜାଞ୍ଜ୍ଜୋର କିଳର ଏବଂ
ଜାଳୁକରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଗ୍ରାମ ଦାତବ୍ୟକର୍ମ ସବାମେ
ଛିଲୁଗୁପ୍ତ ବାହାଲ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ମାନ୍ଦ-
ଜରର ଦେଖ କିମିତ ଉକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ କିଲାମ
ହୋଇ ସିବାରୁ ଉଚ୍ଚର କୌଣସି ଅଂଶ ଆଉ
ଦାନକାର୍ଯ୍ୟ ଦିଙ୍ଗାକ୍ଷ ସବାଗେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ହାହଁ
ଏଥୁଣ୍ଡାର ମାନ୍ଦାଜ ଗବର୍ଣ୍�ମେଘ ଏ ମୌଜାମା-
ନଳ୍ଲ ଉକାମ ଛିକୁଧିତୁ ଗୋରଜ ଓ ସେ ସବାକୁ
ବାଜିଧାପ୍ର କର ଏଥ ଉପରେ ଫୁଲୁଛିମା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ବିବାନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏଥର
ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ସାଥାରିଗ ଉପକାରିତାର ବାକ

ହୋଇଥିଲ ଜହାଁ ରୁ ସନ୍ଧର୍ଗରୂପେ ସମ୍ବାଧାରଣ
ବଞ୍ଚିଛ ହେବେ ଏତୁ ତାହାଙ୍କ ଇତ୍ତା ନ ହେ-
ବାରୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଯେ ସନ୍ଧର୍ଗ କର
ଆର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେତେ ଅଧି ହେବ ଉକ୍ତ
ସମସ୍ତ ଠଙ୍କା ତାଙ୍କେରିଲାଇ ଶିଖା ଉଦ୍‌ଦିତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ହେବାର କିଥାନ ହେବ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ଇଣ୍ଡିଆ ଏଥରେ କୌଣସି ଆଶୀ
ନ ଦେଇ ଅପଣା ଅଧିନୟ୍ୟ ସମସ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଓ
ପ୍ରଥାନ କମିଶନରଙ୍କୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଯାହା
ଜଳକାରେ ଏପକାର ଘର ଥିବ ସେ ଜହାଁ ର
ଉଦ୍ଦୟ କର ରଗୋର୍ଧ ସଠାଇବେ । ଆମେମାନେ
ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ ବଜପ୍ରଦେଶରେ ସଫାବର୍ତ୍ତ
ଦୂର୍ମ ଦିଲାନ ବେବାର ପ୍ରଥା ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଅନେକ ଜୋଷ ବିନ୍ଦୀ ହୋଇଅଛି ଅଛଏବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବନ୍ଧୁ ନିଷେଖ ଓ
ଦିନୀ ହୋଇଥିବା ଦୂର୍ମ ଫେର ହେବାର ଅଜ୍ଞା
କଲେ ବଜ ଉତ୍ତମ ହେବ । ଏହି ସଫାବର୍ତ୍ତ
ପଞ୍ଚର୍ବରେ ଗୋଟିଏ ଆଇନ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଅନେକ ଦିନରୁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଦେଶରୁ ହୋଇଅଛି
ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇ ନାହିଁ ।
ବୋଧ ହୁଅଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ଏଥର ସେଧର
ଆଇନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନ୍ତର୍ଭବ
କରିବେ ।

ସେବାବେଳେ ଲତ୍ତଲିଟନ ଗବ୍ରେଣ୍ଟକେନ-
ରଲ ପଦରେ ଛପୁକୁ ହେଲେ ଜେଲେବେଳେ

ଅନେକ ଗୋଟିଏ ଏପକାର ବୋଧ କରି ଥିଲା
କି ଲର୍ଡନାର୍ଥବୁକ୍ ଅମଦାନ ଲୁଗାର ଟାକ୍‌ସ
ଇଠାର କି ଦେବାରୁ ସେଫେଟ୍‌ସ ଅବର୍ତ୍ତନ
ଏଥାବୁ କିମ୍ବକୁ କରି ଏହାଙ୍କ ତୁମ୍ଭ ମାଞ୍ଚିଷ୍ଟରର
କାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଜେବାର ଅମା କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଲର୍ଡନାର୍ଥବୁକ୍ ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ତର ବାର୍ଷିକେ
କିନ୍ତୁ ବଲିବତାର ବିଶେଷତାର ଅଭିନନ୍ଦପଦର
ବିଭବରେ ଲର୍ଡନାର୍ଥବୁକ୍ ସାହେବ ସାହା କରି
ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବକୁ ପୁଣ୍ୟଗୁପ୍ତ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ନେବଜର ଉପରିଲାଭ ବୋଧିତ ସମ୍ପଦ ଭାବେ
ସମ୍ପଦ ଥିଲା ଓ ଲର୍ଡନାର୍ଥବୁକ୍ ଭାବର
କିମ୍ବକୁ ପ୍ରକାର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।
ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ କହିଅଛନ୍ତି ବି
“କୌଣସି ପ୍ରକାର ଟାକ୍‌ସ ଏ ଦେଶରେ ବୃଦ୍ଧି
କରି ବସାଲାଗାର ମାସୁଲ ଜଣା କରିବା ଦ୍ୱୀପ
ଏକାଦେଶକେ ରହିବ କରିବା କହାତ ଯେହେତୁ
ଏଥାବୁ ଅବର୍ତ୍ତନକର ମାନସ ନୁହଇ ଓ ସେ
ଏପକାର ପ୍ରମୁଖ କେବେହେ କରି ନାହାନ୍ତି ।
ଉତ୍ତର ମହାନ୍ୟ ଭାବରିବର ରହି ସକାଗେ
ହବଦା ଯତ୍ନାଳ ଏବଂ ଏହାର ମଜଳ ବାଜୁ
କରିବା ଅପରାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି; ଅମ୍ଭେ
ମଧ୍ୟ ଏହି ଅବସରରେ ସମସ୍ତକୁ ଜଣାଇଅଛୁ
ଯେ ଦେବଲ ଇଂରାଜ ପ୍ରକାଶର କୌଣସି
ପ୍ରକାର ଉପକାର ସହାଯ ଭାବରିବର ଜେବା
ରହି ଉପରେ ଟାକ୍‌ସ ବିଶେଷ ସହାଯକାରୁ କୌଣସି
ମରେ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି କରିବ ନାହିଁ । ଏ
ଦେଶର ଗ୍ରାମକାଳ ଦୁଃଖ ଉତ୍ତର ଦେଖିବାରୁ
ଅମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଅପରାନାଳକ ପରି ବାଜୁ ରମ୍ଭୁ
ସେ ଅର ଏକଷ୍ଟକରେ କହିଅଛନ୍ତି କି ‘ସଥାର୍ଥ
ଶୁଣିଲେ ଭାବରିବର ଓ ଇଂଲାଙ୍ଗର ରହି
ବାପୁବରେ ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାରର ନୁହଇ ଏବଂ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୁତ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ
କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ଉପାୟ ଉଣା ହୋଇ ନ
ଥାରେ’ । ଲର୍ଡନାର୍ଥବୁକ୍ ସାହେବର ଏ ସମସ୍ତ
ସରଳଭବର କଥା ବଢ଼ି ଉତ୍ସାହକନକ ଆଶ୍ରମ
ଓ ଏଥରୁ ସମ୍ଭବ ରୁପେ ଭରତା ହେଉଅଛି
ସେ ଏହାଙ୍କ ପାରିବାଳରେ ଭାବରିବରିବାରୀ
ମାନେ ସୁଖରେ କାଳଯାପନ କରିବେ ।

ବେତ୍ତମେସ୍

ସନ୍ ୧୯୭୬ ମେହିନା ବାର୍ଷିକ ଡେଜାର
କିନିକରର ବେତ୍ତମେସ୍ ବାଞ୍ଚିକରାଞ୍ଚିଯାନ ଓ
ବିମ୍ବିକର ମନ୍ତ୍ରବ୍ସ ବିନିବତା ପରେତରେ

ପ୍ରକାଶର ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ଭେମାନେ କଲେକ୍ଟର
ଓ ବିମ୍ବିକର ସାହେବକ ରିପୋର୍ଟରୁ ଭାଲାବିର୍ତ୍ତିର
କଥାମାନ ସମ୍ପାଦିତରଙ୍ଗ ଗୋଟିଏରେ ଏଠା
କେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ ।

ବ୍ୟୁତ——ଏ ଜାରି ମୋଟ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୁତ ଜାରି
କଲିପୁଣି ପ୍ରକାରର ଅଟେ ଯଥା;—
ଅସ୍ତ୍ର

ଗର୍ଭବର୍ତ୍ତ ବାଜୀ	ଟ ୨୩୦୩୩/୮
ବେତ୍ତମେସ୍ ଉତ୍ସାହ	ଟ ୨୨୫୨୮/୮
ବାଜୀ	ଟ ୧୯୧୧/୮
	ଟ ୨୦୭୭୧୧/୮
	ଟ ୨୦୭୭୧୧/୮

ବ୍ୟୁତ

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୪୦୮୩୮/୮
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୭୨୨୨୫/୮
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୨୨୨୮/୮
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ଜାରିଲାଭରଣୀ

ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବୋଇଲୁ	ଟ ୪୦୮୩୮/୮
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୭୨୨୨୫/୮
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ଜାରିଲାଭରଣୀ

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୨୦୦୦
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୦୦୦
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୨୦୦୦
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୦୦୦
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୨୦୦୦
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୦୦୦
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ରେ ଅସ୍ତ୍ର ଲାଭ ନାହିଁ । କଲେକ୍ଟର ଦ୍ୱାରା
କଲିପୁଣି ସାହେବ ଏବଷ୍ୟର ବିଷ୍ଟର ଉତ୍ସାହ
ଅପଣା ରିପୋର୍ଟରେ କରିଥିଲେ ରୋତ୍ତ ହୋଇ
ଥାନ୍ତି ।

ବ୍ୟୁତ—— ଏ ଜାରି ମୋଟ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୁତ
କଲିପୁଣି ପ୍ରକାର ଅଟେ ଯଥା;—
ଅସ୍ତ୍ର
ଗର୍ଭବର୍ତ୍ତ ବାଜୀ

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୨୦୦୦
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୦୦୦
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୨୦୦୦
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୦୦୦
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୨୦୦୦
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୦୦୦
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୨୦୦୦
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୦୦୦
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ବେତ୍ତମେସ୍ ଜାରିଲାଭରଣୀ	ଟ ୨୦୦୦
ନୂଆବର୍ତ୍ତ ବର୍ମିଗ୍ରାମ	ଟ ୨୦୦୦
ମର୍ମ ବାଜୀ	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦
	ଟ ୨୦୦୦

ଉତ୍କଳପ୍ରତିନିଧି ନୂତନକର୍ମମାନ ଏ ବର୍ଷ ଶରୀର ହୋଇଥାଏ ଯଥା—	
ଖୋରଥାଠାରୁ ପିପିଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଢ଼କ ଉତ୍କଳ ଓ ଘୁଲବନ୍ଦ କରିବା	ଟ ୫୫୮୯
କାଲୁଗ୍ରାମାରୁ ବାଣୟୁର ସଢ଼କ	ଟ ୧୯୩
ପତ୍ରବାଦ ପଥରସୁଲକୁ ଉଲକରି	
ଶରୀର କରିବା	ଟ ୩୩୨
ବାଲିଅନ୍ତାରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦେଇ ପରଦେଇସୁରକୁ ସଡ଼କ	ଟ ୧୫୯୩୯

ଏ ଛିଲରେ ଉତ୍କଳବାଙ୍ମା ବିସ୍ତର ରହି
ଯାଇଥାଏ ଓ ଉଚ୍ଚର ହେତୁ ଏହିରୁପ ବ୍ୟକ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗୈତ୍ରେସ୍ କର୍ମକାରିମାନେ
ଅଧ୍ୟାନରେ ଉପସୁକୁ କର୍ମକାରିମାନେ
କି ଥିବାରୁ ସେତୁପ ଦେଇଥାଏ । ଉତ୍କଳସ୍ୟ-
ଭାବରେ ଏମନ୍ତ ହେବ ଲାହାଁ । ଏଛିର
କିଞ୍ଚିତମାରୁ କଣ୍ଠାଯାଏ ଯେ ସତ୍ୟବାଦ ଘୁଲ ଓ
ସଡ଼କ ସକାରେ କାରୁ ହିରେକୁଣ୍ଡ ଦାସ ଟ ୫୦୦୯
ଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର—ଏ ଛିଲର ଅୟ ବ୍ୟକ୍ତ ତଳ-
ପଣ୍ଡିତରୁ ପୃଷ୍ଠା ଅଟଇ ।

ଆୟ

ଉତ୍କଳବର୍ଷ ବାଙ୍ମା	ଟ ୧୦୦୨୮/୯
ମେତ୍ରେସ୍ ଉତ୍କଳ	ଟ ୧୨୦୮୨୫/୨
ପାଠ୍ୟମାୟୁଳ	ଟ ୨୨୩/୧
କର୍ମକାରିମାନେ ଦେଇବାରେ	ଟ ୨୨୨୩
କାଳେ	ଟ ୧୦୪୫୫୨୦/୧୦

ବ୍ୟକ୍ତ

ଗୈତ୍ରେସ୍ ଉତ୍କଳ ଜର୍ଣ୍ଣା	ଟ ୨୭୬୭/୧ *
ଫେରତ	ଟ ୨୪୦୫୫/୮
ନୂତନକର୍ମ ଶରୀର	ଟ ୧୨୦୭୫୫/୨
ମରମତି ଶର୍ତ୍ତା	ଟ ୧୧୨୨୯୫୫/୨
କର୍ମକାରି ମହିମାଶର୍ତ୍ତା	ଟ ୨୭୮୫୫୨/୨

ବ୍ୟକ୍ତ

ଉତ୍କଳ ବାଙ୍ମା	ଟ ୭୮୮/୧୧୦
ଏଛିଲରେ କୌଣସି ନୂତନ ବର୍ଷ ଶରୀର ଚୋଇ ନାହିଁ । ଯାହା ନୂତନ କର୍ମକାରି ଶର୍ତ୍ତ ଲେଖା ଯାଇଥାଏ ଜାହା ଗତ ବର୍ଷର ବାଙ୍ମା ଟଙ୍କା ଏବର୍ଷରେ ପରିମାଣ ହୋଇଥାଏ ।	

କର୍ମକାରି ସାହେବ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାର
ବରୁଅଛନ୍ତି କି ସମସ୍ତ ଛିଲରେ ଅନ୍ତର ଅନେ-

କି ବର୍ଷ ହେବାର ବାଙ୍ମା ଅଛି । ବିନ୍ଦୀ ଏକଥା
ଜାଣି ସୁବା ସୁବିର ପୂର୍ବକ କରବୁଛି କରିବା
ସୁବିର କର ଅଛନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅର ଅଗମୀ
ବର୍ଷରେ ପ୍ରକାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ଜାହାଁରେ
ଅସ୍ଵକ କରିବାପାଇଁ ଟଙ୍କା ନିଳ ପାରିବ ।
ସେ ଅନ୍ତର କରି ଅଛନ୍ତି କି ଏ ଅଇନାଜୁବୁ-
ରେ ଉତ୍କଳରୁପେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଓ ସମସ୍ତ
ଶୈଶ୍ଵର ଲୋକ ଏହାରୁ ଅପରି ବିନା ପ୍ରକାର
କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହାପାଇ କେବଳ ବାଟ ଆପରି
ଉତ୍କଳ ହେବ ଅଛି ଏମନ୍ତ ନୂତେ ମାତ୍ର କରିବା
ଉତ୍କଳରୁପେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ପାଇଁ କରିବା
ଅନ୍ତର କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହାରୁ କରିବାର ପାଇଁ
କରିବାର ପାଇଁ କରିବାର ପାଇଁ କରିବାର
ଉତ୍କଳରୁପେ କରିବାର ପାଇଁ ।

ଗତଜାତର ଅଶ୍ଵିନୀ ସୁପ୍ରତ୍ନୀ ବାବୁ ହରେ-
କୃଷ୍ଣମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକ କେବୁରୁ ଗତ ମାର୍ଗ
ଗେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି କରିବାକୁ କରିବାରୁ ମେଣ୍ଡା
ଅନ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା
ମତେ ଅର ତନିବର୍ଷ କରିବେ ରହିବା ପାଇଁ
ଶାସ୍ତ୍ର କରିବାର ସାହେବ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡାରେ
ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି । ବାବୁଙ୍କର କିମ୍ବା
ଅସ୍ଵକ ହେଲେହେ ଜାହାଙ୍କ ଗଲାର ଶାଶ୍ଵତ
ଓ ଅନାୟାସରେ ଅନ୍ତର ବେତନବର୍ଷ ସରବା-
ବର୍ଷ ଉତ୍କଳରୁପେ କରିପାରନ୍ତି ।

ତନିବର୍ଷ ତା ୨୭ ରଜରେ ନୂତନ ଗବ-
ର୍ମ୍ଭର କେଜନରଙ୍ଗର ପ୍ରଥମ ଲୋହ ସା
ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ଏ ସହି ସତ୍ତବାଳରେ
ହୋଇ ଥିବାରୁ ଲୋକେ ନୂଆ ବିଦ୍ୟ ଦେଖି
ମନରେ ବଜ ସୁଅ ପାର ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର
ସାବୁ ଯାଇ ସମସ୍ତକୁ ମନ ଅନନ୍ତର ହେଲା ।
ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ଦେଶୀୟ ବିଦେଶୀୟ ଭ୍ରମିଲେ
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଓ ଲାଙ୍ଘାହେବ ସମସ୍ତକୁ
ଆପଣ ସମାଜର ସଦବ୍ୟବହାରରେ ସମ୍ମିଳିତ
କର ଅଛନ୍ତି ।

୧୪ ପ୍ରଗହାର ଜେଠୁଁ ମାଜିଟ୍ରେଟ୍ ବାବୁ
ଉତ୍କଳରନ୍ତୁ ନିଧ କଙ୍କଳ ବ୍ୟବସାୟ ମରର
ଜଣେ ବର୍ଷ ନିଷ୍ଠକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଧୀନୁଜ କରିପି କେନେହ ସାହେବ ପ୍ରକାଶ
କର ଅଛନ୍ତି କି ସର୍ବଦିଂଶୀନ କୁକୁର ରକାମତା
ଗେଗରେ ଲୁଣ ବଜ ଉପକାରୀ ଅଟଇ ।
ଲୁଣକୁ ଅନ୍ତର ପାଣିରେ ବହଳମୁଁ କର ଭୁଜା
କାନୁତା ଯାରେ ଅନେକ ବେଳୟାଏ ଉତ୍କଳ-
ରୁପେ ବସିବାକୁ ହେବ ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍କଳା
କରୁ ଯେ ତାଙ୍କରମାନେ ଏଥର ପରିଷା
କରିବେ ।

ଏତୁବେଳନ ଗଜେଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ରକକୁମାରଙ୍କର ଲାଙ୍କୋର ଗନ୍ଧକର କଥା
ଥିଲା କୁକୁର ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
ନିମନ୍ତେ ମେତାରେ ଯେ ଟ୍ରାନ୍‌ଟ୍ରାନ୍‌ସ୍ଟାର୍‌କୁ
ଉଠିଥିଲା ଜାହା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗେଟିଏ ରକି-
ପାବିଦ୍ୟାଲ୍‌ମୁଁ ସ୍ଥାନାଥ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ସେହି ଟଙ୍କାର ମାତ୍ରକ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଗନ୍ଧକର
କରିବାକୁ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କର ପରିଷାକରିବା
କରିବେ । ଜାହା ହେଲେ ଉତ୍କଳ ଅର୍ଥରେ
ବିଦ୍ୟନମୂର୍ତ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟ କଲିବ । ତାଙ୍କୋରବାହି-
ମାନେ ଅନୁଭ ଟଙ୍କାର ବିଲକ୍ଷଣ ସହ୍ୟବହାର
କଲେ ।

ବଢ଼ଇ ହୁଅଇ ଯେ ସବୁରେ ଉଲ୍‌ଲାଗୁ ଗୋଟା-
ଏ ପଥର କୋରିଲୁ ଗଣିରେ ସାମାନ୍ୟ ଖୋବା
ପର ଜାହାନ ଥରମ୍ଭ କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି
ଅଜାନ ଓ ଉତ୍ତରମୂର୍ତ୍ତିଦା ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଛନ୍ତି ।
ମିଥର ଦେଶର ଗୋଟାଏ ରେଲବାଟ ବିଶିବା
ସବାରେ ସେ ଦୁଇବୋଟା ଠଙ୍କା ଗଛିବ କରିଥିଲୁ
ହୁଅଇ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବରଦାୟକ ହେଲେ ଏହିପରି
ହୁଅଇ ।

ସାପାନର ବଜାଧାନ ଯେଡ଼ୋ ନିରାକରିବା
ଗୋଟିଏ ସମ୍ମନ ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା, ତିକୋଡ଼ି ସୁଲି
ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତିଥିବାରେ ଶିକ୍ଷା
କିମିତ୍ତ ସୁଲି ସୁନ୍ଦର ହେବ । ସାପାନର ଲୋ-
ବିମାନେ ବିଜ୍ଞାନ ଉନ୍ନତି କରିଥିଲୁଛି ।

ମାନ୍ଦାକର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏବର୍ଷ ଏବା
କଣ ଏମ, ଏ, ଟ ଜଣ ବ, ଏଲ, ଓ ୨୦ ଜଣ
ବି, ଏ, ପରାମାରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠି ହୋଇଥିଛନ୍ତି ।

ବାତୁଳଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବ୍ୟଦ ବିରାଗର ବଳାବଳ
ପରିଷା କିମିତ୍ତ କଣେ ତାକୁର ଅନେକ ଶ୍ରମ
ଦେଇଥିଲୁଛି । ସେ ଏକା ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ଲେ-
ଖାଏ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ସେହି ବିଶ୍ୱମାନଙ୍କ
ବଳାବଳଟି ଉଚ୍ଚିରେ ଲାଗାଇ ବାତୁଳମାନଙ୍କ
ଉଚ୍ଚିରେ ରିତି ଦେଖିଥିଲୁଛି ଯେ ଗୋଟାଏ
ବଜା ଦିର୍ଜନ ବାୟା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣର ଘରେ ଚିନିଶା
ରହିଲା ଉତ୍ତାରୁ ଅନ୍ତର ହୋଇ କଥା ବକବାରୁ
ଲାଗିଲା ଏବଂ ଆଉ କଣେ ବାୟା କି ସେ ବିଜ୍ଞାନ
କାର କ ଥିଲା ୧୫ ବର୍ଷା ସେହି ବର୍ଣ୍ଣର ଗୋଟାଏ
ଘରେ ରହିଲା ଉତ୍ତାରୁ ଜାଇବାରୁ ମାଗିଲା ।
କିମିତ୍ତ ଏବେ ଗୋଟାଏ ବାୟା ବିଜ୍ଞାନ
ରହିଲା ଉତ୍ତାରୁ ବଜାଗାନ ସବବ ହୋଇଗଲା ।
ସବୁବର୍ଣ୍ଣଟାରୁ ବାଇଶଟି ବର୍ଣ୍ଣ ବାୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
କିମେଷ ଉପକାଳୀ ଅଛି ।

ତେଜିଶୁଷ୍ଟରେ ଲେଖାଅଛି ବି ଲକ୍ଷ୍ମିକର୍ତ୍ତ-
ବୃକ୍ଷକ ତୁମ୍ଭିଶ୍ଵରି ୨୧୯ ମାତ୍ର ଅଛି ଓ ରହିରୁ
୨୧୦,୩୪୦ ଟଙ୍କା ଜକଣା ଅପାୟ ହୁଅଇ ।
ଜକଣା ହାରୁହାର ମାତ୍ର ୨୮୫ ଟଙ୍କା ପକ୍ଷରୁ ।

ସବୁ ସାଲରୀଙ୍କ ପରିଶେଷରେ ବିଲାକ୍ଷ
ମନେ । ତନିକାରୀ ତା ୮ ରାତ୍ରିରେ ଏଥିଥା
ନାମବ ଜାହାଜରେ ବିମ୍ବେରତାରୁ ଯାଥା କର
ଅଛନ୍ତି ।

ଏକ ସମ୍ମାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ପୁଅ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତହେବା ବାଗଜକୁ ଜମାଗଜାତ
ପରିରେ ଲାଗିଲେ ତିକ ତମାଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ପରି
ହୋଇଯାଏ ଓ ପିଙ୍ଗି ବକାଇଲେ ହେଲେ ତା-

କାରୁ ଜମାଗୁ ଥିଲାରେ ନିଶାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଏପରି
ଅନେକ ବାଗଜ ପିଙ୍ଗିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଅଇ ଓ
ଥିଥେ ପଥିତ ଏବଂ ପିଙ୍ଗିରେ ପିଙ୍ଗିନ୍ଥାଲାଜର
ଅନ୍ତରୁ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ସବୁ ଫେରିରକ ହେଲ୍‌ସ ସାହେବ ଭାବର
ବର୍ଷର ହେଲ୍‌ସାଧାରଣ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ
ଥିବା ବାର୍ଯ୍ୟରୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଛି ।

ଚିଲଭାବ ତା ୧୫ ରାତ୍ରିରେ ଚିଲଭାବ ଲେ-
କିମିତ୍ତରେ ହୋଇଥିଲା । ଠିକ ହେବାକ ଅବସ୍ଥା
ପସୁଗହେଇ ନାହିଁ ଏକପ୍ରକାର ତଣାଯାଇଥିଲା
ଯେ ଏନିଗର ଲେକିମିତ୍ତରେ ୪,୨୨,୩୦୫
ଜଣ ଅଛି ।

ଚିଲଭାବ ତା ୧୫ ରାତ୍ରିରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ଲେପ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବ୍ରୀର ପାର୍ଟିଲିଂକୁ ସିକାର
ପ୍ରିମ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଅଭିନ୍ଦନ ଦିନର ସହି ଅବ-
କାଗ ହେଲା ଯେ ପାର୍ତିଯାକର ମହାବ୍ଲାକ ଯକ୍ଷ-
କୁରୋଗରେ ଚିଲଭାବ ତା ୧୫ ରାତ୍ରିରେ ୧୦୦
ସାର ଯାଦା ମେଷ କଲେ । ମହାବ୍ଲାକର ବ-
ଧୀସ ଅବସକ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଓ କିମାର ଭାନ୍ତି
ବିଷୟରେ ଜାବର ବସି ଯତ୍ତଥିଲା । ଜାହାଙ୍କ
ବଦାନ୍ତାର ଯମ ଭାବିବର୍ଷରେ ଦୋଷିତ
ହେଉଥିଲା । ଜାହାଙ୍କର ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବ୍ୟସର ପୁଅ
ଗଦଗ୍ରାହ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ନାହାରଗି ପମ୍ପ
ଗତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟର ବାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ
ସବାଗେ ସରବାରଙ୍କ ଅଜ୍ଞରେ କମିଟ୍ ନିଯୁକ୍ତ
ହେବ ।

ସାପାନ ବାଧିମାନେ ବଜା ଉନ୍ନତିକ ଲାଗୁ-
ଥିଲା । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଧାନ ହୋଇଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟ
ପଦର ପଞ୍ଚାଦିକମାନେ ଉଚ୍ଚ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ
ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ପଦାକୁ ତାକରେ ପଥ
ପଠାଇବେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ତାର ତାକମାସୁଲ କିମି
ନିଯାପିବ ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ ଶ୍ରୀଅହୁନ୍ତି ଯେ ମଧ୍ୟବଳରେ
ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ତରୁ ଦୋଷିତ । କେବେଳେକ
ଅନାହାରରେ ମରିଯାଇ ଅହୁନ୍ତି ଏବେଳେକ
ଅର ବିଷୟରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ପରିବଳ
କିମି ହେବାରୁ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ହାରରେ ତୌରେ
ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କିମି ଜାଇବେ ।

ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ବଜାଲ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲା
ବି ରାଜମାନ ଅରମ୍ଭତାରୁ ସରବାର ଦେଖିଲା
ମୋବଦିନା ହେଲାରେ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍‌ଡର
ବୌଣସି ଅଥବାର ରହିବ ନାହିଁ । ନକ୍ର
ତାରିଖରୁ ଲାଗି ରମେସ୍ଟାରର କାଷାକୁପେ
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ବଜାଲ ଅଜ୍ଞାଧୀନରେ କରି
କରିବ ।

NOTICE.

A reward of Rs. 75 is offered
by Baboo Boikuntha nath Dey of
Balasore for an elementary work
on Chemistry in Oriya, on condition
that:-

1. The size of the book be no bigger than that of Professor Huxley's Science Primer.
2. The subject be treated in an elementary and untechnical way.
3. The manuscripts be submitted to the undersigned for examination on or before 31st December 1876.

Cuttack, } N. K. Das
21st April, 1876. } Joint Inspector of Schools
Orissa.
* ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅଣ୍ଟେ ସରଳ ସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖନ ନିମନ୍ତେ
ଶାସ୍ତ୍ର ବାରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେବ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ପାରିବୋବିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନ୍ତି ।

୧। ପୁଅକର ଅବସ୍ଥା ଆର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଷର ପରିବଳ
ପାର୍ତିକାରୀ "ବିଜ୍ଞାନ ଉପକମଣିକା" ତାର
ବଜାର ହେବ ନାହିଁ ।

୨। ବିଷୟମାନ ସରଳ ଓ ସମେଧବୁପେ
ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

୩। ସନ ୧୮୭୭ ଦିପମର ମାସ ଶାହିରଙ୍କ
ଦିନ ରହି ପଦାକୁ ସପ୍ତକ ଅମ୍ବ ନିକଟରେ
ପରାମାରାକାରଗ ଦେବାକୁ ହେବ ।

N. K. Das
କଟକ } Joint Inspector of Schools
୧୯୭୭ } Orissa.
ନୂତ୍ରପାଦି ।
ଶା ଶା ରକା ବିଜ୍ଞାନ ପାର୍ତିକାରୀ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା
ବାରୁ ଜହାର୍ଦିନ ପ୍ରତିକାର୍ଯ୍ୟ ନିଯାପାନ୍ତା
ଅର୍ଦ୍ଦ ୧୯୭୭ ।
ଶା ପୁରୁଷେତ୍ରମ ବର ମମଲସାର „ ୧୯୭୭
କଟକ ଏହ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ବରକାର ବାହାର କଟକ ପ୍ରକାଶନାଳ୍ୟରେ
ମଧୁକ ପ୍ରତିକାର୍ଯ୍ୟ ନିଯାପାନ୍ତା ହେବ ।

ପ୍ରକାଶ ନଗରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧

ତା ଏ ରଜ ମରୁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମୁକ୍ତିପାଦନ କରିବାର ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟରେ ବର୍ଷକୁ ପରିପାଲନ କରିବାର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟସବ୍ଲ ଘାଁଇ ଭାବମାସୁଳ ୩୫୯

କରିବାରି ଯେ ଗତମାତ୍ର ତା 'ଟ ରଖିରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର
ମହାବାଣ ଭାବରେ ପଦ ପଦି କରିବାର
ଯୋଗଶାସନ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଲା । ଯୋଗଶାସନରେ
ଦେଇଅଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ବିକଳଠାରୁ ସୁଯୋଗରେ
ଯେ ଏକଳ ସମୟ ଓ ସମସ୍ତ କାରକ ପଥରେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ଯେଉଁ ସବୁ ପଦ ଅଛି
କହୁରେ ଏହେସି ଅବ୍ରତିଷ୍ଠା ପଦଟି ଯୋଗ
ହେବ । କେବଳ ଜୀବନାର୍ଥେ ବକ୍ତର
ନାହରେ ସେବନାପ୍ରତି ଅନ୍ୟବାବ ପଥାବି ପ୍ରମୁଖର
ହେବ ରହିରେ ଉଚ୍ଚ ଅନ୍ଧ ବିଦ୍ୱାନାର ହେବ
ନାହିଁ । ଲୁଟିନାଭାବେ ଉଚ୍ଚ ପଦର ଅନୁବାଦ
ଦୋର ଯୋଗଶାସନରେ ଲେଖାଅଛି ମାତ୍ର
କରିବର୍ଷ ସକାଗେ ସଂକୁଳ ଦୀ ଉଚ୍ଚ ଅନୁ-
ବାଦ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଆନ୍ତା ଜାହା
ନ ଧରା ପ୍ରଳେ ଅମେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁ
ଯେ ଭାବରେ ପଦ ଦି ଯାହା ଏଠାରେ
ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୱାନର ହେଉଅଛିତାହା ହିର ହୋଇ
ରହିବ ।

ପ୍ରାମଣୀ ମହାରାଜୀ ଦୁଇନ ପଦ ପ୍ରକଳଣ କରି
କାରତବର୍ଷର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ ଅଟେଇ ଓ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ସେ ଏହାକୁ
ପରିବାଳ ଦେଖ କରନ୍ତୁ ।

ହୁନ୍ଦିପେଟ୍ଟି ଅଠରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ ଯେ
କଳାକାରୀ ସଂସ୍କରଣ କବିଧାଳୀଙ୍କୁ ଦାର୍ଶନିକ ପାଇ-

ଭୋଷିକ ଦାନ ସର୍ବରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖୁଣ୍ଡ—
ନେଶ୍ଵର ବନ୍ଦିରସାହେବ ସର୍ବପତି ହୋଇ ଉଚ୍ଚ
ବାର୍ଯ୍ୟ କିବାହ କରିଥିଲେ । ମାନ୍ୟବର ମହା-
ଶୟ ବଳେଜର ଅଭ୍ୟାସକ ଓ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ ସ-
ମୋଧନ କରି ଏହି କରୁଣା କରିଥିଲେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ
ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ଗୌରବ ଅଛି ସୁନ୍ଦରବୁଧେ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କରିଥିଲେ କି ବୋଣସି ହନ୍ତୁ କି
ଯେ ଅଧିକ ପଦ୍ମସ୍ଫୁରୁଷଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଭାଷାରେ
ବୁଦ୍ଧିମିଳି ଲାଭ କର କାହିଁ ଭାଷାର ଜିନ୍ଦା ପଞ୍ଚୀକୃତ
ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ବୋଲି ଯାଇ କି ପାରେ ।
ଭରତବର୍ଷୀୟ ପ୍ରେମାନେ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷା କରି
କାର ଜିନ୍ଦାଚି ହେବୁ ଅଛି ୯୮—ସଂସ୍କୃତ
ଭାଷାରୁ ଉତ୍ସମ ଶିକ୍ଷାର ଗୋଟିଏ ଅଜସ୍ରବୁଧ
ଦେବିକାରୁ ହେବ । ୧୩—ପାଞ୍ଚାର୍ଥ ପରିଶା
ରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀନ ଭାଷାର ପରିଶା ନିଜାନ୍ତ
ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ । ୧୪—ନର୍ମିଳମୁଖ
ଅଥବା ଭାଷା କବିଧାଳୟ ମାନଙ୍କରେ ଯେବମସ୍ତ
ତ୍ରିମାନେ ଶିକ୍ଷକ ହେବା ଲାଗି ପ୍ରସୂତ ହୃଦୟ
ଜାହାଜ ପକ୍ଷରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ଛାନ ଅଛି
ଆବଶ୍ୟକ ଅଟଇ । ଅଛିଏବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯତ୍ନ-
ପରାକ୍ରମ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ।

~~ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେକ୍ଟର ବିଭିନ୍ନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ଶ୍ରେଣୀରୁ ଯେଉଁ ଉତ୍ସମାହେ ପରାମା ଦେଇ
ବାହାରକୁ ବେମାକର୍ତ୍ତୃ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶିକ୍ଷା
ଦେବା ସକାଗେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଗିମାଳାଧର~~

ସ୍ଥାପନ କିମ୍ବର ବିନ୍ଦିର ବିନ୍ଦିଲା ବିଶ୍ଵମେଣ୍ଟ ବିରତ
କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଏଥୁ ପାଇଁ ବିପ୍ରର ବ୍ୟଧିର
ଆବଶ୍ୟକ ଥିବାରୁ ଉହିର ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ
କରିବାରେ ଏତେଦିନ ବିଲମ୍ବ ହୋଇଗଲା ।
ଏଥକୁ ଦେଖାଗଲ ଯେ ବିଲିବଜା ନଗରରେ
କେତେବେଳେ ବୃଦ୍ଧ ଅଧିକାରୀର କୁହାର ବର୍ମି
ଶିର୍ମିଶ ନିମନ୍ତେ ବାରିବମାସ୍ତ୍ରର ବିଶ୍ଵମେଣ୍ଟରେ
ଅନେକ ଗୁଡ଼ର ଷ୍ଟୂଟ୍ କାରିଗାରାଧର ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଏଥୁ ପାଇଁ ସମୟରେ କେତେ-
ଗୁଡ଼ର ବଳ ମଧ୍ୟ କଥ୍ଯ ହୋଇଥିଲା । ଏହାରୁ
କାରିଗାର ଘରମାନଙ୍କୁ ଏକବି କରି ଏକ
ସ୍ଥାନରେ ବିଲିବଜାର ହେଲୁଣ୍ୟ ବଜାରରେ
ସ୍ଥାପନ କରିବାର ବିରତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଏଥିଲେ ଗୁଡ଼ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଧାର
ବନୋକସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଶିକ୍ଷା କିମ୍ବର ଅର
ସମୟ ପ୍ରୟୋଜନମୟ କଲମାନ କଥ୍ଯ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ଯେହମୟ କଳ ବହିବାର ଓ ଯର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବାର କର୍ମମାନ ଲାଗିଥିଲା । ଏ କାରିଗା-
ରାର ପ୍ରଥାନ ଉଦେଶ୍ୟ କଲେଜରେ ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ୍ଵ
ହୋଇଥିବା ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଅଟ୍ଟଇ ମାତ୍ର
ଅପସ୍ତକ୍ରମ କିମ୍ବବରଙ୍ଗାରୁ ଅଳ୍ପାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଶୀମ୍ୟ
ଅପସ୍ତକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ବଢ଼େଇ ଓ କମାଇ
ଅଭିଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କର ପାରିବେ । କାରି-
ଗାର ଘରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ବନୋକସ୍ତ ସବୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ୍ଵ ବି କିମ୍ବମରେ ଅପର
କର୍ମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରି ତାବା ଗବହୀ-

ମେଘ ଗଜେହରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଦେଖାଯୁ
ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତ ସକାମେ ସବୁ ଚାର୍ଟର୍ଡ
ଡିଫେଲକ୍ଟର ଏସମ୍ପ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖି ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଭାବାଙ୍କ ଧଳ୍ୟବାଦ ନ ଦେଇ କ୍ଷାନ୍ତ୍ର
ରହୁ ନ ପାରୁ ବାସୁଦେବରେ ଏସବୁ ଭପାୟୁ
କରବାରୁ କିମ୍ବା ଜଣା ଯାଉଅଛି ଯେ ମେ
ଅପଣା ଅଖିନ୍ସନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ନିମନ୍ତେ
କିଜାନ୍ତ ଚିନାରୀଲ ଅଛି ।

୭୭୭/୭

ଗଛ ସୋମବାର ସକାଳ ପାଞ୍ଚଟା ସମୟରେ
ବାରୁ ବାନବନ୍ଧୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ସାୟବାହାଦୁରପଦ
ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଦରବାର ହୋଇଥିଲ ଏଥୁର
କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରବୁରୁଷେ ନିଷାହ ହୋଇଥିଲା ।
ଦରବାରର ସ୍ଥାନ କମିଶନରସାହେବଙ୍କ କ-
ତେବେ ହଜାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲ ଓ କର
ପାଖଶଶ୍ରୀ ରାତରି ଟଣା ଯାଇଥିଲ ଓ ତାହା
କିମ୍ବନି ପଢ଼ ଓ ଫୁଲରେ ସ୍ଵର୍ଗିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏମଗରର ସମୟ ଇଲକାର ଇଂରାଜିକରମିଗୁର
ଓ ପାଦ ଓ ମହାଜନ ପ୍ରଭତ ଓ ଦେଶୀଦ
ଅତିରିକ୍ତ ଦାକିମ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଧାନ ଅମଲମାନ
ନେ ଅମନ୍ତିର ହୋଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ବାକିର
ତତ୍ତ୍ଵଦିଲାରମାନେ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତିତ
ହୋଇ ଥିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ବର୍ଷିବାର ଶ୍ରାନ୍ତ
ପଞ୍ଚମୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇ କମିଶନା ଓ ସପ୍ରଗମ୍ଭି
ରିରଦାରମାନେ ସମୟକୁ ଅବର କର ଅଣି
ବସାଇବାରେ ଘୋଷିପ୍ରକାର ଗୋଲମାନ
ଦ୍ୱାରା କାହାର ମନୋବିଦ୍ୟା ହୋଇ ନାହିଁ ।
ନିଯମିତ ସମୟରେ କମିଶନରସାହେବ ଆପଣା
ସହମର୍ମଶୀଯହତ ଦରବାର ଘର ସମ୍ମର୍ମଶୀ
ରିତିର ତୃଥିଷ୍ଠେ ପଲଟନର ବିଶ୍ଵାସମାନେ
ଥିଲି ଦେଲେ ବାଦ୍ୟ ବାଜନ୍ତି ଏକ କେତେ
କର ପ୍ରଧାନ ସାହେବ ତାହାକ ନିରାଟକୁ ଉଠି-
ଯାଇ ବାଜାରୁ ସମ୍ମାନ କର ଯେନ ଅଦିଲେ
ଶାହେବଙ୍କର ନୂହନ ବଜଦର ପୋକଙ୍କ ଏବଂ
କାନ କରି ଦେଖି ପର୍ଯ୍ୟକମାନକର ବଜ
ଅନନ୍ଦଜାଗ ହୋଇଥିଲ ଓ ତକ୍ତାର ସଙ୍ଗର
ଗୋଟିକ ଅଧିକ ହେଲ । ଶାହେବ ଥିଲେ
ପ୍ରବଳ କନ୍ଦରିଆରୁ ବାରୁ ଅନବନ୍ତି ପଟ୍ଟନାୟକ
ନନ୍ଦନ ଜିଲ୍ଲା ପିନ ସରବର ପ୍ରବେଶ ହେଲେ
ଓ ବାରୁ ଦରେକଣ ଦାସ ଅଧିକୁଣ୍ଡ ଜନିମି
ଏହାରୁ ସାନ ସହି ଶାହେବଙ୍କ ଗ୍ରମରେ
ହେଲେ । ଏଥାର ଧରେ ଅଧିକାର ନାହିଁ

ବିଦ୍ୟାରୀମାନେ ଏକପାଖରେ^୧ ଛାତା ହେଲେ ।
ବିଜୟରାମଙ୍କ ଲୁଗାପିନୀ ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ଫୁଲ
ଗୁଡ଼ିବା ଦେଖି ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳୀର ବଜ କୌରୁକ
ଜାର ହୋଇଥିଲ ଓ ସବୁ ଦେଖି ଏମାନଙ୍କର
ମଧ୍ୟ ବଜ କୌରୁକ ଜନ୍ମିଥିବ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ସାହେବ ସ୍ଵଦସ୍ତରେ ମୁକ୍ତାହାର ଓ ମୁକ୍ତା-
ବାଜ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଇ ସନ୍ଦର
ପାଠକଲେ ଓ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ରଗା-
ଢାଗ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ମହତ୍ତମାର୍ଥ୍ୟ ସର୍ବ
ପରତୟ ସରସ୍ଵ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଓହ
ପୃଷ୍ଠାରେ ତହଁର ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ପଠିଛ
ଦେଲେ । ଏହା ସରଳ ଉତ୍ତାରୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ
ସାହେବ ଆପଣା ନିକଟରେ ବିଶାଇ ପାନ ଓ
ଆରର ଦେଇ ଭାବାକ ସହିତ ମଧ୍ୟକାପ
କଲେ ଓ ଉଚ୍ଛିତତାରୁ ଦେଖିଯୁ ସବ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଗୋଟିଏ କର ଆପଣା ନିକଟକୁ ଭାଲ ସ୍ଵଦସ୍ତ-
ରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଥାନ ବାର୍ଷିକେଇ ସାହେବ ସର୍ବ-
ଦଶ କଲେ । ବରଦାତର ନାମ ଲୁଗ ମାତ୍ର
କେବଳ ପଟ୍ଟନାୟକ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଆଗ୍ରହି
ହଜି ହେଲିବକୁ ହୁଅଇ ମାତ୍ର ପଲଟନର
ବାଦ୍ୟକାରୀମାନେ ଉଧ୍ୟୁତ ଥିବାରୁ ଇଂରାଜୀ
ବାଦ୍ୟଦୂଷ ଏକାଳରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ତିର ପଣ୍ଡିତ
କରିଥିଲେ ଏବ ଉଚିତ ସମୟରେ ସବୁ ଶେଷ
ହେଲାରୁ ଅଧିକଳାଳ ବସିବାଦ୍ୱାରା କଷ୍ଟ ପାଇ-
ବାକୁ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଫଳତଃ ଏ ଦରବା-
ରତ ସଥାଯୋଗ୍ୟ ଘୁରରଚୁପେ ସଞ୍ଚାର ହେଲା ।

/ ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ପତ୍ର

ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା
ଯେ ଅକଥ ଦୂରଳିପ୍ରଥମ ଏମନ୍ତ ହୋଇଲାକୁ
କି ଏଠାରେ କୌଣସି ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର
ଚେଷ୍ଟା କଲେ କହିରେ କୃତବ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କା ଲାଭ
ହେବ । ମାତ୍ର ଗତବ୍ୟାହରେ ସେହି ବନ୍ଧନାଟି
ଅମ୍ବେମନେ ପ୍ରତ୍ୟେ କଲାନ୍ତି କହିରେ ଆମୁମାନ-
କରି ହୁବିଦୋଧ ଦେଲୁ ଯେ ତାକୁ ବିଶ୍ୱାସ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଥିଲା । ଏଠା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ

ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବତାରୁ ଅନେକ ଉତ୍ସବ
ନ ହେଲେହେଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଅଛି କି
ଯହଁରେ ସମାଜ ସମ୍ବନ୍ଧରକମାନେ ହିତାଳୁଷ୍ଣାନର
ସବୁ କଲେ ଲାହାକ୍ଷର ଶ୍ରୀମ ବ୍ୟର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।
ବନ୍ଦନାଟି ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ସାମାଜିକ ହେଲେହେଁ
କେତେବେଳେ ନିଷକ ହେବାର୍ଥିର ଯୁଗକରୁ ଅଧିକ
କାଳ ଲାଗିଥିଲୁ ଓ ଏହେବେଳେ ଯେଉଁପ୍ରକା-
ରରେ ପାହା ସମ୍ମାନ ହେଲ ତହଁ ରୁ ସମ୍ମାନକାଳୀ
ଯାଇଥିଲେ ଯେ ଏଠାରେ କେବୁଦ୍ଧା ଅଳ୍ପରୂପ
ହେଲାଣି । କେବଳ ସୁଦର୍ଶନ କୃଷ୍ଣର ଅଗ୍ରବରୁ
ଭାବା ବର୍ଷିତ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ବନ୍ଦନାଟି
ଏହି ଯେ ତେଣା ଓ ବଞ୍ଚିଲାର କାପୁସ୍ତ ଅଥବା
କରଣମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ହିନ୍ଦୁଜାତ ମଧ୍ୟରେ
ଏକଶ୍ରେଣୀରଲେକ ହେଲେହେଁ ଅତି ବର୍ଣ୍ଣକାଳ
ଏକତ୍ରରେ ବାସ କରି ପରାରରେ ଆହାର
ବ୍ୟକ୍ତହାର ବିଷୟରେ ଅନେକ ଅନୁର ରଖି
ଥିଲେ । ବନ୍ଦନାଟି ପଢ଼େ କେହି କାବାର
ଦରେ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସମ୍ମାନ ଓ ମିଳାନ ବ୍ୟକ୍ତନ
କରିବାକୁ ଜାର ଯିବାକୁବ୍ୟକ୍ତ ମନେ ରଖୁଥିଲେ ।
କେବେବାକ ଉତ୍ତାରୁ ମୁଖ ଓ ମିଳାନ ଲଭନବ
ରୋଜନ କରିବାର ନିୟମ ପ୍ରତିକରି ହେଲାମାତ୍ର
ଉତ୍ତାରୁକୁହିଣ ଫାଲ କରିଥିବା ଲବଣ ଜୀବ
ବ୍ୟକ୍ତନ ଧରା ସଙ୍ଗରେ ସାରିହାତ୍ର କରଣମାନେ
ଭାବୀ ଅପର୍ତ୍ତ କରିବାରୁ ଭାବା ଅକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତିକରି
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେଥର ବ୍ୟକ୍ତନ ଯେ ଅନଧିକ
ଅଶୁଦ୍ଧ ନହିଁ ଓ ଭାବା ଅନାୟାସରେ କାପୁସ୍ତ
ଓ କରଣକୁ ମଧ୍ୟରେ ଚଳିପାରେ ଏଥରେ
କୌଣସି ଶାନ୍ତିପାତ୍ର ଆପଣି ନ ଥିଲ ମାତ୍ର
ଦେଶଗୁଡ଼ ପଢ଼ିବ ପ୍ରକଳ କୁଣ୍ଡାପୁର ବିବ-
ବର୍ଦ୍ଧୀ ହୋଇ ବଜାଳିକର ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତ
ସୁଦା ଏବେଣୀମୁଁ କରଣମାନେ ସାରି ହୋଇ
ନ ଥିଲେ । କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହିଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ଶୟକର ବାର୍ଷିକ ମାତ୍ରିକୀ ଜପିଗିଲ କେବାକୁ
ସେ ପ୍ରଥମେ ଅପଣା ଦେବତା କାରାଗାନକ
ହେଜନ ଦେଇ ତହଁତାମୁଁ ଉତ୍ତାରୁକୁ କରଣ
ମାନକୁ ଅମ୍ବରଣ କରିବା ପରି ପୁରୀ ସଙ୍ଗରେ
ବ୍ୟକ୍ତନ ତଳାରବାର ତେଣ୍ଟା କଲେ । ଏହି
ସକାଗେ ସେ ବାରୁ ଦରେକୁଷ ଦାସଙ୍କ ବିଷ-
ାଠାରେ ଏନଗରର କେବେକ ସମ୍ମାନ କରଣ
ମାନକୁ ସରି କରିବାପାଇଁ ସହରେ ବାରମାର
ଭର୍ତ୍ତାରକ ହୋଇ ଆସି ଦେଇ ଯେ ଜାପିଶ
ଓ କରଣକର ପରାର ଅମ୍ବରଣରେ କୁହିଣ୍ଡା-
ଦାଶ ଥାକୁ ହୋଇଥିବା ନିବଶମ୍ଭାନ ଦିନମନ୍ଦିନ